

ชุดการสอนเสริมทักษะด้านการอ่าน เรื่อง ตัวสะกดในภาษาไทย
ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับนักเรียน
ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

**An Instructional Package for Improving Reading Skills on Thai
Spelling for Dyslexic Prathomsuksa 2 Students**

พัชรียา อินทร์พรหม

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ปีการศึกษา 2559

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ชุดการสอนเสริมทักษะด้านการอ่าน เรื่อง ตัวสะกดในภาษาไทย
ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับนักเรียน
ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

พัชรียา อินทร์พรหม

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ปีการศึกษา 2559
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

หัวข้อวิทยานิพนธ์

ชุดการสอนเสริมทักษะด้านการอ่าน เรื่อง ตัวสะกดในภาษาไทย
ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทาง
สติปัญญา

An Instructional Package for Improving Reading Skills on Thai
Spelling for Dyslexic Prathomsuksa 2 Students

ชื่อ - นามสกุล

นางสาวพัชรียา อินทร์พรหม

สาขาวิชา

เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา

อาจารย์ที่ปรึกษา

อาจารย์ทศพร แสงสว่าง, ปร.ค.

ปีการศึกษา

2559

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุทธิพร บุญส่ง, ศษ.ค.)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ไพบุลย์ เกียรติโกมล, Ed.D.)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เทียมยศ ปะสาวะโน, ศษ.ค.)

..... กรรมการ
(อาจารย์ทศพร แสงสว่าง, ปร.ค.)

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี อนุมัติวิทยานิพนธ์
ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต

..... คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุทธิพร บุญส่ง, ศษ.ค.)

วันที่ 16 เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2559

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ชุดการสอนเสริมทักษะด้านการอ่าน เรื่อง ตัวสะกดในภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทาง สติปัญญา
ชื่อ - นามสกุล	นางสาวพัชรียา อินทร์พรหม
สาขาวิชา	เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษา	นางสาวทศพร แสงสว่าง, ปร.ค.
ปีการศึกษา	2559

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ หาประสิทธิภาพและเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดการสอนเสริมทักษะด้านการอ่าน เรื่อง ตัวสะกดในภาษาไทย ระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา และศึกษาความพึงพอใจต่อชุดการ สอนเพื่อเสริมทักษะด้านการอ่าน สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาด้านการอ่าน ระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเต็มรักศึกษา ปีการศึกษา 2559 จำนวน 7 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) ชุดการสอนเสริมทักษะด้านการอ่าน เรื่อง ตัวสะกดในภาษาไทย แบบประเมินทักษะการอ่าน 2) แบบวัดความพึงพอใจของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาที่มีต่อชุดการสอนเสริมทักษะด้าน การอ่าน เรื่อง ตัวสะกดในภาษาไทย และ 3) แบบวัดทักษะก่อนเรียนและหลังเรียน สถิติที่ใช้ในการ วิจัย ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบ ค่าทีของกลุ่มตัวอย่างไม่อิสระ (t-test for dependent sample)

ผลการวิจัยพบว่า ชุดการสอนเสริมทักษะด้านการอ่าน เรื่องตัวสะกดในภาษาไทย ระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ E_1/E_2 เท่ากับ 76.10/75.43 ผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีคะแนน เฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ (\bar{x} = 8.36, S.D.=1.62) (\bar{x} = 18.86, S.D.=1.70) มีค่า t-test หลังเรียนสูงกว่าก่อน เรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความพึงพอใจของเด็กบกพร่องทาง สติปัญญาที่มีต่อชุดการสอนเสริมทักษะด้านการอ่าน เรื่องตัวสะกดในภาษาไทย ระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาจัดอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{x} = 4.87)

คำสำคัญ: ชุดการสอน ทักษะการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

Thesis Title	An Instructional Package for Improving Reading Skills on Thai Spelling for Dyslexic Prathomsuksa 2 Students
Name - Surname	Miss Patchareya Inprom
Program	Educational Technology and Communications
Thesis Advisor	Miss Thosporn Sangsawang, Ph.D.
Academic Year	2016

ABSTRACT

The purposes of this study were to study the effectiveness of the employment of an instructional package for improving dyslexic Prathomsuksa 2 students' reading skills in Thai spelling and to investigate their satisfaction with the instructional package.

The participants in the research were seven Prathomsuksa 2 students with learning disabilities in reading at Temrak Suksa School in the academic year 2016. The instruments of the research consisted of an instructional package for enhancing reading skills in Thai spelling, a reading-skill evaluation test, a pre-test and post-test of the participants' reading performance before and after the employment of the instructional package, and a satisfaction evaluation form. The statistical methods for data analysis included the percentage, mean, standard deviation, and independent-samples t-test.

The findings showed that, based on the E_1/E_2 criteria, the instructional package was effective at 76.10/75.43. The participants' performance after the study was better than that before the study. Their average score after the study ($\bar{\chi} = 18.86$, S.D. = 1.70) was higher than that before the study ($\bar{\chi} = 8.36$, S.D. = 1.62). The t-test value of their performance after the study was higher than that before the study at 4.50 with a statistically significant difference at the level of 0.05. The participants also showed a high level of satisfaction with the instructional package ($\bar{\chi} = 4.87$).

Keywords: instructional package reading skills Thai spelling dyslexia.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุทธิพร บุญส่ง ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ไพฑูริย์ เกียรติโกมล ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เทียมยศ ปะสาวะโน ผู้ทรงคุณวุฒิ กรรมการสอบ และ ดร.ทศพร แสงสว่าง อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้คำแนะนำและให้คำปรึกษา ตลอดจนให้ความช่วยเหลือแก้ไขข้อบกพร่อง เพื่อให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณ ผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีการศึกษา รองศาสตราจารย์ ดร.วิสุทธิ สุนทร กนกพงศ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทงศักดิ์ โสวัจัสตาดากุล นางณัฐมณฑา รัชฎูโชจิพงศ์ ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา นายนิทัศน์ วิเชียรเลิศ นาย ภิญโญ นิลบ่อ นาง สุนันทา อร่ามเรือง ผู้เชี่ยวชาญด้านวัดและประเมินผล ดร.ธิปัตย์ โสตติวรณณ์ ดร.สุรัตน์ ขวัญบุญจันทร์ ดร.ณัฐพงษ์ โทมั่น ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในการประเมิน และตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ ตลอดจนให้คำแนะนำ แก้ไขข้อบกพร่องเพื่อพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการ โรงเรียนเต็มรักศึกษา ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเข้าเก็บรวบรวมข้อมูล และให้คำแนะนำในหลายๆ ด้าน จนวิทยานิพนธ์สำเร็จลุล่วงด้วยดี

ขอขอบพระคุณคณาจารย์คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทวิชา บ่มเพาะจนผู้วิจัยสามารถนำเอาหลักการมาประยุกต์ใช้และอ้างอิงในการวิจัยในครั้งนี้ คุณค่าอันพึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบเพื่อบูชาพระคุณบิดา มารดา ครู อาจารย์ ครอบครัว ตลอดจนผู้เขียนหนังสือ และบทความต่างๆ ที่ให้ความรู้แก่ผู้วิจัยจนสามารถทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี

พัชรียา อินทร์พรหม

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	(3)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	(4)
กิตติกรรมประกาศ.....	(5)
สารบัญ.....	(6)
สารบัญตาราง.....	(9)
สารบัญภาพ.....	(10)
บทที่ 1 บทนำ.....	11
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของการวิจัย.....	11
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย.....	14
1.3 สมมติฐานการวิจัย.....	14
1.4 ขอบเขตของการวิจัย.....	15
1.5 คำจำกัดความในการวิจัย.....	16
1.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	17
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	18
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	19
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับชุดการสอน.....	19
2.2 การออกแบบชุดการสอนเสริมทักษะ.....	26
2.3 การสร้างแบบฝึกเสริมทักษะ.....	36
2.4 การหาประสิทธิภาพชุดการสอนเสริมทักษะ.....	40
2.5 ทักษะด้านการอ่าน.....	54
2.6 มาตรฐานตัวสะกด ระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้น.....	60
2.7 เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา.....	65
2.8 แนวคิดทฤษฎีทางจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับทักษะการอ่าน.....	74
2.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	80

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	87
3.1 แบบแผนการทดลอง.....	87
3.2 ประชากร.....	88
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	88
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	94
3.5 วิธีวิเคราะห์ข้อมูล.....	97
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	101
4.1 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	101
4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	101
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	105
5.1 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	105
5.2 สรุปผลการวิจัย.....	107
5.3 การอภิปรายผล.....	108
5.4 ข้อเสนอแนะ.....	110
5.5 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	110
บรรณานุกรม.....	112
ภาคผนวก.....	118
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย และหนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญ.....	119
ภาคผนวก ข การวิเคราะห์เนื้อหาหลักสูตร.....	130
ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	155
ภาคผนวก ง ผลการวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย.....	174
ภาคผนวก จ แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ.....	188
ภาคผนวก ฉ ผลวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ.....	197
ภาคผนวก ช ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้เรียนรู้ผ่านชุดการสอน เสริมทักษะการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 (E ₁ /E ₂).....	204

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ภาคผนวก ซ แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนแสดงความคิดเห็นที่มีต่อ ชุดการสอนเพื่อเสริมทักษะด้านการอ่าน เรื่องตัวละครในภาษาไทยระดับ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา.....	207
ภาคผนวก ฉ ตัวอย่างสื่อชุดการสอนเพื่อเสริมทักษะด้านการอ่าน เรื่องตัวละคร ในภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับเด็กที่มีความบกพร่อง ทางสติปัญญา.....	210
ภาคผนวก ช ภาพการทดลองชุดการสอนเพื่อเสริมทักษะด้านการอ่าน เรื่องตัวละครใน ภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับเด็กที่มีความบกพร่อง ทางสติปัญญา.....	242
ประวัติผู้เขียน.....	247

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 2.1 ตัวอย่างเกณฑ์การประเมินทักษะการเขียน.....	46
ตารางที่ 2.2 ตัวอย่างเกณฑ์การให้คะแนน.....	47
ตารางที่ 2.3 ตัวอย่างที่ 1 Rubrics แบบภาพรวมเพื่อประเมินการนำเสนอปากเปล่า.....	50
ตารางที่ 2.4 ตัวอย่างที่ 2 การประเมินทักษะการเขียน.....	51
ตารางที่ 3.1 แบบแผนการวิจัย The One Group Pretest-Posttest Design.....	88
ตารางที่ 3.2 การดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน.....	94
ตารางที่ 4.1 รายงานสรุปผลการหาประสิทธิภาพของชุดการสอน.....	102
ตารางที่ 4.2 ผลการวัดระดับทักษะทางการอ่านก่อนเรียนและหลังเรียนผ่านชุดการสอนเสริม ทักษะด้านการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย.....	102
ตารางที่ 4.3 ผลการประเมินระดับความพึงพอใจของผู้บกพร่องทางสติปัญญาหลังจาก การเรียนชุดการสอนเสริมทักษะด้านการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย ระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา.....	103

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	17

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันมีการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการใช้สื่อการสอนหลายประเภท โดยมีการออกแบบกิจกรรมการสอนให้สอดคล้องกับเนื้อหา วัตถุประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรม และแบบฝึกหัด เพื่อให้ผู้เรียนศึกษาและปฏิบัติตามกิจกรรมการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง มีครูเป็นผู้ให้คำแนะนำช่วยเหลือ ใช้หลักทางจิตวิทยาเป็นขั้นตอนการสอนเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รับความสำเร็จตามเป้าหมาย ชุดการสอนจึงเป็นสื่อการเรียนการสอนประเภทหนึ่ง que ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง ประกอบด้วยสื่อประสมหลายชนิดเพื่อให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายการเรียนการสอนที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพตามศักยภาพของตนเอง สอดคล้องกับ (พระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ฉบับปรับปรุง 2545, น. 16) ที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญให้สามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ทั้ง ผู้เรียนที่มีระดับสติปัญญาปกติและผู้ที่มีความบกพร่องทางด้านสติปัญญา (Mental Retardation) เด็กที่มีความบกพร่องทางด้านสติปัญญาเป็นเด็กที่มีความสามารถทางสติปัญญาดำกว่าเกณฑ์ หรือมีพัฒนาการล่าช้าในด้านการฟัง การพูด การอ่าน ต่ำกว่าเมื่อเทียบกับเด็กที่อยู่ในเกณฑ์ปกติ ความบกพร่องในการแสดงพฤติกรรมปรับตัว ด้านวุฒิภาวะ การเรียนรู้ การพึ่งตนเอง และความรับผิดชอบต่อสังคม เด็กพิเศษแต่ละคนมีความสามารถและความพร้อมแตกต่างกัน ในปัจจุบันรัฐบาลได้เปิดโอกาสและให้ความสำคัญต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิเศษมากขึ้น สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ.2551 ได้กำหนดไว้ในหมวด 1 เรื่อง สิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา มาตรา 5 ว่าให้คนพิการมีสิทธิทางการศึกษา ดังนี้คือ 1) ได้รับการศึกษาโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายตั้งแต่แรกเกิด หรือพบความพิการจนตลอดชีวิต พร้อมทั้งได้รับเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา 2) เลือกรับบริการทางการศึกษา สถานศึกษา ระบบ และรูปแบบการศึกษา โดยคำนึงถึงความสามารถ ความสนใจ ความถนัด และความต้องการจำเป็นพิเศษของบุคคลนั้น และ 3) ได้รับการ ศึกษาที่มีมาตรฐานและประกันคุณภาพการศึกษา รวมทั้งการจัดหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้การทดสอบทางการศึกษา ที่เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของคนพิการแต่ละประเภท และบุคคล (ราชกิจจานุเบกษา, น. 3) กล่าวถึงประกาศกระทรวงศึกษาธิการซึ่งกำหนดประเภท และหลักเกณฑ์ของคนพิการทางการศึกษา พ.ศ.2552 ไว้ทั้งหมด 9 ประเภท คือ บุคคลที่มีความบกพร่องทางการเห็น บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน บุคคลที่มีความบกพร่อง

ทางสติปัญญา บุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย การเคลื่อนไหวหรือสุขภาพ บุคคลที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ บุคคลที่มีความบกพร่องทางการพูด และภาษา บุคคลที่มีปัญหาทางพฤติกรรมหรืออารมณ์ บุคคลออทิสติก และบุคคลพิการซับซ้อน ดังนั้น การศึกษาสำหรับเด็กพิเศษจึงจำเป็นต้องพัฒนาความสามารถทุกด้านตามความจำเป็นส่วนบุคคลและที่สำคัญอย่างยิ่ง คือ ความสามารถในการดำรงชีวิตร่วมกับคนปกติในสังคม เป็นกลุ่มผู้เรียนที่ต้องให้ความสนใจเป็นพิเศษในการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ ดังนั้น ภาษาจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นเมื่ออยู่ร่วมกัน และเป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีพของตนเองสำหรับเด็กกลุ่มนี้ ซึ่งความรู้ทุกอย่างจะต้องอาศัยความจำและความเข้าใจเป็นพื้นฐานก่อน

การพัฒนาทักษะด้านการอ่านสะกดคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ พบว่า การพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำสูงได้ผลสัมฤทธิ์ของคะแนนการอ่านสะกดคำหลังเรียนสูงขึ้น โดยมีความต่างระหว่างก่อนและหลังเรียนเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 39 ดังนั้น (ธิดารัตน์ อิมัง, 2556, น. 17) สรุปได้ว่า เทคนิคเพื่อนสอนเพื่อน สามารถพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำแก่นักเรียนเผ่า “ปกากะญอ” ที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในงานวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการสื่อสารของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา และเพื่อศึกษาการพัฒนาทักษะการสื่อสารของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับรุนแรง โดยใช้ระบบการแลกเปลี่ยนรูปภาพเพื่อการสื่อสาร ผลการศึกษาพบว่า ทักษะการสื่อสารมีค่าร้อยละเฉลี่ย 93.88 อยู่ในระดับดีมาก สอดคล้องกับการสร้างแบบฝึกการอ่านด้วยภาพเพื่อพัฒนาความคงทนในการจำคำด้วยภาพหลังจากการใช้แบบฝึกการอ่าน และเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา จะส่งเสริมพัฒนาทักษะการพัฒนาการอ่าน ให้มีพัฒนาการในการอ่านคำสูงขึ้นมากกว่าก่อนเรียนคิดเป็นร้อยละ 90 และมีความคงทนในการจำคำมากกว่า (จงจิต ไชยวงศ์, 2550, น. 18) แผนการสอนที่ใช้นิทานประกอบการสอน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนก่อนหลังใช้แผนการสอนที่ใช้ประกอบการสอน เรื่อง จำนวนนับ 1-10 ผลการศึกษาพบว่า หลังได้รับการสอนด้วยแผนการสอนที่ใช้นิทานประกอบ กรณีศึกษาที่ 1 2 และ 3 มีคะแนนทักษะทางคณิตศาสตร์ด้านการนับไม่เพิ่มขึ้น เนื่องจากกรณีศึกษาทุกคนสามารถนับเลข 1-10 ได้ก่อนฝึก ด้านการรู้จักตัวเลขกรณีศึกษาที่ 1 และ 2 มีความสามารถเพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 50 และ 40 ตามลำดับ ในขณะที่กรณีศึกษาที่ 3 มีความสามารถด้านการรู้จักตัวเลขอยู่แล้วคะแนนจึงไม่เพิ่มขึ้น ด้านการรู้ค่าตัวเลข กรณีศึกษาที่ 1, 2 และ 3 มีความสามารถเพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 60 30 และ 40 ตามลำดับ และจากการสังเกตพฤติกรรมขณะทำกิจกรรมการเรียน พบว่า เทคนิคการเล่านิทานมีประโยชน์อย่างมาก กรณีศึกษาทุกคนให้ความสนใจและมีสมาธิในการเรียน ยิ่งไปกว่านั้นกรณีศึกษาทุกคนให้ความร่วมมือ และมีความกระตือรือร้นใน

การทำกิจกรรม สรุปร กรณีศึกษาที่ 1 2 และ 3 มีทักษะทางคณิตศาสตร์เพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 36 23.33 และ 13.33 ตามลำดับ การใช้ชุดการสอน เรื่อง การเปรียบเทียบขนาด กรณีศึกษาเป็นนักเรียน เพศหญิง ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับฝึกได้ อายุ 9 ปี กำลังเรียนอยู่ในระดับชั้นอนุบาล 2/1 โรงเรียนกาวีละอนุกุล จังหวัดเชียงใหม่ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ ชุดการสอนแบบ แบบประเมินในการปฏิบัติวัดความสามารถในการเปรียบเทียบขนาด การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ร้อยละ นำเสนอการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนทดสอบก่อนและหลังการใช้ชุดการสอน เรื่อง การเปรียบเทียบขนาด ในรูปแบบภูมิแท่งและคำนวณพัฒนาการคะแนนความสามารถด้านการเปรียบเทียบ ขนาดด้วยวิธีสัมพัทธ์ (อัจฉรา พิมพ์สอน, 2555) การศึกษาค้นคว้าอิสระในครั้งนี้เป็นการศึกษาราย กรณี มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านความพร้อมทางคณิตศาสตร์ของเด็กที่มีความ บกพร่องทางสติปัญญา ระดับชั้นอนุบาล 2 ก่อนและหลัง ผลการศึกษาพบว่า หลังการใช้ชุดการสอน เรื่อง การเปรียบเทียบขนาดนักเรียนมีความสามารถด้านการเปรียบเทียบขนาดสูงกว่าก่อนการใช้ชุด การสอนมีคะแนนพัฒนาการในระดับสูงเท่ากับร้อยละ 72.72 เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญามี ความตั้งใจและมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม โดยใช้ชุดการสอนเป็นฐานสำหรับเด็กนักเรียนบกพร่อง ทางสติปัญญาในระดับเรียนได้ที่มีประสิทธิภาพ และเพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้คณิตศาสตร์ของ กรณีศึกษาในขณะปฏิบัติกิจกรรม จำนวน 1 คน มีระดับ I.Q.76 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียน ที่ 2 ปีการศึกษา 2549 (ชนวรรณ ศรีเลิศ, 2549) เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ 1) คู่มือครู 2) ชุด การสอน ซึ่งประกอบด้วยกิจกรรมศิลปะ 3) แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ 4) แบบทดสอบ พื้นฐานความรู้เดิม 5) แบบทดสอบก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรม 6) เครื่องบันทึกวีดิทัศน์ ผู้ศึกษา นำเสนอข้อมูลในรูปตารางประกอบความเรียง และนำเสนอในรูปความเรียงเชิงพรรณนา ผลการศึกษา มี ดังนี้ 1) หลังจากกรณีศึกษาใช้ชุดการสอนการคูณพื้นฐานที่ใช้กิจกรรมศิลปะเป็นฐานสำหรับ นักเรียนบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้ จำนวน 4 ชุดกิจกรรม พบว่ากรณีศึกษามีคะแนนสูงขึ้น การสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของกรณีศึกษา พบว่า ชุดกิจกรรมที่ 1-3 คะแนนเฉลี่ยของผู้ศึกษาและผู้ช่วยศึกษาอยู่ในระดับคุณภาพดี สำหรับชุดกิจกรรมที่ 4 คะแนนเฉลี่ยของผู้ศึกษาอยู่ใน ระดับคุณภาพพอใช้ และผู้ช่วยศึกษารวมอยู่ในระดับคุณภาพดี การสอนวิชาภาษาไทยที่ส่งเสริมและ สนับสนุนให้ผู้เรียนได้แสวงหาความรู้ ประสบการณ์ เพื่อการคิดวิเคราะห์ วิวิจารณ์ และสร้างสรรค์ ให้ ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ภาษาจึงเป็นสัญลักษณ์ที่ช่วยในการถ่ายทอดทางวัฒนธรรม ประสบการณ์ ความคิดได้ลึกซึ้ง เป็นสื่อกลางแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี และสุนทรียภาพ ที่ทรงคุณค่าแก่การเรียนรู้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวง ศึกษาธิการ 2545, น. 1) การสอนภาษาไทยเป็นการถ่ายทอดทางวัฒนธรรมที่บรรพบุรุษได้สร้างสรรค์

ในรูปของหลักภาษาภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติ ซึ่งเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ และเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย ภาษาจึงเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้ประกอบธุรกิจ การงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข การอ่านจะทำให้ได้รับความรู้ พัฒนาความคิด “ยิ่งอ่านยิ่งรู้ อ่านมากรู้มาก” การอ่านทำให้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้อื่น ได้รู้ในสิ่งที่ไม่รู้ หรือบางสิ่งที่รู้อยู่แล้วก็อาจรู้เพิ่มขึ้นหรือรู้ในมิติใหม่ๆ จากวิสัยทัศน์ของผู้อื่น การอ่านหรือฟังแล้วนำมาคิดทบทวนหาแก่นที่เป็นสาระนำมาปฏิบัติก็จะมีส่วนช่วยพัฒนาความคิด และจิตใจให้มีความรู้ คู่คุณธรรม ได้ขีดเกล้าจิตใจอันเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ต่อตนเอง และอยู่ร่วมกันในสังคม ดังนั้น วิชาภาษาไทยจึงมีส่วนสำคัญต่อบุคคลทั้งในด้านการแสวงหาความรู้และพัฒนาความคิดนำมาซึ่งการพัฒนาคุณภาพชีวิตของมนุษย์ในสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ (อัจฉรา ชิวพันธ์, 2549, น. 17) จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะสร้าง ชุดการสอนเสริมทักษะด้านการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา เพื่อได้สื่อการสอนเสริมทักษะด้านการอ่านที่มีประสิทธิภาพ ช่วยแก้ปัญหาขาดแคลนสื่อที่กระตุนเร้าและส่งเสริมกิจกรรมการอ่านเสริมทักษะพัฒนาการของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา สามารถส่งเสริมการอ่านที่ก่อให้เกิดการจดจำและมีทักษะการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ได้เป็นแนวทางการสร้างชุดการสอนวิชาอื่นต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.2.1 เพื่อหาประสิทธิภาพชุดการสอนเสริมทักษะด้านการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการสอนด้วยชุดการสอนเสริมทักษะด้านการอ่าน สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

1.2.3 เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อชุดการสอนเสริมทักษะด้านการอ่าน สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

1.3 สมมติฐานการวิจัย

1.3.1 ชุดการสอนเสริมทักษะด้านการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 75/75

1.3.2 แบบวัดทักษะการอ่านของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ที่เรียนด้วยชุดการสอนเสริมทักษะด้านการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่า หลังเรียนแตกต่างกับก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

1.3.3 ความพึงพอใจของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ที่มีต่อชุดการสอนเสริมทักษะด้านการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา มีความพึงพอใจอยู่ในระดับพึงพอใจมาก

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

ในการวิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัย ดังนี้

1.4.1 ประชากร

ประชากรเป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเต็มรักศึกษา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 7 คน

1.4.2 ตัวแปรการวิจัย

1.4.2.1 ตัวแปรต้น

ชุดการสอนเสริมทักษะด้านการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

1.4.2.2 ตัวแปรตาม

1) ชุดการสอนเสริมทักษะด้านการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 75/75

2) แบบวัดทักษะการอ่านของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาที่เรียนด้วยชุดการสอนเสริมทักษะด้านการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนเพิ่มขึ้นร้อยละ 80

3) ความพึงพอใจของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ที่มีต่อชุดการสอนเสริมทักษะด้านการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา มีความพึงพอใจอยู่ในระดับพึงพอใจมาก

1.5 คำจำกัดความในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งพัฒนาทักษะการอ่านสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา โรงเรียนเต็มรักศึกษา ที่ได้รับการสอนด้วยชุดการสอนเสริมทักษะด้านการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

1.5.1 ชุดการสอนเสริมทักษะด้านการอ่าน หมายถึง ชุดการสอนเสริมทักษะด้านการอ่าน ประกอบด้วยเรื่อง การอ่านมาตราตัวสะกดแม่ก/แม่ค/แม่กบ/แม่กง โดยการนำเอาระบบสื่อประสม (Multi-media) ที่สอดคล้องกับเนื้อหา มาช่วยในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพรวมกันเป็นชุดการสอนจัดไว้รวมกันในกล่อง ประกอบด้วย คู่มือผู้สอน คู่มือผู้เรียน สื่อประกอบการสอน ได้แก่ สมุดเสริมทักษะการอ่าน สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ที่สอดคล้องกับเนื้อหา และประสบการณ์ อาทิเช่น บัตรคำ บัตรภาพ วิดิทัศน์ เกมส์ คำศัพท์ คู่มือครู คู่มือนักเรียน

1.5.2 ระดับเด็กที่มีความบกพร่องทางด้านสติปัญญา (Mental Retardation) หมายถึง เด็กบกพร่องที่มีระดับ เซาว์ปัญญา 35-49 เป็นเด็กที่พอฝึกได้ มีการพัฒนาทางด้านภาษาค่อนข้างจำกัด บางคนทำได้แต่สื่อความต้องการขั้นพื้นฐาน การเคลื่อนไหวและการดูแลตนเองล่าช้า มีความก้าวหน้าในการเรียนรู้จำกัดอยู่เฉพาะทักษะพื้นฐานที่จำเป็นในการฟัง พูด อ่าน เขียน และนับจำนวนเท่านั้น มีปัญหาทางการเรียนรู้ อันเนื่องมาจากความบกพร่องทางการเห็น การได้ยิน หรือ การเคลื่อนไหว ปัญญาอ่อน ปัญหาทางอารมณ์หรือความด้อยโอกาสเนื่องจากสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม หรือเศรษฐกิจ

1.5.3 ทักษะการอ่าน หมายถึง การอ่านพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ตัวเลขไทย คำที่ประสมด้วยสระ คำที่อยู่ในมาตราตัวสะกด คำประโยค คำคล้องจอง อักษรนำ วรรณยุกต์ อักษรสูง อักษรกลาง และอักษรต่ำ การเล่าเรื่องและคาดคะเนจากเรื่องที่อ่าน การอ่านออกเสียงบทร้อยกรอง คำขวัญจังหวัด การจับใจความสำคัญสิ่งที่ฟังและดู เข้าใจเนื้อเรื่องถ่ายทอดเป็นภาพได้

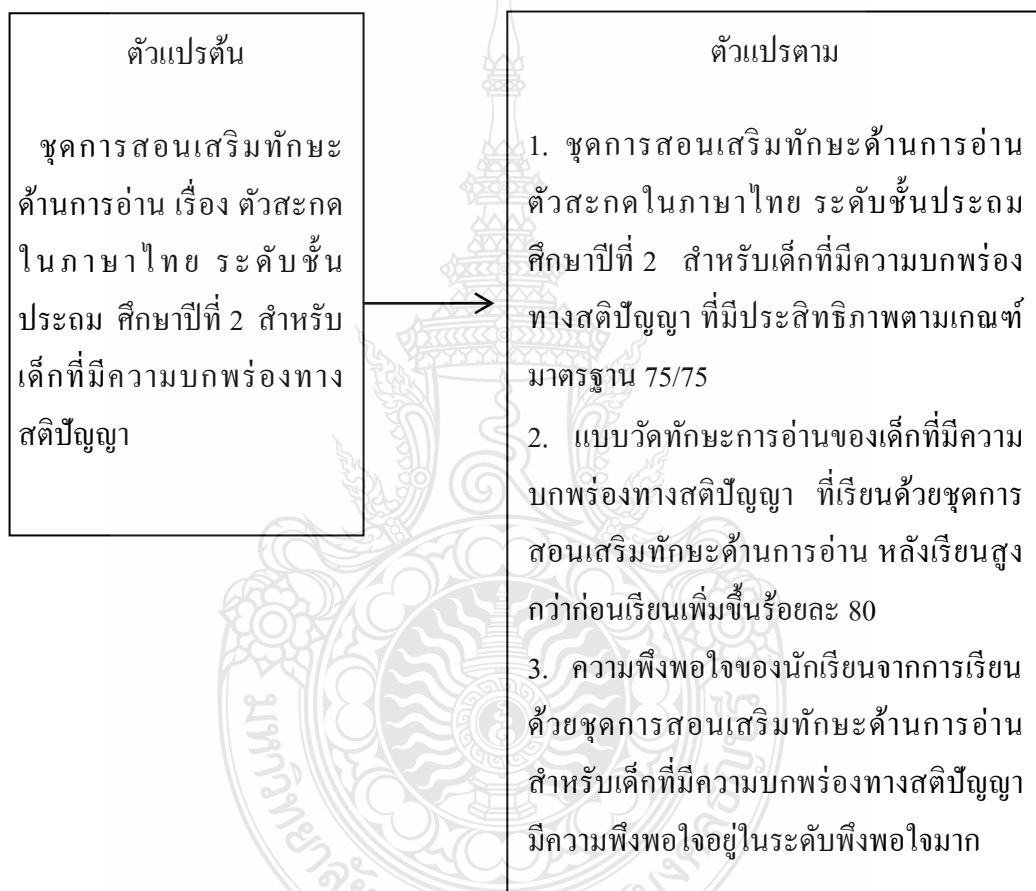
1.5.4 ความพึงพอใจในการอ่าน หมายถึง ความคิดเห็นของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ที่มีต่อชุดการสอนเสริมทักษะการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

1.5.5 ประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 75/75 หมายถึง ความสามารถของชุดการสอนเสริมทักษะด้านการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ที่ช่วยให้นักเรียนทำกิจกรรมระหว่างเรียนและทำแบบทดสอบวัดทักษะหลังเรียนได้ถึงเกณฑ์มาตรฐาน 75/75 โดยกำหนดให้

75 ตัวแรก หมายถึง คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 75 ของคะแนนที่นักเรียนทำกิจกรรม หรือแบบฝึกหัดระหว่างเรียน

75 ตัวหลัง หมายถึง คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 75 ของคะแนนที่นักเรียนที่ทำคะแนนการทดสอบหลังเรียน

1.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.7.1 ได้ชุดการสอนเสริมทักษะด้านการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ที่สามารถส่งเสริมการอ่านที่ก่อให้เกิดการจดจำและมีทักษะการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.7.2 ได้แก้ปัญหาขาดแคลนสื่อที่สามารถกระตุ้นเร้า และส่งเสริมกิจกรรมการอ่านเสริมทักษะพัฒนาการของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาให้มีประสิทธิภาพ

1.7.3 ได้เป็นแนวทางการสร้างชุดการสอนวิชาอื่น สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาต่อไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัย เรื่อง ชุดการสอนเสริมทักษะพื้นฐานด้านการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- 2.1 แนวคิดเกี่ยวกับชุดการสอน
- 2.2 การออกแบบชุดการสอนเสริมทักษะ
- 2.3 การสร้างแบบฝึกเสริมทักษะ
- 2.4 การหาประสิทธิภาพชุดการสอนเสริมทักษะ
- 2.5 ทักษะด้านการอ่าน
- 2.6 มาตรฐานตัวสะกดระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้น
- 2.7 เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา
- 2.8 แนวคิดทฤษฎีทางจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับทักษะการอ่าน
- 2.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับชุดการสอน

แนวคิดกระบวนการผลิตชุดการสอน ได้แก่ ความหมายชุดการสอน คุณค่าของชุดการสอน องค์ประกอบของชุดการสอน ประเภทของชุดการสอน (ทศพร แสงสว่าง, 2559, น. 1-3)

2.1.1 ความหมายชุดการสอน

ชุดการสอนเป็นสื่อประสมที่สอดคล้องกับเนื้อหา มีรูปภาพ สไลด์ เทป แผ่นคำบรรยาย ฯลฯ มีรูปแบบกิจกรรมที่สอดคล้องกับเนื้อหาวิชาของแต่ละหน่วย ช่วยในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ จัดไว้ในกล่องหรือซองเป็นหมวดๆ ประกอบด้วย คู่มือการใช้ชุดการสอน ซึ่งอำนวยความสะดวกในการสอนระหว่างครูกับนักเรียน รวบรวมไว้อย่างเป็นระบบพร้อมใช้งานตลอดเวลา โดยมีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของชุดการสอน ดังนี้

ประภาพรณ เล็งวงศ์ (2550, น. 53) กล่าวว่า ชุดการสอน หมายถึง สื่อที่ใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้มีโอกาสคิด ปฏิบัติจริง และสามารถสรุปองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง โดยผู้เรียนสามารถศึกษาได้โดยวิธีการทำงานกลุ่มการจัดกิจกรรม และใช้สื่อประกอบหลายประเภท

กุศยา แสงเดช (2545, น. 5) กล่าวว่า ชุดการสอน เป็นสื่อการสอนที่จัดอย่างมีระบบ สอดคล้องกับเนื้อหาหลักสูตรการเรียนรู้และประสบการณ์ที่จัดไว้ในแต่ละหน่วย เพื่อช่วยให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ ซึ่งอาจจัดไว้ในกล่องหรือซองเป็นหมวด

บุญชม ศรีสะอาด (2541, น. 95) กล่าวว่า ชุดการสอน (Instructional Package) เป็นสื่อประสม (Multi Media) เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ มีชื่อเรียกหลายอย่าง เช่น Learning Package, Instruction Package หรือ Instructional Kits ใช้สำหรับผู้เรียนเป็นรายบุคคล ยังใช้ประกอบการสอนแบบบรรยาย ใช้สำหรับการเรียนเป็นกลุ่มย่อย การใช้ชุดการสอนสำหรับการเรียนเป็นกลุ่มย่อยในรูปแบบศูนย์การเรียนรู้ (Learning Center) ในห้องเรียนจัดออกเป็นหลายศูนย์ แต่ละศูนย์อาจมีชุดการสอนย่อยประจำศูนย์นั้นๆ เพื่อให้ผู้เรียนหมุนเวียนกันเรียนเป็นกลุ่ม

ชัยงค์ พรหมวงศ์ (2532, น. 5) กล่าวว่า ชุดการสอน หมายถึง ระบบการผลิตสื่อการเรียนการสอนประเภทสื่อประสมที่สอดคล้องกับเนื้อหาของบทเรียนตอนหนึ่งๆ เพื่อช่วยให้การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ระพีพันธ์ โปศรี (2547, น. 1) กล่าวว่า ชุดการสอนเป็นระบบสื่อการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเพื่อใช้ประกอบการสอนของครูผู้สอน โดยครูเป็นฝ่ายอำนวยความสะดวก (Facilitator) และเสริมประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับผู้เรียน ช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะ บรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนด

วารินทร์ รัชมีพรหม (2542, น. 120) กล่าวว่า ชุดการสอน หมายถึง การรวมเอาวัสดุเพื่อการเรียนการสอนที่ประกอบด้วยสื่อมากกว่าหนึ่งชนิดขึ้นไปมาจัดระบบไว้อย่างเกี่ยวเนื่องกันในการสอนเนื้อหาวิชาใดวิชาหนึ่ง

กรองกาญจน์ อรุณรัตน์ (2536, น. 193) กล่าวว่า ชุดการสอน หมายถึง ชุดของสื่อประสมที่สอดคล้องกับเนื้อหาวิชา และประสบการณ์ในการเรียนของแต่ละหน่วยโดยนำวิธีการจัดระบบมาใช้ เพื่อช่วยให้การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนให้บรรลุผลตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้ และช่วยให้การสอนของครูดำเนินไปโดยสะดวกและมีประสิทธิภาพ

พัฒนา จันทนา (2545, น. 210-213) กล่าวว่า ชุดการสอน หมายถึง ชุดสื่อประสมที่มีการจัดเตรียมเนื้อหาวิชาอย่างเป็นระบบ บรรจุไว้ในกล่องหรือซอง ภายในชุดการสอนประกอบด้วยคู่มือ การใช้ชุดการสอน มีบัตรคำสั่ง บัตรเนื้อหา บัตรคำตอบ บัตรคำเฉลย แบบทดสอบก่อนเรียนและแบบทดสอบหลังเรียน

วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2541, น. 27) กล่าวว่า ชุดการสอน หมายถึง สื่อประสมที่ออกแบบอย่างมีระบบ สอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย เนื้อหา กิจกรรม และวัสดุอุปกรณ์ รวบรวมไว้เป็นระเบียบในกล่อง

อัญญาทรัพย์ มหาศนันท์ (2547, น. 9) กล่าวว่า ชุดการสอน หมายถึง สื่อประสมที่จัดเตรียมไว้อย่างเป็นระบบใช้ในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

สำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษา (2531, น. 12) ให้ความหมายว่า ชุดการสอน หมายถึง การนำระบบสื่อประสมที่สอดคล้องกับเนื้อหาวิชาไปใช้จัดการเรียนการสอน เพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ ซึ่งผลิตขึ้นโดยการวิเคราะห์เนื้อหาจากแผนการสอนตามหลักสูตร

ทศพร แสงสว่าง (2559, น. 1-3) กล่าวว่า ชุดการสอนหรือชุดการเรียน มีความสัมพันธ์กันตามวัตถุประสงค์การใช้งาน ซึ่งชุดการเรียนจะเน้นผู้เรียนเป็นผู้ใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดทางการเรียนรู้ด้วยตนเอง ส่วนชุดการสอนจะเน้นผู้สอนเป็นผู้ใช้ประกอบการสอนเพื่อให้ผู้สอนบรรลุวัตถุประสงค์ทางการสอนและผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ กระทั่งสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ทางการเรียน ดังนั้น ทั้งชุดการเรียนและชุดการสอนจึงมีความหมายคล้ายคลึงกันในแง่ของการสร้างขึ้นเพื่อมุ่งเน้นให้ผู้เรียนและผู้สอนบรรลุวัตถุประสงค์ทางการเรียนการสอน บางครั้งอาจเรียกว่า ชุดการเรียนการสอน ด้วยเหตุนี้จึงสามารถอธิบายในความหมายของชุดการเรียน และชุดการสอนไว้ได้ ดังนี้

ชุดการสอน (Instructional Package) หมายถึง ชุดสื่อประสมที่ผู้สอนหรือบริษัทออกแบบและผลิตขึ้นเพื่อให้ผู้สอนใช้ประกอบการสอนในรายวิชา โดยใช้สื่อประสม (Multi-media) ที่สอดคล้องกับเนื้อหาวิชาและประสบการณ์ของแต่ละหน่วย มาช่วยในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม การเรียนรู้ของผู้เรียน ให้บรรลุวัตถุประสงค์ทางการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ช่วยให้ผู้สอนเกิดความมั่นใจพร้อมที่จะสอน ประกอบด้วย คู่มือสำหรับผู้เรียน คู่มือสำหรับผู้สอน คู่มือการใช้สื่อการสอนที่สอดคล้องกับเนื้อหา และประสบการณ์ อาทิ เช่น รูปภาพ สไลด์ เทป แผ่นคำบรรยาย เป็นต้น ซึ่งจะถูกบรรจุในกล่อง ซอง หรือแผ่นซีดี-รอม เพื่อให้ง่ายต่อการนำมาใช้ และสะดวกในการจัดเก็บ ชุดการสอนบางชุดออกแบบและผลิตมาสามารถที่ผู้เรียนจะนำมาทบทวนความรู้ได้ด้วยตนเอง และบรรลุวัตถุประสงค์ทางการเรียนรู้ตามที่ผู้สอนกำหนดไว้ได้

ชุดการเรียน (Learning Package) หมายถึง ชุดของสื่อประสม (Multi-media) ที่ผู้สอนหรือบริษัทผลิตขึ้นด้วยวิธีระบบเป็นหลักสำคัญ ประกอบด้วย คู่มือสำหรับผู้เรียน และสื่อประสมประกอบเนื้อหาหน่วยการเรียนรู้ในวิชานั้นๆ ซึ่งโดยจัดเอาไว้เป็นชุดๆ บรรจุอยู่ในซอง กล่อง

หรือกระเป่า หรือแผ่นซีดี-รอม เพื่อให้ง่ายต่อการนำมาใช้ และสะดวกในการจัดเก็บ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำมาเรียนรู้ด้วยตนเองจนสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ทางการเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพได้ด้วยตนเอง

สรุปชุดการสอน หมายถึง ชุดสื่อประสม ประกอบด้วย รูปภาพ สไลด์ เทป แผ่นคำบรรยาย ฯลฯ ที่ออกแบบอย่างมีระบบ สอดคล้องกับเนื้อหา วัตถุประสงค์การเรียนรู้ มีความสมบูรณ์ เบ็ดเสร็จในตัวเอง มีรูปแบบกิจกรรมที่สอดคล้องกับเนื้อหาวิชา และประสบการณ์ของแต่ละหน่วย ช่วยเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ จัดไว้ในกล่อง หรือซองเป็นหมวดๆ ประกอบด้วย คู่มือการใช้ชุดการสอน ซึ่งอำนวยความสะดวกในการสื่อสารวิธีสอนระหว่างครูกับนักเรียนที่มีองค์ประกอบต่างๆ

2.1.2 คุณค่าของชุดการสอน

ชุดการสอนมีคุณค่าที่จะทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และรับเนื้อหาสาระได้อย่างมีประสิทธิภาพสามารถสรุปคุณค่าของชุดการสอนในด้านต่างๆ ได้แก่ การถ่ายทอดเนื้อหาสาระ การสร้างสภาพแวดล้อมทางการเรียนและการสร้างความสัมพันธ์ ได้ดังนี้

2.1.2.1 การถ่ายทอดเนื้อหาสาระ ชุดการสอนเป็นสื่อกิจกรรมที่ถ่ายทอดเนื้อหาสาระและประสบการณ์ที่ยากสลับซับซ้อน จากนามธรรมให้มองเห็นเป็นรูปธรรมได้ง่ายขึ้นในระยะเวลาอันสั้น

1) ส่งเสริมการศึกษาค้นคว้าความก้าวหน้าได้ด้วยตนเอง เป็นการสนองตอบตามธรรมชาติของมนุษย์ที่ไม่ชอบรอคอย จึงอาจมีนักเรียนบางคนต้องการรู้เรื่องที่จะเรียนล่วงหน้าก่อนเข้าเรียนในชั้นเรียน ชุดการสอนจึงเป็นสื่อหนึ่งที่จะสนองความต้องการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

2) ส่งเสริมการศึกษาค้นคว้าความรู้ได้ตามความสามารถ เป็นการตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลชุดการสอนจะช่วยให้ผู้เรียน เก่ง ปานกลาง และ อ่อนเรียนไปด้วยกันได้ คนที่เรียนเก่งก็สามารถเรียนล่วงหน้าไปก่อน คนที่เรียนปานกลางสามารถเรียนไปพร้อมกับผู้สอนได้ คนที่เรียนอ่อนสามารถใช้ชุดการสอนในการทบทวนเนื้อหาได้ด้วยตนเอง

3) ส่งเสริมการศึกษาหาความรู้ตามความสนใจ ชุดการสอนที่มีประสิทธิภาพดีสามารถสร้างแรงจูงใจ (Motivation) แก่ผู้เรียนได้เป็นอย่างดี เนื่องจากชุดการสอนที่สร้างจะต้องคำนึงถึงองค์ประกอบด้านแรงจูงใจที่จะเป็นแรงขับเคลื่อนให้ผู้เรียนเกิดความสนใจที่จะเรียน

4) ส่งเสริมการศึกษาค้นคว้าความรู้ได้ตามความสะดวกของผู้เรียน เป็นการตอบสนองเรื่องเวลาและสถานที่ของผู้เรียนตามที่คุณเรียนจะสะดวกและเหมาะสมกับตนเอง

2.1.2.2 การสร้างบรรยากาศทางการเรียน เป็นการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้อย่างเป็นอิสระ โดยผู้สอนเป็นผู้ใช้ชุดการสอนจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับเนื้อหาวิชาวิชานั้นและให้ผู้เรียนดำเนินตามกิจกรรมนั้นๆ ตามคู่มือผู้เรียน เพื่อการกระตุ้นเร้าความสนใจให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนาน และสนใจต่อสิ่งที่กำลังเรียน ดังนั้น ชุดการสอนสามารถสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมได้กับการเรียนรู้ของผู้เรียนทั้งในห้องเรียน และเรียนรู้ด้วยตนเองได้ตลอดเวลาอย่างไม่จำกัดเวลาและสถานที่ เป็นการลดความแตกต่างระหว่างบุคคลในเรื่องของความสามารถ ความถนัด ความสนใจของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี

2.1.2.3 การสร้างปฏิสัมพันธ์ทางการเรียน เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม แสดงความคิดเห็น ฝึกการตัดสินใจ การมีส่วนร่วมในพฤติกรรมทางสังคม (Social Behavior) ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน ผู้เรียนกับผู้สอน ผู้เรียนกับผู้สอนและสภาพแวดล้อม

กล่าวโดยสรุปคุณค่าของชุดการสอนจะช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกแสวงหาความรู้ด้วยตนเองเป็นอิสระจากอารมณ์ผู้สอน ผู้เรียนสามารถสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมด้วยตนเอง คุณค่าของชุดการสอนทำให้ผู้สอนสามารถถ่ายทอดความรู้ที่เป็นนามธรรมที่ไม่สามารถถ่ายทอดด้วยการบรรยายได้ สามารถใช้แทนครูผู้สอนได้ในกรณีที่ขาดแคลนครู

2.1.3 องค์ประกอบของชุดการสอน

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2531, น. 15-17) ได้อธิบายองค์ประกอบของชุดการสอนว่าประกอบด้วย

2.1.3.1 คู่มือการใช้ชุดการสอน เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับครูในฐานะผู้ใช้ชุดการสอนซึ่งก่อนการใช้ชุดการสอนแต่ละครั้ง ครูต้องศึกษาคู่มืออย่างละเอียด เพราะคู่มือครูเปรียบเสมือนเข็มทิศที่จะช่วยให้ครูเดินไปสู่จุดหมายปลายทางได้ในคู่มือครูประกอบด้วย

2.1.3.2 คำนำ เป็นการแสดงความรู้สึกรักและความคิดเห็นของผู้ผลิต เพื่อให้ผู้ใช้ได้เห็นคุณค่าของชุดการสอน และเป็นการชี้แจงให้ทราบปัญหา จุดอ่อน และจุดเด่นต่างๆ

2.1.3.3 ส่วนประกอบของชุดการสอน เป็นการบอกให้ผู้ใช้ได้ทราบถึงส่วนต่างๆ ของชุดการสอน เพื่อกระตุ้นให้มีการตรวจตราความพร้อมของสื่อต่างๆ ก่อนดำเนินการสอน

2.1.3.4 คำชี้แจงสำหรับครู เป็นการกำหนดสิ่งที่ครูควรปฏิบัติ เพื่อจะได้ดำเนินการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ

2.1.3.5 สิ่งที่ครูและนักเรียนต้องเตรียม เป็นการกำหนดสิ่งที่ครูและนักเรียนจะต้องเตรียมและจัดหาไว้ล่วงหน้าก่อนเสมอ

2.1.3.6 บทบาทของครูและนักเรียน เป็นบทบาทที่ครูและนักเรียนควรปฏิบัติในเวลาเรียนเป็นสิ่งที่ครูต้องชี้แจงให้นักเรียนทราบก่อนใช้ชุดการสอน

2.1.3.7 การจัดชั้นเรียน เป็นการอธิบายถึงการจัดและทำแผนผังห้องเรียนแผนการสอนเพื่อเป็นแนวทางที่ครูจะกระทำการสอนได้อย่างถูกต้อง ซึ่งประกอบด้วย

- 1) ชื่อวิชาและระดับชั้น
 - 2) ชื่อหน่วย เรื่องที่สอน เวลาสอน
 - 3) ชื่อหัวเรื่อง
 - 4) ความกิตติขบยอด
 - 5) วัตถุประสงค์
 - 6) คุณสมบัติที่ต้องการเน้น
 - 7) เนื้อหา
 - 8) กิจกรรมการเรียนการสอน
 - 9) สื่อการสอน
 - 10) การประเมินผล
 - 11) เนื้อหาสาระของชุดการสอน โดยเรียงลำดับจากบัตรคำสั่ง บัตรเนื้อหา บัตรกิจกรรม และบัตรคำถาม
 - 12) แบบฝึกปฏิบัติ หรือกระดาษคำตอบ
 - 13) แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน
 - 14) บัตรงาน เป็นสิ่งจำเป็นมากสำหรับชุดการสอนมี 4 ประเภท คือ บัตรคำสั่ง บัตรเนื้อหา บัตรคำถาม และบัตรเฉลย
 - 15) สื่อการเรียนการสอน ได้แก่ สิ่งของหรือข้อมูลต่างๆ ที่จะให้นักเรียนได้ศึกษา ค้นคว้า เช่น เอกสาร ตำรา รูปภาพ แผนภูมิ บัตรคำ บัตรภาพ
 - 16) แบบฝึกปฏิบัติ เป็นคู่มือสำหรับนักเรียนที่จะต้องใช้ประกอบกิจกรรมการเรียนตามที่กำหนดไว้ในบัตรคำสั่งหรือใช้ควบคู่กับบัตรคำถาม
 - 17) แบบทดสอบ เป็นแบบทดสอบอิงเกณฑ์ที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมซึ่งครูจะนำไปใช้ทดสอบความรู้ของนักเรียนทั้งก่อนและหลังเรียน
- 2.1.3.8 กระดาษคำตอบ เป็นสิ่งที่ใช้คู่กับแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนโดยองค์ประกอบของชุดการสอน ประกอบด้วย คู่มือการใช้ชุดการสอน เนื้อหาสาระ บัตรงาน สื่อประกอบการเรียนการสอน แบบฝึกปฏิบัติ และแบบทดสอบพร้อมเฉลย

การศึกษางานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างชุดการสอนเสริมทักษะพื้นฐานด้านการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ประกอบด้วย คู่มือการใช้ชุดการสอนสำหรับครู คู่มือการใช้ ชุดการสอนสำหรับนักเรียน สื่อประกอบการสอน ได้แก่ หนังสือคำศัพท์ บัตรภาพ บัตรคำ สื่อ วิดิทัศน์ แบบทดสอบพร้อมเฉลย และแบบฝึกเสริมทักษะ

2.1.4 ประเภทของชุดการสอน

ชุดการสอนมีหลายรูปแบบขึ้นอยู่กับลักษณะและจุดมุ่งหมายในการสร้างและการใช้งาน ซึ่งมีนักวิชาการศึกษาได้แบ่งประเภทชุดการสอนไว้ดังนี้

2.1.4.1 ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2523, น. 118) ได้แบ่งไว้ 4 ประเภท คือ

1) ชุดการสอนประเภทการบรรยาย เป็นชุดการสอนที่มุ่งขยายเนื้อหาสาระการสอนแบบบรรยายให้ชัดเจนขึ้น ช่วยให้ผู้สอนพูดน้อยลงและใช้สื่อการสอนทำหน้าที่แทน

2) ชุดการสอนแบบกิจกรรมกลุ่ม เป็นชุดการสอนที่มุ่งให้ประกอบกิจกรรมกลุ่มเช่น ในการสอนแบบศูนย์การเรียน

3) ชุดการสอนรายบุคคล เป็นชุดการสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนศึกษาหาความรู้ตามความสามารถ ความสนใจ และความพร้อมของผู้เรียน

4) ชุดการสอนทางไกล เป็นชุดการสอนที่ ผู้สอนกับผู้เรียนอยู่ต่างถิ่น ต่างเวลากัน มุ่งสอนให้ผู้เรียนศึกษาได้ด้วยตนเองโดยไม่ต้องมาเข้าชั้นเรียน เช่น ชุดการสอนทางไกลของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช โดยสรุปชุดการสอนมี 4 ประเภท ได้แก่ ชุดการสอนกิจกรรมกลุ่ม ชุดการสอนประกอบคำบรรยาย ชุดการสอนรายบุคคล และชุดการสอนทางไกล ในการศึกษาครั้งนี้ว่าดังกล่าว ได้นำหลักการของชุดการสอนรายบุคคลมาเป็นแนวทางในการสร้างชุดการสอน ตัวสะกดในภาษาไทย สำหรับใช้ประกอบการสอนอ่านเนื่องจากเป็นชุดการสอนที่สร้างขึ้นให้มีความสอดคล้องเหมาะสม โดยคำนึงถึงความสามารถความสนใจและความพร้อมของกรณีศึกษาเป็นสำคัญจากการแบ่งประเภทของชุดการสอนข้างต้น พอสรุปได้ว่า ชุดการสอนมี 2 ประเภท คือ

(4.1) ชุดการสอนประกอบการบรรยาย ใช้สำหรับสอนนักเรียนกลุ่มใหญ่ โดยให้นักเรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้

(4.2) ชุดการสอนแบบกลุ่ม มีการแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มกิจกรรมหลายๆ กลุ่ม โดยครูจัดสื่อในชุดการสอนให้นักเรียนประกอบกิจกรรมตามคำสั่ง

2.2 การออกแบบชุดการสอนเสริมทักษะ

2.2.1 การออกแบบชุดการสอนมีดังนี้ (ทศพร แสงสว่าง 2556, น.22-23)

2.2.1.1 การประยุกต์ทฤษฎีความแตกต่างระหว่างบุคคล การเรียนการสอนจะต้องคำนึงถึงความต้องการความถนัดและความสนใจของผู้เรียนเป็นสำคัญ ครูจะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีอิสระในการเรียนตามระดับสติปัญญาตามความสามารถและความสนใจ โดยมีครูคอยแนะนำช่วยเหลือตามความเหมาะสม

2.2.1.2 ความพยายามที่จะเปลี่ยนแนวการเรียนการสอนไปจากเดิม จากการใช้ครูเป็นศูนย์กลางเป็นการจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยการใช้แหล่งความรู้จากสื่อหรือวิธีการต่างๆ นำสื่อการสอนมาใช้จะต้องจัดให้ตรงกับเนื้อหาและประสบการณ์ตามหน่วยการสอนของวิชาต่างๆ การเรียนในลักษณะนี้ผู้เรียนจะเรียนจากครูเพียง 1 ใน 4 ส่วน ส่วนที่เหลือผู้เรียนจะเรียนจากสื่อด้วยตนเอง

2.2.1.3 การใช้สื่อการสอนได้เปลี่ยนแปลงและขยายตัวออกไป จากการใช้สื่อเพื่อช่วยครูมาเป็นการใช้สื่อเพื่อช่วยผู้เรียนในการเรียนรู้ เพราะการใช้สื่อได้คลุมไปถึงการใช้วัสดุสิ้นเปลือง เครื่องมือต่างๆ รวมทั้งกระบวนการและกิจกรรมต่างๆ ตลอดจนการปรับเปลี่ยนรูปแบบการใช้สื่อต่างๆมาช่วยในการเรียนรู้ด้วยตนเองมากขึ้น

2.2.1.4 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ผู้เรียนกับผู้เรียน และผู้เรียนกับสภาพแวดล้อม ในการจัดการเรียนรู้ นำเอากระบวนการกลุ่มสัมพันธ์มาใช้ เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนประกอบกิจกรรมร่วมกัน ตามทฤษฎีกระบวนการกลุ่ม จึงเป็นแนวคิดทางพฤติกรรมศาสตร์ซึ่งนำมาสู่การจัดระบบการผลิตสื่อออกมาในรูปของ “ชุดการสอน”

2.2.1.5 การจัดสภาพสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้ ได้ยึดหลักจิตวิทยาการเรียนรู้มาใช้โดยจัดสภาพการณ์เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีโอกาสร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยการตัดสินใจหรือการทำงานของตนถูกหรือผิดอย่างไร มีการเสริมแรงบวกที่ทำให้ผู้เรียนภาคภูมิใจที่ได้ทำถูกหรือคิดถูก และค่อยเรียนรู้ไปทีละขั้นตอนตามความสามารถและความสนใจ การจัดสภาพการณ์ที่จะเอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ตามข้างต้น จะมีเครื่องมือช่วยให้บรรลุจุดมุ่งหมายปลายทาง

2.2.1.6 องค์ประกอบของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่ใช้แนวคิดตามองค์ประกอบของการผลิตชุดการสอน มีหลายลักษณะขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์การใช้ จะมีองค์ประกอบที่แตกต่างกันตามลักษณะการใช้งานซึ่งอาจมีส่วนประกอบ คือ กลุ่มผู้สอน กลุ่มผู้เรียน บัตรคำสั่งการมอบหมายงาน สื่อประกอบการสอน เนื้อหาสาระ การประเมิน มีรายละเอียดดังนี้

1) คู่มือผู้สอน ภายในคู่มือจะชี้แจงถึงวิธีการใช้ชุดการสอนสำหรับผู้สอน อาจจะทำเป็นเล่ม แผ่นซีดี-รอม หรือแผ่นพับก็ได้ ดังมีรายละเอียด ส่วนประกอบการเขียนคู่มือครู ดังนี้

(1.1) คำนำ การเขียนคำนำจะต้องครอบคลุมองค์ประกอบ ดังนี้ สาระสังเขปโดยย่อของเนื้อหาสาระวิชา ความมุ่งหมายรายวิชา ประโยชน์ที่คาดว่าผู้เรียนและผู้สอนจะได้รับ ซึ่งเป็นส่วนที่แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นของผู้ผลิตให้ผู้ใช้ได้เห็นคุณค่าของชุดการสอน และเป็นการชี้แจงให้ผู้ใช้งทราบถึงคุณปัญหา จุดอ่อนและจุดเด่นต่างๆ ในกรณีที่ชุดการสอนได้ผ่านการหาประสิทธิภาพมาแล้ว ควรบอกระดับประสิทธิภาพของชุดการสอนออกเป็นค่าแสดงไว้ด้วย

(1.2) คำชี้แจงส่วนประกอบของชุดการสอน เป็นส่วนที่ต้องเขียนระบุ เพื่อกระตุ้นให้มีการตรวจตราวัสดุ อุปกรณ์ต่างๆ ก่อนการนำไปใช้ในการเรียนการสอนจริง เช่น ชุดการสอนรายวิชานั้น ประกอบด้วย คู่มือผู้สอน คู่มือผู้เรียน สไลด์ แผ่นใส ภาพประกอบ ฯลฯ

(1.3) คำชี้แจงสำหรับผู้สอน เป็นการกำหนดสิ่งที่ครูควรปฏิบัติหรือสิ่งที่ครูต้องเตรียมก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในเนื้อหาเรื่องนั้นๆ เพื่อจะได้ดำเนินการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(1.4) คำชี้แจงสำหรับผู้เรียน การกำหนดสิ่งที่ครูและนักเรียนจะต้องจัดเตรียมและจัดหาไว้ล่วงหน้าก่อนการสอน ครูจะต้องแจ้งให้ผู้เรียนเตรียมตัวก่อนการเรียนการสอน จะเกิดขึ้น เช่น การไปยืมอุปกรณ์จากหน่วยงานอื่น การเตรียมวัสดุสิ้นเปลือง และสื่อการสอนอื่นที่มีได้เก็บไว้ในชุดการสอน เช่น การเตรียมอุปกรณ์ประกอบการบันทึกข้อความ หรือสิ่งอำนวยความสะดวก วัสดุที่จำเป็นต่อการประกอบการเรียน

(1.5) คำชี้แจงบทบาทของผู้สอนและผู้เรียน เป็นการเขียนข้อชี้แจงแสดงบทบาทที่ครูและผู้เรียนควรปฏิบัติในเวลาเรียน ผู้สอนควรจะต้องเป็นผู้ชี้แจงบทบาทของผู้เรียนให้ทราบก่อนใช้ชุดการสอนทุกครั้ง อาจจะมีหรือไม่มีก็ได้ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมและสอดคล้องกับเนื้อหาวิชาที่ใช้สอน

(1.6) แผนผังแสดงจัดห้องเรียน มีการอธิบายการจัดห้องเรียน พร้อมทั้งทำแผนผังแสดงศูนย์กิจกรรมต่างๆ เช่น ตัวอย่างการจัดห้องเรียนการใช้ชุดการสอนด้วยคอมพิวเตอร์ ผ่านเครือข่าย

(1.7) แผนการจัดการเรียนรู้ หรือแผนการสอน เป็นส่วนที่กำหนดสิ่งต่อไปนี้ให้ผู้ใช้งชุดการสอนได้ทราบ

(1.8) ความคิดรวบยอด เป็นการสรุปสาระสำคัญในเรื่องนั้น เป็นประเด็นสำคัญ ดังมีตัวอย่างการเขียน ดังนี้

ตัวอย่างการเขียนความคิดรวบยอด

ศึกษาความหมาย ความสำคัญ ประเภท รูปแบบ องค์ประกอบ ทฤษฎีจิตวิทยาการเรียนรู้ทางการศึกษา ที่เกี่ยวข้องกับการผลิตชุดการสอน ขั้นตอนกระบวนการทดสอบหาประสิทธิภาพ และการปรับปรุง การการผลิตชุดการสอน และการศึกษาสภาพปัญหาและแนวโน้มของชุดการสอน

(1.9) จุดประสงค์การสอน หรือจุดมุ่งหมายการสอน การเขียนควรจะเขียนให้บ่งบอกถึงเป็นจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม จุดประสงค์ในการสอน คือ ความคาดหวังผลที่จะได้รับจากการเรียนการสอนโดยมุ่งผลที่ตัวผู้เรียน สามารถแบ่งตาม ลักษณะของพฤติกรรมได้ 3 ด้าน คือ พฤติกรรมด้านความรู้ความคิด (Cognitive Domain) พฤติกรรมด้านทักษะ (Psychomotor Domain) และพฤติกรรมด้านความรู้สึกหรือทัศนคติ (Affective Domain) ผู้ผลิตสื่อจะทำการวิเคราะห์โดยละเอียด เพื่อให้สามารถกำหนดจุดประสงค์การสอนได้อย่างชัดเจน

(1.9.1) ประเภทของจุดประสงค์การสอน จุดประสงค์การสอนมี 2 ประเภท คือ

1) จุดประสงค์ทั่วไป เขียนขึ้นกว้างๆ เพื่อให้คลุมพฤติกรรมทั้ง 3 ด้าน คือ ความรู้ทักษะ ทัศนคติ จุดประสงค์การสอนประเภทนี้ สังเกตและวัดผลได้ยาก

2) จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ซึ่งวัดผลได้ง่ายกว่าจุดประสงค์ทั่วไป เพราะมีเกณฑ์และกำหนดพฤติกรรมที่ครูผู้สอนตั้งไว้และสังเกตได้ง่าย

(1.9.2) ลักษณะของจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม การเขียนจุดประสงค์ของการสอนจะต้องระบุถึงพฤติกรรมว่า ผู้เรียนสามารถจะแสดงพฤติกรรมอะไรบ้างจึงจะเป็นที่ยอมรับว่าได้เรียนรู้ตามต้องการ การระบุถึงสถานการณ์เงื่อนไข หรือสิ่งแวดล้อมให้ผู้เรียนรู้แสดงพฤติกรรมนั้นจะต้องระบุเกณฑ์ที่ยอมรับด้วย ซึ่งสิ่งที่กล่าวมาแล้วเป็นลักษณะการเขียนจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมการเขียนจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่สมบูรณ์มีหลักเกณฑ์การเขียน ดังนี้

1) ใช้คำที่เป็นกริยาแสดงการกระทำที่สังเกตเห็นได้ (Active Verb) เช่น บอก จำแนก อธิบาย เป็นต้น

2) กำหนดสิ่งที่จะให้กระทำ (Content Conference) เช่น บอกชนิดของฟิล์ม เป็นต้น

(1.9.3) กำหนดเกณฑ์ของการกระทำ (Standard Competency)

เช่น แสดงวิธีการจับกลิ้งอย่างถูกต้อง 3 วิธี

การเขียนจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมให้สัมพันธ์กับหัวข้อย่อยของเนื้อหาหลังจากศึกษาเนื้อหาของสื่อที่จะผลิตดังกล่าวมาแล้วข้างต้น ขึ้นต่อไปเราจะต้องนำเนื้อหาที่ศึกษามาแบ่งเป็นหัวข้อย่อยโดยให้ครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมด โดยเขียนให้ขึ้นไปตามลำดับขั้นตอนก่อน-หลัง เนื้อหาที่จะเรียนก่อนจะเป็นพื้นฐานของหัวข้อเนื้อหาย่อยถัดไป ทั้งนี้เพื่อให้ง่ายต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนและการเขียนโครงการเรื่องตามลำดับ เมื่อได้หัวข้อเนื้อหาย่อยแล้วก็จึงเขียนจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมให้สอดคล้องกับเนื้อหานั้นๆ

(1.9.4) โครงร่างของเนื้อหา การกำหนดโครงร่างเนื้อหาได้มาจากการวิเคราะห์เนื้อหาโดยทำการศึกษาเนื้อหาที่จะผลิต เป็นอีกสิ่งหนึ่งที่ต้องกระทำโดยละเอียดเพื่อให้สื่อการสอนนั้นมีความสมบูรณ์และถูกต้องในเนื้อหาวิชาการ การศึกษา เนื้อหาอาจกระทำได้โดยการค้นคว้าจากเอกสาร ตำรา ผลการวิจัย การทดลอง จากตัวบุคคล โดยการสัมภาษณ์ จากสถานที่ เป็นต้น การศึกษาเนื้อหาอาจใช้เกณฑ์ในการพิจารณา ดังนี้

- 1) มีเนื้อหาเฉพาะอะไรบ้างที่จะสอน หรือให้ผู้เรียนได้เรียนรู้โดยพิจารณาตามความเหมาะสมให้เพียงพอและให้อยู่ในขอบเขตของจุดประสงค์ที่ตั้งไว้
- 2) มีข้อเท็จจริง ความคิดรวบยอด กฎ หลักการและทฤษฎีอะไรบ้างที่สัมพันธ์กับเรื่องที่จะสอนนั้นๆ โดยพิจารณากำหนด เสนอให้เป็นขั้นตอนเพื่อความเข้าใจได้ง่าย และรวดเร็ว

(1.9.5) ขั้นตอนการวิเคราะห์เนื้อหา มีดังนี้

1) การกำหนดเนื้อหาด้วยการแบ่งหน่วย บทเรียน หัวข้อเรื่อง อาจทำได้หลายลักษณะ แต่จะอธิบายเพียง 2 ลักษณะ คือ แบบรายงาน และแบบตาราง ดังนี้

(1.1) โครงร่างแบบรายงาน การเขียนจะเรียงลำดับด้วยการกำหนดหัวข้อใหญ่ หัวข้อย่อย และกำกับด้วยหมายเลข ไว้หน้าหัวข้อใหญ่ หัวข้อย่อย แต่การกำหนดไม่ควรแบ่งหัวข้อใหญ่ หัวข้อย่อยโดยใช้หมายเลขกำกับเกินกว่า ทศนิยมสามตำแหน่ง

(1.2) โครงร่างแบบตาราง การเขียนจะบรรจุข้อความลงในตารางโดยการกำหนด หน่วยที่ บทที่ หัวเรื่องที่ และหัวข้อใหญ่ หัวข้อย่อย จากที่ผ่านการวิเคราะห์เนื้อหาแล้วกำกับด้วยตัวเลขหัวข้อใหญ่ หัวข้อย่อย และระยะเวลาการสอนทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ

(1.9.6) กิจกรรมการเรียนการสอนเป็นการกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้ปฏิบัติตามกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์การเรียนตามที่กำหนดไว้ของหลักสูตรการศึกษานั้นๆ

(1.9.7) สื่อการสอน เป็นการกำหนดสื่อการสอนให้สอดคล้องกับเนื้อหาที่นำมาใช้ประกอบการสอนในเนื้อหาการเรียนการสอนแต่ละรายวิชา เช่น

ตัวอย่าง การกำหนดสื่อการสอน
สื่อ/แหล่งการเรียนรู้
บัตรภาพสัตว์
จุดศึกษาบริเวณโรงเรียน
ใบงานที่ 2.1

(1.9.8) การประเมินผล เป็นการกำหนดเพื่อเขียนกระตุ้นเร้าให้ผู้เรียนถึงเป้าหมายที่ได้จากผลการคาดหวังทางการเรียน ที่เรียกว่า จุดประสงค์การเรียนรู้ หรือ จุดมุ่งหมายการเรียนรู้ ดังนั้น เกณฑ์การประเมินจะทำให้ผู้เรียนรู้ถึงระดับคะแนนหรือเกณฑ์การให้คะแนนของครูต่อการปฏิบัติกิจกรรม หรือการส่งผลงานที่ผู้สอนมอบหมายการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ

2) คู่มือผู้เรียน

(2.1) คู่มือผู้เรียน เป็นคู่มือที่ผู้เรียนจะต้องใช้ควบคู่กับชุดการสอนเสมอ ประกอบด้วย แบบทดสอบก่อนเรียน ใบความรู้ ใบงาน แบบฝึกปฏิบัติหรือแบบฝึกหัด ในคู่มือผู้เรียนจะเป็นการกำหนดกิจกรรมที่ผู้เรียนต้องปฏิบัติตามทีละขั้นตอนตามลำดับก่อนหลังที่ปรากฏในคู่มือรายวิชา หน่วย เรื่อง ตามลำดับโดยผู้สอนจะเป็นผู้กำหนดไว้ในคู่มือผู้เรียนเพื่อสร้างองค์ความรู้ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง เช่น การทำแบบฝึกปฏิบัติอาจจะกำหนดแยกเป็นหน่วย หรือรวมเป็นเล่มโดยเรียงลำดับตั้งแต่ หน่วยที่ 1 เป็นต้นไป แบบฝึกปฏิบัติเป็นสมบัติส่วนตัวของผู้เรียน แต่ต้องเก็บไว้ที่ชุดการสอนเป็นตัวอย่าง 1 ชุดเสมอ ในชุดการสอน 1 ชุดต้องมีคู่มือผู้เรียนให้ครบจำนวนผู้เรียน

(2.2) หลักในการเขียนแบบฝึกปฏิบัติหรือคู่มือนักเรียน

(2.3) การเขียนแบบฝึกปฏิบัติในวิชาต่างๆ ย่อมไม่เหมือนกัน แต่มีวิธีการที่พอจะสรุปได้ดังนี้

(2.3.1) คำชี้แจงการใช้แบบฝึกปฏิบัติ ที่มีการกำหนดทิศทางเอาไว้ชัดเจน เช่น เมื่อผู้เรียนอ่านข้อความใดข้อความหนึ่งแล้ว ก็จะเขียนไว้ว่า โปรดอ่านเรื่อง หน้า หรือ พลิกไป..... เรื่อง

(2.3.2) ตารางการปฏิบัติงาน ซึ่งผู้เรียนจะวางแผนไว้เอง (สำหรับการสอนรายบุคคล) ซึ่งเรียกว่า ใบแนวทาง

(2.3.3) แผนการจัดการเรียนรู้ ที่อธิบายพอสังเขป โดยเฉพาะความคิดรวบยอด วัตถุประสงค์ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการสอน และการประเมินผลเพื่อให้ผู้เรียนทราบทิศทาง เป้าหมายและบทบาท

(2.3.4) สื่อสิ่งพิมพ์ เป็นประมวลสาระเนื้อหาของรายวิชานั้น หน่วยนั้น เรื่องนั้น ควรมีการออกแบบให้เด่นสะดุดตา น่าอ่าน ใช้ภาษาที่เป็นกันเองและมีภาพประกอบเพื่อให้เนื้อหาน่าสนใจยิ่งขึ้น

(2.3.5) ใบความรู้ เป็นการเขียนเนื้อหาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับหัวเรื่องต่างๆ ควรให้ตรงกับเนื้อหาในบัตรกิจกรรม บัตรเนื้อหา หรือประสบการณ์อื่นใดที่ผู้สอนกำหนดไว้ในชุดการสอนของตนเอง

(2.4) การเขียนบัตรคำสั่งหรือการมอบหมายงาน เพื่อกำหนดแนวทางของการเรียนให้นักเรียนเป็นส่วนที่บอกให้ผู้เรียนดำเนินการเรียนหรือประกอบกิจกรรมแต่ละอย่างตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ มักอยู่ในรูปของกระดาษแข็งขนาด 6 x 8 นิ้ว บัตรคำสั่งจะมีอยู่ในชุดการสอนแบบกลุ่มและรายบุคคล ซึ่งจะประกอบด้วย

(2.4.1) คำอธิบายในเรื่องที่จะศึกษา

(2.4.2) คำสั่งให้ผู้เรียนดำเนินการ

1) การสรุปบทเรียน

2) หลักการเขียนบัตรคำสั่งการมอบหมายงานสำหรับการ

เสนอเนื้อหาในศูนย์กิจกรรมต่างๆ นั้น จะต้องผลิตบัตร 5 ชนิดด้วยกัน ได้แก่ บัตรคำสั่ง บัตรสรุปเนื้อหา บัตรกิจกรรม และบัตรคำถาม ดังมีรายละเอียดดังนี้

ก. บัตรคำสั่ง บัตรนี้จะทำหน้าที่แทนผู้สอนในการสั่งงานให้ผู้เรียนปฏิบัติในศูนย์กิจกรรม โดยคำนึงถึง กำหนดหมายเลขหรือรหัสให้ชัดเจน กำหนดงานหรือกิจกรรมที่ผู้เรียนปฏิบัติตามลำดับขั้นให้ชัดเจน ควรจบด้วยการให้ผู้เรียนเก็บของเข้าที่ให้เรียบร้อย ต้องไม่มีคำถามอยู่ในบัตรคำสั่ง เพราะคำถามจะอยู่ในบัตรคำถาม ประจำศูนย์นั้นๆ แล้ว

ข. ออกแบบให้สวยงาม หน่วยเดียวกันควรรีใช้สีเดียวกัน และแต่ละหน่วยควรมีสี ควรทำด้วยกระดาษแข็งเพื่อความคงทนและง่ายต่อการใช้งานต้องมีจำนวนบัตรครบทุกคนที่ปฏิบัติกิจกรรมนั้นๆ ในแต่ละศูนย์

(2.4.3) บัตรสรุปเนื้อหา หมายถึง ส่วนที่เป็นเนื้อหาสาระที่สำคัญ ๆ ของศูนย์ที่มาก่อนศูนย์ที่ผู้เรียนกำลังจะเรียน ซึ่งครูต้องการให้ผู้เรียนมีพื้นฐานก่อนที่จะอ่านบัตรเนื้อหาประจำศูนย์ บัตรสรุปเนื้อหาเหมาะสำหรับวิชาที่เนื้อหาต่อเนื่องกัน เช่น ภาษา คณิตศาสตร์ ซึ่งจะทำหน้าที่ 2 ประการ คือ

ก. ช่วยทบทวนเรื่องที่เรียนมาแล้วในศูนย์ก่อนหน้านั้น

ข. ช่วยปูพื้นฐานให้สามารถประกอบกิจกรรมในศูนย์นั้นได้ ในกรณีที่ผู้เรียนยังไม่ได้เรียนศูนย์ก่อนหน้านั้น

(2.4.4) บัตรเนื้อหาสาระ เป็นส่วนที่จะให้ผู้เรียนได้รับความรู้และประสบการณ์ใหม่ตามหัวเรื่อง เนื้อหาที่บรรจุในบัตรนี้ควรจะสั้น กระชับ แต่ก็ไม่รวบรัดจนเกินไป ใช้ภาษาเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน หรือผู้สอนอาจจะกำหนดให้อ่านจากแบบเรียนหรือใบความรู้ก็ได้ โดยปกติบัตรเนื้อหาจะมีสื่อการสอนประกอบ เช่น ภาพชุด เสียงจากเทป ของจริง ฯลฯ อยู่ด้วย ซึ่งการเขียนเนื้อหาจะต้องอ้างอิงถึงสื่อการสอนเหล่านั้นด้วย ในบัตรเนื้อหาควรมีหมายเลขและชื่อเรื่องประจำศูนย์ให้ชัดเจน เช่นเดียวกับบัตรคำสั่ง ซึ่งบรรจุอยู่ในรูปของสื่อประสม และกิจกรรมการเรียนการสอน ทั้งแบบกลุ่มและรายบุคคล ซึ่งกำหนดไว้ตามวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม จะบรรจุไว้ในรูปของสื่อการสอนต่างๆ อาจจะประกอบด้วยบทเรียน โปรแกรม สไลด์ เทปบันทึกเสียง วิดีโอ แผ่นภาพ โปร่งใส วัสดุกราฟิก หุ่นจำลองของตัวอย่าง รูปภาพ เป็นต้น ผู้เรียนจะศึกษาจากสื่อการสอนต่างๆ ที่บรรจุอยู่ในชุดการสอนตามบัตรคำที่กำหนดไว้ให้

(2.4.5) บัตรกิจกรรมเป็นคำแนะนำกติกาและคำสั่งให้ผู้เรียนประกอบกิจกรรม นอกเหนือจากอ่านบัตรเนื้อหา และศึกษาจากสื่อการสอน กิจกรรมที่กำหนดไว้ เช่น การเล่นเกมส์ การเขียนภาพ การแต่งกลอน การร้องเพลง การแสดงบทบาทสมมติ การเล่นเกม การต่อภาพ การแต่งประโยค การเรียงความ

(2.4.6) บัตรคำถาม เป็นบัตรที่มีคำถามทำให้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาที่ผู้เรียนได้อ่านจากบัตรเนื้อหาแล้ว อาจจะเป็นแบบปรนัยหรืออัตนัยได้แล้วแต่ความเหมาะสม หากเป็นแบบปรนัยควรแยกเป็นแผ่นๆ เพื่อให้ผู้เรียนหยิบขึ้นมาตอบทีละข้อ ถ้าเป็นแบบเขียนตอบควรพิจารณาจำนวนข้อและควรมีเกณฑ์ขั้นต่ำไว้ด้วย เพื่อเป็นการแจ้งการประเมินผล กระบวนการ และผลของการเรียนรู้ ในการประเมินผลกระบวนการ ได้แก่ แบบฝึกหัด รายงาน ส่วนผลการเรียนรู้ ได้แก่ แบบทดสอบ โดยจัดเป็นหมวดหมู่สะดวกต่อการใช้ ผู้เรียนจะทำการประเมินผลความรู้ด้วยตนเองก่อนและหลังเรียน แบบประเมินผลที่อยู่ในชุดการสอนอาจจะเป็นแบบฝึกหัดให้เติมคำในช่องว่าง เลือกราคาตอบที่ถูก จับคู่ ผลจากการทดลอง หรือให้ทำกิจกรรม เป็นต้น ส่วนประกอบ

ข้างต้นนี้จะบรรจุในกล่องหรือซอง จัดเอาไว้เป็นหมวดหมู่เพื่อสะดวกแก่การใช้ นิยมแยกออกเป็น ส่วนต่างๆ ดังนี้ กล่อง สื่อการสอนและบัตรบอกชนิดของสื่อการสอนเรียงตามการใช้ บันทึกการสอน ประกอบด้วยรายละเอียด ดังนี้

- ก. รายละเอียดเกี่ยวกับวิชา และหน่วยการสอน
- ข. เวลา จำนวนชั่วโมง
- ค. วัตถุประสงค์ทั่วไป
- ง. วัตถุประสงค์เฉพาะ
- จ. เนื้อหาวิชาและประสบการณ์
- ฉ. กิจกรรมและสื่อการสอนประกอบวิธีสอน
- ช. การประเมินผล วัดผล การทดสอบก่อนและหลังเรียน
- ซ. อุปกรณ์ประกอบ

(2.4.7) สื่อประกอบการสอน หมายถึง วัสดุ อุปกรณ์ และวิธีการ ที่ใช้เป็นสื่อกลางระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน และสภาพแวดล้อมการสร้างสื่อการสอนต้องให้มีความ สอดคล้องกับเนื้อหาตรงตามวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม สามารถสื่อความหมายที่เป็นเนื้อหาสาระที่ กระตุ้นเร้าให้ผู้เรียนเกิดความสนใจอยากเรียนรู้ด้วยตนเอง และเกิดองค์ความรู้ใหม่เกิดขึ้น

หลักเกณฑ์ในการพิจารณาการผลิตสื่อการสอน มีดังนี้

- ก. การส่งเสริมให้เกิดประสบการณ์การเรียนรู้
- ข. การสร้างปฏิสัมพันธ์เพื่อกระตุ้นเร้าให้เกิดการเรียนรู้
- ค. การลดช่องว่างความแตกต่างระหว่างบุคคล
- ง. การมีความสอดคล้องในเนื้อหาตรงวัตถุประสงค์มุ่ง

บรรลุเป้าหมายทางการเรียน

จ. การเก็บรักษาง่าย สะดวกต่อใช้

ช. ความสวยงาม และประณีตในการผลิตจากวัสดุที่

คงทน เก็บไว้ได้นาน และสวยงาม

(2.4.8) ประเภทของสื่อการสอน สามารถสรุปได้ 3 ประเภท คือ

1) สื่ออุปกรณ์ ประกอบด้วย เครื่องมือช่วยสอน ได้แก่

เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ โทรทัศน์ วิทยุและเครื่องฉายสไลด์ เป็นต้น

2) วัสดุ เป็นวัสดุที่สิ้นเปลือง ได้แก่ ชอล์ก กระดาษ फिल्म

เป็นต้น วัสดุที่ใช้ในถาวร ได้แก่ ของจริง ของตัวอย่าง หุ่นจำลองและแผนภาพ เป็นต้น

3) วิธีการ ได้แก่ การศึกษานอกสถานที่และการทดลอง

เป็นต้น

(2.5) สื่อสิ่งพิมพ์ เป็นเนื้อหาสาระ เป็นสื่อสิ่งพิมพ์แสดงเนื้อหาสาระซึ่งบรรจุอยู่ในรูปของสื่อประสม และกิจกรรมการเรียนรู้ ทั้งแบบกลุ่มและรายบุคคล ซึ่งกำหนดไว้ตามวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม จะบรรจุไว้ในรูปของสื่อการสอนต่างๆ อาจประกอบด้วยบทเรียน โปรแกรม สไลด์ เทปบันทึกเสียง วิดีโอ แผ่นภาพโปรงใส วัสดุกราฟิก หุ่นจำลอง ของตัวอย่าง รูปภาพ เป็นต้น ผู้เรียนจะศึกษาจากสื่อการสอนต่างๆ ที่บรรจุอยู่ในชุดการสอนตามบัตรคำที่กำหนดไว้ให้

(2.6) การประเมินผล เป็นการประเมินผลของกระบวนการ และผลของการเรียนรู้ ในการประเมินผลกระบวนการ ได้แก่ แบบฝึกหัด รายงาน ส่วนผลการเรียนรู้ ได้แก่ แบบทดสอบ โดยจัดเป็นหมวดหมู่สะดวกต่อการใช้ ผู้เรียนจะทำการประเมินผลความรู้ด้วยตนเองก่อนและหลังเรียน แบบประเมินผลที่อยู่ในชุดการสอนอาจจะเป็นแบบฝึกหัดให้เติมคำในช่องว่าง เลือกคำตอบที่ถูก จับคู่ คูผลจากการทดลอง หรือให้ทำกิจกรรม เป็นต้น ส่วนประกอบข้างต้นนี้จะบรรจุในกล่องหรือซอง จัดเอาไว้เป็นหมวดหมู่เพื่อสะดวกแก่การใช้ นิยมแยกออกเป็นส่วนต่างๆ ดังนี้

(2.6.1) กล่อง บรรจุ คู่มือครู คู่มือผู้เรียน สื่อการเรียนการสอน

(2.6.2) สื่อการสอนและบัตรบอกชนิดของสื่อการสอน

(2.6.3) บันทึกการสอน ประกอบด้วยรายละเอียด ดังนี้

ก. รายละเอียดเกี่ยวกับวิชาและหน่วยการสอน

ข. รายละเอียดเกี่ยวกับผู้เรียน

ค. เวลา จำนวนชั่วโมง

ง. วัตถุประสงค์ทั่วไป

จ. วัตถุประสงค์เฉพาะ

ฉ. เนื้อหาวิชาและประสบการณ์

ช. กิจกรรมและสื่อการสอนประกอบวิธีสอน

ซ. การประเมินผล วัดผล การทดสอบก่อนและหลังเรียน

ณ. อุปกรณ์ประกอบอื่นๆ

(2.7) การสร้างข้อสอบ ควรใช้ภาษาที่มีความชัดเจน เป็นคำถามอย่างง่าย ไม่ใช้ศัพท์สูงจนเกินไป ควรถามเพียงประเด็นเดียว คำถามไม่กำกวม และสร้างคำถามปฏิเสธซ้อนปฏิเสธมาใช้ จำนวนข้อสอบ ก็ต้องเหมาะสมกับเวลาไม่มากหรือน้อยเกินไป

(2.7.1) การเขียนข้อสอบแบบเลือกตอบ ถ้าเป็นข้อสอบแบบตัวเลือกข้อสอบก่อนเรียนและหลังเรียนควรเป็นข้อสอบคู่ขนานกัน โดยมีแนวทางการสร้างดังนี้

(2.7.2) การสร้างคำถาม ควรเป็นคำถามง่าย ไม่กำกวม ใช้ภาษาที่ชัดเจน มุ่งถามแต่ประเด็นเดียว ไม่ควรสร้างคำถามชนิดปฏิเสธ

(2.7.3) ตัวเลือกไม่ควรจะน้อยกว่า 4 ตัวเลือก หรือ 5 ตัวเลือก

(2.7.4) คำตอบที่ถูกต้องควรกระจายไปตามตัวเลือกต่างๆ ไม่ควรทำให้คำตอบกระจุกอยู่ในตัวเลือกเดียวกันมาก

(2.7.5) พยายามให้ตัวลวงเป็นไปในทำนองเดียวกัน อย่าให้แตกต่างกันจนทำให้ผู้ตอบข้อสอบเดาได้

(2.8) การตรวจและปรับปรุงข้อสอบ เมื่อเขียนข้อสอบเสร็จเรียบร้อยแล้ว ครอบคลุมข้อสอบที่ต้องการแล้ว ผู้ออกข้อสอบควรตรวจสอบเป็นรายข้อก่อนที่จะนำไปใช้จริง และนำไปทดลองใช้ เพื่อวิเคราะห์หาคุณภาพของข้อสอบ

(2.9) การตรวจสอบข้อสอบ ผู้ออกข้อสอบอาจตรวจสอบด้วยตนเอง ดังนี้ มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์เพียงใด ครอบคลุมเนื้อหาเพียงใด ภาษาที่ใช้ง่ายเพียงใด ความยากง่ายของข้อสอบ ความยาวของข้อสอบกับเวลาที่ใช้สอบ และความถูกต้องตามหลักเกณฑ์การเขียนข้อสอบ เมื่อตรวจสอบพบข้อบกพร่องก็ทำการแก้ไข และจัดพิมพ์เพื่อนำไปใช้ต่อไป

(2.10) การนำไปทดลองใช้ เป็นขั้นตอนต่อจากการสร้างข้อสอบ เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นว่าข้อสอบที่สร้างขึ้นมีคุณภาพของข้อสอบ โดยหาค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความยากง่าย (p) ซึ่งอาจจะใช้วิธีการทดสอบแบบการหากลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ

2.2.1.7 การสร้างข้อสอบ

การสร้างข้อสอบแบบนี้ประเด็นจะอยู่ที่ความชัดเจนของภาษาที่ถาม ใช้คำถามอย่างง่าย ไม่ใช่ศัพท์สูงจนเกินไป ควรถามเพียงประเด็นเดียว คำถามไม่กำกวม และอย่างสร้างคำถามปฏิเสธซ้อนปฏิเสธมาใช้ จำนวนข้อสอบก็ต้องเหมาะสมกับเวลาไม่มากหรือน้อยเกินไป

2.2.1.8 การเขียนข้อสอบแบบเลือกตอบ

ถ้าเป็นข้อสอบแบบตัวเลือกข้อสอบก่อนเรียนและหลังเรียนควรเป็นข้อสอบคู่ขนานกัน โดยมีแนวทางการสร้าง ดังนี้

1) การสร้างคำถาม ควรเป็นคำถามง่าย ไม่กำกวม ใช้ภาษาที่ชัดเจน มุ่งถามแต่ประเด็นเดียว ไม่ควรสร้างคำถามชนิดปฏิเสธ

2) ตัวเลือกไม่ควรจะน้อยกว่า 4 ตัวเลือก หรือ 5 ตัวเลือก

3) คำตอบที่ถูกก็ควรกระจายไปตามตัวเลือกต่างๆ ไม่ควรทำให้คำตอบกระจุกอยู่ในตัวเลือกเดียวกันมาก

4) พยายามให้ตัวเลขเป็นไปในทำนองเดียวกัน อย่าให้แตกต่างกันจนทำให้ผู้ตอบข้อสอบเดาได้

2.2.1.9 การตรวจและปรับปรุงข้อสอบ

เขียนข้อสอบเสร็จเรียบร้อยครบทุกข้อตามที่ต้องการแล้ว ผู้ออกข้อสอบควรตรวจสอบเป็นรายข้อก่อนที่จะนำไปใช้จริง และนำไปทดลองใช้ เพื่อวิเคราะห์หาคุณภาพของข้อสอบ

2.2.1.10 การตรวจสอบข้อสอบ

ผู้ออกข้อสอบอาจตรวจสอบด้วยตนเอง ดังนี้ มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์เพียงใด ครอบคลุมเนื้อหาเพียงใด ภาษาที่ใช้ง่ายเพียงใด ความยากง่ายของข้อสอบ ความยาวของข้อสอบกับเวลาที่ใช้สอบ และความถูกต้องตามหลักเกณฑ์การเขียนข้อสอบ เมื่อตรวจสอบพบข้อบกพร่องก็ทำการแก้ไข และจัดพิมพ์เพื่อนำไปใช้ต่อไป

2.2.1.11 การนำข้อสอบไปทดลองใช้

ขั้นตอนต่อจากการสร้างข้อสอบ เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นว่าข้อสอบที่สร้างขึ้นมีคุณภาพของข้อสอบโดยหาค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความยากง่าย (p) ซึ่งอาจจะใช้วิธีการทดสอบแบบการหากลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ

2.3 การสร้างแบบฝึกเสริมทักษะ

2.3.1 ในการสร้างชุดการสอนนั้น สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2531 น.16) ได้แบ่งขั้นตอนในการสร้างไว้ 10 ขั้นตอน ดังนี้

2.3.1.1 วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้ เป็นการศึกษาจุดประสงค์รายวิชาว่าจุดประสงค์ใดที่ผู้เรียนไม่ผ่านการเรียนรู้มากที่สุด เพื่อสร้างชุดการสอนช่วยแก้ปัญหาการเรียนรู้ของนักเรียนในจุดประสงค์นั้นๆ

2.3.1.2 วิเคราะห์เนื้อหาจากแผนการสอน หรือคู่มือการสอน และกำหนดเรื่องที่จะผลิตชุดการสอน โดยศึกษารายละเอียดของเนื้อหาวิชาในแผนการสอน หรือคู่มือการสอนตามกลุ่มประสบการณ์ต่างๆ ในแต่ละระดับชั้นเรียน ซึ่งสามารถนำมาสร้างเป็นชุดการสอนได้ทุกกลุ่มประสบการณ์

2.3.1.3 วางแผนการสอน เป็นการวางแผนการสอนตามหัวเรื่องที่กำหนดไว้เพื่อ ดำเนินการสร้างชุดการสอน ซึ่งจะนำไปใช้สอนในโอกาสต่อไป ในการวางแผนการสอนจะต้อง ครอบคลุมถึงองค์ประกอบสำคัญ ดังนี้

- 1) ชื่อวิชา และระดับชั้น
- 2) ชื่อหน่วย เรื่องที่สอน เวลาสอน
- 3) ชื่อหัวเรื่อง
- 4) ความคิดรวบยอด
- 5) วัตถุประสงค์
- 6) คุณสมบัติที่ต้องการเน้น
- 7) เนื้อหา
- 8) กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการสอน
- 9) การประเมินผล

2.3.1.4 การผลิตบัตรงาน และสื่อการสอน ซึ่งในแผนการสอน จะอธิบายให้ทราบว่า จะผลิตอะไรบ้างสำหรับกิจกรรมต่างๆ ในชุดการสอน

2.3.1.5 แบบฝึกปฏิบัติ เป็นคู่มือสำหรับนักเรียนที่จะต้องใช้ควบคู่กับการเรียนใน กิจกรรมของชุดการสอน ในการจัดทำแบบฝึกปฏิบัตินี้ เมื่อจัดทำแล้วจะต้องระบุไว้ในคู่มือการใช้ ชุดการสอน พร้อมกับเฉลยไว้ด้วย เพื่อเป็นตัวอย่างสำหรับครู

2.3.1.6 สร้างแบบทดสอบ กระจายคำตอบ และเฉลยแบบทดสอบเป็นเครื่องมือ สำคัญที่จะใช้ในการตรวจสอบความรู้ของนักเรียนทั้งก่อนและหลังเวลาเรียน ทำให้ทราบข้อมูล เบื้องต้นว่า ก่อนเรียนระดับความรู้ความเข้าใจในเรื่องนั้นๆ ของนักเรียนมากน้อยเท่าใด และเมื่อ เปรียบเทียบกับผลที่วัดได้ในเวลาหลังเรียนจะแตกต่างกันเท่าใด เมื่อเปรียบเทียบผลการทดสอบกับ วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมที่เราได้กำหนดไว้ในแผนการสอนแล้ว ทำให้ทราบว่าชุดการสอนที่สร้าง ขึ้นได้ผลหรือล้มเหลวอย่างไร

2.3.1.7 ออกแบบและผลิตกล่องและซองสำหรับชุดการสอน แต่ละชุดจะต้องมีกล่อง ที่บรรจุชุดการสอน ภายในกล่องจะมีซองสำหรับบัตรงานและสื่อการสอนต่างๆ จัดไว้เป็นหมวดหมู่ เพื่อให้ความสะดวกแก่การหยิบใช้

2.3.1.8 ผลิตคู่มือการใช้ชุดการสอน เป็นเอกสารสำหรับครูที่จะใช้ชุดการสอนอย่าง มีประสิทธิภาพ และจะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี อย่างมีระบบ คู่มือครอบคลุมเนื้อหาสาระต่างๆ ตามที่ได้กล่าวไว้แล้วในองค์ประกอบของชุดการสอน

2.3.1.9 ทดลองใช้ชุดการสอนและปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้จริง ชุดการสอนเมื่อสร้างขึ้นแล้วก่อนที่จะนำไปใช้หรือเผยแพร่ ควรได้รับการทดลองใช้ก่อนตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ เพื่อหาข้อบกพร่องต่างๆ อันจะนำไปเป็นข้อมูลในการปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้นตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

2.3.1.10 ปรับปรุงชุดการสอน เป็นการนำข้อมูลที่ได้จากการนำชุดการสอนไปทดลองหาประสิทธิภาพแล้วนำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุงชุดการสอนที่สร้างขึ้น เพื่อนำไปขยายผลใช้กับนักเรียนทุกๆ ไป

การค้นคว้างานวิจัยนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างชุดการสอน ประกอบด้วย คู่มือการใช้ชุดการสอนสำหรับครู คู่มือการใช้ชุดการสอนสำหรับนักเรียน สื่อประกอบการสอน ได้แก่ หนังสือคำศัพท์ บัตรคำ บัตรภาพประกอบคำ แบบทดสอบพร้อมเฉลย และแบบฝึกเสริมทักษะ ตามขั้นตอนดังกล่าว คือ วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้ วิเคราะห์เนื้อหาจากคู่มือครูการจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของกระทรวงศึกษาธิการ และศึกษาเนื้อหาจากคู่มือครูสำหรับเด็กเรียนรู้เช้า ตามพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พุทธศักราช 2551 กำหนดเรื่องที่จะผลิตชุดการสอนของสาระวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 วางแผนการสอนตามหัวเรื่องที่กำหนดไว้ ผลิตบัตรงานและสื่อการสอน จากนั้นจัดทำแบบฝึกเสริมทักษะ จัดทำแบบทดสอบ กระจายคำตอบพร้อมเฉลย จัดทำกล่องและซองสำหรับบรรจุชุดการสอน หลังจากนั้นจึงนำชุดการสอนไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมแล้วปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้สอนแก่กรณีศึกษา

2.3.2 หลักเกณฑ์ในการเลือกสื่อการเรียนการสอน

2.3.2.1 นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงหลักเกณฑ์ในการเลือกสื่อการเรียนการสอนไว้ ดังนี้ ไชยยศ เรื่องสุวรรณ (2526, น. 157) กล่าวถึงหลักการในการเลือกสื่อการเรียนการสอนไว้ดังนี้

- 1) สื่อต้องสัมพันธ์กับจุดมุ่งหมายและเรื่องที่จะสอน
- 2) สื่อต้องเหมาะสมกับความรู้และประสบการณ์ของผู้เรียน
- 3) สื่อต้องเหมาะสมกับวัยและระดับของผู้เรียน
- 4) เนื้อหาและวิธีใช้ไม่ยุ่งยากซับซ้อน
- 5) น่าสนใจ ทันสมัย
- 6) เนื้อหามีความถูกต้อง
- 7) เทคนิคการผลิตดี
- 8) สื่อที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียน

- 9) สามารถนำเข้าร่วมการเรียนการสอนได้ดี
- 10) ถ้ามีสื่อหลายอย่างในเรื่องเดียวกัน ให้พิจารณาเลือกสื่อที่ดีที่สุดที่จะให้ความรู้ความเข้าใจแก่ผู้เรียนในเวลาอันสั้นที่สุด

2.3.2.2 สุชาติ ศิริไพบุลย์ (2526, น. 51) ได้ให้หลักเกณฑ์ในการเลือกสื่อการเรียนการสอนไว้ 5 ประการ ดังนี้

- 1) มีความเหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของบทเรียน
- 2) มีความเหมาะสมกับระดับความแสดงออกของผู้เรียน
- 3) มีความเหมาะสมกับเนื้อหาความรู้
- 4) ช่วยแนะนำแนวทางในการเรียน
- 5) มีซอฟต์แวร์ที่สัมพันธ์กับฮาร์ดแวร์

จากหลักเกณฑ์ในการพิจารณาเลือกสื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสม ผู้วิจัยสรุปได้ว่าสื่อที่ดีและเหมาะสมควรมีคุณสมบัติ ดังนี้

- 1) มีความทันสมัย
- 2) ใช้ง่ายไม่ซับซ้อนยุ่งยาก
- 3) มีความเหมาะสมกับวัตถุประสงค์การสอน
- 4) มีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน
- 5) ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน
- 6) ราคาข่อมเยา หาได้ง่าย
- 7) มีความคุ้มค่ากับเวลาและต้นทุน

2.3.3 ประโยชน์และคุณค่าของชุดการสอน

2.3.3.1 ยูพิน พิพิชกุล (2523, น. 294–295) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการใช้ชุดการสอนไว้ ดังนี้

- 1) นักเรียนเกิดความสนใจไม่เบื่อหน่าย เพราะมีการเปลี่ยนสิ่งเร้าอยู่ตลอดเวลา
- 2) นักเรียนได้รับความรู้กว้างขวางและเข้าใจบทเรียนดียิ่งขึ้น
- 3) ประหยัดเวลาและทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้รวดเร็ว เพราะได้เรียนจากสื่อการเรียนการสอนที่แตกต่างกันหลายๆ อย่าง
- 4) ได้แนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอน ทั้งวิธีสอน กลวิธี เทคนิค และการเลือกใช้สื่อการเรียนการสอนให้ผสมผสานกัน

2.3.3.1 ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2537, น. 117) ให้แนวคิดเกี่ยวกับประโยชน์ของชุดการสอน ดังนี้

- 1) ช่วยให้ผู้สอนถ่ายทอดเนื้อหาสาระ และประสบการณ์ที่สลับซับซ้อนและมีลักษณะเป็นนามธรรม ซึ่งผู้สอนไม่สามารถถ่ายทอดได้ด้วยการบรรยายได้ดี
- 2) ช่วยเร้าความสนใจของนักเรียนต่อสิ่งที่กำลังศึกษา เพราะชุดการสอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนของตนเองและสังคม
- 3) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น หรือการตัดสินใจแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง และมีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม
- 4) ช่วยสร้างความพร้อมและความมั่นใจแก่ผู้สอนเพราะแยกการสอนเป็นหมวดหมู่ สามารถหยิบไปใช้ได้ทันที
- 5) ทำให้การเรียนการสอนของผู้เรียนเป็นอิสระจากอารมณ์ผู้สอน
- 6) ช่วยให้การเรียนเป็นอิสระจากบุคลิกภาพของผู้สอน
- 7) สอนแทนครูได้ โดยใช้ชุดการสอน
- 8) ช่วยให้การศึกษาดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ เพราะผู้เรียนสามารถเรียนได้เองที่บ้าน

ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ชุดการสอนมีประโยชน์ต่อการเรียนการสอน ช่วยทำให้ครูมีความสะดวก มีความพร้อมในการสอนมากขึ้น เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น หรือตัดสินใจแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ทำให้การเรียนการสอนเป็นมาตรฐานเดียวกัน และผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ

2.4 การหาประสิทธิภาพของชุดการสอนเสริมทักษะ

2.4.1 ขั้นตอนการหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมที่สร้างขึ้น มีดังนี้

การหาประสิทธิภาพของชุดการสอน หมายถึง การนำชุดการสอนไปทดลองใช้ตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ เพื่อนำข้อมูลมาปรับปรุงและนำไปทดลองจริง ประสิทธิภาพของชุดการสอนจะกำหนดเป็นเกณฑ์ที่ผู้สอนคาดว่าผู้เรียนจะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่พึงพอใจ โดยถือว่าชุดการสอนที่มีประสิทธิภาพนั้นจะต้องเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ 80/80 หมายความว่า จำนวนนักเรียนร้อยละ 80 ขึ้นไป มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80

2.4.1.1 การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพของชุดการสอน

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2556, น. 8-9) ได้กล่าวว่า เพื่อเป็นการประกันว่าชุดการสอนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพในการสอน ผู้สร้างต้องกำหนดเกณฑ์ขึ้น โดยคำนึงถึงหลักที่ว่า การเรียนรู้เป็นกระบวนการเพื่อช่วยให้การเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้เรียนให้บรรลุผล ดังนั้น การกำหนดเกณฑ์จำต้องคำนึงถึง “กระบวนการ” และ “ผลลัพธ์” โดยกำหนดตัวเลขเป็นร้อยละของคะแนนเฉลี่ยมีค่าเป็น E_1 / E_2

E_1 หมายถึง ค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ คิดเป็นร้อยละของคะแนนที่นักเรียนได้รับ โดยเฉลี่ยจากการทำแบบฝึกหัดและการประกอบกิจกรรม

E_2 หมายถึง ค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (พฤติกรรมที่เปลี่ยนในตัวผู้เรียนหลังเรียน) คิดเป็นร้อยละของคะแนนที่นักเรียนได้รับจากการทดสอบหลังเรียน

ตัวอย่าง 80/80 หมายความว่า ชุดการสอนที่ผู้เรียนสามารถทำแบบฝึกหัดหรืองานได้ ผลเฉลี่ยร้อยละ 80 และทำแบบทดสอบหลังเรียนได้ผลเฉลี่ยร้อยละ 80

การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพให้มีค่าเท่าใดนั้น ผู้สอนเป็นผู้พิจารณาตามความเหมาะสม โดยปกติเนื้อหาที่เป็นความรู้ความจำมักจะตั้งไว้ 80/80, 85/85 หรือ 90/90 ส่วนเนื้อหาที่เป็นทักษะหรือเจตคติศึกษาตั้งไว้ต่ำกว่านี้ เช่น 75/75 ในกรณีที่ประสิทธิภาพของชุดการสอนที่สร้างขึ้นไม่ถึงเกณฑ์ที่ตั้งไว้ เนื่องจากมีตัวแปรที่ควบคุมไม่ได้เช่น สภาพห้องเรียน ความพร้อมของนักเรียน บทบาทและความชำนาญในการใช้ชุดการสอนของครู เป็นต้น อาจจะอนุโลมให้ระดับผิดพลาดได้ต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ประมาณร้อยละ 2.5 ถึงร้อยละ 5 การทดลองประสิทธิภาพไปหาประสิทธิภาพตามขั้นตอน ดังนี้

1) การทดลองแบบหนึ่งต่อหนึ่ง (1:1) คือ การทดลองกับผู้เรียน 3 คน โดยใช้ผู้เรียนที่มีระดับสติปัญญาสูง ปานกลาง ต่ำ นำผลที่ได้มาหาประสิทธิภาพเสร็จแล้วนำไปปรับปรุงให้ดีขึ้น ปกติคะแนนที่ได้จากการทดลองจะต่ำกว่าเกณฑ์

2) ทดลองกลุ่มเล็ก (1:10) คือ การทดลองกับผู้เรียน 6-11 คน โดยใช้ผู้เรียนที่มีระดับสติปัญญาสูง ปานกลาง ต่ำ นำผลที่ได้ไปคำนวณหาประสิทธิภาพ แล้วปรับปรุงให้สมบูรณ์

3) การทดลองภาคสนาม (1:100) คือ การทดลองกับผู้เรียนทั้งชั้น จำนวน 30-100 คน นำผลที่ได้ไปคำนวณหาประสิทธิภาพ หากต่ำกว่าเกณฑ์มากกว่าที่กำหนดไว้ต้องกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพของชุดการสอนใหม่ ตามหลักความจริงความจำเป็นที่ต้องหาประสิทธิภาพชุดการสอน นพพร ไทยเจริญ (2549, น. 60-61) ได้กล่าวถึงความจำเป็นที่จะต้องหาประสิทธิภาพของชุดการสอน ดังนี้

(3.1) เพื่อความมั่นใจว่าชุดการสอนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ
(3.2) เพื่อความแน่ใจว่าชุดการสอนนั้นสามารถทำให้การเรียนการสอนบรรลุจุดประสงค์อย่างแท้จริง

(3.3) ถ้าจะผลิตชุดการสอนออกมาจำนวนมาก การทดสอบหาประสิทธิภาพจะเป็นหลักประกันว่าผลิตออกมาแล้วใช้ได้ มิฉะนั้นแล้วจะเสียงบประมาณ เสียแรงงาน เสียเวลา เพราะผลิตออกมาแล้วใช้ประโยชน์ไม่ได้

2.4.1.2 การยอมรับประสิทธิภาพของชุดการสอนจะปรากฏใน 3 ลักษณะ คือ

1) “สูงกว่าเกณฑ์” เมื่อประสิทธิภาพชุดการสอนสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ มีค่าเกินร้อยละ 2.5 ขึ้นไป

2) “เท่าเกณฑ์” เมื่อประสิทธิภาพชุดการสอนเท่ากับหรือสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้แต่ไม่เกินร้อยละ 2.5

3) “ต่ำกว่าเกณฑ์” เมื่อประสิทธิภาพชุดการสอนต่ำกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้แต่ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 2.5 มีประสิทธิภาพที่ยอมรับได้

2.4.1.3 ความหมายของเกณฑ์ประสิทธิภาพ มี 3 ลักษณะ ดังนี้

1) เกณฑ์ 80/80 ลักษณะที่ 1

80 ตัวแรก คือ จำนวนร้อยละของคะแนนเฉลี่ยทั้งหมดที่ผู้เรียนสามารถทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียนได้ถูกต้อง คิดเป็นร้อยละ 80

80 ตัวหลัง คือ จำนวนร้อยละของคะแนนเฉลี่ยทั้งหมดที่ผู้เรียนสามารถทำแบบทดสอบหลังเรียนได้ถูกต้อง คิดเป็นร้อยละ 80

2) เกณฑ์ 80/80 ลักษณะที่ 2

80 ตัวแรก คือ ร้อยละ 80 ของจำนวนผู้เรียนทำแบบฝึกหัดได้ ร้อยละ 80

80 ตัวหลัง คือ ร้อยละ 80 ของจำนวนผู้เรียนทำแบบทดสอบได้ ร้อยละ 80

3) เกณฑ์ 80/80 ลักษณะที่ 3

80 ตัวแรก คือ ผู้เรียนทุกคนในกลุ่มจะต้องทำแบบฝึกหัดได้ ร้อยละ 80

80 ตัวหลัง คือ ผู้เรียนทุกคนในกลุ่มจะต้องทำแบบทดสอบ ร้อยละ 80

2.4.2 เกณฑ์การให้คะแนน (Scoring Rubrics)

2.4.2.1 ความหมายของรูบิคส์ (Rubrics) (ไซลัน สาและ, 2016)

รูบิคส์ (Rubrics) เป็นเกณฑ์การวัดและประเมินผลตามสภาพจริง และการประเมินอิงการปฏิบัติ ซึ่งครูผู้สอนใช้เป็นเครื่องมือการให้คะแนนเพื่อบอกถึงผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน

ปัจจุบันนักการศึกษาให้ความสนใจกับ Rubrics ครูผู้สอนจึงจำเป็นต้องพัฒนา Rubrics ที่สะท้อนหลักสูตรและการสอนของแต่ละคน เพื่อให้ Rubrics มีความสัมพันธ์กับการเรียนมากขึ้น เกณฑ์การประเมินจะระบุจุดมุ่งหมายที่ต้องการให้นักเรียนกระทำแต่ละคะแนนบน Rubrics ซึ่งสอดคล้องกับตัวอย่างการตอบสนองนั้นๆ ดังนั้น การกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนนั้นจำเป็นต้องอย่างมากเพื่อให้ นักเรียนได้ทราบว่าครูต้องการอะไร และเขาจะต้องทำอะไรเพื่อจะให้ผลงานของเขาได้คะแนนในระดับที่ต้องการ

รูบิกส์ (Rubrics) เป็นเครื่องมือการให้คะแนน ซึ่งเกิดจากการรวมกันระหว่าง เกณฑ์การให้คะแนน Scoring Criteria กับมาตราประมาณค่า หรือระดับคะแนน Scoring Scale เพื่อเป็นการบอกประสิทธิภาพ Proficiency ของงาน หรือความแตกต่างระหว่างผลงาน ซึ่งเป็นแนวทางในการนำไปประเมินงานของนักเรียน ซึ่งการประเมินมีอยู่ 2 ลักษณะ คือ ผลงานที่ได้มาจากความคิดของนักเรียน และวิธีการทำเพื่อให้เกิดผลงาน วิธีการประเมินจะขึ้นอยู่กับลักษณะของผลงาน เพื่อให้การตัดสินใจไปในทิศทางเดียวกัน ผู้ประเมินจะต้องใช้เกณฑ์ในการประเมินคุณภาพชิ้นงาน เกณฑ์การประเมินอาจจะอยู่เชิงคุณภาพ หรือปริมาณ อาจจะมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) หรือแบบตรวจสอบ (Checklist) โดยปกติจะใช้ Rubric ในการประเมินจะประเมินจากจุดประสงค์การเรียนรู้ หรือส่วนใดส่วนหนึ่งของงานปฏิบัติ แต่การปฏิบัติงานที่ซับซ้อน ผู้ประเมินจะต้องประเมินจุดประสงค์การเรียนรู้ที่หลากหลาย และประเมินหลายๆ ส่วนของงานปฏิบัติ การให้คะแนนจะเป็นการให้คะแนนแบบตัวเลข โดยปกติจะเป็น 0-3 หรือ 1-4 ในแต่ละระดับของคะแนนจะขึ้นอยู่กับระดับของคุณภาพของงาน ดังนั้น ตัวเลข 4 อาจจะหมายถึง ระดับคุณภาพสูงสุด ตัวเลข 3 เป็นระดับคุณภาพรองลงมา คุณภาพของงานในแต่ละระดับจะต้องใช้การอธิบาย (Rubric) ดังนั้นในแต่ละระดับคะแนนจะต้องอธิบายเป็นภาษาที่สื่อให้รู้ถึงคุณภาพของการปฏิบัติงานในแต่ละระดับนั้น

2.4.2.2 เกณฑ์การให้คะแนนสกอริง รูบิกส์ (Scoring Rubric)

การประเมินศักยภาพของผู้เรียนโดยให้ลงมือปฏิบัติจริง ไม่มีคำตอบผิด หรือคำตอบถูกที่แน่นอน เหมือนแบบทดสอบเลือกตอบ การประเมินผลงานแต่ละชิ้นของผู้เรียนที่ได้ลงมือปฏิบัติจึงมีความจำเป็นที่จะต้องประเมินคุณภาพของงานอย่างเป็นปรนัย เป็นการสร้างเกณฑ์การให้คะแนน Rubric ที่มีความสำคัญ ดังนี้

1) กำหนดแนวทางการตัดสินใจอย่างยุติธรรม ไม่ให้เกิดความลำเอียง Rubric มีความชัดเจนในเกณฑ์การให้คะแนน โดยผู้ประเมิน 2 คน สามารถใช้ Rubric เดียวกัน ประเมินผลงานของผู้เรียนผลงานเดียวกัน แล้วให้คะแนนได้ตรงกัน ระดับของความสอดคล้องในการ

ให้คะแนนของผู้ประเมิน 2 คน ที่ประเมินอย่างเป็นอิสระต่อกันจะเรียกว่า ความเชื่อมั่น (Reliability) ของการประเมิน

2) เครื่องมือที่ใช้ทั้งสอนและประเมิน สามารถใช้ Rubric เพื่อพัฒนา หรือปรับปรุงศักยภาพของนักเรียนได้ และช่วยให้ครูผู้สอนสามารถตั้งเป้าหมาย หรือการปฏิบัติงานของนักเรียนได้อย่างชัดเจน และยังสามารถให้นักเรียนเห็นได้อย่างชัดเจนว่าทำอะไรจึงจะปฏิบัติงานได้ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

3) เครื่องมือที่มีประโยชน์ในการช่วยเหลือนักเรียนให้สามารถตัดสินใจคุณภาพชิ้นงานอย่างมีเหตุผลทั้งงานของตนเองและผู้อื่น ทั้งยังรู้ข้อผิดพลาดของตนเองและผู้อื่น การทำเช่นนี้บ่อยๆ จะช่วยให้นักเรียนมีความรับผิดชอบในงานของตนเองได้มากยิ่งขึ้น

4) เครื่องมือที่ช่วยลดเวลาที่ครูใช้ในการประเมินผลงานนักเรียนลงได้ เพราะปกติครูจะประเมินผลงานของนักเรียนทีละผลงาน แต่ถ้าใช้ Rubric ในการประเมินงาน นักเรียนยังสามารถประเมินงานของตนเองและเพื่อนได้ นอกจากนี้ยังช่วยให้นักเรียนได้ข้อมูลเกี่ยวกับจุดเด่น และสิ่งที่ควรปรับปรุงแก้ไขในผลงานของตนเองอีกด้วย

5) รูบิคส์ (Rubric) มีลักษณะยืดหยุ่นที่สามารถทำให้ครูสอนนักเรียนได้อย่างหลากหลายแตกต่างกันไปได้อย่างดี

6) รูบิคส์ (Rubric) ใช้ง่าย และอธิบายง่ายเช่นกัน การใช้ง่ายจะช่วยให้นักเรียนทราบว่านักเรียนได้เรียนรู้อะไร และเมื่อมีการประชุมผู้ปกครอง ครูอาจใช้ Rubric อธิบายผู้ปกครองให้เข้าใจ โดยผู้ปกครองจะทราบได้ว่าบุตรหลานของตนจะต้องทำอะไรบ้าง จึงจะประสบความสำเร็จในการเรียน

2.4.2.3 จุดประสงค์ของการสร้าง Rubric

1) เพื่อประเมินกระบวนการ (Process) เช่น ประเมินการเรียนรู้เป็นทีม การอภิปราย ประเมินการ การสาธิต นำเสนอปากเปล่า

2) เพื่อประเมินผลผลิต (Product) เช่น ประเมินแฟ้มสะสมผลงาน งานศิลปะ นิทรรศการ รายงานการวิจัย เป็นต้น

2.4.2.4 ลักษณะของ Rubric ที่ดี

1) มีความเกี่ยวข้องกับจุดมุ่งหมาย หรือเป้าหมายทั่วไป (General Goals) ที่เกี่ยวข้องกับงานที่ทำ

2) จำแนกการปฏิบัติได้อย่างเที่ยงตรง (Performances Validly)

3) ในแต่ละ Rubric จะไม่มีการรวมเกณฑ์การให้คะแนน

- 4) วิเคราะห์งานได้อย่างละเอียด
- 5) ภาษาที่ใช้อธิบายคุณลักษณะงาน จำแนกคุณภาพของงานได้ถูกต้อง
- 6) สามารถตัดสินงานได้ถูกต้อง
- 7) อธิบายอย่างชัดเจนในแต่ละระดับของคะแนน และมีความเที่ยงตรงในการให้คะแนนในตัวของมันเอง
- 8) ตัดสินให้คะแนนจากผลงานที่ปฏิบัติมากกว่ากระบวนการ รูปแบบเนื้อหา หรือความตั้งใจในการทำงาน

2.4.2.5 การกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนจะต้องประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ คือ

- 1) ประเด็นที่จะประเมิน (Criteria) คือสิ่งที่สะท้อนผลการเรียนรู้หลักๆ หรือมาตรฐานการเรียนรู้ที่เป็นเป้าหมายของแต่ละหน่วย / ภาระงาน
- 2) ระดับความสามารถ (Performance Levels) ส่วนใหญ่จะกำหนดเป็นเลขที่มากกว่าเลขคู่ ทั้งนี้เพื่อป้องกันการให้คะแนนที่ตกอยู่ตรงกลาง ทำให้จำแนกความสามารถได้ยาก และแต่ละระดับอาจกำหนดเป็นตัวเลข หรือคำแสดงคุณภาพต่างๆ ดีมาก ดี พอใช้ ยังต้องปรับปรุง เป็นต้น
- 3) คำอธิบายคุณภาพของแต่ละระดับความสามารถ (Quality Descriptors) ว่าคุณภาพความสามารถแต่ละระดับที่คาดหวังนั้นเป็นอย่างไร คำอธิบายเหล่านี้จะต้องมีความชัดเจนในการใช้ภาษาที่กะทัดรัด เข้าใจง่าย และเห็นความแตกต่างระหว่างระดับความชัดเจน

2.4.2.6 องค์ประกอบของเกณฑ์การให้คะแนน สกอจริง RUBRIC (Scoring Rubrics)

Scoring Rubrics มีหลายองค์ประกอบ ในแต่ละองค์ประกอบก็มีประโยชน์ มีความสำคัญ องค์ประกอบมีดังนี้

- 1) มีอย่างน้อย 1 คุณลักษณะ หรือ 1 มิติที่เป็นพื้นฐานในการตัดสินผู้เรียน
- 2) การนิยาม และการยกตัวอย่างจะต้องมีความชัดเจนในแต่ละคุณลักษณะ
- 3) มาตรการให้คะแนนจะต้องเป็นอัตราส่วนกันในแต่ละคุณลักษณะ หรือมิติ
- 4) จะต้องมีมาตรฐานที่เด่นชัดในแต่ละระดับของการให้คะแนน ในแต่ละระดับของการให้คะแนนจะต้องมีความชัดเจนในการนิยาม และความกว้างของระดับคะแนนไม่ควรเกิน 6 ถึง 7 ระดับ ถ้ามีระดับของการให้คะแนนกว้างมากเกินไปจะมีความลำบากในการตัดสินใจ เช่น ความกว้างคะแนนเป็น 100 ทำให้ยากที่จะอธิบายว่าคะแนน 81 มีคุณภาพแตกต่างจาก 80 หรือ 82 อย่างไร และจะทำให้ความสอดคล้องของการประเมินด้วยผู้ประเมินหลายคนลดลงไป การกำหนด

ความกว้างของการให้คะแนนเป็นเท่าไรนั้น จะต้องมีความเหมาะสมและมีความชัดเจนในการนิยามที่ครอบคลุมตั้งแต่ แย่ที่สุด (Poor) จนถึงดีเลิศที่สุด (Excellent)

2.4.2.7 สกออิง Rubrics Scoring Rubrics มี 3 ชนิด คือ

1) Holistic Rubrics เป็นเกณฑ์การให้คะแนนผลงานหรือกระบวนการที่ไม่ได้แยกส่วนหรือแยกองค์ประกอบการให้คะแนน คือ จะประเมินในภาพรวมผลงานหรือกระบวนการนั้น การให้คะแนนแบบ Holistic Rubrics ใช้ได้ง่ายและใช้เพียงไม่กี่ครั้งต่อผู้เรียน 1 คน จะเป็นการประเมินในภาพรวมของทุกคุณลักษณะในการปฏิบัติงาน ส่วนการให้คะแนนแบบนี้จะมีประโยชน์เมื่อสนใจจะวินิจฉัยหรือช่วยเหลือผู้เรียนว่ามีความรู้ ความเข้าใจในแต่ละส่วนหรือแต่ละคุณลักษณะของผู้เรียน ได้ดียิ่งขึ้น

ตารางที่ 2.1 ตัวอย่างเกณฑ์การประเมินทักษะการเขียน

ระดับคะแนน	ลักษณะของงาน
3 (ดี)	<ul style="list-style-type: none"> - เขียนได้ตรงประเด็นตามที่กำหนดไว้ - มีรูปแบบการเขียนชัดเจน เช่น มีคำนำ เนื้อหา และบทสรุป - ภาษาที่ใช้ มีความถูกต้อง สมบูรณ์ ทำให้ผู้อ่านเข้าใจง่าย - มีแนวคิดที่น่าสนใจ ใช้ภาษาสละสลวย
2 (ผ่าน)	<ul style="list-style-type: none"> - เขียนได้ตรงประเด็นตามที่กำหนดไว้ - มีรูปแบบการเขียนที่ชัดเจน เช่น มีคำนำ เนื้อหาและบทสรุป - ภาษาที่ใช้ทำให้ผู้อ่านเข้าใจ - ใช้ศัพท์เหมาะสม
1 (ต้องปรับปรุง)	<ul style="list-style-type: none"> - เขียนไม่ตรงประเด็น - รูปแบบการเขียนไม่ถูกต้อง - ภาษาที่ใช้ทำให้ผู้อ่านเกิดความสับสน - ใช้ศัพท์ที่เหมาะสม
0	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่มีผลงาน

เกณฑ์การประเมินในภาพรวมส่วนใหญ่จะประกอบด้วย 3-6 ระดับ ซึ่งเกณฑ์การประเมิน 3 ระดับ จะเป็นที่นิยมใช้กันมาก เนื่องจากกำหนดรายละเอียดง่ายโดยใช้เกณฑ์ค่าเฉลี่ย (อยู่ระดับกลาง) สูงกว่าค่าเฉลี่ย และต่ำกว่าค่าเฉลี่ย นอกจากง่ายต่อการกำหนดค่าแล้วยังง่ายต่อการตรวจให้

คะแนนอีกด้วย เนื่องจากความแตกต่างระหว่างระดับนั้นจะชัดเจน แต่ถ้าใช้ 5 หรือ 6 ระดับ ความแตกต่างระหว่างระดับจะแตกต่างกันเพียงเล็กน้อย ซึ่งตรวจให้คะแนนยาก ถ้าต้องการให้เกณฑ์ 5 หรือ 6 ระดับ วิธีการที่จะช่วยในการกำหนดเกณฑ์ให้ง่ายขึ้น ผู้สอนอาจสุ่มตัวอย่างงานของนักเรียน มาตรวจ จากนั้นในแต่ละกองจะต้องแยกความแตกต่างให้ได้อีก 2 กอง ตามระดับคุณภาพของงาน ในกรณีที่ต้องการทำเป็น 5 กอง กองที่เป็นคุณภาพปานกลางจะไม่แบ่ง แล้วนำมากำหนดเกณฑ์การให้คะแนนให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

2) Analytic Rubrics คือ แนวทางการให้คะแนนโดยพิจารณาจากแต่ละส่วนของงาน แต่ละส่วนจะต้องกำหนดแนวทางการให้คะแนน โดยมีคำนิยามหรือคำอธิบายลักษณะของงานส่วนนั้นๆ เทคนิคการเขียนรายละเอียดการให้คะแนนการเขียนรายละเอียดการให้คะแนนหรือระดับคะแนนแบบแยกส่วน (Analytic) มีเทคนิควิธีการเขียน โดยกำหนดรายละเอียดขั้นต่ำไว้ที่ระดับ 1 แล้วเพิ่มลักษณะที่สำคัญๆ สูงขึ้นมาทีละระดับ ตัวอย่างเช่น งานเขียนมีประเด็นการประเมิน คือ เนื้อหา การใช้ภาษาและรูปแบบ การกำหนดรายละเอียดถ้าแบ่งออกเป็น 4 ระดับ ควรกำหนดลักษณะย่อย หรือตัวแปรย่อยที่สำคัญให้ได้ 4 ลักษณะ ดังตารางที่ 2.2

ตารางที่ 2.2 ตัวอย่างเกณฑ์การให้คะแนน

ประเด็นการประเมิน	ระดับ	เกณฑ์การให้คะแนน
เนื้อหา	1	เนื้อหาสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง
	2	เนื้อหาสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง เรียงลำดับเนื้อเรื่องชัดเจน
	3	เนื้อหาสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง เรียงลำดับเนื้อเรื่องชัดเจน มีรายละเอียดน่าสนใจ
	4	เนื้อหาสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง เรียงมีลำดับเนื้อเรื่องชัดเจน มีรายละเอียดน่าสนใจ แสดงออกถึงการมีจินตนาการ
การใช้ภาษา	1	ผิดพลาดมาก แต่ยังสามารถสื่อความหมายได้
	2	ใช้ภาษาถูกต้องบ้าง และสามารถสื่อความหมายได้
	3	ใช้ภาษาถูกต้องเป็นส่วนใหญ่ สื่อความหมายได้ และสามารถ เชื่อมโยงภาษาได้ดี
	4	ใช้ภาษาถูกต้องเกือบทั้งหมด สื่อความหมายได้ชัดเจน มีการเชื่อมโยงภาษาได้อย่างความสละสลวย งดงาม

ตารางที่ 2.2 ตัวอย่างเกณฑ์การให้คะแนน (ต่อ)

ประเด็นการประเมิน	ระดับ	เกณฑ์การให้คะแนน
รูปแบบ	4	มีปก คำนำ สารบัญ การอ้างอิง และบรรณานุกรม มีรูปแบบถูกต้องครบถ้วน
	3	ขาดองค์ประกอบใดองค์ประกอบหนึ่ง
	2	ขาด 2 องค์ประกอบ
	1	ขาด 3 องค์ประกอบ

3) Annotated Holistic Rubrics ผู้ประเมินจะประเมินแบบ Holistic Rubrics ก่อนแล้วจึงประเมินแยกส่วนอีกบางคุณลักษณะที่เด่นๆ เพื่อใช้เป็นผลสะท้อนในบางคุณลักษณะของผู้เรียน ส่วนแบบ Annotated Rubrics จะรวมข้อจำกัดของ Holistic และ Analytic ไว้ด้วยกัน เริ่มด้วยการประเมินในภาพรวมของการปฏิบัติงานด้วย holistic แล้วผู้ประเมินเลือกประเมินอีกเพียงบางคุณลักษณะของงานแบบ Annotated ซึ่งการประเมินเพียงบางคุณลักษณะนี้จะไม่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงคะแนนที่ประเมินแบบ Holistic ประโยชน์ก็คือ จะมีความรวดเร็วในการประเมินและการประเมินได้เลือกประเมินเฉพาะคุณลักษณะที่โดดเด่นเพียงไม่กี่องค์ประกอบเพื่อเป็นผลสะท้อน (Feedback) ให้แก่ผู้เรียนแต่ไม่มีประโยชน์ในการวินิจฉัยผู้เรียนว่าบกพร่องในคุณลักษณะใด เพราะหลายๆ คุณลักษณะไม่ได้ถูกประเมิน

2.4.3 แนวทางการสร้างเกณฑ์การให้คะแนน (Scoring Rubrics)

2.4.3.1 เกณฑ์การให้คะแนนที่เน้นประเด็นที่สำคัญของงาน (Be Sure the Criteria Focus on Important Aspects of the Performance)

2.4.3.2 ความสอดคล้องระหว่างระดับคะแนนกับจุดมุ่งหมายของการประเมิน ถ้าจุดมุ่งหมายของการประเมินกว้างและต้องใช้ในการตัดสินทุกๆ ส่วนของชิ้นงาน ควรจะใช้การประเมินแบบภาพรวม (Holistic Scale) แต่ถ้าการประเมินต้องการสะท้อนกลับให้เห็นความแตกต่างของประเด็นต่างๆ ของงาน ควรใช้การประเมินแบบแยกเป็นรายด้าน (Annotated Approach)

2.4.3.3 ข้อความที่ใช้อธิบายในแต่ละระดับคะแนน ต้องเป็นข้อความที่สามารถประเมินหรือสังเกตได้ (The Descriptions of the Criteria Should be Directly Observable)

2.4.3.4 ควรให้นักเรียน ผู้ปกครอง และผู้เชี่ยวชาญ ได้ร่วมกันสร้างเกณฑ์ การเปิดโอกาสให้นักเรียน ได้ร่วมกันสร้างเกณฑ์การปฏิบัตินั้นๆ จะเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนสนใจงานและจะทำให้นักเรียนนำไปเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานนั้นๆ

2.4.3.5 คุณลักษณะ หรือสิ่งที่จะวัดควรนิยามให้ชัดเจน

2.4.3.6 แสดงขั้นตอนหรือลำดับขั้นที่เหมาะสมของคะแนนในแต่ละระดับ เพื่อให้เกิดความคลาดเคลื่อนน้อยที่สุด เช่น หลีกเลียงการให้คะแนนที่สูงมากเกินไป การให้คะแนนต่ำเกินไป การให้คะแนนส่วนใหญ่อยู่ตรงกลาง และการให้คะแนนที่เกิดจากความพอใจส่วนตัวของครูที่มีต่อนักเรียนคนนั้นๆ

2.4.3.7 ระบบของการให้คะแนนต้องมีความเป็นไปได้ การให้คะแนนนิยมแบ่งเป็น 3-8 ระดับ ดังนั้น ในแต่ละระดับคะแนนต้องมีความชัดเจนและแยกจากกันได้

สรุปได้ว่า การสร้างเกณฑ์การให้คะแนน ต้องคำนึงถึงงานที่ให้อำนาจมีความสำคัญ มีความสอดคล้องระหว่างคะแนนกับจุดมุ่งหมายการประเมินเกณฑ์ที่สร้างต้องมีความเป็นรูปธรรม มีความชัดเจนเหมาะสมกับระดับชั้น และควรให้นักเรียนผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการสร้างเกณฑ์การประเมินด้วย

2.4.4 ขั้นตอนการสร้างเกณฑ์การให้คะแนน

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 เน้นการประเมินให้ดำเนินควบคู่กันไป ในกิจกรรมการเรียน ดังนั้น การสร้างและพัฒนาเกณฑ์การให้คะแนนสามารถทำได้ ดังนี้

2.4.4.1 เนื้อหา หน่วยการเรียนรู้ หรือภาระงานที่กำหนดขึ้นนั้นตรงกับมาตรฐานการเรียนรู้ข้อใด

2.4.4.2 ประเด็นที่จะนำมาประเมินภาระงานนั้นสามารถบอกได้ว่าเป็นคุณภาพของผู้เรียนตามมาตรฐานการเรียนรู้ข้อใดบ้าง

2.4.4.3 จัดทำรอบการประเมินที่ครอบคลุมประเด็นที่จะนำมาประเมิน

2.4.4.4 อธิบายการแสดงออกถึงระดับความสามารถตามประเด็นที่กำหนดเป็นลำดับ

2.4.4.5 ทดลองหาความชัดเจนของเกณฑ์โดยให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณา

2.4.4.6 หลังจากนำเกณฑ์ไปใช้ประเมินผู้เรียนแล้วให้หาข้อดี ข้อควรปรับปรุงแก้ไข ด้านต่างๆ เช่น ความชัดเจน ความสะดวกในการนำไปใช้

2.5.4.7 ทบทวนและปรับปรุงเกณฑ์ที่ยังมีข้อบกพร่องหรือพัฒนาเกณฑ์อื่นๆ ให้ดียิ่งขึ้น

2.4.5 การเขียน Rubrics

การเขียน Rubrics เป็นแบบการประเมินภาพรวม หรือประเมินแยกเป็นด้านๆ ขึ้นอยู่กับความถนัดของครู โดยให้ยึดแนวทางของคุณลักษณะที่ดีของ Rubrics โดยมีเทคนิคการเขียน Rubrics เริ่มจากด้านดีที่สุด กับด้านที่แย่ที่สุด ให้ตรงข้ามกันก่อน เพื่อให้ง่ายต่อการเขียนในระดับอื่นๆ หรือ

อาจเขียนด้านดีที่สุดก่อน (เขียนเหมือนกับแบบประเมินภาพรวม) และระบุด้านลบ และด้านไม่ดีในระดับคะแนนที่ต่ำลงมา หรืออาจเขียนด้านที่แย่ที่สุดก่อน เป็นด้านลบทั้งหมดซึ่งเป็นคะแนนต่ำสุด และในระดับคะแนนที่สูงขึ้นให้เพิ่มด้านบวกหรือด้านดีไปเรื่อยๆ

2.4.6 การเขียนแบบประเมินรวม

ให้อธิบายคุณลักษณะของงานในแต่ละระดับ โดยต้องให้ครอบคลุมคุณภาพในระดับนั้น แต่ต้องไม่ใช่เพื่อสิ้นเกินความเป็นจริงจนนักเรียนไม่สามารถที่จะถือปฏิบัติ

ตารางที่ 2.3 ตัวอย่างที่ 1 Rubrics แบบภาพรวมเพื่อประเมินการนำเสนอปากเปล่า

ระดับคะแนน	คำอธิบาย
5 ยอดเยี่ยม	นักเรียนอธิบายเรื่องที่ได้ศึกษามาอย่างชัดเจนพร้อมให้เหตุผลที่หนักแน่น ซึ่งให้เห็นความสำคัญของเรื่องที่ได้ศึกษา มีข้อมูลที่เฉพาะเจาะจงสนับสนุน ข้อสรุปการนำเสนอมีความต่อเนื่อง มีการสบสายตาผู้ฟังโดยตลอด มีการเตรียมการก่อนนำเสนอและมีการจัดลำดับการนำเสนอ มีการใช้สื่อและตอบคำถามผู้ฟังได้ชัดเจน ตรงประเด็น และเหมาะสม
4 ดีมาก	นักเรียนอธิบายเรื่องที่ได้ศึกษาพร้อมให้เหตุผลที่ชี้ให้เห็นความสำคัญเรื่องที่ได้ศึกษา มาเพียงพอที่จะสนับสนุนข้อสรุป การนำเสนอถูกต้อง มีการเตรียมการก่อนนำเสนอ และมีการจัดลำดับการนำเสนอ มีการใช้สื่อ และตอบคำถามผู้ฟังได้ชัดเจน
3 ดี	นักเรียนอธิบายเรื่องที่ได้ศึกษามาพร้อมสรุป แต่ข้อมูลสนับสนุนข้อสรุปไม่มากพอเหมือน 4 กับ 5 การนำเสนอถูกต้อง มีการเตรียมการก่อนนำเสนอ และมีการจัดลำดับการนำเสนอ มีการใช้สื่อ และตอบคำถามผู้ฟัง
2 พอใช้	นักเรียนอธิบายเรื่องที่ได้ศึกษามาแต่ไม่สมบูรณ์ ไม่มีการกล่าวข้อสรุป ลำดับการนำเสนอที่ทำให้เข้าใจได้ แต่มีข้อผิดพลาดบางจุด เตรียมการไม่ดี จัดระบบระเบียบ
1 ควรปรับปรุง	นักเรียนนำเสนอโดยไม่เริ่มที่คำถาม หรือความสำคัญ หัวข้อที่นำเสนอไม่ชัดเจน และมีข้อสรุปที่ไม่เพียงพอ การนำเสนอเน้นยากต่อการติดตามฟัง ขาดการเตรียมตัว หรือขาดการจัดระบบระเบียบ มีการตอบคำถามบางคำถามหรือไม่ตอบ

ตารางที่ 2.4 ตัวอย่างที่ 2 การประเมินทักษะการเขียน

ระดับคะแนน	ลักษณะของงาน
3 ดี	เขียนได้ตรงประเด็น และชัดเจน มีคำนำ เนื้อหา และบทสรุปอย่างชัดเจน ตัวสะกดและไวยากรณ์มีความถูกต้องสมบูรณ์ทำให้ผู้อ่านเข้าใจง่ายมีแนวคิดที่น่าสนใจมีเหตุผลใช้ภาษาสละสลวย
2 ผ่าน	เขียนได้ตรงประเด็นตามที่กำหนดไว้ มีคำนำ เนื้อหาและบทสรุปภาษาที่ใช้ทำให้ผู้อ่านเกิดความสับสน เหตุผลยังไม่ค่อยสอดคล้องกัน
1 ต้องปรับปรุง	เขียนไม่ตรงประเด็น ไม่มีการจัดระบบการเขียน เช่น คำนำ เนื้อหา และบทสรุปภาษาที่ใช้ทำให้ผู้อ่านเกิดความสับสน ขาดเหตุผลสนับสนุน ใช้ศัพท์ไม่เหมาะสม
0	ไม่มีผลงาน

2.4.7 การเขียนแบบแยกประเด็นย่อย

การให้คะแนนแบบนี้จะดีกว่าการให้คะแนนภาพรวม เพราะมีความเป็นปรนัยในการให้คะแนนมากขึ้น และในการตัดสินใจให้คะแนน ผู้ประเมินสามารถตัดสินใจให้คะแนนได้ง่าย โดยเทียบงานกับเกณฑ์การให้คะแนนในแต่ละระดับ ในแต่ละประเด็น

การกำหนดระดับคะแนน อาจกำหนดให้แต่ละประเด็นมีน้ำหนักเท่ากันในทุกประเด็น หรือมีน้ำหนักแตกต่างกันในแต่ละประเด็น ดังตัวอย่างต่อไปนี้

สิ่งที่จะประเมิน : สมุดภาพ

2.4.7.1 น้ำหนักประเด็นเท่ากัน

รูปเล่ม : 1 ส่วน ระดับ 1-4 คะแนน (เต็ม 4)

เนื้อเรื่อง : 1 ส่วน ระดับ 1-4 คะแนน (เต็ม 4)

ภาษา : 1 ส่วน ระดับ 1-4 คะแนน (เต็ม 4)

ภาพประกอบ : 1 ส่วน ระดับ 1-4 คะแนน (เต็ม 4)

คะแนนรวม 4 = 16 คะแนน

2.4.7.2 น้ำหนักประเด็นไม่เท่ากัน โดยน้ำหนักคูณกับระดับคะแนน

รูปเล่ม : 1 ส่วน ระดับ 1-4 คะแนน (เต็ม 4)

เนื้อเรื่อง : 3 ส่วน ระดับ 1-4 คะแนน (เต็ม 12)

ภาษา : 2 ส่วน ระดับ 1-4 คะแนน (เต็ม 8)

ภาพประกอบ : 2 ส่วน ระดับ 1-4 คะแนน (เต็ม 8)

คะแนนรวม 4 = 32 คะแนน

วิธีการกำหนดเกณฑ์การตัดสินระดับคุณภาพ

- 1) พิจารณาค่ากลางจากระดับคะแนนที่กำหนดไว้
- 2) นำค่ากลางที่ได้มาคำนวณหาค่าร้อยละของแต่ละระดับคะแนน จากนั้น

จึงคำนวณออกมาในรูปคะแนนดิบ

- 3) กำหนดช่วงคะแนนของแต่ละระดับดังตัวอย่าง

2.4.8 เทคนิคการเขียนรายละเอียดการให้คะแนน

2.4.8.1 กำหนดรายละเอียดขั้นต่ำไว้ที่ 1 แล้วเพิ่มลักษณะที่สำคัญๆ สูงขึ้นมาทีละระดับ เช่น งานเขียนมีประเด็นการประเมิน คือ เนื้อหา การใช้ภาษา

การกำหนดรายละเอียดถ้าแบ่งออกเป็น 4 ระดับ ควรกำหนดลักษณะย่อยที่สำคัญให้ได้ 4 ลักษณะ เช่น

- เนื้อหา
- 1) สอดคล้องกับเนื้อหา
 - 2) ลำดับเนื้อหาชัดเจน
 - 3) เรื่อน่าสนใจ
 - 4) มีจินตนาการ

- การใช้ภาษา
- 1) ผิดพลาดมากแต่พอสื่อความหมายได้
 - 2) ผิดพลาดส่วนมากและสื่อความหมายได้
 - 3) ผิดพลาดน้อย เชื่อมโยงภาษาได้ดี
 - 4) ผิดพลาดเกือบทั้งหมด สละสลวย งดงาม

การกำหนดรายละเอียดแต่ละระดับ โดยนำลักษณะย่อยมาจัดลำดับความสำคัญมาเขียนบรรยายให้ชัดเจน จากความสำคัญที่ต่ำสุดและเพิ่มตัวแปรแต่ละระดับ ดังนี้

เนื้อหา ระดับ 1 เนื้อหาที่เขียนสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง

ระดับ 2 เนื้อหาที่เขียนสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง และลำดับเรื่อง
ได้ชัดเจน ไม่วกวน

ระดับ 3 เนื้อหาที่เขียนสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง และลำดับเรื่อง
ได้ชัดเจน ไม่วกวน สอดแทรกสาระบางอย่างทำให้เรื่อง
น่าสนใจ

ระดับ 4 เนื้อหาที่เขียนสอดคล้องกับเนื้อเรื่องและลำดับเรื่อง
ได้ชัดเจน ไม่วกวนสอดคล้องสาระบางอย่างทำให้ เรื่อง
น่าอ่านแล้วเกิดจินตนาการ

2.4.8.2 กำหนดลักษณะย่อยระดับต่ำสุดไว้ที่ระดับ 1 แล้วเพิ่มความถูกต้องขึ้นมา
ทีละระดับ จากตัวอย่างในข้อที่ 1 สามารถนำเทคนิคมาเขียนในประเด็น การใช้ภาษาคำนี้

การใช้ภาษา ระดับ 1 ภาษาผิดพลาดไม่เกิน 50% (หรือ 50 จุด) แต่พอสื่อ
ความหมายได้

ระดับ 2 ภาษาถูกต้อง 50 -70% และสื่อความหมายได้

ระดับ 3 ภาษาถูกต้อง 70 -90% เชื่อมโยงภาษาได้ดี

ระดับ 4 ภาษาถูกต้อง 90 -100% เป็นภาษาที่สละสลวยงดงาม

การเขียนรายละเอียดการให้คะแนนในเชิงคุณภาพและปริมาณ มีทั้งจุดเด่นและจุดด้อยของแต่ละแบบ
สำหรับเชิงคุณภาพมีจุดเด่น คือ บางตัวแปรหรือบางลักษณะไม่สามารถบรรยายได้เป็นปริมาณ เช่น
ตัวแปรที่เป็นคำคุณศัพท์ เช่น สวยงาม ดี สนุกสนาน เป็นต้น จุดด้อย คือ ในการแปรผลเชิงคุณภาพ
เช่น คำว่า มาก น้อย เล็กน้อยเหล่านี้ผู้ประเมินจะเกิดความลำเอียง แสดงคุณภาพออกมาไม่เท่ากัน
สำหรับจุดเด่นของเชิงปริมาณ เราสามารถนับเป็นแห่ง สัดส่วน ร้อยละได้ แต่ก็มีจุดด้อย คือ แต่ละแห่ง
จะมีน้ำหนักที่ผิดแตกต่างกัน เช่น ถ้าผิดเรื่องการสะกดคำ ผิดโดยทำให้ความหมายเปลี่ยน ย่อมมีข้อ
แตกต่างในเรื่องน้ำหนัก เป็นต้น ในการเขียนต้องพิจารณาถึงความเหมาะสม พยายามให้เป็นประโยชน์
มากที่สุด

2.4.8.3 กำหนดตัวแปรย่อยมีน้ำหนักเท่ากันทุกตัว แล้วระบุตัวแปรที่หายไปเท่าไร
ระดับคะแนนก็จะลดหลั่นตามลำดับ เช่น การทำรายงาน อาจมีประเด็นของรูปแบบ เนื้อหา ภาษา
ความสะอาด ประณีต ในกรณีนี้จะยกตัวอย่างรูปแบบที่เป็นการเขียนรายละเอียดการให้คะแนน
กำหนดลักษณะย่อยของรูปแบบ ดังนี้ ปก คำนำ สารบัญ การอ้างอิง บรรณานุกรมจะเห็นว่าตัวแปร
ย่อยของรูป มีอยู่ 5 ตัว วิธีเขียนอาจเขียนดังนี้

รูปแบบ	ระดับ 4 มีครบ คือ ปก คำนำ สารบัญ การอ้างอิง บรรณานุกรม
	ระดับ 3 ขาด 1 ลักษณะ
	ระดับ 2 ขาด 2 ลักษณะ
	ระดับ 1 ขาด 3 ลักษณะ

2.4.9 ข้อดีของการประเมินโดยใช้ Scoring Rubric

2.4.9.1 ช่วยให้การคาดหวังของครู ที่มีต่อผลงานของนักเรียนบรรลุผลสำเร็จได้ โดยนักเรียนเกิดความเข้าใจ และสามารถใช้ Rubric ต่อการประเมินและพัฒนาชิ้นงานของตน

2.4.9.2 ช่วยให้ครูเกิดความกระตือรือร้นยิ่งขึ้นว่าต้องการให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ หรือพัฒนาการอะไรบ้าง

2.4.9.3 ช่วยให้นักเรียนสามารถระบุคุณลักษณะจากงานที่เป็นตัวอย่างได้ โดยใช้ Rubric ตรวจสอบ

2.4.9.4 ช่วยให้นักเรียนสามารถควบคุมตัวเองในการปฏิบัติงานเพื่อไปสู่ความสำเร็จ

2.4.9.5 เป็นเครื่องมือในการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมปฏิบัติงานต่างๆ ของนักเรียนได้เป็นอย่างดี

2.4.9.6 ช่วยให้นักเรียนที่เกี่ยวข้อง เช่น ผู้ปกครอง ผู้สนับสนุน ผู้เน็ตสก์ ได้เกิดความเข้าใจเกณฑ์ ในการตัดสินผลงานนักเรียนที่ครูใช้

2.4.9.7 ช่วยในการให้เหตุผลประกอบการให้เกรดนักเรียนได้

2.4.9.8 ช่วยเพิ่มคุณภาพของนักเรียน

สรุปเกณฑ์การประเมิน สกอจริง Rubric Scoring Rubrics เป็นเกณฑ์การให้คะแนนที่เป็นเครื่องมือใช้ในการประเมินผลการเรียน เพื่ออธิบายความสัมฤทธิ์ผลของผู้เรียน โดยทั่วไปมี 3 แบบ คือ 1) การกำหนดเกณฑ์โดยภาพรวม (Holistic Rubrics) 2) การกำหนดเกณฑ์โดยแยกเป็นประเด็นย่อย (Analytic Rubrics) 3) การประเมินแยกส่วนเฉพาะคุณลักษณะที่เด่น (Annotated Holistic Rubrics) ดังนั้น การกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนที่ดีต้องคำนึงถึงงานที่ให้ทำ และมีความสอดคล้องระหว่างคะแนนกับจุดมุ่งหมายการประเมิน นอกจากนี้เกณฑ์ที่สร้างต้องเป็นรูปธรรม มีความชัดเจน เหมาะสมกับระดับชั้น เพื่อให้เกิดความยุติธรรมและปราศจากความลำเอียง

2.5 ทักษะด้านการอ่าน

2.5.1 ความหมายของการอ่าน

การอ่านเป็นการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่ได้เนื้อความครบถ้วน การอ่านที่รวดเร็วและมีประสิทธิภาพ สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องสติปัญญาเป็นพื้นฐานสำหรับการเรียนรู้ และในชีวิตประจำวันการสื่อสารมีความจำเป็นที่ต้องรู้ความหมายของการอ่านให้เข้าใจเบื้องต้น โดยมีผู้ให้ความหมายไว้ดังต่อไปนี้

บันลือ พฤษะวัน (2534, น. 10) ได้ให้ความหมายของการอ่านว่า การอ่านที่แท้จริง นั้นคือ ความเข้าใจจากการแปล หรือ สามารถทำความเข้าใจกับสัญลักษณ์ตัวอักษรที่อ่านจากเรื่อง ที่อ่าน

ทัศนีย์ ศุภเมธี (2539, น. 100) กล่าวว่า การอ่านว่า หมายถึง การแปลสัญลักษณ์ที่ เขียนหรือพิมพ์ให้มีความหมายออกมา ซึ่งสัญลักษณ์ในภาษาไทย คือ คำ และข้อความ

ฉวีวรรณ อุหาอภินันท์ (2542, น. 1) กล่าวว่า การอ่านเป็นความสามารถของมนุษย์ที่ เข้าใจการสื่อความหมายของสัญลักษณ์ต่างๆ เข้าใจในเนื้อเรื่อง และแนวความคิด จากสิ่งที่อ่าน

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 (2546, น. 1364) การอ่าน หมายถึง การอ่านออกเสียงตามตัวหนังสือ ถ้าไม่ต้องออกเสียง เรียกว่า การอ่านในใจ

บรรเทา กิตติศักดิ์ (2542, น. 13) สรุปไว้ว่า การอ่านเป็นการแปลความหมายของ ตัวอักษรออกมาเป็นความรู้ ความคิด เข้าใจเรื่องราวที่อ่าน ได้ตรงกับเรื่องราวที่ผู้เขียนเขียน และผู้อ่าน สามารถนำความรู้ ความคิด หรือเรื่องราวนั้นไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้

ผกาศรี เย็นบุตร (2542, น. 18) สรุปได้ว่า การอ่าน หมายถึง ทักษะฝ่ายรับ (Receive) ในการสื่อสารเมื่อผู้อ่านแปลสัญลักษณ์ (ตัวหนังสือ ภาพ สัญลักษณ์ต่างๆ) ออกเป็นความคิด ความรู้ ความเข้าใจแล้วจึงนำไปใช้

สุเมธ แสงนาทร (2542, น. 14) สรุปได้ว่า การอ่าน คือ ขบวนการของการเชื่อมโยง ข้อมูล เพื่อเป็นสื่อในการแสดงออกทางความคิดเห็นของผู้เขียนไปสู่ผู้อ่าน ผู้อ่านจะต้องใช้สติปัญญา ในการตีความให้เกิดความเข้าใจอย่างถูกต้องและลึกซึ้ง การจะตีความให้เกิดความเข้าใจได้ถูกต้องนั้น ประกอบด้วย 1) การมีความรู้ในความหมายของคำ 2) การมีความรู้ในการเรียบเรียงคำและสร้าง ปฏิสัมพันธ์ของคำ 3) การเข้าใจในการแปลความหมายและตีความ และ 4) การสร้างปฏิสัมพันธ์ของ ความรู้ และประสบการณ์เดิม (Schema) กับข้อมูลใหม่ที่กำลังอ่านแล้วจะเกิดความรู้ใหม่เพิ่มขึ้น

ประภัสสร ปิ่นสวน (2547, น. 6) กล่าวว่า การอ่าน ว่าการอ่านเป็นความสามารถที่จะ เข้าใจความหมายที่เขียนมาแต่ละบรรทัดซึ่งผู้อ่านไม่ต้องไปสนใจกับรายละเอียดแต่จะต้องจับใจความ สำคัญจากกลุ่มซึ่งสื่อความหมาย

จิราพร คำด้วง (2546, น.7) สรุปว่า การอ่าน ว่าการอ่านเป็นชุมทรัพย์ทางปัญญาที่ ยิ่งยิ่งที่สุด การอ่านทำให้เป็นคนทันสมัย ทนต่อเหตุการณ์ ทำให้ปรับตัวเข้ากับสังคมเปลี่ยนแปลงได้ อย่างรวดเร็ว

กรมวิชาการ (2544, น. 5) กล่าวว่า การอ่าน คือ ความคิดที่สามารถเข้าใจในเรื่องที่อ่านได้ดี ย่อมนำไปสู่ความคิดที่ดี เพราะผู้อ่านจะได้ทราบแนวคิดต่างๆ จากเรื่องที่อ่าน เกิดความรู้จากเรื่องที่อ่าน แล้วนำมาจัดแยกแยะตีความหมายก่อนที่จะเกิดเป็นความคิดของตนเอง

ราชบัณฑิตยสถาน (2546, น. 1364) กล่าวว่า การอ่าน หมายถึง การแปลความหมายของตัวอักษรที่อ่านออกมาเป็นความรู้ ความคิด และเกิดความเข้าใจเรื่องราวที่อ่านตรงกับเรื่องราวที่ผู้เขียนเขียน

สมพร มั่นตะสูตร แพ่งพิพัฒน์ (2540, น. 8) กล่าวว่า การอ่าน คือ การรับรู้ความหมายจากถ้อยคำที่ตีพิมพ์อยู่ในสิ่งพิมพ์ หรือหนังสือ โดยผู้อ่านรับรู้ที่ผู้เขียนได้ส่งสารอะไรมาซึ่งผู้อ่านทั้งในด้านความคิด ความรู้ ความหมาย ความสัมพันธ์กับสิ่งอื่นว่า ผู้เขียนตั้งใจจะแสดงความคิดอย่างไร มีความหมายว่าอะไร เกี่ยวข้องถึงอะไรบ้าง ลำดับขั้นของการอ่านจะเริ่มตั้งแต่การทำความเข้าใจในถ้อยคำแต่ละคำ กลุ่มคำแต่ละกลุ่ม และเรื่องราวแต่ละเรื่องราวที่เรียงรายต่อเนื่องกันอยู่ในย่อหน้าหนึ่ง หรือในตอนหนึ่ง หรือในเรื่องหนึ่ง ซึ่งผู้อ่านต้องทำความเข้าใจไปที่ละตอนเป็นลำดับ

สรุปได้ว่าการอ่าน หมายถึง การอ่านออกเสียงตามตัวหนังสือ หรือการแปลความหมายของตัวหนังสือ อักษร รูปภาพ สัญลักษณ์ จากเรื่องที่อ่าน ซึ่งกระบวนการตีความหมายจากลายลักษณ์อักษร ผู้เขียนได้มีการถ่ายทอดมาให้แล้วนำมาแปรเป็นความคิด ทำให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจ มีความรู้จากเรื่องที่อ่านและสามารถนำประโยชน์ที่ได้จากการอ่านมาใช้ในการดำรงชีวิตประจำวัน

2.5.2 ความสำคัญของการอ่าน

การอ่านเป็นทักษะที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะการอ่านทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวต่างๆ ซึ่งจะเป็พื้นฐานสำคัญต่อการศึษา และการดำเนินชีวิตประจำวัน ซึ่งความสำคัญของการอ่านนั้นได้มีนักการศึกษาได้กล่าวถึงไว้ ดังนี้

เสาวลักษณ์ ตรงจิต (2547, น. 26) กล่าวว่า การอ่านมีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์เป็นอย่างมาก เพราะจำเป็นต้องอ่านให้เข้าใจในการติดต่อสื่อสาร ทำความเข้าใจกับบุคคลอื่น และนำความรู้ประสบการณ์ต่างๆ จากเรื่องที่อ่านไปสร้างประโยชน์แก่ตนเองและสังคมได้

บันลือ พฤษะวัน (2534, น. 10-11) กล่าวถึง ความสำคัญของการอ่านไว้ ดังนี้

1) การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการเรียนรู้ หากอ่านไม่ได้การเรียนการสอนย่อมพบอุปสรรคอย่างใหญ่หลวง พฤติกรรมในการเรียนของเด็กจะเปลี่ยนไป หงอยเหงา เก็บกด หรือมิฉะนั้นจะแสดงออกต่างๆ ในลักษณะทดแทนปมด้อยเหล่านั้นก็มี ครูจำเป็นต้องเอาใจใส่ ช่วยเหลือแก้ไข ตั้งแต่เริ่มอ่านบทเรียนแรกทันที

2) เด็กที่อ่านได้ย่อมได้รับการยอมรับ สามารถร่วมเรียนร่วมเล่นกับเพื่อนๆ ได้ดี ตรงกันข้ามการที่เด็กมีอุปสรรคในการอ่าน ย่อมขาดความอบอุ่น ขาดความมั่นใจในตนเอง

3) การอ่านได้ อ่านเป็น เป็นสิ่งที่ส่งเสริมให้เด็ก ได้รับความรู้เกี่ยวกับสภาพแวดล้อม ทั้งนี้เพราะไม่ว่าโรงเรียนหรือสถาบันการศึกษาใดในโลก ก็ไม่อาจจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนได้อย่าง สมบูรณ์ที่สุด การอ่านจึงเป็นเครื่องมือสำคัญ ที่เด็กจะค้นคว้าเพิ่มเติมได้อย่างจุใจ หรือตามความ จำเป็นของเด็กเหล่านั้นได้ดี

4) การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการประกอบธุรกิจ การปรับปรุงอาชีพเมื่อพ้นวัย ประถมศึกษา อาจเรียนรู้จากกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนได้อีกทางหนึ่ง

5) การอ่านมีความจำเป็นต่อการเป็นพลเมืองดีที่จะรู้ข่าวสาร เหตุการณ์ของบ้านเมือง การปกครองที่พลเมืองดีจะต้องให้ความร่วมมือแก่ทางราชการได้ดี

6) การอ่านจะเป็นเครื่องมืออย่างสำคัญในการพินิจ เลือกตัดสินใจที่จะเลือกตัวแทน ในด้านการเมืองการปกครอง อันเป็นรากฐานสำคัญของระบบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ เป็นประมุข

7) การอ่านย่อมเป็นกิจกรรมสำคัญที่จะช่วยให้เด็กวัยประถมศึกษา หรือพ้นวัย ประถมศึกษาก็ตาม สามารถใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์โดยใช้การอ่าน ทั้งยังจะได้รับความ เพลิดเพลินช่วยพัฒนาจิตใจ และอื่นๆ ได้ดีอีกด้วย

8) การอ่านจะทวีความสำคัญมากขึ้นโดยลำดับที่ช่วยให้รอบรู้ถึงความเปลี่ยนแปลง ทางสังคม การสื่อสาร การพยากรณ์อากาศ เพื่อการปรับตัว ปรับปรุงอาชีพ ยิ่งสังคมเจริญขึ้นมาก เพียงใดการอ่านก็จะทวีความสำคัญมากขึ้นเพียงนั้น

เบญจมาศ กาลาศรี (2544, น. 15-16) กล่าวว่า การอ่านมีความสำคัญในการดำเนินชีวิต เพราะการอ่านเป็นวิธีการที่สำคัญในการแสวงหาความรู้สรรพวิทยาต่างๆ การอ่านจะช่วยพัฒนา สติปัญญาของผู้อ่านให้สูงขึ้น ถือได้ว่าการอ่านเป็นหัวใจของการจัดกิจกรรมทั้งหลาย ดังนั้น ความ มุ่งหมายสำคัญของการอ่าน คือ อ่านเพื่อให้มีความรู้และสามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมได้อย่าง เหมาะสม

ทัศนีย์ สุภเมธี (2542, น. 25-26) กล่าวถึง จุดประสงค์ในการอ่าน โดยทั่วไปในระดับ ชั้นประถมศึกษาควรจะเน้นถึงสิ่งต่อไปนี้

1) ให้มีความสามารถในการอ่านออกเสียงได้ถูกต้องรวดเร็วและเข้าใจเนื้อความ ที่อ่าน

2) ให้มีความสามารถในการอ่านในใจเพื่อเก็บข้อความและเรื่องราวที่อ่านนั้นได้
ถูกต้อง

3) ให้เข้าใจความหมายของเรื่องที่อ่านได้ถูกต้องและเก็บใจความได้

4) ให้เด็กมีเจตคติที่ต่อการอ่าน เช่น การอ่านให้ประโยชน์ทั้งด้านความรู้และความ
เพลิดเพลิน

5) เพื่อส่งเสริมให้เด็กรักการอ่าน

6) ให้เด็กรู้จักคำต่างๆ ที่ได้พบเห็น และสามารถนำไปใช้ประโยชน์กับการเรียนได้

7) ส่งเสริมให้เด็กมีความรู้กว้างขวางเพราะการอ่านทำให้เด็กรู้เรื่องในอดีตและ
ปัจจุบัน

8) ส่งเสริมให้เด็กรู้จักเลือกหนังสืออ่านตามใจชอบและความสนใจของเด็ก

2.5.3 องค์ประกอบของการอ่าน

ความสามารถในการอ่านของแต่ละคนนั้นแตกต่างกัน บางคนสามารถอ่านและทำ
ความเข้าใจได้อย่างรวดเร็ว ในขณะที่บางคนอ่านได้ช้าและเกิดอุปสรรคในการอ่าน การที่ผู้อ่านจะ
ประสบความสำเร็จในการอ่านมากน้อยเพียงใดนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับองค์ประกอบที่สำคัญที่มีอิทธิพลต่อ
การอ่าน ดังต่อไปนี้

วลัยภรณ์ อาทิตย์เที่ยง (2529, น. 19) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการ
อ่านอยู่ 3 ลักษณะ ดังนี้

1) ลักษณะของวัสดุการอ่านจะต้องไม่ปิดกั้นหรือเป็นกำแพงขวางความเข้าใจในการ
อ่านของผู้เรียน นั่นคือ ใช้ภาษาให้เหมาะสมกับผู้อ่าน ไม่ใช่คำศัพท์ที่แปลกประหลาด คำศัพท์ที่เด็ก
ไม่เคยรู้จัก หรือเป็นคำศัพท์ที่ยาวเกินความสามารถของเด็ก สำหรับหลักภาษาที่ควรใช้แต่สิ่งทีเด็ก
คุ้นเคยแล้วประโยคไม่ยาวเกินไปและไม่สลับซับซ้อน

2) ลักษณะของผู้อ่าน ความสามารถในการเข้าใจและตีความสิ่งที่อ่านจะขึ้นอยู่กับ
องค์ประกอบที่สำคัญ คือ

(2.1) ระดับสติปัญญา เด็กแต่ละคนจะมีความสามารถในการอ่านแตกต่างกันไป
ตามระดับสติปัญญาของตน เช่น เด็กบางคนไม่สามารถจดจำรายละเอียดของเนื้อเรื่องได้ บางคนไม่
สามารถสรุปเรื่องที่อ่านได้ บางคนไม่เข้าใจสิ่งที่เป็นนามธรรม และบางคนไม่สามารถแยกแยะความ
แตกต่างระหว่างข้อเท็จจริงกับความคิดเห็นได้ หรือถ้าทำได้ก็คงต้องใช้เวลามาก ซึ่งสิ่งต่างๆ เหล่านี้ครู
ควรตรวจสอบเพื่อช่วยเด็กในการพัฒนาสมรรถภาพในการอ่าน และจัดประสบการณ์ที่เหมาะสม
กับระดับสติปัญญาของเด็ก

(2.2) ความรู้ในด้านคำศัพท์และโครงสร้างของภาษา ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อความเข้าใจ การสร้างความคิดรวบยอด และการสร้างจินตนาการเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

(2.3) ภูมิหลังในเรื่องความรู้และประสบการณ์จะช่วยในการผสมผสานความคิดเดิมให้เข้ากับความคิดใหม่ ตลอดจนการแปลความ ตีความ ขยายความ และการประเมินค่าของสิ่งที่อ่าน

(2.4) ด้านร่างกาย เด็กที่มีสุขภาพทางกายดีจะมีความสามารถในการเรียนและอ่านได้ดีกว่าเด็กที่มีสุขภาพไม่ดี ซึ่งต้องขาดเรียนบ่อยๆ ทำให้การเรียนอ่านล่าช้าออกไป สายตาและการได้ยินของเด็กที่มีสายตาผิดปกติ จะรู้สึกไม่ชอบอ่านหนังสือและไม่รู้สึกเพลิดเพลินหรือพอใจกับสิ่งที่อ่าน ส่วนเด็กที่มีความผิดปกติทางการได้ยิน จะฟังคำอธิบายของครูไม่ได้ดีเท่าที่ควรเพราะจับใจความไม่ค่อยได้ และไม่เข้าใจความหมายของคำที่ครูให้อ่านซึ่งจะให้เกิดปัญหาในการอ่านต่อไป

(2.5) อารมณ์ เป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญต่อการอ่าน เพราะการอ่านที่ประสบผลสำเร็จนั้น ผู้อ่านจำเป็นต้องมีสมาธิในการอ่าน ถ้าเด็กมีความกังวลใจ หรือมีความกลัว เด็กจะมีความรู้สึกต่อต้านอย่างรุนแรง ซึ่งจะขัดขวางสมาธิในการอ่านเป็นอย่างมากจนเป็นผลให้ประสบผลสำเร็จในการอ่านน้อยกว่าเด็ก ที่มีอารมณ์ดี หรือสุขภาพจิตดี

(2.6) สภาพแวดล้อมเด็กที่อยู่ในครอบครัวที่อบอุ่น สมาชิกในครอบครัวให้ความสำคัญกับการอ่าน มีการส่งเสริมการอ่าน เด็กก็จะรู้คุณค่าของการอ่าน เพราะได้พบเห็นและมีกิจกรรมการอ่านเป็นประจำ นอกจากนี้โรงเรียนยังมีส่วนสำคัญในการส่งเสริมการอ่านของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ อันจะทำให้พัฒนาการทางการอ่านดีเป็นไปตามลำดับและต่อเนื่อง

2.5.4 ประเภทของการอ่าน

เถกิงกิจ แก้วแสนห์ (2541, น. 7-8) ได้แบ่งประเภทของการอ่านไว้ คือ

2.5.4.1 การอ่านเงียบ (Silent Reading) การอ่านเงียบ หรือการอ่านในใจ เช่น การอ่านข่าว หนังสือพิมพ์ การอ่านนวนิยาย หรืออ่านเรื่องบันเทิง อ่านบทความ ตำรา แบบเรียนข้อสอบ

2.5.4.2 การอ่านออกเสียง (Loud Reading) คือ การเปล่งเสียง ตามตัวอักษรที่ปรากฏให้ถูกต้องตามอักขระวิธีหรือภาษา โดยใช้อวัยวะเกี่ยวกับการออกเสียง เช่น ริมฝีปาก เพดาน ลิ้น ฟัน หรือหลอดเสียง เป็นต้น การอ่านออกเสียง มีหลายชนิด เช่น

- 1) การอ่านออกเสียง เมื่อ เริ่มเรียน
- 2) การอ่านออกเสียง ให้ ถูกต้องตามภาษา หรือ อักขรวิธี
- 3) การอ่านออกเสียง เพื่อ ทดสอบ วัดผล
- 4) การอ่านข่าวทางวิทยุ

5) การอ่านรายงาน หรือการกล่าวรายงาน และ

6) การอ่านบทพากย์ ภาพยนตร์ หรือบทละคร

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2542, น. 1) แบ่งการอ่านเป็น 2 ประเภท คือ การอ่านในใจ และการอ่านออกเสียง

1) การอ่านในใจ คือ การอ่านที่ผู้อ่าน ไม่เปล่งเสียงออกมาแต่จะตีความจากตัวหนังสือที่เขียนหรือพิมพ์ขึ้นมา ตลอดจนสัญลักษณ์ต่างๆ ที่ใช้แทนตัวหนังสือ

2) การอ่านออกเสียง คือ การแปลสัญลักษณ์จากตัวหนังสือที่พิมพ์หรือเขียนขึ้นมา โดยการเปล่งเสียงออกมาเป็นเสียงอ่าน จากการผสมคำและตัวสะกดการันต์ของตัวอักษรและวรรณยุกต์ที่กำกับ ซึ่งเป็นการสื่อความหมายให้ผู้ฟังเข้าใจและตีความได้จากเสียงอ่าน โดยสรุปการอ่านแบ่งเป็น 2 ประเภท ได้แก่ อ่านในใจคือ การอ่านที่ไม่มีการเปล่งเสียงออกมา และอ่านออกเสียงคือ การอ่านที่เปล่งเสียงออกมาในขณะที่อ่าน สำหรับในการศึกษาค้นคว้านี้ใช้ประเภทการอ่านออกเสียง

2.6 มาตรฐานตัวสะกดระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้น

2.6.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

การศึกษาระดับประถมศึกษาเป็นการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่มุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้ และทักษะพื้นฐานทางภาษาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดให้วิชาภาษาไทยเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้วิชาอื่นๆ เป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและเพื่อนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน ดังนั้น จึงกำหนดให้มี 5 สาระการเรียนรู้ คือ สาระที่ 1 การอ่าน สาระที่ 2 การเขียนสาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย และหลักการใช้ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม แต่กำหนดตัวชี้วัดขั้นปีไว้สำหรับแต่ละชั้น โดยกำหนดคุณภาพผู้เรียนแต่ละชั้นไว้ คือ เมื่อจบชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้เรียนจะต้องมีคุณภาพ ดังนี้

2.6.1.1 อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ เรื่องสั้น ประโยค บทร้อยกรองได้ ถูกต้อง เข้าใจความหมายของคำและข้อความที่อ่าน ตั้งคำถามเชิงเหตุผล ลำดับเหตุการณ์ สรุปข้อคิด จากเรื่องที่อ่านได้ สามารถปฏิบัติตามคำสั่ง เข้าใจความของรูปภาพสัญลักษณ์แผนภาพ และมีมารยาท ในการอ่าน

2.6.1.2 ทักษะในการคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด เขียนบรรยาย บันทึกประจำวัน เขียนจดหมายหรือเรื่องราวเกี่ยวกับประสบการณ์ เขียนเรื่องตามจินตนาการและมีมารยาทในการเขียน

2.6.1.3 สามารถเล่ารายละเอียดและบอกเอกสารสำคัญ ตั้งคำถาม ตอบคำถาม รวมทั้งแสดงความคิดเห็น ความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู สามารถพูดสื่อสารเล่าประสบการณ์ หรือพูดเชิญชวนให้ผู้อื่นปฏิบัติตาม มีมารยาทในการฟังดูและพูด

2.6.1.4 หลักการใช้ภาษาไทยสะกดคำและเข้าใจความหมายของคำ มีความเข้าใจหน้าที่ของคำในประโยค ความแตกต่างของคำและพยางค์ มีทักษะการใช้พจนานุกรมในการค้นหาความหมายของคำ สามารถแต่งประโยคง่ายๆ แต่งคำคล้องจอง หรือคำขวัญได้ และเลือกใช้ภาษาให้เหมาะสมกับกาลเทศะ

2.6.1.5 เข้าใจและสรุปข้อคิดได้จากเรื่องที่อ่าน จากการอ่านวรรณคดีวรรณกรรมเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน แสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านได้ รู้จักบทเพลงพื้นบ้าน เพลงกล่อมเด็ก ซึ่งเป็นวัฒนธรรมท้องถิ่น ท่องจำบทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ

การอ่านสะกดคำได้กำหนดไว้ในกลุ่มสาระที่ 2 หลักการใช้ภาษาไทย มาตรฐาน ท 4.1 การใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท4.1 หลักการใช้ภาษาไทยสะกดคำและเข้าใจความหมายของคำ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.1	1. บอกและเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และเลขไทย	- พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์เลขไทย
	2. เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ	- การสะกดคำ การแจกลูก และ การอ่านเป็นคำ - มาตราตัวสะกดที่ตรงตาม มาตราและไม่ตรงตามมาตรา - การผันคำความหมายของคำ
	3. เรียบเรียงคำเป็นประโยคง่ายๆ	- การแต่งประโยค
	4. ต่อคำคล้องจองง่ายๆ	- คำคล้องจอง

มาตรฐาน ท4.1 หลักการใช้ภาษาไทยสะกดคำและเข้าใจความหมายของคำ (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.2	1. บอกและเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และเลขไทย	- พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ เลขไทย
	2. เขียนสะกดคำและบอก ความหมาย ของคำ	- การสะกดคำ การแจกลูก และการอ่านเป็นคำ - มาตราตัวสะกดที่ตรงตามมาตราและไม่ตรงตามมาตรา - การผันอักษรกลาง อักษรสูง และอักษรต่ำ - คำที่มีตัวการันต์คำที่มีอักษรนำ พยัญชนะควบกล้ำ - คำที่มีความหมายตรงข้ามกัน - คำที่มีมี รร ความหมายของคำ
	3. เรียบเรียงคำเป็นประโยค ได้ตรงตามเจตนาของการ สื่อสาร	- การแต่งประโยค - การเรียบเรียงประโยค
	4. บอกลักษณะคำคล้องจอง	- คำคล้องจอง
	5. เลือกใช้ภาษาไทย มาตรฐาน และภาษาถิ่น ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ	- ภาษาไทยมาตรฐาน - ภาษาถิ่น
ป.3	1. เขียนสะกดคำและบอก ความหมายของคำ	- การสะกดคำ การแจกลูก และการอ่านเป็นคำ - มาตราตัวสะกดที่ตรงตามมาตราและไม่ตรงตาม มาตรา
	2. เขียนสะกดคำและบอก ความหมายของคำ	- การสะกดคำ การแจกลูก และการอ่านเป็นคำ - มาตราตัวสะกดที่ตรงตามมาตราและไม่ตรงตาม มาตรา - การผันอักษรกลาง อักษรสูง และอักษรต่ำ - คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ - คำที่มีอักษรนำ - คำที่ประวิสรรชนีย์ และคำที่ไม่ประวิสรรชนีย์ - คำที่มี ฤ ฎ

มาตรฐาน ท4.1 หลักการใช้ภาษาไทยสะกดคำและเข้าใจความหมายของคำ (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.3		<ul style="list-style-type: none"> - คำที่ใช้ บัน บรร - คำที่ใช้ รร - คำที่มีตัวการ์นต์ - ความหมายของคำ
	3. ระบุชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค	ชนิดของคำ ได้แก่ <ul style="list-style-type: none"> - คำนาม - คำสรรพนาม - คำกริยา
	4. ใช้พจนานุกรมค้นหาความหมายของคำ	<ul style="list-style-type: none"> - การใช้พจนานุกรม
	5. แต่งประโยคง่ายๆ	การแต่งประโยคเพื่อการสื่อสาร ได้แก่ <ul style="list-style-type: none"> - ประโยคบอกเล่า - ประโยคปฏิเสธ - ประโยคคำถาม - ประโยคขอร้อง - ประโยคคำสั่ง
	6. แต่งคำคล้องจองและคำขวัญ	<ul style="list-style-type: none"> - คำคล้องจอง - คำขวัญ
	7. เลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐาน และภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ	<ul style="list-style-type: none"> - ภาษาไทยมาตรฐาน - ภาษาถิ่น

2.6.2 มาตรฐานตัวสะกด

2.6.2.1 มาตรฐานตัวสะกด คือ พยัญชนะที่ประกอบอยู่ท้ายสระ และมีเสียงประสมเข้ากับสระ มาตรฐานตัวสะกดมีอยู่ 8 แม่ ได้แก่

- 1) แม่ก ก พยัญชนะในแม่ก คือ ก , ข , ค , ฅ เช่น จาก สุข นาก เมฆ ฯลฯ
 - 2) แม่ก ง พยัญชนะในแม่ก คือ ง เช่น จง ปลง กรง สรง ฯลฯ
 - 3) แม่ก ค พยัญชนะในแม่ก คือ จ , ช , ซ , ฌ , ญ , ฐ , ฑ , ฒ , ด , ต , ถ , ท , ธ , ศ , ส , ษ เช่น อาจ นุช ก๊าซ กฏ ปราบกฎ อุฐ ครูฑ ฯลฯ
 - 4) แม่ก น พยัญชนะในแม่ก คือ ญ , ณ , น , ร , ล , พ เช่น ชำนาญ คุณ กินจร กาล ฯลฯ
 - 5) แม่ก บ พยัญชนะในแม่ก คือ บ , ป , พ , ฟ , ภ เช่น กราบ บาบ ภาพ ลาก ฯลฯ
 - 6) แม่ก ม พยัญชนะในแม่ก คือ ม เช่น กลม จม บ่ม นม ฯลฯ
 - 7) แม่ก ย พยัญชนะในแม่ก คือ ย เช่น ขวย สวย ขาย นาย ฯลฯ
 - 8) แม่ก ว พยัญชนะในแม่ก คือ ว เช่น ราว สาว หนาว พราว ฯลฯ
- ตัวสะกดที่เป็นพยัญชนะรูปเดี่ยวอาจมีสระประกอบอยู่ด้วย เช่น ญาติ ชาติ สมบัติ ฯลฯ

2.6.2.2 ตัวสะกดที่เป็นรูปพยัญชนะประสม ตัวสะกดรูป คือ ตัวสะกดที่ใช้รูปพยัญชนะ 2 ตัวเรียงกันแต่อ่านออกเสียงตัวสะกดเพียงเสียงเดียว เช่น โศทร สูทร จักร บาทร เนตร ฯลฯ

- 1) ตัวสะกดตรงตามมาตรา มีอยู่ 4 มาตรา คือ
 - (1.1) แม่ก ได้แก่ คำที่มี ก เป็นตัวสะกด
 - (1.2) แม่กม ได้แก่ คำที่มี ม เป็นตัวสะกด
 - (1.3) แม่กย ได้แก่ คำที่มี ย เป็นตัวสะกด
 - (1.4) แม่กว ได้แก่ คำที่มี ว เป็นตัวสะกด
- 2) ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา มีอยู่ 4 มาตรา คือ
 - (2.1) แม่ก ได้แก่ คำที่มี ก , ข , ค , ฅ เป็นตัวสะกด
 - (2.2) แม่กค ได้แก่ คำที่มี จ , ช , ซ , ฌ , ญ , ฐ , ฑ , ฒ , ด , ต , ถ , ท , ธ , ศ , ส , ษ เป็นตัวสะกด
 - (2.3) แม่กบ ได้แก่ คำที่มี บ , ป , พ , ฟ , ภ เป็นตัวสะกด
 - (2.4) แม่กน ได้แก่ คำที่มี ญ , ณ , น , ร , ล , พ เป็นตัวสะกด

ข้อควรจำ คำที่ไม่มีตัวสะกดจัดอยู่ในมาตรา แม่ ก กา ทั้งหมด รวมทั้งตัวด้วย เช่น พ่อ , ปลา , ตัว , โต ฯลฯ

2.7 เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

2.7.1 ความหมายของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

สมาคมอเมริกันว่าด้วยความผิดปกติทางปัญญา ให้นิยามว่า “เด็กปัญญาอ่อน” หมายถึง เด็กที่มีสติปัญญาต่ำกว่าเด็กปกติทั่วไป ซึ่งส่งผลให้เด็กเหล่านี้ไม่สามารถปรับตัวได้เหมือนเด็กปกติ พฤติกรรมดังกล่าวจะแสดงให้เห็นได้ตั้งแต่ในวัยเด็ก

ผดุง อารยะวิญญู (2541, น. 39) ในทางการแพทย์องค์การอนามัยโลก ให้นิยามภาวะความบกพร่องทางสติปัญญาตามการจัดประเภท “ICD” (International Classification of Disease) หมายถึง ภาวะสมองหยุดพัฒนาการหรือพัฒนาได้ไม่สมบูรณ์ ทำให้เด็กมีความบกพร่องของทักษะต่างๆ ในระยะพัฒนาการ จึงส่งผลกระทบต่อระดับเชาวน์ปัญญาด้าน ภาษา การเคลื่อนไหวและทักษะทางสังคมที่มีความบกพร่องในเรื่องของการปรับตัว และอาจจะมีหรือไม่มี ความผิดปกติทางกาย หรือทางจิตร่วมด้วย

พัชรวิทย์ เกตุแก่นจันทร์ (2542, น. 1-2) ให้ความหมายทางการแพทย์เป็นการนิยามตาม ICD-10(International Classification of Disease) โดยองค์การอนามัยโลก (World Health Organization) ภาวะความบกพร่องในทักษะด้านต่างๆ รวมทั้งช่วงในระยะพัฒนาการ ซึ่งส่งผลกระทบต่อระดับเชาวน์ปัญญาทุกๆ ด้าน เช่น ความสามารถด้านสติปัญญา ภาษา การเคลื่อนไหว และทักษะทางสังคม มีความบกพร่องในเรื่องการปรับตัวอาจมีพร้อม ไม่มีความผิดปกติทางกายหรือทางจิตร่วมด้วย (กัลยา สุตะบุตร, 2535, น. 24)

ผดุง อารยะวิญญู (2533, น. 63) กล่าวว่า เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา หมายถึง เด็กที่มีพัฒนาการช้ากว่าเด็กปกติทั่วไป เมื่อวัดระดับสติปัญญาโดยใช้แบบทดสอบมาตรฐานแล้วปรากฏว่ามีระดับสติปัญญาต่ำกว่าเด็กปกติ เมื่อสังเกตจากพฤติกรรมจะพบว่าเด็กประเภทนี้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนไปจากเด็กทั่วไปในวัยเดียวกัน

ในปี ค.ศ. 1992 American Academy of Mental Deficiency (AAMD) เปลี่ยนเป็น American Association on Mental Retardation (AAMR) คือ สมาพันธ์อเมริกันเกี่ยวกับบุคคลปัญญาอ่อน และให้ความหมายไว้ว่า ภาวะความบกพร่องทางสติปัญญา หรือเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา (Mental Retardation) หมายถึง ภาวะที่มีความจำกัดซึ่งมีผลต่อการปฏิบัติงานในขณะนั้น แสดงลักษณะมีความสามารถทางสติปัญญาต่ำกว่าปกติ ปรากฏร่วมกับมีความจำกัดทางทักษะด้านการปรับตัวอย่างน้อย 2 ทักษะหรือมากกว่า คือ ทักษะการสื่อความหมายการดูแลตนเอง การดำรงชีวิตประจำวัน ทักษะทางสังคม ทักษะการใช้สาธารณสมบัติ การควบคุมตนเอง สุขอนามัยและความปลอดภัย การเรียนวิชาการเพื่อชีวิตประจำวัน การใช้เวลาว่าง และการทำงาน ทั้งนี้ ต้องมีภาวะความ

บกพร่องทางสติปัญญาที่เกิดขึ้นก่อนอายุ 18 ปี ดังเกณฑ์การพิจารณาภาวะความบกพร่องทางสติปัญญา ดังนี้

- 1) ระดับความสามารถทางสติปัญญา โดยการจัดระดับสติปัญญาดำกว่า 70 ลงไป
- 2) ลักษณะของคำจำกัดในทักษะการปรับตัวอย่างน้อย 2 ด้าน จากทักษะการปรับตัว

ต่อไปนี้

- (2.1) การสื่อความหมาย (Communication)
- (2.2) การดูแลตนเอง (Self - Care)
- (2.3) การดำรงชีวิตในบ้าน (Home - Living)
- (2.4) ทักษะทางสังคม (Social Skills)
- (2.5) ทักษะการใช้สาธารณสมบัติ (Community Use)
- (2.6) การควบคุมตนเอง (Self - Direction)
- (2.7) สุขอนามัยและความปลอดภัย (Health and Safety)
- (2.8) การเรียนวิชาเพื่อชีวิตประจำวัน (Functional Academic)
- (2.9) การใช้เวลาว่าง (Leisure)
- (2.10) การทำงาน (Work)

- 3) ภาวะที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ต้องปรากฏก่อนอายุ 18 ปี

สรุปความหมายของความบกพร่องทางสติปัญญา หมายถึง ภาวะที่สมองพัฒนาได้ไม่เต็มที่ ทำให้เกิดความจำกัดทางการเรียนรู้ความสามารถทางสติปัญญา มีระดับเชาวน์ปัญญาต่ำกว่าเกณฑ์ปกติในทุกๆ ด้าน และทักษะการปรับตัวให้สอดคล้องกับความต้องการในชีวิตประจำวัน ตามสภาพแวดล้อมของสังคมปกติอาจจะมีหรือไม่มี ความผิดปกติทางกายหรือทางจิตร่วมด้วย ทั้งนี้จะต้องเกิดขึ้นก่อนอายุ 18 ปี

2.7.2 ระดับความรุนแรงของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

2.7.2.1 American Association on Mental Retardation (AAMR) แบ่งระดับความรุนแรงของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ตามความหมายใหม่ที่บัญญัติขึ้น โดยแบ่งระดับความรุนแรงตามลักษณะของความต้องการช่วยเหลือ และรูปแบบของการให้ความช่วยเหลือ โดยพิจารณาความต้องการเกี่ยวกับการบริหารช่วยเหลือของบุคคลที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาที่ประเมินเป็น 4 ระดับ คือ

- 1) ต้องการความช่วยเหลือเป็นครั้งคราว (Intermittent)
- 2) ต้องการความช่วยเหลือตามระยะเวลาที่กำหนด (Limited)

3) ต้องการความช่วยเหลือติดต่อกันตลอดไป (Extensive)

4) ต้องการความช่วยเหลือในทุกๆ ด้านอย่างทั่วถึง และต้องการมากที่สุด (Pervasive) รูปแบบของการช่วยเหลือเป็นการช่วยเหลือเพิ่มพูนความสามารถในการปฏิบัติงานที่ต้องอาศัยการปรับตัว และความสามารถในการอยู่ร่วมกัน การให้ความช่วยเหลือการจัดเป็นระยะเวลาสั้นหรือตามความจำเป็นของบุคคลที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาที่อาจเปลี่ยนแปลงไปตลอดชีวิตของเขา (Luckasson, R. D. and other, 1992, p. 26)

2.7.2.2 American Psychiatric Association แบ่งระดับความรุนแรงของภาวะความบกพร่องทางสติปัญญาเป็น 4 ระดับ ตามระดับเชาว์ปัญญา คือ

1) เด็กที่มีความบกพร่องทางด้านสติปัญญาระดับเล็กน้อย (เชาว์ปัญญา 50-70) เป็นเด็กที่มีความบกพร่องทางด้านสติปัญญาที่เรียนได้ มีพัฒนาการด้านภาษาช้ากว่าเด็กในวัยเดียวกัน แต่สามารถพัฒนาด้านการใช้ภาษาในชีวิตประจำวันได้ ช่วยเหลือตนเองให้สามารถเรียนได้ในระดับประถมศึกษา มีความสามารถด้านการปฏิบัติการสูงกว่าวิชาการแต่พัฒนาการด้านการฟัง การพูด การเขียน ล่าช้า

2) เด็กที่มีความบกพร่องทางด้านสติปัญญาระดับกลาง (เชาว์ปัญญา 35-49) เป็นเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาที่พอฝึกได้ มีการพัฒนาทางด้านภาษาค่อนข้างจำกัด ระดับการพัฒนาแต่ละคนจะแตกต่างกันบางคนสามารถร่วมสนทนา และเข้าใจคำสั่งง่ายๆ ได้ บางคนทำได้ แต่สื่อความต้องการขั้นพื้นฐาน การเคลื่อนไหวและการดูแลตนเองล่าช้า มีความก้าวหน้าในการเรียนรู้จำกัดอยู่เฉพาะทักษะพื้นฐานที่จำเป็นในการฟัง พูด อ่าน เขียน และนับจำนวนเท่านั้น จำเป็นต้องเรียนในชั้นเรียนพิเศษในโรงเรียนการศึกษาพิเศษ

3) เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาระดับรุนแรง (เชาว์ปัญญา 20-34) เป็นเด็กที่มีความบกพร่องทางด้านสติปัญญาที่ต้องได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพทางการแพทย์ ต้องได้รับการดูแลเอาใจใส่จากผู้ใกล้ชิด ลักษณะคล้ายคลึงกับขั้นฝึกได้ แต่มักพบสาเหตุทางพยาธิสภาพแก่ปัญหาของความบกพร่องด้านอื่นๆ ร่วมด้วยอย่างชัดเจน

4) เด็กที่มีความเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาระดับรุนแรงมาก (เชาว์ปัญญา 20) เป็นเด็กที่มีความบกพร่องทางด้านสติปัญญาที่มีความจำกัดเฉพาะด้าน ต้องได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพทางการแพทย์ และได้รับการดูแลอย่างใกล้ชิด มีความจำกัดอย่างมากในด้านความเข้าใจ การดูแลตนเองในระดับพื้นฐานทำได้เพียงเล็กน้อย หรือทำไม่ได้เลย เพราะส่วนใหญ่เคลื่อนไหวได้น้อย ในกรณีที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาที่ระบุความรุนแรงไม่ได้ ควรใช้เมื่อมีสันนิษฐานอย่าง

ชัดเจนว่ามีภาวะความบกพร่องทางสติปัญญา แต่ไม่สามารถทดสอบเชาว์ปัญญามากหรือไม่ให้ความร่วมมือในการทดสอบ หรือเป็นเด็กวัยทารก

สรุปได้ว่า การแบ่งระดับความรุนแรงของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา สามารถแบ่งตามลักษณะความต้องการการช่วยเหลือ และแบ่งได้ตามระดับเชาว์ปัญญา

2.7.3 ลักษณะของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

เมื่อเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาไปอยู่ร่วมกับคนอื่นๆ ในสังคม เช่น ครู เพื่อน ปัญหาพฤติกรรมที่พบได้บ่อย ดังนี้

1) ไม่พูดในที่สาธารณะ เด็กมักพูดเสียงดังเมื่ออยู่บ้านหรือสถานการณ์ที่เขาแน่ใจเท่านั้น แต่จะพูดเสียงเบา หรือไม่พูดเมื่ออยู่ในโรงเรียนหรือสถานการณ์ที่เขาไม่แน่ใจ ที่จริงแล้วเด็กหลายๆ คนมีแนวโน้มจะเกิดปัญหานี้ เมื่อเริ่มเข้าเรียนอนุบาลหรือเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อม

2) ปฏิเสธความช่วยเหลือของผู้อื่น ในเด็กที่มีการพัฒนาการช้าหรือบกพร่องทางสติปัญญามักไม่สามารถปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ใหม่ๆ เพราะพวกเขาไม่ได้เรียนรู้ที่ปรับตัว อันเนื่องมาจากความบกพร่องของเขา เด็กเหล่านี้ฝึกให้เคยชินกับสถานการณ์ใหม่ๆ ได้ไม่ถนัดนัก มักเกิดความล้มเหลว ทำให้เกิดการยึดติดในสถานการณ์เดิมยิ่งขึ้น ด้วยเหตุนี้เด็กเหล่านี้จึงมักปฏิเสธความช่วยเหลือจากผู้อื่นเพราะอาจทำลายสถานการณ์ความสุขของเขา

3) เจ้าอารมณ์ เด็กที่มีพัฒนาการช้ามักเป็นเด็กเจ้าอารมณ์ ยึดตัวเองเป็นศูนย์กลาง มีการแสดงออกทางอารมณ์อย่างรุนแรง เอาแต่ใจตนเอง ซึ่งอาจมีสาเหตุมาจาก

(3.1) ความบกพร่องในหน้าที่ของสมองบางส่วน เช่น โรคลมชัก

(3.2) ขาดความสม่ำเสมอในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน เช่น การนอน การรับประทานอาหารทำให้อารมณ์ฉุนเฉียวได้ง่ายขึ้น

(3.3) มีความรู้สึกอ่อนไหว หงุดหงิด หรือไม่สบายใจต่อสิ่งเร้าต่างๆ ที่อยู่รอบตัวง่ายกว่าเด็กปกติทั่วไป

(3.4) กังวลจากการที่ไม่สามารถคาดการณ์ล่วงหน้าได้ เพราะการขาดประสบการณ์ของพวกเขา เช่น เมื่อมีใครสักคนเก็บของเล่นออกจากโต๊ะเพื่อจัดโต๊ะอาหาร ทำให้เด็กไม่เข้าใจก็จะเกิดอารมณ์เสียได้ง่าย เพราะคิดว่าขัดขวางความสุขในการเล่นของเขา

(3.5) คับข้องใจความสัมพันธ์กับมารดาหรือบุคคลอื่น เมื่อเด็กไม่แน่ใจในความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับพ่อแม่ หรือผู้เลี้ยงดู หรือเพื่อน ทำให้เด็กมีอารมณ์ไม่แน่นอนและฉุนเฉียวได้ง่าย

(3.6) ขาดวุฒิภาวะทางสังคม เช่น เด็กๆ ที่ไม่สามารถเล่นกับเพื่อน ไม่เข้าใจและให้ความร่วมมือกับกลุ่ม ไม่ได้รับการยอมรับจากคนอื่นๆ จะรู้สึกโกรธ เสียใจ หรือมีปฏิกริยารุนแรงอื่นๆ ตามมาได้

(3.7) เจ้าอารมณ์เนื่องจากไม่สามารถสื่อความต้องการได้ เพราะถ้าเด็กสามารถสื่อความหมายเกี่ยวกับความรู้สึกของตนให้คนอื่นๆ เข้าใจ เด็กก็จะมีอารมณ์มั่นคงและสามารถมีสัมพันธกับคนอื่นๆ โดยไม่มีปัญหา แต่เด็กบางคนไม่สามารถสื่อความหมายได้ด้วยคำพูด เขาจะยังมีอารมณ์ฉุนเฉียวและแสดงออกรุนแรงได้ง่าย

4) ไม่มีสมาธิในงานที่ได้รับมอบหมาย ปัจจัยที่ทำให้เด็กมีพัฒนาการบกพร่องขาดสมาธิในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย มีดังนี้

(4.1) มีความใส่ใจงานที่ได้รับมอบหมายน้อย

(4.2) ความเข้าใจไม่ดีหรือขาดความเข้าใจในความหมายของงานที่ได้รับ

(4.3) มีแรงจูงใจเพื่อทำงานให้สัมฤทธิ์ผลต่ำ

5) มีปัญหาในการฝึกให้เคยชินต่อสิ่งแวดล้อมใหม่หรือกิจกรรมใหม่ๆ เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา มักหยุดสร้างความสัมพันธ์กับสถานการณ์ใหม่เพราะมีประสบการณ์ล้มเหลวในอดีต และมักหลีกเลี่ยงด้วยการร้องไห้อย่างรุนแรง ซึ่งจะเป็นผลต่อไปในอนาคต เช่น ทำให้เกิดความวิตกกังวลสูงมากเมื่อต้องแยกจากแม่และมีความยากลำบากยิ่งขึ้นในการปรับตัวต่อสถานการณ์ใหม่ๆ

6)ต่อต้าน พฤติกรรมต่อต้านแสดงออกโดยได้เถียง ไม่เชื่อฟัง พูดด้วยความโกรธและการที่เด็กยังมีพฤติกรรมต่อต้านนั้น อาจเป็นเพราะต้องการต่อต้านความตั้งใจของพ่อแม่โดยตรงหรือพฤติกรรมที่เด็กแสดงความสามารถเปลี่ยนความต้องการของพ่อแม่ไปสู่ความต้องการของเด็กได้ ซึ่งปัญหามักเกิดความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองกับเด็กเอง

7) แยกตัว เด็กที่แยกตัวอาจเป็นเพราะความล้มเหลวในการมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนๆ มาก่อน ซึ่งส่งผลถึงกับการปรับตัวไม่ดีในการเรียนและกลุ่มกิจกรรมอื่นๆ ในโรงเรียนด้วย เมื่อโตขึ้นอาจล้มเหลวในการสร้างสัมพันธภาพระหว่างบุคคลอีกด้วย

2.7.4 การฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

2.7.4.1 การเตรียมความพร้อมการจัดกิจกรรมการสอนต้องคำนึงถึงความสามารถของเด็กเนื่องจากการเรียนรู้ช้า การสอนจึงควรทำซ้ำๆ อย่างต่อเนื่อง ควรมีความหลากหลายแตกต่างกันไปเพื่อไม่ให้นักเรียนเบื่อ การสอนจึงควรเริ่มจากสิ่งที้ง่ายๆ ไปหายาก และให้เด็กเรียนกิจกรรมที่ง่ายๆ ก่อน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ และประสบผลสำเร็จในการเรียน สิ่งสำคัญคือ เด็กควรมีความพร้อม

ในพัฒนาการทุกด้าน ได้แก่ ด้านการเคลื่อนไหว ด้านสติปัญญา ด้านการใช้ภาษาพูดและสื่อความหมาย รวมไปถึงด้านสังคม

2.7.4.2 การจัดนันทนาการให้เกิดความสนุกสนานผ่อนคลาย และเกิดประโยชน์ต่อพัฒนาการเรียนรู้ เพื่อการบำบัดความบกพร่องการจัดกิจกรรมต้องคำนึงถึงเด็กเป็นศูนย์กลาง และพัฒนาทางด้านสังคมให้เด็กสามารถเล่นกับเพื่อนได้ รู้กฎกติกาของเกมการเล่นและการปฏิบัติ เพื่อให้เด็กสามารถนำไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันต่อไป

2.7.4.3 การปรับพฤติกรรมเป็นกระบวนการในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของเด็ก จากพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ตลอดจนการสร้างพฤติกรรมใหม่ การปรับพฤติกรรมมีหลายวิธี เช่น การใช้แรงเสริม กล่าวชมเชยทุกครั้งเมื่อเด็กสามารถทำได้เอง การเป็นแบบอย่างที่ดี การสะสมเหรียญให้รางวัล หรือคะแนนเพื่อนำมาแลกรางวัล อย่างเป็นอย่างหนึ่ง

2.7.4.4 การจัดศิลปะบำบัด ศิลปะบำบัดเป็นการนำศิลปะมาเชื่อมต่อกันโดยต่างเพิ่มคุณค่าให้แก่กันและกัน ความสวยงามจากสิ่งที่เป็นจริงกับความคิด ความรู้ ศิลปะบำบัด เป็นวิธีการบำบัดจากสิ่งที่เป็นจริง เกี่ยวกับความคิด ความรู้ ความรู้สึก เพื่อให้เกิดงานสร้างสรรค์

2.7.5 สาเหตุของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

2.7.5.1 สำหรับผู้ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาตั้งแต่วัยเด็กนั้น ไม่สามารถระบุสาเหตุได้ราวหนึ่งในสามถึงครึ่งหนึ่งของกรณีที่เกิดขึ้นทั้งหมด อย่างไรก็ตาม กลุ่มอาการดาวน์ (Down Syndrome) กลุ่มอาการเวโลคาร์ดิโอเฟเชียล (Velocardiofacial Syndrome) และกลุ่มอาการของทารกที่ถือกำเนิดจากมารดาที่ดื่มแอลกอฮอล์ (Fetal Alcohol Syndrome) ถือเป็นสาเหตุหลักที่ทำให้เกิดความบกพร่องทางสติปัญญาตั้งแต่แรกเกิด ซึ่งอาการอาจจะเกิดจากสาเหตุดังนี้

2.7.5.2 ปัญหาระหว่างการตั้งครรภ์ ความบกพร่องทางสติปัญญาสามารถเกิดได้จากการที่ทารกในครรภ์ไม่ได้เจริญเติบโตอย่างถูกต้องเหมาะสม ตัวอย่างเช่น อาจเกิดปัญหาในระหว่างการแบ่งเซลล์ของตัวอ่อนในครรภ์ระหว่างการเจริญเติบโต มารดาที่ดื่มแอลกอฮอล์ หรือป่วยเป็นโรคหัดเยอรมันระหว่างการตั้งครรภ์ อาจให้กำเนิดบุตรที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาได้

2.7.5.3 ปัญหาระหว่างการคลอด หากทารกเกิดปัญหาระหว่างการคลอด หรือหลังการคลอด เช่น ทารกได้รับออกซิเจนในปริมาณที่ไม่เพียงพอ อาจก่อให้เกิดความบกพร่องเนื่องจากสมองถูกทำลาย การที่เด็กได้รับสารพิษ หรือป่วยเป็นโรคต่างๆ เช่น โรคไอกรน โรคหัด เชื้อหุ้มสมองอักเสบ สามารถก่อให้เกิดความบกพร่องทางสติปัญญา หากได้รับการรักษาที่ล่าช้า หรือการได้รับการรักษาที่ไม่เพียงพอ การที่เด็กได้รับสารพิษ เช่น สารตะกั่ว หรือ สารปรอท อาจก่อให้เกิดความบกพร่องทางสติปัญญาได้เช่นกัน

2.7.5.4 การขาดสารไอโอดีน เป็นสาเหตุที่ก่อให้เกิดความบกพร่องทางสติปัญญาที่สามารถป้องกันได้ ซึ่งเกิดในประเทศกำลังพัฒนา เนื่องจากปัญหาปริมาณไอโอดีนขาดแคลนในบางท้องถิ่น ปัญหานี้ได้ส่งผลกระทบต่อประชากรราวๆ สองล้านล้านคนทั่วโลก การขาดสารไอโอดีนก็ยังเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดโรคคอพอกอีกด้วย ความบกพร่องทางสติปัญญาที่เกิดจากการขาดสารไอโอดีนที่รุนแรง จะทำให้สติปัญญาแย่ง หรืออาจทำให้กลายเป็น โรคเอื้อ หรือเครทินิซึม

2.7.5.5 ภาวะขาดสารอาหาร เป็นสาเหตุที่ก่อให้เกิดความบกพร่องทางสติปัญญาในหลายพื้นที่ทั่วโลก อันเนื่องมาจากความขาดแคลนอาหาร เช่น ในประเทศเอธิโอเปีย การขาดเส้นใยประสาทขนาดใหญ่ ที่เรียกว่า อาร์คูเอท ฟาสซิคุลัส

2.7.6 การจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

2.7.6.1 จัดแผนการเรียนการสอนเฉพาะบุคคล ให้แก่เด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้

2.7.6.2 จัดกลุ่มเพื่อการสอน โดยจัดให้มีแผนการสอนเฉพาะบุคคลใกล้เคียงกันในกลุ่มเดียวกัน และขณะเดียวกันจะจัดให้เด็กมีโอกาสเรียนร่วมกับเด็กปกติ

2.7.6.3 พัฒนาการด้านกล้ามเนื้อ การประสานงานระหว่างกล้ามเนื้อกับการรับรู้ รวมทั้งทักษะของการรับรู้ เช่น พัฒนาการด้านภาษา ความคิดรวบยอด ทักษะทางสังคม

2.7.6.4 การสอนซ่อมเสริม ในเรื่องการเคลื่อนไหวส่วนต่างๆ ของร่างกาย การรับรู้ภาษาไทย วิชาหลักและพื้นฐานอาชีพ การจัดกิจกรรมการพูด ให้เด็กพูดและสื่อสารกับผู้อื่น

2.7.6.5 ให้นักเรียนมีความสนใจและเอาใจใส่บทเรียนหรือกิจกรรมที่กำลังดำเนินอยู่

2.7.6.6 ให้เด็กมีส่วนร่วมในกิจกรรม และให้แรงเสริมทันทีที่เด็กสื่อสารด้วยการพูด

2.3.6.7 จัดให้มีการอภิปรายปัญหาต่างๆ ในชั้นเรียน เพื่อเปิดโอกาสให้เด็กใช้ภาษาพูดภายใต้การควบคุมของครู

2.7.6.8 ใช้รูปภาพประกอบการอธิบาย และหลีกเลี่ยงการใช้ตัวเลขในการอธิบาย จำนวนให้เด็กเข้าใจความหมายของคำต่างๆ คำที่มีความหมายเดียวกัน

2.7.6.9 จัดกิจกรรมเตรียมความพร้อมเพื่อทำงาน และให้เด็กฝึกหัดเลือกอาชีพที่เหมาะสมกับตนเอง โดยจัดลำดับตามความสามารถและความชอบ

2.7.7 หลักสูตรสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

หลักสูตรสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ มุ่งขจัดความบกพร่องทางด้านนี้ ขณะเดียวกันก็มุ่งให้เด็กมีโอกาสเรียนร่วมกับเด็กปกติให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ดังนั้น หลักสูตรจึงมีการกำหนดวัตถุประสงค์ดังนี้ ระดับประถมศึกษา มุ่งเน้นให้เด็กมีพัฒนาการที่เต็มที่ ขจัดปัญหาทางการเรียนรู้ของเด็กให้มากที่สุด ระดับมัธยมศึกษา มุ่งเน้นความสามารถของเด็ก เพื่อให้เด็ก

แสวงหาความรู้และพัฒนาทักษะต่างๆ ของตนเองให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เนื้อหาของหลักสูตรสำหรับเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ มีดังนี้

2.7.7.1 การพัฒนาการรับรู้และการเคลื่อนไหว ควรมีกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนากล้ามเนื้อ การประสานกันระหว่างกล้ามเนื้อและสายตา การรับรู้ทางสายตา การรับรู้ทางการฟัง และความเข้าใจเกี่ยวกับส่วนต่างๆ ของร่างกาย

2.7.7.2 ด้านภาษา เพื่อขจัดความบกพร่องด้านนี้ของเด็ก ขอบข่ายเนื้อหาด้านภาษา ควรครอบคลุมถึงการพูด การอ่าน การสะกดคำ การเขียน

2.7.7.3 วิชาพื้นฐาน ได้แก่ วิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และสังคมศึกษา

2.7.7.4 การงานและพื้นฐานอาชีพ เป็นการเตรียมความพร้อมให้เด็กมีความพร้อมในการฝึกอาชีพและการประกอบอาชีพต่อไป

2.7.7.5 ทักษะทางสังคม เป็นการฝึกทักษะเบื้องต้นที่จำเป็น ในการช่วยให้เด็กมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อผู้อื่น และสามารถทำงานร่วมกับคนอื่นในสังคมได้ในที่สุด

นอกจากนี้ลักษณะของรูปแบบหลักสูตรและการสอนเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ส่วนใหญ่จะใช้หลักสูตรเด็กปกติ แต่ต้องมีการปรับหลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาทางการเรียนรู้ของเด็ก

2.7.8 โปรแกรมการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้

2.7.8.1 โปรแกรมการช่วยเหลือ (Remedial Programs) เป็นรูปแบบที่ได้รับความนิยมมากในปัจจุบันไม่ว่าจะในประเทศไทยหรือต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับประถมศึกษา มักจัดการเรียนการสอนในรูปแบบนี้ การช่วยเหลือควรเน้นการฝึกทักษะทางด้านวิชาการ ได้แก่ ทักษะทางการอ่านและทักษะการคิดคำนวณ เนื่องจากเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านภาษาและการคิดคำนวณมากที่สุด การช่วยเหลืออาจจัดในลักษณะชั้นเรียนพิเศษ กลุ่มย่อย ในชั้นเรียนปกติ หรือกลุ่มย่อยนอกชั้นเรียน และนอกเวลา

2.7.8.2 โปรแกรมชดเชย (Compensatory Programs) เป็นการสอนทักษะพื้นฐานให้แก่เด็กเพื่อให้เด็กมีทักษะพื้นฐานในการเรียนได้ การจัดรูปแบบนี้ควรจัดในห้องเสริมวิชาการของโรงเรียน มีจุดมุ่งหมายเพื่อเตรียมเด็ก เพื่อให้เด็กสามารถเรียนในชั้นเรียนปกติได้ โปรแกรมการชดเชยจะเน้นทางการฝึกฝนทักษะด้านวิชาการ เช่นเดียวกับโปรแกรมการช่วยเหลือ ได้แก่ ทักษะการอ่าน ทักษะการคิดคำนวณ และทักษะการเขียน

2.7.8.3 โปรแกรมหลักสูตรอื่น (Alternative Curriculum Programs) รูปแบบนี้จัดให้เรียนวิชาการโดยตรง แต่ให้เน้นทางการปรับตัวและทักษะที่จำเป็นต่อการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น การฝึกอาชีพ การเตรียมเพื่อเข้าสู่อาชีพ ทักษะทางสังคม เป็นต้น

2.7.8.4 เทคนิคการสอนเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ให้เกิดการเรียนรู้ที่ดี คือ ให้โอกาสเด็กได้มีบทบาทในการวางแผนการเรียน ใช้เทคนิคการเสริมแรง อธิบายให้เด็กเข้าใจว่าพฤติกรรมใดเป็นพฤติกรรมที่ดี ที่ควรแสดงออกพฤติกรรมใดที่ไม่ดีไม่เป็นที่ยอมรับของสังคม เด็กไม่ควรแสดงออก ครูและเพื่อนๆ ไม่ชอบ ครูควรนำเทคนิคในการปรับพฤติกรรมมาใช้อย่างเป็นระบบ ควรขอคำแนะนำและปรึกษากับผู้ปกครอง หรือผู้เชี่ยวชาญ เพื่อช่วยให้เด็กได้เรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ความต้องการพิเศษและสื่อสิ่งอำนวยความสะดวกที่สามารถสอดแทรกไปในการเรียนการสอนเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ซึ่งจะทำให้ผลลัพธ์ทางการเรียนการสอนเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้เกิดประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น คือ

- 1) ความรู้และความเข้าใจที่ถูกต้องของผู้คนรอบข้างในภาวะ LD
- 2) ศิลปะบำบัดและดนตรีบำบัด
- 3) สื่อสิ่งพิมพ์ เช่น หนังสือนิทาน หนังสือการ์ตูน ฯลฯ
- 4) สื่ออุปกรณ์ เช่น ของเล่นพัฒนาทักษะ หุ่นจำลอง ของจริง ฯลฯ
- 5) สื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น เทปเพลง วิดิทัศน์ ฯลฯ

2.7.9 การช่วยเหลือเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ในชั้นเรียนปกติ

2.7.9.1 พยายามให้เด็กทำงานที่สอดคล้องกับความสามารถของเด็ก ให้เด็กได้รับประสบการณ์ของความสำเร็จทางการศึกษาแล้วเรียนหรือการทำกิจกรรมต่างๆ เช่นคนอื่นด้วย ซึ่งจะเป็แรงจูงใจให้เด็กเกิดความเชื่อมั่นในตนเอง

2.7.9.2 ให้คำสั่ง คำชี้แจงงานหรือคำสั่งชี้แจงในบทเรียนที่ชัดเจน เข้าใจง่ายๆ ไม่ซับซ้อนและต้องแน่ใจว่าข้อความที่ครูถ่ายทอดให้กับเด็กเป็นที่เข้าใจของเด็ก เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ส่วนมากจะมีปัญหาทางการใช้และความเข้าใจภาษา

2.7.9.3 ถ้าเด็กไม่อยู่นิ่งและมีที่ท่าจะรบกวนการเรียนของเพื่อนคนอื่นๆ ครูต้องแยกเด็กออกไปต่างหาก ให้อยู่ในสถานที่เฉพาะ ซึ่งการทำเช่นนี้ไม่ใช่การทำโทษ แต่เป็นการปล่อยเด็กให้ทำในสิ่งที่เด็กต้องการได้อย่างอิสระและเป็นการปรับพฤติกรรมของเด็กไปในตัว

2.7.9.4 ยอมรับเด็ก เข้าใจเด็กและพยายามหาทางช่วยเหลือให้ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ ตามหน้าที่ของครู ต้องไม่พยายามทำลายพฤติกรรมเด็กหรืออารมณ์ของเด็ก หากพบว่าเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้จะมีปัญหาทางด้านพฤติกรรมและอารมณ์แทรกซ้อนเข้ามาด้วย

การช่วยเหลือเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ นั้น อาจทำได้โดยฝึกให้เด็กอ่าน และเขียนพยัญชนะ หรือคำควบคู่ไปกับการดูภาพ เด็กสามารถจำคำที่สอดคล้องกับเสียงและภาพได้ ทำให้เด็กสนุกกับการอ่าน โดยเริ่มต้นจากหนังสือนิทานหรือหนังสือการ์ตูน ฝึกให้เด็กอ่านข่าวหรือ สารคดีเพื่อจับใจความสำคัญและฝึกคิดหาเหตุผลบ่อยๆ ใช้ศิลปะ หรือ เกมมาช่วยกระตุ้นให้เด็กเกิด การเรียนรู้ และ ที่สำคัญการสร้างกำลังใจและแรงจูงใจในการเรียนให้แก่เด็กที่มีความบกพร่องทางการ เรียนรู้จำเป็นต้องได้รับการดูแลเป็นพิเศษ เพื่อให้เค้าสามารถเรียนรู้ได้ตามศักยภาพของเขา และอยู่ ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้ คู่มือ “ช่วยเหลือเด็กบกพร่องด้านการเรียนรู้” แพทย์หญิงเบญจพร ปัญญา ยง (2547, น. 100)

2.8 แนวคิดทฤษฎีทางจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับทักษะการอ่าน

2.81 การจัดประสบการณ์การเรียนการสอนทำให้นักเรียนมีทักษะในการอ่านนักการศึกษา ได้กล่าวถึง ทฤษฎีการอ่านที่สามารถนำมาใช้สอน โดยมีความสัมพันธ์กับทฤษฎีทางจิตวิทยา 3 ทฤษฎี ดังนี้ สุมิตรา อังวัฒนกุล (2527, น. 108-110)

2.8.1.1 ทฤษฎีการอ่านที่เน้นพฤติกรรมการเรียนรู้ ทฤษฎีนี้มีความเชื่อว่าการ เชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้าและการตอบสนอง โดยการเสริมแรงที่เหมาะสมจะทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ดี ยิ่งขึ้น

2.8.1.2 ทฤษฎีการอ่านที่เน้นความรู้ความเข้าใจ มีแนวคิดว่าการเรียนรู้ทุกอย่างเป็นไป ไปด้วยประสบการณ์ในการเรียนรู้ การสะสมความรู้และการนำความรู้ไปใช้

2.8.1.3 ทฤษฎีพัฒนาการมีแนวคิดว่าการเรียนรู้จะพัฒนาไปตามความเจริญของ แต่ละวัย จะมีการเรียนรู้หรือทักษะเฉพาะอย่างในแต่ละช่วงอายุ ถ้าช่วงนั้นไม่เกิดการเรียนรู้ที่ เหมาะสมตามพัฒนาการ การเรียนรู้จะบกพร่องไป และมีผลต่อการเรียนรู้ส่วนนั้นภายหลัง ดังนั้น การ อ่านจึงเป็นกระบวนการรับรู้ ซึ่งมีพื้นฐานมาจากช่วงพัฒนาการในแต่ละช่วง และระดับความสามารถ ในการอ่านของนักเรียนจะเป็นเครื่องชี้วัดให้เห็นพัฒนาการของนักเรียน นอกจากนี้การพัฒนาการ อ่านยังสัมพันธ์กับหลักจิตวิทยาที่เกี่ยวกับความสนใจ การจูงใจและทัศนคติ กล่าวคือ ถ้านักเรียนได้รับ แรงจูงใจให้อ่านและได้อ่านเรื่องที่มีความสนใจ รวมทั้งมีทัศนคติที่ดีต่อเรื่องทีอ่านก็จะช่วยพัฒนาการ อ่านให้ได้ผลดียิ่งขึ้น สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2537, น. 9) ได้สรุปถึงทฤษฎีทางจิตวิทยาที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1) ทฤษฎีการเรียนรู้ของธอร์นไดค์ (Thorndike) ซึ่งเน้นทางด้านสติปัญญา โดยกล่าวว่า ผู้มีสติปัญญาดีจะสามารถรับรู้ และอ่านในใจหรืออ่านจับใจความได้ในเวลารวดเร็ว

ตรงกันข้ามกับผู้ที่มีสติปัญญาไม่ดี จะใช้เวลาในการอ่านเพิ่มขึ้น ดังนั้น การอ่านให้นักเรียนได้รับการฝึกฝนบ่อยๆ ก็เป็นวิธีการที่จะช่วยให้นักเรียนมีทักษะในการอ่านจับใจความดีขึ้น

2) ทฤษฎีการให้สิ่งเร้าและการตอบสนองเน้นการกระทำซ้ำๆ จนตอบสนองโดยอัตโนมัติ ดังนั้น เรื่องที่ตรงกับความสนใจจะเป็นสิ่งเร้าที่ช่วยให้เกิดความต้องการที่จะอ่าน ผลที่ได้คือ การตอบสนองที่ดี

3) ทฤษฎีของเกสตัลท์ (Gestalt) เน้นความสำคัญของการจัดเตรียม คือ กฎของการรับรู้ที่ประยุกต์เข้ามาสู่การสอนอ่านซึ่งแยกเป็นกฎ 3 ข้อ

(3.1) กฎของความคล้ายกัน เป็นการจัดสิ่งทีคล้ายกันเอาไว้ด้วยกัน เช่น คำที่คล้ายกัน โครงสร้างของประโยคเนื้อเรื่องรวมทั้งสิ่งอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน หากจัดไว้เป็นหมวดหมู่ก็จะช่วยให้เกิดการรับรู้ได้เร็วขึ้น

(3.2) กฎของความชอบเป็นหลักสำคัญในการสอนอ่านจับใจความ หากนักเรียนได้อ่านในสิ่งที่ตนชอบก็จะช่วยให้กิจกรรมการเรียนการสอนอ่านมีความหมายต่อตัวนักเรียน

(3.3) กฎของความต่อเนื่อง เป็นการพิจารณาโครงสร้างของการสอนอ่านให้มีลักษณะต่อเนื่องกัน ทั้งนี้เพื่อให้การพัฒนารับรู้เป็นไปโดยไม่หยุดชะงัก

2.8.2 การสอนทักษะการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ

สุพัตรา พร้อมดิษฐ์ (2546, น. 16-20) ได้วางแนวทางการสอนทักษะการอ่านจับใจความ 5 ขั้นตอน คือ

2.8.2.1 กลวิธีการสอน ครูควรสอนทีละขั้นตอนให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกที่สุด หลังจากการอ่าน ถ้าตอบผิดครูต้องวิเคราะห์ให้นักเรียนเห็นว่าผิดอย่างไร และสำหรับนักเรียนที่ตอบถูกต้องให้นักเรียนอธิบายว่าทำไมจึงเลือกคำตอบนั้น ครูจะทราบว่าคำตอบที่ถูกนั้นเป็นเพราะนักเรียนเข้าใจหรือเดา

2.8.2.2 การเลือกใช้วัสดุการอ่าน ครูควรเลือกใช้วัสดุการอ่านหลายรูปแบบและหลายประเภท มีเนื้อหาเหมาะสมกับศักยภาพการอ่านของผู้เรียน

2.8.2.3 การบูรณาการทักษะ คือ ฝึกทักษะการอ่านโดยใช้ทักษะหลายๆ อย่าง เช่น ทักษะ การสรุปความ ทักษะการวิเคราะห์ ทักษะการประเมินค่า ฯลฯ

2.8.2.4 การกำหนดจุดมุ่งหมายการอ่าน ต้องให้ผู้อ่านรู้ว่ากำลังอ่านอะไร อ่านเพื่ออะไร

2.8.2.5 การถามการค้นหาคำตอบ เป็นวิธีการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างครูกับนักเรียน ครูควรมีทักษะการถามเพื่อฝึกการคิดหาคำตอบอย่างมีเหตุผลและจะต้องให้บอกเหตุผล หรือที่มาของคำตอบ ครูจะได้ทราบว่าคำตอบที่ถูกหรือผิดนั้นเกิดขึ้นได้อย่างไร

นอกจากนี้แล้ว สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2539, น. 42) กล่าวถึง การอ่านจับใจความว่าเป็นการอ่านโดยมุ่งแต่เนื้อเรื่องไม่ต้องพะวงกับการออกเสียง โดยครูแนะให้ตั้งคำถาม ถามตัวเองจากเรื่องที่อ่านว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร ที่ไหน อย่างไร ฯลฯ และในการสอนครูควรแนะนำก่อน เพื่อที่จะช่วยให้การอ่านจับใจความได้ผลดี เช่น

- 1) อธิบายคำบางคำที่มีความหมายพิเศษ หรือคำที่ควรทราบก่อนเพื่อไม่ให้มีปัญหาในการเข้าใจความหมายในขณะที่อ่านจับใจความ
- 2) ให้นักเรียนรู้จุดมุ่งหมายในการอ่าน หรืออาจมีการตั้งคำถามเพื่อให้ค้นหาคำตอบ จะช่วยให้นักเรียนอ่านจับใจความได้ดีขึ้น
- 3) มีการสนทนาเกี่ยวกับเค้าโครงเรื่องที่จะอ่านให้อ่านก่อน หรือสนทนาเกี่ยวกับภาพหรือประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อเรื่องที่จะให้อ่าน
- 4) กำหนดเนื้อหา และเวลาที่ให้อ่านได้อย่างเหมาะสมกับระดับวัยและความสามารถ
- 5) ควรมีโอกาสต่อเนื่องหลังจากการอ่าน เช่น ให้ออกคำถามหรือให้เขียนสรุปเรื่องราว เพื่อทดสอบความเข้าใจ หรืออาจให้อ่านออกเสียงซ้ำในเนื้อหานั้นอีกก็ได้

2.8.3 ทฤษฎีที่เกี่ยวกับการเรียนรู้สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

ทฤษฎีการเรียนรู้ของ Bandura

อัลจรรยา ธรรมภรณ์ (2531) กล่าวถึงความคิดพื้นฐานของทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมเชิงพุทธิปัญญาตามแนวคิดของ Bandura มีดังนี้

2.8.3.1 ความสำคัญของการปฏิสัมพันธ์ของอินทรีย์และสิ่งแวดล้อม และถือว่าการเรียนรู้ก็เป็นผลของปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและสิ่งแวดล้อม โดยผู้เรียนและสิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลต่อกันและกัน Bandura ได้ถือไว้ทั้งบุคคลที่ต้องการจะเรียนรู้ และสิ่งแวดล้อมเป็นสาเหตุของพฤติกรรม

2.8.3.2 ได้ให้ความแตกต่างของการเรียนรู้ (Learning) และการกระทำ (Performance) ถือว่าความแตกต่างนี้สำคัญมาก เพราะคนอาจจะเรียนรู้อะไรหลายอย่างแต่ไม่กระทำ เป็นต้นว่า นักศึกษาทุกคนที่กำลังอ่านเอกสารประกอบการสอนนี้คงจะทราบว่า การโกงในการสอบนั้นมีพฤติกรรมอย่างไร แต่นักศึกษาเพียงน้อยคนที่จะทำการโกงจริง Bandura ได้สรุปว่าพฤติกรรมของมนุษย์อาจจะแบ่งออกได้เป็น 3 ประเภท

- 1) พฤติกรรมสนองตอบที่เกิดจากการเรียนรู้แสดงออกหรือกระทำสม่ำเสมอ
- 2) พฤติกรรมที่เรียนรู้แต่ไม่เคยแสดงออกหรือกระทำ

3) พฤติกรรมที่ไม่เคยแสดงออกทางการกระทำ เพราะไม่เคยเรียนรู้จริง

2.8.3.3 ไม่เชื่อว่าพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจะคงตัวอยู่เสมอ ทั้งนี้เพราะสิ่งแวดล้อมเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ และทั้งสิ่งแวดล้อมและพฤติกรรมมีอิทธิพลซึ่งกันและกัน ตัวอย่างเช่น เด็กที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวก็คาดหวังว่าผู้อื่นจะแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวต่อตนด้วย ความหวังนี้ก็ส่งเสริมให้เด็กแสดงพฤติกรรมก้าวร้าว และผลพวงก็คือว่าเด็กอื่นแม้ว่าจะไม่ก้าวร้าว ก็จะแสดงพฤติกรรมตอบสนองแบบก้าวร้าวด้วย และเป็นเหตุให้เด็กที่มีพฤติกรรมก้าวร้าว ยิ่งแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวมากยิ่งขึ้น ซึ่งเป็นความคาดหวังของตน Bandura สรุปว่า “เด็กที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวจะสร้างบรรยากาศก้าวร้าวรอบตัว จึงทำให้เด็กอื่นที่มีพฤติกรรมอ่อนโยนไม่ก้าวร้าว แสดงพฤติกรรมตอบสนองก้าวร้าว เพราะเป็นการแสดงพฤติกรรมต่อสิ่งแวดล้อมที่ก้าวร้าว”

2.8.4 ขั้นตอนของการเรียนรู้โดยการสังเกตหรือเลียนแบบ

Bandura กล่าวว่า การเรียนรู้ ทางสังคมด้วยการรู้คิดจากการเลียนแบบมี 2 ขั้น คือ ขั้นแรกเป็นขั้นการได้รับมาซึ่งการเรียนรู้ (Acquisition) ทำให้สามารถแสดงพฤติกรรมได้ ขั้นที่ 2 เรียกว่าขั้นตอนการกระทำ (Performance) ซึ่งอาจจะกระทำหรือไม่กระทำก็ได้ การแบ่งขั้นของการเรียนรู้แบบนี้ทำให้ทฤษฎีการเรียนรู้ของ Bandura แตกต่างจากทฤษฎีพฤติกรรมนิยมชนิดอื่นๆ การเรียนรู้ที่แบ่งออกเป็นขั้นตอน ดังนี้

2.8.4.1 ส่วนประกอบของการเรียนรู้ขึ้นกับการรับมาซึ่งการเรียนรู้ เป็นกระบวนการทางพุทธิปัญญา (Cognitive Processes) ความใส่ใจที่เลือกสิ่งเร้ามีบทบาทสำคัญในการเลือกตัวแบบสำหรับขั้นการกระทำ (Performance) นั้นขึ้นอยู่กับผู้เรียน เช่น ความสามารถทางด้านร่างกาย ทักษะต่างๆ รวมทั้งความคาดหวังที่จะได้รับแรงเสริม ซึ่งเป็นแรงจูงใจกระบวนการที่สำคัญในการเรียนรู้โดยการสังเกต Bandura ได้อธิบายกระบวนการที่สำคัญในการเรียนรู้โดยการสังเกตหรือการเรียนรู้โดยมีกระบวนการทั้งหมด 4 อย่าง คือ

1) กระบวนการความเอาใจใส่ (Attention) ความใส่ใจของผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญมาก ถ้าผู้เรียนไม่มีความใส่ใจการเรียนรู้ก็จะไม่เกิดขึ้น

2) กระบวนการจดจำ (Retention) กระบวนการจดจำ (Retention) ผู้เรียนสามารถจดจำสิ่งที่ตนเองสังเกตและเลียนแบบได้ถึงแม้เวลาจะผ่านไปก็ตาม

3) กระบวนการแสดงพฤติกรรมเหมือนตัวอย่าง (Reproduction) เป็นกระบวนการที่ผู้เรียนสามารถแสดงออกมาเป็นการกระทำ หรือแสดงพฤติกรรมเหมือนกับตัวแบบ

4) กระบวนการการจูงใจ (Motivation) กระบวนการการจูงใจ (Motivation) แรงจูงใจของผู้เรียนที่จะแสดงพฤติกรรมเหมือนตัวแบบที่ตนสังเกต เนื่องจากความคาดหวังว่า การเลียนแบบจะนำประโยชน์มาให้

จากทฤษฎีการเรียนรู้ดังกล่าว สรุปได้ว่ากระบวนการที่สำคัญในการเรียนรู้ โดยการสังเกตหรือการเรียนรู้โดยตัวแบบมีทั้งหมด 4 อย่าง คือ กระบวนการความเอาใจใส่ (Attention) กระบวนการจดจำ (Retention) กระบวนการแสดงพฤติกรรมเหมือนตัวอย่าง (Reproduction) และ กระบวนการจูงใจ (Motivation) นั่นคือ ต้องเอาใจใส่ต่อเนื้อหา มีการจดจำ เนื้อหาจากการสังเกตด้วยตนเองหรือเลียนแบบได้ เมื่อให้ครูผู้สอนช่วยอ่านสะกดคำให้ฟัง

2.8.5 ทฤษฎีการเรียนรู้ ทิสนา แจมมณี.(2548, น.57)

2.8.5.1 การกระทำใดๆ ถ้าได้รับการเสริมแรง จะมีแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นอีก ส่วนการกระทำที่ไม่มีการเสริมแรง แนวโน้มที่ความถี่ของการกระทำนั้นจะลดลงและหายไปทีละน้อย

2.8.5.2 การเสริมแรงที่แปรเปลี่ยนทำให้การตอบสนองคงทนกว่าการเสริมแรงที่ตายตัว

2.8.5.3 การลงโทษทำให้เรียนรู้ได้เร็วและลืมเร็ว

2.8.5.4 การให้แรงเสริมหรือให้รางวัลเมื่ออินทรีย์กระทำพฤติกรรมที่ต้องการสามารถช่วยปรับหรือปลูกฝังนิสัยที่ต้องการได้

2.8.6 การนำไปประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน

2.8.6.1 การเสริมแรงหลังการตอบสนองที่เหมาะสมของเด็กจะช่วยเพิ่มอัตราการตอบสนองที่เหมาะสมนั้น

2.8.6.2 การเว้นระยะการเสริมแรงอย่างไม่เป็นระบบ หรือเปลี่ยนรูปแบบการเสริมแรงจะช่วยให้การตอบสนองของผู้เรียนคงทนถาวร

2.8.6.3 การลงโทษที่รุนแรงเกินไป มีผลเสียมาก ผู้เรียนอาจไม่ได้เรียนรู้หรือจำสิ่งที่เรียนรู้ไม่ได้ ควรใช้วิธีการงดการเสริมแรงเมื่อผู้เรียนมีพฤติกรรมไม่พึงประสงค์

2.8.6.4 หากต้องการเปลี่ยนพฤติกรรม หรือปลูกฝังนิสัยให้แก่ผู้เรียน ควรแยกแยะขั้นตอนของปฏิบัติการตอบสนองออกเป็นลำดับขั้น โดยพิจารณาให้เหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน และจึงพิจารณาแรงเสริมที่จะให้แก่ผู้เรียน

นอกจากนี้การนำทฤษฎีนี้ไปประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนนั้น มีแนวคิดที่สำคัญ คือ การตั้งจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม ก็จะต้องตั้งจุดมุ่งหมายไปในรูปของพฤติกรรมที่สังเกตเห็นได้อย่างชัดเจนสำหรับในห้องเรียนนั้น และตัวเสริมแรงที่มีความสำคัญอย่างยิ่งก็คือ ตัวเสริมแรงทุกขณิก

ซึ่งได้แก่ การแสดงสีหน้ายิ้มแย้ม การชมเชยจากผู้สอน คะแนนความรู้สึกที่ได้รับ ความสำเร็จและโอกาสที่ได้ทำในสิ่งที่ต้องการ เป็นต้น ในการเรียนการสอนผู้สอนจะต้องให้ตัวเสริมแรงเหล่านี้อย่างเหมาะสม การจัดสถานการณ์เพื่อให้ผู้เรียนได้ผลตอบแทนที่พึงประสงค์ เช่น การเลี้ยวหมากฝรั่งแทนการติบหู การจัดโปรแกรมการเรียนการสอนแบบสำเร็จรูป สกินเนอร์เชื่อว่า ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ของแต่ละคน ไม่เท่ากันขึ้นอยู่กับ

- 1) ความสามารถของแต่ละบุคคล
- 2) โอกาสในการฝึกฝนของแต่ละคน
- 3) แรงจูงใจ (รางวัลหรือสิ่งสนับสนุนรวมทั้งกำลังใจ) ซึ่งจำเป็นในการเพิ่มประสิทธิภาพของการเรียนรู้ ส่วนการลงโทษจะให้ผลตรงข้าม
- 4) บุคคลเคยมีประสบการณ์ในการเผชิญกับปัญหาที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันมาก่อนก็จะสามารถแก้ปัญหาได้ง่ายกว่าการแก้ปัญหาใหม่
- 5) การถ่ายทอดการเรียนรู้ที่ดี จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจสิ่งที่ต้องเรียนรู้ได้ดี

2.8.7 ทฤษฎีการเสริมแรง

มธุรส สว่างบำรุง (2542, น. 141) กล่าวว่า การเสริมแรง (Reinforcement) หมายถึง การที่อัตราการตอบสนองหรือการแสดงพฤติกรรมใดพฤติกรรมหนึ่ง ยังคงอยู่หรือเพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นผลมาจากการที่ได้รับผลกระทบที่พึงพอใจหลังจากแสดงพฤติกรรมนั้นๆ หรือเป็นผลมาจากความสำเร็จในการหลีกเลี่ยงจากสิ่งเร้า กล่าวอีกว่าการเสริมแรงมีบทบาทสำคัญในการศึกษาการเสริมแรงเป็นสิ่งจำเป็นในการสร้างแรงจูงใจแก่ผู้เรียน ตลอดจนส่งผลให้เกิดการเรียนรู้

2.8.7.1 การเสริมแรง มี 2 ประเภท คือ

- 1) การเสริมแรงทางลบ (Negative Reinforcement) หมายถึง การแสดงพฤติกรรมใดพฤติกรรมหนึ่งเพิ่มขึ้นหรือมีความถี่สูง ซึ่งเป็นผลมาจากการที่อินทรีย์สามารถหลีกเลี่ยงหรือหลีกเลี่ยงจากสิ่งที่ไม่พึงพอใจ

- 2) การเสริมแรงทางบวก (Positive Reinforcement) หมายถึง การแสดงพฤติกรรมใดพฤติกรรมหนึ่งที่ได้รับผลกระทบ ที่พึงพอใจหลังจากแสดงพฤติกรรมนั้นแล้วและสิ่งที่ได้รับแล้วเกิดความพึงพอใจ และแสดงพฤติกรรมเพิ่มขึ้น คือ สิ่งเร้าทางบวก (Positive Stimulus)

2.8.8 ประเภทของแรงเสริมแบ่งได้ 2 ประเภท ดังนี้

- 2.8.8.1 แรงเสริมปฐมภูมิ (Primary Reinforce) จัดเป็นการตอบสนองความต้องการพื้นฐานของร่างกายที่มนุษย์จะต้องแสวงหาและให้การเสริมแรง การเสริมแรงปฐมภูมินี้จะประกอบไปด้วยความหิว ความกระหาย แรงขับทางเพศ ความต้องการออกซิเจน เป็นต้น

2.8.8.2 แรงเสริมทุติยภูมิ (Secondary Reinforce) เป็นการเสริมแรงที่มีความต้องการนอกเหนือไปจากการตอบสนองในเบื้องต้น อาทิเช่น รางวัล เงิน สิ่งอำนวยความสะดวกสบายประเภทต่างๆ เป็นต้น แรงเสริมทุติยภูมิแบ่งได้ ดังนี้

1) แรงเสริมทางสังคม (Social Reinforce) เช่น คำชมเชย ยิ้ม การพยักหน้า การกอด การแสดงท่าทางยอมรับ เป็นต้น

2) เบี้ยอรรถกร (Token Economy) เป็นสิ่งที่ใช้แลกเปลี่ยนกับสิ่งอื่น ได้แก่ บัตรคะแนน ดาว เงิน เป็นต้น สิ่งเหล่านี้สามารถนำไปแลกเปลี่ยนเป็นสิ่งของต่างๆ หรือแรงเสริมอื่นที่ต้องการได้ตามเงื่อนไขของการแลกเปลี่ยนๆ

3) การให้ข้อมูลย้อนกลับหรือการให้ข้อมูลแสดงผลการกระทำ (Information Feedback) คือ การให้ผู้กระทำทราบผลการกระทำของตนเองว่าเหมาะสมหรือบกพร่องอย่างไร เช่น การแสดงความเห็นของครูต่อผลงานของผู้เรียนการให้คะแนนหรือคำพูด เช่น “ถูกต้อง” “ใช้ได้” การให้ข้อมูลย้อนกลับนอกจากจะช่วยให้ผู้เรียนทราบผลการกระทำของตนเองแล้วผู้เรียนยังได้ทราบถึงความก้าวหน้าของตนเองอีกด้วย การทราบว่าตนเองมีผลงานก้าวหน้า จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกว่าตนเองใกล้ถึงจุดหมายปลายทางแล้วหรือหากมีข้อผิดพลาด ก็สามารถแก้ไขได้ทันที่

สรุปได้ว่า การเสริมแรงมีหลายวิธีอาจใช้วัตถุสิ่งของ หรือถ้อยคำที่แสดงความรู้สึกก็ได้ที่สามารถสร้างบรรยากาศกระตุ้นให้ความพึงพอใจให้เกิดความสำเร็จ หรือเครื่องบอกผลการกระทำว่าถูกผิดและอาจเป็นการส่งเสริมให้เกิดการเสริมแรงต่อไป การเสริมแรงควรจะต้องให้สม่ำเสมอ นอกจากนั้นหลักการเสริมแรงยังทำให้สามารถปรับพฤติกรรมได้

ในการศึกษาครั้งนี้มีการเสริมแรงทางสังคม โดยวิธีการกล่าวคำชมเชย การปรบมือ การยิ้ม พยักหน้าและการให้รางวัลภายหลังจากเสร็จสิ้นการทำกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งผลที่ได้จากการให้เสริมดังกล่าว พบว่า สักดิ์เกิดแรงจูงใจและมีความมั่นใจในการอ่าน รวมถึงมีความสนใจในการทำกิจกรรมดีขึ้น

2.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ธิดารัตน์ อิมัง (2556) การค้นคว้านี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการใช้เทคนิคเพื่อนสอนเพื่อนในการพัฒนาทักษะด้านการอ่านสะกดคำของนักเรียนปกากะญอ ที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ เพศชาย อายุ 13 ปี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านชินแบร ตำบลแม่ต๋อน อำเภอมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่ เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ 1) แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล 2) แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 24 แผน 3) แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านสะกดคำก่อนและหลังเรียน

4) แบบสังเกตพฤติกรรม และ 5) การบันทึกวิดีโอทัศน์ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการเปรียบเทียบค่าร้อยละของคะแนนที่ได้ก่อนเรียนและหลังเรียนนำเสนอ โดยใช้การพรรณนาวิเคราะห์และใช้ตารางประกอบการบรรยาย ผลการศึกษาพบว่า กรณีศึกษามีการพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำที่สูงขึ้น จากผลการทดสอบก่อนและหลังการเรียน จากระยะเวลาการศึกษาทั้งหมด 4 สัปดาห์ ผลสัมฤทธิ์ของคะแนนการอ่านสะกดคำหลังเรียนสูงขึ้น โดยมีความต่างระหว่างก่อนและหลังเรียนเฉลี่ยเท่ากับ ร้อยละ 39 ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า เทคนิคเพื่อนสอนเพื่อนสามารถพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำแก่นักเรียนปกาเกอญอ ที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ กรณีศึกษาได้

จงจิต ไชยวงศ์ (2550) การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างชุดภาพในการพัฒนาทักษะการสื่อสารของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา และเพื่อศึกษาการพัฒนาทักษะการสื่อสารของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับรุนแรง โดยใช้ระบบการแลกเปลี่ยนรูปภาพเพื่อการสื่อสาร กรณีศึกษาในครั้งนี้เป็นนักเรียนชาย อายุ 9 ปี จำนวน 1 คน ซึ่งมีปัญหาทางการสื่อสารมารับการฟื้นฟูที่ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 8 อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ประกอบด้วย 1) ชุดภาพ จำนวน 7 ภาพ 2) แบบแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 5 แผน 3) แบบประเมินและบันทึกการฝึกใช้รูปภาพ ขั้นตอนที่ 1 และขั้นตอนที่ 2 การสังเกตพฤติกรรมการฝึก บันทึกหลังการฝึก บันทึกภาพวิดีโอทัศน์ ใช้เวลาในการฝึก 28 วันๆ ละ 30 ครั้ง นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยใช้ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ผลการศึกษาพบว่า ได้ชุดภาพ 2 ชุด จำนวน 7 ภาพ แบ่งเป็นหมวดขนมและหมวดของเล่น ขนาดภาพแต่ละภาพเท่ากับ 3x3 นิ้ว เป็นภาพถ่ายสีสร้างจากการประเมินแรงเสริมของกรณีศึกษา มีทักษะการสื่อสารโดยระบบแลกเปลี่ยนรูปภาพเพื่อการสื่อสารในภาพรวม มีค่าร้อยละเฉลี่ย 93.88 อยู่ในระดับดีมาก

เขมิกา หอประหลาด (2550) การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างแบบฝึกการอ่านด้วยภาพเพื่อพัฒนาความคงทนในการจำคำด้วยภาพหลังจากการใช้แบบฝึกการอ่าน และเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับพอเรียนได้ กรณีศึกษาในครั้งนี้ เป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับพอเรียนได้ IQ.50 เพศชาย อายุ 11 ปี จำนวน 1 คน เรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ในปีการศึกษา 2549 โรงเรียนบ้านห้วยไผ่ อำเภอไชยปราการ จังหวัดเชียงใหม่ เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ประกอบด้วย แบบฝึกพัฒนาการอ่าน จำนวน 40 ชุด แผนการสอน จำนวน 20 แผน แบบทดสอบความสามารถในการอ่านก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแผนการสอนทั้งหมด แบบบันทึกความสามารถในการอ่านก่อนเรียนและหลังเรียนของแผนการสอนทั้งหมด แบบบันทึกพฤติกรรมกรรมการอ่านและความคงทนในการจำคำบันทึกหลังการสอน บันทึกภาพวิดีโอทัศน์ ข้อมูลที่ได้จากการศึกษารวบรวมนำมาวิเคราะห์ด้วย ร้อยละ และ

ฐานนิยม ผลการศึกษาพบว่า ผู้ศึกษาได้สร้างแบบฝึกการอ่านด้วยภาพเพื่อพัฒนาความคงทนในการจำ คำ เนื้อหาในประกอบด้วยภาพสัตว์และชื่อสัตว์ จำนวน 10 ตัว แบ่งออกเป็น 4 หมวด คือ การชี้ภาพ และออกเสียง การอ่านคำจากภาพ การเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างภาพกับคำที่กำหนดให้ การเปรียบเทียบ และการสังเกตคำที่กำหนดให้ โดยจัดเรียงลำดับหมวดที่มีเนื้อหาว่าง่ายไปหาหมวดที่มี เนื้อหายาก ทั้งหมด 40 ชุด กรณีศึกษามีพัฒนาการในการอ่านคำสูงขึ้นมากกว่าก่อนเรียนคิดเป็น ร้อยละ 90 และมีความคงทนในการจำคำมากกว่า โดยจำคำ 10 คำ ได้ถึง 7 วัน หลังการสอนด้วยแผน ทั้งหมด

สุรี แซ่มู (2550) การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างแผนการสอนที่ใช้ในทาน ประกอบการสอน เพื่อศึกษาผลของการใช้แผนการสอนที่ใช้ในทานประกอบการสอน เรื่อง จำนวน นับ 1-10 ซึ่งประกอบด้วย 3 ด้าน คือ การนับตัวเลข การรู้จักตัวเลข และการรู้ค่าตัวเลขในเด็กที่มีความ บกพร่องทางสติปัญญา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาระดับเรียนได้ ระดับชั้นเตรียมความพร้อมศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 8 จังหวัดเชียงใหม่ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 จำนวน 3 คน เป็นเพศชาย 2 คน เพศหญิง 1 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ 1) แผนการสอนที่ใช้ในการประกอบการสอน เรื่อง จำนวนนับ 1-10 2) หนังสือนิทานประกอบภาพ จำนวน 4 เล่ม (ผู้ศึกษาสร้างขึ้นเอง 2 เล่ม) 3) แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางคณิตศาสตร์ และ แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน 4) แบบฝึกหัด 5) เครื่องบันทึกวีดิทัศน์ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนก่อนหลังใช้แผนการสอนที่ใช้ประกอบการสอน เรื่อง จำนวน นับ 1-10

ผลการศึกษาพบว่า หลังได้รับการสอนด้วยแผนการสอนที่ใช้ในทานประกอบ กรณีศึกษา ที่ 1 , 2 และ 3 มีคะแนนทักษะทางคณิตศาสตร์ด้านการนับไม่เพิ่มขึ้น เนื่องจากกรณีศึกษาทุกคน สามารถนับเลข 1-10 ได้ก่อนฝึก ด้านการรู้จักตัวเลขกรณีศึกษาที่ 1 และ 2 มีความสามารถเพิ่มขึ้นคิด เป็นร้อยละ 50 , 40 ตามลำดับ ในขณะที่กรณีศึกษาที่ 3 มีความสามารถด้านการรู้จักตัวเลขอยู่แล้ว คะแนนจึงไม่เพิ่มขึ้น ด้านการรู้ค่าตัวเลข กรณีศึกษาที่ 1 , 2 และ 3 มีความสามารถเพิ่มขึ้นคิดเป็น ร้อยละ 60 , 30 และ 40 ตามลำดับ จากการสังเกตพฤติกรรมขณะทำกิจกรรมการเรียน พบว่า เทคนิค การเล่านิทานมีประโยชน์อย่างมาก กรณีศึกษาทุกคนให้ความสนใจ และมีสมาธิในการเรียน ยิ่งไปกว่า นั้นกรณีศึกษาทุกคนให้ความร่วมมือ และมีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม สรุปกรณีศึกษาที่ 12 และ 3 มีทักษะทางคณิตศาสตร์เพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 36.33 , 23.33 และ 13.33 ตามลำดับ

อัจฉรา พิมพะสอน (2555) การศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้เป็นการศึกษารายกรณี มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านความพร้อมทางคณิตศาสตร์ของเด็กที่มีความบกพร่องทาง

สติปัญญา ระดับชั้นอนุบาล 2 ก่อนและหลังการใช้ชุดการสอน เรื่อง การเปรียบเทียบขนาด กรณีศึกษา เป็นนักเรียนเพศหญิงที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาระดับฝึกได้ อายุ 9 ปี กำลังเรียนอยู่ในระดับชั้น อนุบาล 2/1 โรงเรียนกาวีละอนุกูล จังหวัดเชียงใหม่ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ ชุด การสอนแบบแบบประเมินในการปฏิบัติวัดความสามารถในการเปรียบเทียบขนาด การวิเคราะห์ ข้อมูลใช้ร้อยละนำเสนอการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนทดสอบก่อนและหลังการใช้ชุด การสอน เรื่อง การเปรียบเทียบขนาด ในรูปแบบภูมิแท่งและคำนวณพัฒนาการคะแนนความสามารถ ด้านการเปรียบเทียบขนาดด้วยวิธีสัมพัทธ์ ผลการศึกษาพบว่า หลังการใช้ชุดการสอนเรื่องการ เปรียบเทียบขนาดนักเรียนมีความสามารถด้านการเปรียบเทียบขนาด สูงกว่าก่อนการใช้ชุดการสอนมี คะแนนพัฒนาการในระดับสูงเท่ากับร้อยละ 72.72 กรณีศึกษามีความตั้งใจและมีส่วนร่วมในการทำ กิจกรรมเพื่อเตรียมความพร้อมคณิตศาสตร์ เรื่อง การเปรียบเทียบขนาดโดยใช้ชุดการสอน

ธนวรรธน์ ศิริเลิศ (2549) การค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ชุดการสอนการคูณ พื้นฐานที่ใช้กิจกรรมศิลปะเป็นฐานสำหรับเด็กนักเรียนบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้ที่มี ประสิทธิภาพ และเพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้คณิตศาสตร์ของกรณีศึกษาในขณะที่ปฏิบัติกิจกรรม จำนวน 1 คน มีระดับ I.Q.76 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 เครื่องมือที่ใช้ ในการศึกษา ได้แก่ 1) คู่มือครู 2) ชุดการสอนซึ่งประกอบด้วยกิจกรรมศิลปะ 3) แบบสังเกตพฤติกรรม การเรียนรู้ 4) แบบทดสอบพื้นฐานความรู้เดิม 5) แบบทดสอบก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรม 6) เครื่องบันทึกวีดิทัศน์ ผู้ศึกษานำเสนอข้อมูลในรูปตารางประกอบความเรียง และนำเสนอในรูป ความเรียงเชิงพรรณนา ผลการศึกษามีดังนี้ หลังจากกรณีศึกษาใช้ชุดการสอนการคูณพื้นฐานที่ใช้ กิจกรรมศิลปะเป็นฐานสำหรับนักเรียนบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้ จำนวน 4 ชุดกิจกรรม พบว่ากรณีศึกษามีคะแนนสูงขึ้นการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของกรณีศึกษา พบว่า ชุดกิจกรรม ที่ 1-3 คะแนนเฉลี่ยของผู้ศึกษาและผู้ช่วยศึกษาอยู่ในระดับคุณภาพดี สำหรับชุดกิจกรรมที่ 4 คะแนน เฉลี่ยของผู้ศึกษาอยู่ในระดับคุณภาพพอใช้ และผู้ช่วยศึกษารวมอยู่ในระดับคุณภาพดี

อุทัยวรรณ อรรถเสลา (2557) การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนและความสามารถในการอ่านและเขียนคำมาตราตัวสะกดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/4 พัฒนาแบบฝึกทักษะสาระภาษาไทยประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 75/75 โดยใช้แบบทดสอบ ก่อนเรียนและหลังเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม จำนวน 44 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แผนการจัดการเรียนรู้ ตัวสะกดในภาษาไทยตรงแม่ แบบฝึกทักษะ จำนวน 3 แบบฝึก แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การวิเคราะห์ข้อมูลใช้

ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำมาตราตัวสะกด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 3 แบบฝึก มีประสิทธิภาพ 82.5/75 หมายถึง นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำมาตราตัวสะกด ทั้ง 3 แบบฝึก คิดเป็นร้อยละ 75.30 และได้คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านและการเขียน คิดเป็นร้อยละ 82.5 แสดงว่าการจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนคำมาตราตัวสะกด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แบบฝึกทักษะ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 75/75 ที่ตั้งไว้ คะแนนแบบทดสอบหลังเรียนคิดเป็นร้อยละ 82.5 คะแนนทดสอบก่อนเรียนคิดเป็นร้อยละ 75.00 แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำมาตราตัวสะกด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านและการเขียนคำมาตราตัวสะกด มีการพัฒนาขึ้นร้อยละ 7.5

เกรียงศักดิ์ นามเสริฐ (2555) การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1) พัฒนาทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 2) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ให้สูงขึ้น กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาคือครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนชุมชนบ้านหัวขัว อำเภอเปือยน้อย จังหวัดขอนแก่น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 17 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการรายงานครั้งนี้ ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้บูรณาการภาษาไทย เรื่อง การอ่านและเขียนสะกดคำ โดยใช้แผนผังความคิด จำนวน 20 แผน ซึ่งมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 4.80 ใช้เวลาเรียน 4 สัปดาห์ๆ ละ 5 ชั่วโมง แบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำ จำนวน 20 แบบฝึก และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ซึ่งมีค่าอำนาจจำแนก (B) ตั้งแต่ 0.25 ถึง 0.70 และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.87 แบบแผนการทดลองใช้แบบกลุ่มเดียว (One Group Pre – test Post – test Design) สถิติที่ใช้ คือ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ผลการศึกษาคือ พบว่า การจัดการเรียนรู้บูรณาการการพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำ โดยใช้แผนผังความคิด นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 87.18/85.00 ซึ่ง สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ คือ 80/80 ผลที่เกิดขึ้นกับนักเรียนหลังการพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำโดยใช้แผนผังความคิด นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่า นักเรียนมีทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำดีขึ้น ซึ่งส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำสูงขึ้น มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 85.00

เมธิตา เชื้อปัญญา (2547) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาแผนการสอนทักษะการอ่านภาษาไทย สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยต้ม จังหวัดลำพูน ผลปรากฏว่าการใช้แบบฝึกประกอบการฝึกในแผนการสอนทำให้นักเรียนได้ฝึกการอ่านที่ถูกต้อง นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเพิ่มสูงขึ้น

จินดา ลาโพธิ์ (2553) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาชุดการเรียนการสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือและเทคนิคผังกราฟฟิกเพื่อสร้างความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ไทย สำหรับนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ผลปรากฏว่า ประสิทธิภาพของชุดการเรียนการสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือและเทคนิคผังกราฟฟิกเพื่อสร้างความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ไทย สำหรับนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.86/84.14 และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อริญญา เชื้อทอง (2546) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านคำยากของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในสถานศึกษาที่จัดการเรียนร่วม โดยใช้บัตรย่อยกรองผลการวิจัยพบว่า เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ได้รับการสอนอ่านคำยาก โดยใช้บัตรย่อยกรอง มีผลสัมฤทธิ์ในการคำยากหลังการทดลองอยู่ในระดับดี นอกจากนี้เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนอ่านคำยากโดยใช้บัตรย่อยกรองมีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านคำยาก ก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และชุดฝึกอ่านคำยากโดยใช้บัตรย่อยกรองมีประสิทธิภาพผ่านเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งมีประสิทธิภาพ 92.71/82.75

พิมพ์พิมล แสนนาน (2553) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการฝึกการอ่านภาษาไทยเชิงวิเคราะห์กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า ชุดกิจกรรมการฝึกการอ่านภาษาไทยเชิงวิเคราะห์กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.19/82.86 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่ตั้งไว้ นอกจากนี้นักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการฝึกการอ่านภาษาไทยเชิงวิเคราะห์กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาไทยเชิงวิเคราะห์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .01 และนักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการฝึกการอ่านภาษาไทยเชิงวิเคราะห์กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้การจัดการเรียนการสอนโดยใช้ ชุดการสอน เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีอิสระในการเรียนรู้ได้อย่างเต็มที่ และสามารถพัฒนาทักษะของแต่ละบุคคลได้ เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง เพียงแต่ต้องการแรงกระตุ้นจากรอบข้าง ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะสร้างชุดการสอน เรื่อง ชุดการสอนเสริมทักษะด้านการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ให้มีพัฒนาการทางการอ่านที่ดีขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อหาประสิทธิภาพและเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดการสอนเสริมทักษะด้านการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย ระดับชั้นประถม ศึกษาปีที่ 2 สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา และศึกษาความพึงพอใจต่อชุดการสอนเพื่อเสริมทักษะด้านการอ่านสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา โดยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

- 3.1 แบบแผนการทดลอง
- 3.2 ประชากร
- 3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 วิเคราะห์ข้อมูล

3.1 แบบแผนการทดลอง

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ผู้วิจัยได้ทำการทดลองตามแบบแผนการวิจัย The One Group Pretest-Posttest Design (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ, 2538, น. 249) ดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 แบบแผนการวิจัย The One Group Pretest-Posttest Design

กลุ่ม	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
E	T ₁	X	T ₂

ความหมายของสัญลักษณ์

E	แทน	กลุ่มตัวอย่างที่ได้ทดลองเรียนด้วยชุดการสอนเพื่อเสริมทักษะด้านการอ่าน
T ₁	แทน	การวัดทักษะก่อนเรียน (Pretest)
X	แทน	ทักษะด้านการอ่านสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา
T ₂	แทน	การวัดทักษะหลังเรียน (Posttest)

3.2 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางสติปัญญา โรงเรียนเต็มรักศึกษา ภาคเรียนที่ 2/2559 จำนวน 7 คน โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือในการวิจัย ประกอบด้วย

3.3.1.1 ชุดการสอนเพื่อเสริมทักษะด้านการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย ระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

3.3.1.2 แบบวัดทักษะการอ่านก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ชุดการสอนเพื่อเสริมทักษะด้านการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

3.3.1.3 แบบสอบถามความคิดเห็นสำหรับผู้เชี่ยวชาญ เกี่ยวกับประสิทธิภาพของชุดการสอนเพื่อเสริมทักษะด้านการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

3.3.1.4 แบบสังเกตพฤติกรรมการอ่านของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาโดยใช้ชุดการสอนเพื่อเสริมทักษะด้านการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

3.3.1.5 แบบวัดความพึงพอใจของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาโดยใช้ชุดการสอนเพื่อเสริมทักษะด้านการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

3.3.2 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือในการวิจัย

3.3.2.1 ชุดการสอนเสริมทักษะด้านการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้กรอบแนวคิดของ ทศพร แสงสว่าง (2556, น. 22-23) และ บุญเกื้อ ครหาเวช (2542, น. 94-97) ดังนี้

1) คู่มือครู เป็นแผนการสอนสำหรับผู้สอน ตามแต่ชนิดของกิจกรรม ภายในคู่มือจะชี้แจงถึงวิธีการใช้ชุดกิจกรรมเอาไว้อย่างละเอียด

2) คู่มือผู้เรียน จะเป็นส่วนที่บอกให้ผู้เรียนดำเนินการเรียน หรือประกอบกิจกรรมแต่ละอย่างตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ ซึ่งจะประกอบด้วย

(2.1) คำอธิบายในเรื่องที่จะศึกษา

(2.2) คำสั่งให้ผู้เรียนดำเนินกิจกรรม

(2.3) การสรุปบทเรียน

3.3.2.2 เนื้อหาสาระและสื่อบรรจุไว้ในรูปสื่อการเรียนการสอนต่างๆ ประกอบด้วย บทเรียน สไลด์ โปรแกรม เทปบันทึกเสียง รูปภาพ ตัวอย่างจริง เป็นต้น ผู้เรียนจะศึกษาจากชุดกิจกรรมที่บรรจุอยู่ในกล่อง ตามคำแนะนำที่กำหนดไว้ให้

3.3.2.3 แบบประเมินผล ผู้เรียนทำการประเมินผลความรู้ด้วยตนเองก่อนและหลังเรียน แบบประเมินผลที่อยู่ในชุดกิจกรรม เป็นแบบฝึกหัดให้เติมคำลงในช่องว่าง เลือกคำตอบที่ถูก จับคู่ดูผลการทดลอง หรือทำกิจกรรม เป็นต้น

3.3.3 แบบสอบถามความคิดเห็นสำหรับผู้เชี่ยวชาญ เกี่ยวกับประสิทธิภาพของชุดการสอน เสริมทักษะการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา มีขั้นตอนการสร้างแบบสอบถาม ดังต่อไปนี้

3.3.3.1 ศึกษาค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลจากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีแนวคิด และหลักการของการเรียนรู้ด้วยตนเอง

3.3.3.2 วิเคราะห์องค์ประกอบและขั้นตอนการเรียนรู้ด้วยตนเอง และสร้างข้อคำถามเพื่อใช้สร้างแบบสอบถามปลายเปิดให้ผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็นแล้วนำผลของความคิดเห็นไปหา ค่า IOC (Index of Item Objective Congruence) นำข้อคำถามที่ผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์ด้านเทคโนโลยีการศึกษา หรือเทคโนโลยีสารสนเทศ จำนวน 3 ท่าน เลือกและเสนอแนะให้ปรับปรุงแก้ไขเพื่อนำไปสร้างแบบสอบถามมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ

คะแนน +1 คือ แน่ใจว่าข้อคำถามนี้มีความสอดคล้องกับการประเมินการออกแบบสื่อให้ปฏิบัติตามกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง

คะแนน 0 คือ ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนี้สอดคล้องตรงกับการประเมินการออกแบบสื่อให้ปฏิบัติตามกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง

คะแนน -1 คือ แน่ใจว่าข้อสอบนี้ไม่สอดคล้องตรงกับการประเมินการออกแบบสื่อให้ปฏิบัติตามกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง

สำหรับ ค่าดัชนีความสอดคล้องที่ยอมรับได้ต้องมีค่าตั้งแต่ ≥ 0.50 ขึ้นไป

3.3.3.3 สร้างแบบสอบถามที่เป็นมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามเกณฑ์ของลิเคิร์ต (Likert, R., 1932, pp. 140, 1-55) เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาให้นำหนักที่ตรงกับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมากที่สุด ซึ่งแต่ละระดับมีความหมายดังนี้ (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ, 2536, น. 157)

- 5 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

โดยใช้เกณฑ์ในการแปลค่า ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น
4.51 – 5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3.51 – 4.50	เหมาะสมมาก
2.51 – 3.50	เหมาะสมปานกลาง
1.51 – 2.50	เหมาะสมน้อย
1.00 – 1.50	เหมาะสมน้อยที่สุด

3.3.3.4 ส่งแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์ด้านเนื้อหา ด้านเทคโนโลยีการศึกษา และด้านวัดและประเมินผล ด้านละ 3 ท่าน พิจารณาเพื่อปรับแก้ไขให้ตรงกับเรื่องที่จะศึกษา ดังนี้

1) ด้านเนื้อหา

- (1.1) นาย นิทัศน์ วิเชียรเลิศ
ผู้อำนวยการ โรงเรียนเต็มรักศึกษา
- (1.2) นาย อภิญญา โณป
รองผู้อำนวยการ โรงเรียนเต็มรักศึกษา
- (1.3) นางสาว สุนันทา อรามเรือง
ครูชำนาญการระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้น

2) ด้านเทคโนโลยีการศึกษา

- (2.1) รองศาสตราจารย์ ดร.วิสุทธิ์ สุนทรกนกพงศ์
ภาควิชาครุศาสตร์วิศวกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าคุณทหารลาดกระบัง

(2.2) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทงศักดิ์ โสวจิตต์สกุล

หัวหน้าศูนย์นวัตกรรมและเทคโนโลยี คณะครุศาสตร์
อุตสาหกรรมสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
ลาดกระบัง

(2.3) นางณัฐมณฑ์ รชฎโชจิพงศ์

ฝ่ายวิชาการและบริหารงานด้านการสอน ศูนย์บริการการศึกษา
นอกโรงเรียนรัตนโกสินทร์-รังสิต จังหวัดปทุมธานี

3) ด้านวัดและประเมินผล

(3.1) ดร.ธิปไตย โสถถาวรณ

สาขาวิชาสถิติประยุกต์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

(3.2) ดร.สุรัตน์ ขวัญบุญจันทร์

สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา ภาควิชาการศึกษา คณะครุ
ศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

(3.3) ดร.ณัฐพงษ์ โทมั่น

สาขาเทคนิคศึกษา ภาควิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะครุศาสตร์
อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

3.3.3.5 วิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อชุดการสอนเสริมทักษะ
การอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทาง
สติปัญญาให้เป็นไปตามกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยวิเคราะห์ด้วยสถิติ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วน
เบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3.3.4 แบบวัดทักษะการอ่านโดยใช้ชุดการสอนเสริมทักษะการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย
ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้
กำหนดขั้นตอนการสร้างแบบวัดทักษะการอ่านไว้ ดังนี้

3.3.4.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบวัดทักษะการอ่าน โดยให้
สอดคล้องกับเนื้อหาที่กำหนดไว้ดำเนินการสร้างแบบวัดทักษะการอ่าน สำหรับเด็กที่มีความบกพร่อง
ทางสติปัญญา โดยวิเคราะห์จากเนื้อหาและวัตถุประสงค์ จากนั้นสร้างวัดระดับความสามารถในการ
อ่าน

3.3.4.2 นำแบบวัดทักษะการอ่าน สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงของเนื้อหา เหมาะสมกับกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้องสัมประสิทธิ์ระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (IOC: Index of Item Objective Congruence) มีเกณฑ์การให้คะแนนตามเกณฑ์ ดังนี้

คะแนน +1 คือ แน่ใจว่าวัดทักษะการอ่าน สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา นี้ สอดคล้องตรงกับเนื้อหาตามวัตถุประสงค์

คะแนน 0 คือ ไม่แน่ใจว่าวัดทักษะการอ่าน สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา นี้ สอดคล้องตรงกับเนื้อหาตามวัตถุประสงค์

คะแนน -1 คือ แน่ใจว่าข้อสอบนี้ไม่สอดคล้องตรงกับเนื้อหาตามวัตถุประสงค์

สำหรับ ค่าดัชนีความสอดคล้องที่ยอมรับได้ต้องมีค่าตั้งแต่ ≥ 0.50 ขึ้นไป

3.3.4.3 นำแบบวัดวัดทักษะการอ่าน สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ไปประเมินผลโดยผู้เชี่ยวชาญด้านวัดผลประเมินผล เมื่อมีผลการประเมินอยู่ในเกณฑ์ที่ได้มาตรฐานจึงนำไปใช้ในการดำเนินงานวิจัยในครั้งนี้

3.3.5 แบบวัดความพึงพอใจของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ที่ใช้ชุดการสอนเสริมทักษะการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา มีขั้นตอนการดำเนินการ ดังต่อไปนี้

3.3.5.1 ศึกษาหลักการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจจากเอกสาร และตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1) นำแบบสอบถามความพึงพอใจไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของคำถามที่เหมาะสมกับชุดการสอนเสริมทักษะการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ให้ตรงกับขั้นตอนการเรียนรู้ตามการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้องสัมประสิทธิ์ระหว่างข้อคำถามกับชุดการสอนเสริมทักษะการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา (IOC: Index of Item Objective Congruence) มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

- +1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามนี้มีสอดคล้องตรงกับชุดการสอนเสริมทักษะการอ่าน เรื่องตัวสะกดในภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนี้มีสอดคล้องตรงกับชุดการสอนเสริมทักษะการอ่าน เรื่องตัวสะกดในภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา
- 1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อสอบนี้ไม่สอดคล้องกับชุดการสอนเสริมทักษะการอ่าน เรื่องตัวสะกดในภาษาไทย ระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

สำหรับค่าดัชนีความสอดคล้องที่ยอมรับได้ต้องมีค่าตั้งแต่ ≥ 0.50 ขึ้นไป

2) ดำเนินการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ โรงเรียนเต็มรักศึกษา (2559, น. 15)

- 5 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3) นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่ได้ไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและสื่อพิจารณาและปรับปรุง จำนวน 3 ท่าน

4) นำแบบสอบถามความพึงพอใจไปทดลองใช้กับประชากรจริง 7 คน

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการทดลองตามแบบแผนการทดลองที่กำหนดไว้ตามขั้นตอน ในการทดสอบของชุดการสอนเพื่อเสริมทักษะด้านการอ่านสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

3.4.1 ดำเนินการขอใ้งานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ออกหนังสือขอความอนุเคราะห์ถึงผู้อำนวยการเพื่อขออนุญาตใช้สถานที่ โรงเรียนเต็มรักศึกษา เลขที่ 31/5 ตำบลเพราวงาย อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี

3.4.2 วัดระดับความสามารถในการอ่านของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ก่อนใช้ชุดการสอน

3.4.3 ดำเนินการสอนโดยใช้ชุดการสอนที่ผู้ศึกษาได้จัดทำขึ้นตามตารางการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน โดยเริ่มตั้งแต่วันที่ 1-11 พฤศจิกายน 2559 ใช้ระยะเวลาในการสอน 11 วัน ติดต่อกัน ทุกวัน มีการบันทึกผลหลังการสอน ดังตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2 การดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน

วัน/เดือน/ปี	เวลา	รายการสอน
1 พฤศจิกายน 2559	09.00 - 10.30	หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 หน่วยการเรียนรู้ที่ 3
2 พฤศจิกายน 2559	09.00 - 10.30	หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 หน่วยการเรียนรู้ที่ 3
3 พฤศจิกายน 2559	09.00 - 10.30	หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 หน่วยการเรียนรู้ที่ 3
4 พฤศจิกายน 2559	09.00 - 10.30	หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 หน่วยการเรียนรู้ที่ 3
7 พฤศจิกายน 2559	09.00 - 10.30	หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 หน่วยการเรียนรู้ที่ 3
8 พฤศจิกายน 2559	09.00 - 10.30	หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 หน่วยการเรียนรู้ที่ 3
9 พฤศจิกายน 2559	09.00 - 10.30	หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 หน่วยการเรียนรู้ที่ 3
10 พฤศจิกายน 2559	09.00 - 10.30	หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 หน่วยการเรียนรู้ที่ 3
11 พฤศจิกายน 2559	09.00 - 10.30	หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 หน่วยการเรียนรู้ที่ 3

3.4.4 การดำเนินการทดลอง

3.4.4.1 ผู้วิจัยดำเนินการติดต่อประสานงานทำหนังสือขอความร่วมมือจากงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เพื่อขอเข้าใช้

สถานที่ในการทดลองวิจัยไปยังผู้อำนวยการ โรงเรียนวัดสมรโกฏิ เลขที่ 17 ซอยรัตนวิเบศร์ ตำบล บางกระสอบ อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี

3.4.4.2 ออกแบบชุดการสอนเสริมทักษะการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย สำหรับเด็ก ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ดังนี้

1) การวิเคราะห์เนื้อหาที่มีขั้นตอนดังนี้

(1.1) ศึกษาเนื้อหาวิชาภาษาไทย ตัวสะกดในภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยจำแนกแบ่งเป็น 4 หัวข้อหลัก ได้แก่ มาตรการตัวสะกดแม่ก มาตรการตัวสะกดแม่กด มาตรการตัวสะกดแม่กบ มาตรการตัวสะกดแม่กง และแบ่งเป็นหัวข้อย่อยอีก 2 หัวข้อย่อย คือ การอ่าน มาตรการตัวสะกด แม่กก แม่กด แม่กบ แม่กง การจับคู่คำตามมาตรการตัวสะกดแม่กก แม่กด แม่กบ แม่กง

(1.2) กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ซึ่งผู้วิจัยได้นำจุดมุ่งหมายของเนื้อหา การอ่านในมาตรการตัวสะกดระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา เพื่อนำมาใช้ ในการประเมินผลเด็กบกพร่องทางสติปัญญา ด้านการอ่าน

(1.3) ออกแบบชุดการสอนเสริมทักษะด้านการอ่าน ตัวสะกดใน ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ ทำชุดการสอนเสริมทักษะด้านการอ่าน โดยให้เด็กบกพร่องทางสติปัญญาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ช่วงอายุ 6-7 ปี โดยการสอนด้วยชุดการสอนเสริมทักษะด้านการอ่านในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้จัดทำขึ้น เพื่อให้เด็กบกพร่องทางสติปัญญาสามารถเรียนรู้เรื่องของตัวสะกดแต่ละมาตรา การอ่านออกเสียงที่ เหมือนกันแต่ใช้ตัวสะกดต่างกันจะช่วยให้เด็กมีทักษะการเรียนรู้ที่ดี มีความเข้าใจในเรื่องของมาตรา ตัวสะกดแต่ละแม่ สามารถเรียนรู้ได้พร้อมกับเพื่อนในห้องเรียนมีพัฒนาการที่ดีขึ้น

3.4.4.3 ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองหาประสิทธิภาพชุดการสอนเสริมทักษะการอ่าน เรื่องมาตรการตัวสะกด สำหรับเด็กบกพร่องทางสติปัญญา โดยทดลองจำนวน 3 ครั้ง

การทดลองหาประสิทธิภาพครั้งที่ 1 ระบุบุคคล ผู้วิจัยทดลองกับเด็กบกพร่อง ทางสติปัญญาต่างโรงเรียนกันกับกลุ่มทดลองหาประสิทธิภาพ โดยทดลองกับเด็กบกพร่องทาง สติปัญญาด้านการอ่าน 1 คน ผลการทดลองพบว่า สื่อในชุดการสอนฯ มีขนาดเล็กเกินไปทำให้เด็กไม่ สามารถมองเห็นได้ชัดเจน คำศัพท์ที่ใช้ค่อนข้างยากเกินไป สีสันไม่สวยงาม เด็กไม่ให้ความสนใจ เท่าที่ควร จึงทำให้ชุดการสอนเสริมทักษะการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ไม่มีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด E_1 / E_2 มีค่าเท่ากับ 46.29/45.71ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียน (\bar{x} =46.00) (\bar{y} =45.00) สูงกว่าก่อนเรียน

แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และความพึงพอใจของเด็กบกพร่องทางสติปัญญาที่มีต่อชุดการสอนเสริมทักษะด้านการอ่าน จัดอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.07$)

การทดลองหาประสิทธิภาพครั้งที่ 2 กลุ่มย่อย ผู้วิจัยนำชุดการสอนฯที่ได้จากการปรับปรุง ครั้งที่ 1 แล้ว โดยปรับขนาดสื่อให้มีขนาดที่พอดี ปรับคำศัพท์ให้ง่ายขึ้นรวมทั้งสีสรรที่ใช้ประกอบให้มีความสวยงามน่าสนใจ ทดลองกับเด็กบกพร่องทางสติปัญญา กลุ่มต่าง โรงเรียนกันกับกลุ่มทดลองหาประสิทธิภาพ โดยทดลองกับเด็กบกพร่องทางสติปัญญา จำนวน 3 คน พบว่า ชุดการสอนเสริมทักษะด้านการอ่านตัวสะกดในภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด E_1 / E_2 มีค่าเท่ากับ 61.14/60.57 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียน ($\bar{x}=11.43$, S.D.=0.98) ($\bar{x}=15.00$, S.D.=1.41) สูงกว่าก่อนเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และความพึงพอใจของเด็กบกพร่องทางสติปัญญาที่มีต่อชุดการสอนเสริมทักษะด้านการอ่านจัดอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.33$, S.D.=0.58) และมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการออกแบบอยู่ในระดับมาก

การทดลองหาประสิทธิภาพครั้งที่ 3 ภาคสนาม ผู้วิจัยนำชุดการสอนฯที่ได้จากการปรับปรุง ครั้งที่ 2 แล้วโดยปรับขนาดให้ใหญ่และชัดเจน มีสีสันสวยงาม ภาพประกอบการ์ตูนน่าสนใจ รวมถึงคำศัพท์ที่ใช้ไม่ยากจนเกินไปเป็นคำศัพท์ที่เด็กๆ สามารถใช้ในชีวิตประจำวัน ทดลองกับเด็กบกพร่องทางสติปัญญา กลุ่มต่าง โรงเรียนกันกับกลุ่มทดลองหาประสิทธิภาพ โดยทดลองกับเด็กบกพร่องทางสติปัญญา จำนวน 7 คน

3.4.4.4 ผู้วิจัยดำเนินการตรวจแบบวัดทักษะการอ่านก่อนเรียน/หลังเรียน จัดเก็บข้อมูลเป็นแบบการให้คะแนน โดยให้คะแนนถ้าทำได้ให้ 5 คะแนน และถ้าทำไม่ได้ให้ 0 คะแนน ตามลำดับจากนั้นนำคะแนนที่ได้มาทดสอบด้วยวิธีทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน

3.4.4.5 ดำเนินการบันทึกข้อมูลจากการทำแบบประเมินพฤติกรรมการอ่านและความพึงพอใจของเด็กบกพร่องทางสติปัญญาที่มีต่อชุดการสอนเสริมทักษะด้านการอ่าน แล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติต่อไป

3.4.4.6 ดำเนินการศึกษาความพึงพอใจของเด็กบกพร่องทางสติปัญญาที่มีต่อชุดการสอนเสริมทักษะด้านการอ่าน หลังจากที่ได้เด็กได้เรียนด้วยชุดการสอนเสริมทักษะแล้วจึงแจกแบบประเมินให้เด็กทำและนำไปรวบรวมและสรุปผลต่อไป

3.5 วิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ ชุดการสอนเสริมทักษะการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา แบบวัดทักษะการอ่านก่อน และหลังเรียน แบบวัดความพึงพอใจเด็กบกพร่องทางสติปัญญาที่มีต่อของชุดการสอนเสริมทักษะด้านการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย ผู้วิจัยได้นำสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

3.5.1 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ในงานศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ใช้สถิติเพื่อทดสอบค่าทางสถิติ ดังนี้

3.5.1.1 หาประสิทธิภาพของชุดการสอนเสริมทักษะการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา โดยใช้สูตรการหาประสิทธิภาพ E_1/E_2 (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2548, น. 247)

$$E_1 = \frac{\sum \chi}{\frac{N}{A}} \times 100$$

เมื่อ E_1 คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการ
 $\sum \chi$ คือ คะแนนรวมของงาน
 A คือ คะแนนเต็มของงาน
 N คือ จำนวนนักเรียนทั้งหมด

$$E_2 = \frac{\sum F}{\frac{N}{B}} \times 100$$

เมื่อ E_2 คือ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
 $\sum F$ คือ คะแนนรวมของผลลัพธ์หลังเรียน
 B คือ คะแนนเต็มของการทดสอบหลังเรียน
 N คือ จำนวนนักเรียน

หาผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนจากชุดการสอนเสริมทักษะการอ่านเรื่องมาตราตัวสะกด ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับเด็กที่มีความบกพร่อง

ทางสถิติปัญหา โดยใช้แบบวัดทักษะการอ่านก่อนเรียนและหลังเรียนเป็นเครื่องมือวิจัย ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือและวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติดังนี้

1) หาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถาม แบบวัดทักษะการอ่านก่อนเรียน และหลังเรียน (Index of Item Objective Congruence: IOC) (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ, 2539, น. 249) โดยใช้สูตรดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้อง
 $\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2) หาค่า t-test ผู้วิจัยได้วิเคราะห์เปรียบเทียบการทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบผลการเรียนรู้จากการสอนด้วยชุดการสอนเสริมทักษะการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา จากกลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดียวกัน แล้วทำข้อสอบฉบับเดียวกัน ซึ่งสถิติที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์สมมติฐาน การวิจัยครั้งนี้ คือ t-test dependent ที่มีค่าระดับนัยสำคัญ 0.01 (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ, 2531, น. 170) โดยใช้สูตร ดังนี้

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N-1}}}$$

โดยที่ t คือ ค่าสถิติทดสอบ
 $\sum D$ คือ ผลรวมของคะแนนความแตกต่างระหว่างคะแนนการทดสอบหลังเรียนกับก่อนเรียนจากชุดการสอนเสริมทักษะการอ่านตัวสะกดในภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา
 $\sum D^2$ คือ ผลรวมของกำลังสองของแตกต่างระหว่างคะแนนหลังกับ

ก่อนเรียนจากการเรียนด้วยชุดการสอนเสริมทักษะการอ่าน
ตัวสะกดในภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับ
เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

N คือ จำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

DF คือ องศาความเป็นอิสระ มีค่าเท่ากับ N-1

3) สถิติพื้นฐานการวิจัย ได้แก่

(3.1) ค่าเฉลี่ย (Mean) จำนวนจากสูตร (ล้วน สายยศ และ อังคณา สาย
ยศ, 2540, น. 53)

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ \bar{x} แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

(3.2) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) จำนวนจากสูตร (ล้วน สายยศ และ
อังคณา สายยศ, 2540, น.53)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \sum x^2 - (\sum x)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

$\sum x^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

$(\sum x)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

(3.3) ค่าร้อยละ (Percentage) ใช้ค่าร้อยละ (บุญชม ศรีสะอาด, 2537, น.
101) โดยมีสูตรดังนี้

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ P แทน ร้อยละ
f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงเป็นร้อยละ
N แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัย เรื่อง ชุดการสอนเสริมทักษะด้านการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา โดยขั้นตอนในการวิจัยประกอบไปด้วย

4.1 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.2 ผลการวิเคราะห์

4.1 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

4.1.1 ตอนที่ 1 หาประสิทธิภาพของชุดการสอนเพื่อเสริมทักษะด้านการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

4.1.2 ตอนที่ 2 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ที่เรียนด้วยชุดการสอนเพื่อเสริมทักษะด้านการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

4.1.3 ตอนที่ 3 วิเคราะห์หาความพึงพอใจของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาที่มีต่อการใช้ชุดการสอนเพื่อเสริมทักษะด้านการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.2.1 ตอนที่ 1 หาประสิทธิภาพของชุดการสอนเสริมทักษะด้านการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

จากวัตถุประสงค์ของการวิจัยในเรื่องการหาประสิทธิภาพของชุดการสอนเสริมทักษะด้านการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ต้องเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ 75/75 ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาหาประสิทธิภาพของชุดการสอนเพื่อเสริมทักษะด้านการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 4.1 รายงานสรุปผลการหาประสิทธิภาพของชุดการสอนเสริมทักษะด้านการอ่าน เรื่อง
มาตราตัวสะกด ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

ลำดับที่	คะแนนระหว่างเรียน E_1	ร้อยละ	คะแนนแบบทดสอบหลังเรียน E_2	ร้อยละ
ค่าเฉลี่ยรวม	76.10	8.36	75.43	18.86

จากตารางที่ 4.1 แสดงให้เห็นว่า การสอนด้วยชุดการสอนเสริมทักษะด้านการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 แล้วนำผลของคะแนนจากการทำใบงานของนักเรียน 7 คน คิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละได้ 8.36 และค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนหลังเรียนเท่ากับ 18.86 แสดงให้เห็นว่า ผลการเรียนรู้ด้วยชุดการสอนเสริมทักษะด้านการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 กล่าวคือ E_1/ E_2 มีค่าเท่ากับ 76.10/75.43 จึงเป็นไปตามสมมติฐาน

4.2.2 ตอนที่ 2 เพื่อหาผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ที่เรียนด้วยชุดการสอนเสริมทักษะด้านการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย

ผลการวิเคราะห์การสอนด้วยการวัดทักษะทางการอ่านก่อนเรียนและหลังเรียนที่เรียนผ่านชุดการสอนเสริมทักษะด้านการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย โดยการให้นักเรียนทดลองปฏิบัติ และเรียนรู้ผ่านชุดการสอนแล้ววัดระดับทักษะ ซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ข้อที่ 2 แสดงผลการวิเคราะห์ ดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 ผลการวัดระดับทักษะทางการอ่านก่อนเรียนและหลังเรียนที่เรียนผ่านชุดการสอนเสริมทักษะด้านการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย

	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย	ค่า S.D.	t	Sig.(2-tailed)
การวัดทักษะก่อนเรียน	25	8.36	1.62		
การวัดทักษะหลังเรียน	25	18.86	1.70	19.25	0.000

จากตารางที่ 4.2 แสดงให้เห็นว่าผลการใช้ชุดการสอนเสริมทักษะด้านการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในการวัดทักษะก่อนเรียน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 8.36 ค่า S.D. เท่ากับ 1.62 หลังจากที่นักเรียนได้เรียนรู้จากการสอนด้วยชุดการสอนเพื่อเสริมทักษะด้านการอ่าน

ตัวสะกดในภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 แล้วทำการวัดทักษะหลังเรียน นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยสูงขึ้น มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 18.86 มีค่า S.D. เท่ากับ 1.70 การวิเคราะห์ t - test ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนเท่ากับ 4.50 มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4.2.3 ตอนที่ 3 วิเคราะห์หาความพึงพอใจของผู้ปกครองทางสติปัญญาที่มีต่อชุดการสอนเพื่อเสริมทักษะด้านการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

ผลการวิเคราะห์ระดับความความพึงพอใจของผู้ปกครองทางสติปัญญา หลังจากการเรียนชุดการสอนเสริมทักษะด้านการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เป็นการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ ข้อที่ 3 ดังแสดงในตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 ผลการประเมินระดับความพึงพอใจของผู้ปกครองทางสติปัญญา หลังจากการเรียนชุดการสอนเสริมทักษะด้านการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. เข้าใจเนื้อหาในกิจกรรม	5.00	0.00	มากที่สุด
2. ชุดกิจกรรมมีความน่าสนใจ	5.00	0.00	มากที่สุด
3. กิจกรรมมีความชัดเจน	4.86	0.38	มากที่สุด
4. อุปกรณ์มีเพียงพอในการใช้ชุดกิจกรรม	4.43	0.53	มากที่สุด
5. ชุดกิจกรรมสามารถกระตุ้นให้สามารถเรียนรู้ได้ดีขึ้น	5.00	0.53	มากที่สุด
6. ภาพประกอบสื่อความหมายชัดเจน	5.00	0.00	มากที่สุด
7. ภาพประกอบมีความน่าสนใจ	5.00	0.00	มากที่สุด
8. ภาพประกอบสีสันสวยงาม	5.00	0.00	มากที่สุด
9. ภาพประกอบมีขนาดเหมาะกับวัยของเด็กบกพร่องทางสติปัญญา	5.00	0.00	มากที่สุด
10. ขนาดตัวอักษรมีความเหมาะสม	5.00	0.00	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	4.87	0.05	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.3 แสดงความพึงพอใจของเด็กบกพร่องทางสติปัญญา ที่มีต่อชุดการสอน เสริมทักษะด้านการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวนทั้งหมด 7 คน ในภาพรวม มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ด้วยค่าเฉลี่ย 4.87 โดยมีความพึงพอใจด้านเนื้อหาในกิจกรรม ชุดกิจกรรมมีความน่าสนใจ กิจกรรมมีความชัดเจน ภาพประกอบสื่อความหมายชัดเจน ภาพประกอบ มีความน่าสนใจ ภาพประกอบสีสันสวยงาม ภาพประกอบมีขนาดเหมาะกับวัยของเด็กบกพร่องทาง สติปัญญา ขนาดตัวอักษรมีความเหมาะสมและการเชื่อมโยงสูงที่สุด ด้วยค่าเฉลี่ย 5.00 และไม่พบข้อที่ นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง ชุดการสอนเสริมทักษะด้านการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อหาประสิทธิภาพและเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดการสอนเสริมทักษะด้านการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา และศึกษาความพึงพอใจต่อชุดการสอนเพื่อเสริมทักษะด้านการอ่านสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะในการวิจัย ดังนี้

- 5.1 วิธีการดำเนินการวิจัย
- 5.2 สรุปผลการวิจัย
- 5.3 การอภิปรายผล
- 5.4 ข้อเสนอแนะ
- 5.5 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

5.1 วิธีการดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัย ดังนี้

5.1.1 สํารวจสภาพปัญหาเก็บข้อมูลใน โรงเรียนเต็มรักศึกษามหาวิเคราะห์ หาสาเหตุของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ที่ขาดพัฒนาการในด้านการอ่านการสะกดคำก่อนข้างช้าและสื่อที่ใช้ในสถานศึกษาไม่เพียงพอ

5.1.2 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี หลักการ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ด้วยตนเอง แนวทางการจัดชุดการสอนเสริมทักษะด้านการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

5.1.3 วิเคราะห์เนื้อหา โครงสร้าง แนวทางการจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่าน กำหนดจุดประสงค์การสอน ออกแบบชุดการสอน

5.1.4 สร้างชุดการสอนตามโครงสร้างของเนื้อหาที่กำหนดไว้ โดยยึดแนวทางการจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่าน

5.1.5 สร้างแบบวัดระดับทักษะทางการอ่าน และแบบประเมินความพึงพอใจของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ที่มีต่อการสอนด้วยชุดการสอนเสริมทักษะด้านการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

5.1.6 นำชุดการสอนเสริมทักษะด้านการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินหาคุณภาพ ทำการแก้ไขปรับปรุงจนมีคุณภาพที่ยอมรับได้

5.1.7 หาประสิทธิภาพชุดการสอนเสริมทักษะด้านการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองหาประสิทธิภาพ 3 ครั้ง ดังนี้

5.1.7.1 การทดลองหาประสิทธิภาพครั้งที่ 1 วิทยุบุคคล ผู้วิจัยทดลองกับเด็กบกพร่องทางสติปัญญาต่างโรงเรียนกันกับกลุ่มทดลองหาประสิทธิภาพ โดยทดลองกับเด็กบกพร่องทางสติปัญญาด้านการอ่าน 1 คน ผลการทดลองพบว่า ไม่มีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด E_1/E_2 มีค่าเท่ากับ 46.29/45.71 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียน (\bar{x} 46.00) (\bar{x} 45.00) สูงกว่าก่อนเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และความพึงพอใจของเด็กบกพร่องทางสติปัญญาที่มีต่อชุดการสอนเสริมทักษะด้านการอ่าน จัดอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{x} 3.07)

5.1.7.2 การทดลองหาประสิทธิภาพครั้งที่ 2 กลุ่มย่อย ทดลองกับเด็กบกพร่องทางสติปัญญาจำนวน 3 คน ผู้วิจัยนำชุดการสอนฯ ที่ได้จากการปรับปรุงครั้งที่ 1 แล้วโดยปรับขนาดสื่อให้มีขนาดที่พอดี ปรับคำศัพท์ให้ง่ายขึ้นรวมทั้งสีสรรที่ใ้ประกอบให้มีความสวยงามน่าสนใจ ทดลองกับเด็กบกพร่องทางสติปัญญาต่างโรงเรียนกันกับกลุ่มทดลองหาประสิทธิภาพ พบว่า ชุดการสอนเสริมทักษะด้านการอ่านเรื่องมาตราตัวสะกด ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด E_1/E_2 มีค่าเท่ากับ 61.14/60.57 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียน (\bar{x} =11.43, S.D.=0.98) (\bar{x} =15.00, S.D.=1.41) สูงกว่าก่อนเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และความพึงพอใจของเด็กบกพร่องทางสติปัญญาที่มีต่อชุดการสอนเสริมทักษะด้านการอ่านจัดอยู่ในระดับมาก (\bar{x} =4.33, S.D.=0.58) และมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการออกแบบอยู่ในระดับมาก

5.1.7.3 การทดลองหาประสิทธิภาพครั้งที่ 3 ภาคสนาม ผู้วิจัยนำทดลองกับเด็กบกพร่องทางสติปัญญาจำนวน 7 คน ผลการทดลองพบว่า E_1/E_2 มีค่าเท่ากับ 76.10/75.43 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียน (\bar{x} =8.36, S.D.=1.62) (\bar{x} =18.86, S.D.=1.70) สูงกว่าก่อนเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และความพึงพอใจของเด็กบกพร่องทางสติปัญญาที่มีต่อชุดการสอนเสริมทักษะด้านการอ่าน จัดอยู่ในระดับมาก (\bar{x} =4.87, S.D.=0.05) และมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการออกแบบอยู่ในระดับดีมาก

5.1.8 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการสอนด้วยชุดการสอนเสริมทักษะด้านการอ่าน สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

5.1.8.1 เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาเรียนรู้ด้วยชุดการสอนเสริมทักษะด้านการอ่าน สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

5.1.8.2 ทำแบบทดสอบก่อนเรียนชุดการสอนเสริมทักษะด้านการอ่าน สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

5.1.8.3 ศึกษาชุดการสอนเสริมทักษะด้านการอ่าน สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

5.1.8.4 ทำแบบทดสอบหลังเรียน ชุดการสอนเสริมทักษะด้านการอ่าน สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

5.1.8.5 ตรวจสอบวัดทักษะการอ่านก่อนเรียน/หลังเรียน จัดเก็บข้อมูลเป็นแบบการให้คะแนนโดยให้คะแนนถ้าทำได้ให้ 5 คะแนน และถ้าทำไม่ได้ให้ 0 คะแนนตามลำดับ จากนั้นนำคะแนนที่ได้มาทดสอบด้วยวิธีทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน

5.1.8.6 บันทึกข้อมูลจากการทำแบบประเมินพฤติกรรม การอ่าน และความพึงพอใจของเด็กบกพร่องทางสติปัญญาที่มีต่อชุดการสอนเสริมทักษะด้านการอ่านแล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติต่อไป

5.1.9 ศึกษาความพึงพอใจต่อชุดการสอนเสริมทักษะด้านการอ่าน สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวนทั้งหมด 7 คน ในภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ด้วยค่าเฉลี่ย 4.87

5.2 สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยสอดคล้องตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

5.2.1 ประสิทธิภาพของชุดการสอนเสริมทักษะด้านการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้ทำการสร้างและพัฒนาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 กล่าวคือ จากการหาประสิทธิภาพได้ค่าร้อยละของคะแนนระหว่างเรียนเท่ากับ 76.10 (E_1) และร้อยละของคะแนนจากแบบทดสอบหลังเรียนเท่ากับ 75.43 (E_2)

5.2.2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า คะแนนหลังการเรียนรู้อาจชุดการสอนเสริมทักษะด้านการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย มีค่าสูงกว่าคะแนนก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5.2.3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของเด็กบกพร่องทางสติปัญญา ที่มีต่อชุดการสอนเสริมทักษะด้านการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวนทั้งหมด 7 คน ในภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ด้วยค่าเฉลี่ย 4.87 โดยมีความพึงพอใจด้านเนื้อหาในกิจกรรม ชุดกิจกรรมมีความน่าสนใจ กิจกรรมมีความชัดเจน ภาพประกอบสื่อความหมายชัดเจน ภาพประกอบมีความน่าสนใจ ภาพประกอบสีสันสวยงาม ภาพประกอบมีขนาดเหมาะสมกับวัยของเด็กบกพร่องทางสติปัญญา ขนาดตัวอักษรมีความเหมาะสมและการเชื่อมโยงสูงที่สุด ด้วยค่าเฉลี่ย 5.00 และไม่พบข้อที่นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

5.3 การอภิปรายผล

การวิจัย เรื่อง ชุดการสอนเสริมทักษะด้านการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ตามวัตถุประสงค์และสมมติฐานของการวิจัย ซึ่งผลการวิจัยนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

5.3.1 ชุดการสอนเสริมทักษะด้านการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ประกอบด้วย กิจกรรมการเรียนรู้ที่มีความสำคัญ ดังนี้ แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านมาตราตัวสะกด แม่กก แม่กด แม่กบ แม่กง บัตรคำ บัตรภาพ และสื่อวีดิทัศน์ เนื่องจากนักเรียนเป็นเด็กบกพร่องทางสติปัญญาด้านการอ่าน ย่อมส่งผลให้เกิดอุปสรรคต่อการเรียนรู้ตัวสะกดในแต่ละมาตรา การแยกแยะคำ รวมทั้งความเข้าใจในการทำกิจกรรมการเรียนรู้ อาจทำให้กระบวนการจัดการเรียนรู้ไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ ด้วยเหตุนี้ผู้สอนได้จัดทำคู่มือเพื่อเตรียมความพร้อมของผู้เรียนให้มีความพร้อมมากที่สุดก่อนที่จะทำกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ จากการพัฒนาประสิทธิภาพของชุดการสอนเสริมทักษะด้านการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนเสริมทักษะด้านการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ก่อนการใช้ชุดการสอนเพื่อเสริมทักษะด้านการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในการจัดการเรียนการสอนนักเรียนทำการวัดทักษะก่อนเรียน มีคะแนนเฉลี่ยของคะแนนเต็ม 25 คะแนน เท่ากับ 8.36 จากจำนวนนักเรียนทั้งหมด 7 คน หลังจากทำการทดสอบก่อนเรียนเสร็จแล้ว ผู้วิจัยได้นำชุดการสอนเสริมทักษะด้านการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ใช้ในการจัดการเรียนการสอนโดยกำหนดกิจกรรมให้นักเรียนได้เรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วย ใบกิจกรรม บัตรคำ บัตรภาพ สมุดส่งเสริมการอ่าน สื่อวีดิทัศน์

ซึ่งหลังจากผู้เรียนได้ทำกิจกรรมแต่ละแบบฝึกหัดแล้ว ผู้สอนจะทำแบบสังเกตพฤติกรรมกรรมการอ่านของนักเรียนแต่ละคนโดยจะมีการประเมินที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ลำควน ศรีพรหมมาศ (2553) พบว่า นักเรียนกรณีศึกษามีพัฒนาการความสามารถในอ่านคำภาษาไทย ก่อนใช้สมุดภาพคำหมวดหมู่ คิดเป็นร้อยละ 13.33 และหลังใช้สมุดภาพคำหมวดหมู่ คิดเป็นร้อยละ 93.34 กรณีศึกษามีพัฒนาการสูงขึ้น คิดเป็นร้อยละ 80.34 มีพฤติกรรมกรรมการเรียนหลังใช้สมุดภาพคำ หมวดหมู่ คือ มีความสามารถในการบอกชื่อภาพได้ถูกต้อง คิดเป็นร้อยละ 98.33 มีความสามารถในการอ่านคำได้ถูกต้อง คิดเป็นร้อยละ 70.00 มีความสนใจในภาพ คิดเป็นร้อยละ 100 และมีความสามารถในการตั้งใจปฏิบัติกิจกรรม คิดเป็นร้อยละ 100

5.3.2 จากการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนที่เรียน โดยใช้ชุดการสอนเสริมทักษะด้านการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ในการวัดทักษะก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 8.36 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 1.62 หลังจากที่นักเรียนได้เรียนรู้จากชุดการสอนเพื่อเสริมทักษะด้านการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย แล้วทำการวัดทักษะหลังเรียน พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยสูงขึ้นจากเดิม มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 18.86 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 1.70 การวิเคราะห์ t-test ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนเท่ากับ 4.50 มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เมตตา บุญยะ (2552, น. 134) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง การพัฒนาหนังสือนิทานเพื่อส่งเสริมการอ่าน และเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนรู้โดยใช้หนังสือนิทานมีความสามารถในการอ่านและเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.3.3 จากการวิจัยพบว่า ผลการวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของนักเรียนหลังการใช้ชุดการสอนเสริมทักษะด้านการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.87 เพราะนักเรียนได้เรียนรู้จากกิจกรรมและฝึกทักษะการอ่านประกอบกิจกรรมในใบความรู้ ทำให้ผู้เรียนมีความพอใจต่อชุดการสอน เนื่องจากการสอนด้วยชุดการสอนเสริมทักษะด้านการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ให้ผลิตเพลงและความรู้ รวมทั้งช่วยให้นักเรียนรู้จักตัวสะกดในแต่ละมาตรา สามารถแยกคำอ่านได้อย่างถูกต้อง รวมถึงการอ่านออกเสียงในตัวสะกดที่อ่านออกเสียงเหมือนกันแต่สะกดไม่เหมือนกัน จึงทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในเนื้อหา สามารถเรียนรู้ได้ทันตามเกณฑ์ระดับชั้น เนื่องจากผู้เรียนได้เรียนตามเนื้อหาการเรียนวิชาภาษาไทยพื้นฐาน ได้ลงมือปฏิบัติพร้อมกับเพื่อนร่วมชั้นทำให้ผู้เรียนเกิดความ

สนุกและมีความกระตือรือร้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธิดารัตน์ อิมัง (2556, น. 17) ได้ศึกษาวิจัย เรื่องเทคนิคเพื่อนสอนเพื่อนสามารถพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำแก่นักเรียนเฝ้า “ปกากะญอ” ที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ พบว่าการพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำสูงได้ผลสัมฤทธิ์ของคะแนนการอ่านสะกดคำหลังเรียนสูงขึ้น โดยมีความต่างระหว่างก่อนและหลังเรียนเฉลี่ย เท่ากับร้อยละ 39

ข้อสังเกตที่พบในระหว่างการเรียนรู้จากชุดการสอนเสริมทักษะด้านการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา พบว่า นักเรียนมีความตั้งใจและมีความกระตือรือร้นในการเรียนมีสมาธิสามารถปฏิบัติตามในใบกิจกรรมได้อย่างสนุกสนาน เพราะนักเรียนได้ปฏิบัติจริงช่วยให้เกิดการเรียนรู้ รวมทั้งสามารถเรียนรู้ได้เองในการทำกิจกรรมจับคู่ คำศัพท์กับบัตรรูปภาพ อีกทั้งก่อนเข้าสู่บทเรียนยังมีกิจกรรมเข้าจังหวะร้องเพลงตามมาตราตัวสะกด แม่ก ก แม่ก ด แม่ก บ แม่ก ง ทำให้นักเรียนผ่อนคลายและกระตุ้นการเรียนรู้ ทำให้นักเรียนได้พัฒนาศักยภาพ โดยมีครูร่วมกับผู้เรียน กระตุ้น ท้าทาย ให้กำลังใจ และชี้แนะแนวทางการแสวงหาความรู้ที่ถูกต้อง

5.4 ข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ ดังนี้

5.4.1 ชุดการสอนเสริมทักษะด้านการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ซึ่งหากผู้เรียนขาดความพร้อมจะส่งผลในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ควรเตรียมความพร้อมของผู้เรียนโดยก่อนเข้าสู่บทเรียนผู้สอนควรให้นักเรียนทำกิจกรรม เช่น ร้องเพลงเข้าจังหวะ หรือ กิจกรรมต่างๆเพื่อเป็นการผ่อนคลายและเตรียมความพร้อมให้ผู้เรียนกระตุ้นให้เกิดการอยากรู้และมีความกระตือรือร้น

5.4.2 ชุดการสอนเสริมทักษะด้านการอ่าน สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการจัดการเรียนการสอนในวิชาอื่นๆ ได้ โดยการปรับกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้ในช่วงชั้นหรือกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่จะนำไปใช้

5.5 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

จากผลการวิจัยที่ได้สรุปและอภิปรายผล ผู้วิจัยมีแนวคิดเป็นข้อเสนอแนะ ดังนี้

5.5.1 ควรศึกษาเนื้อหาในมาตราตัวสะกด ในแม่ กน/ แม่ กม/ แม่ เกย/แม่ เกยว เพิ่มเติม

5.5.2 ควรมีการสร้างชุดการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในหมวดอื่น ๆ เพิ่มเติม เช่น การพูด การเขียน เพื่อให้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

5.5.3 ควรศึกษาเกี่ยวกับพื้นฐานความสามารถในการอ่าน เพื่อให้ทราบถึงจุดเด่นจุดด้อยที่ต้องปรับแก้ไข และเป็นแนวทางในการสร้างชุดการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทยในหมวดอื่นๆ

5.5.4 ควรเลือกสื่อและกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับวัยของเด็กเพื่อให้เกิดความสนใจ

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2545). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าพาสตูกภัณฑ์.
- กรองกาญจน์ อรุณรัตน์. (2536). ชุดการเรียนการสอน. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- กุศยา แสงเดช. (2545). แบบฝึกหัดพัฒนาสื่อการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: แม็ค.
- เกรียงศักดิ์ นามเสริฐ. (2555). การพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้แบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยรามคำแหง).
- เขมิกา ห่อประหลาด. (2549). การสร้างแบบฝึกการอ่านด้วยภาพเพื่อพัฒนาความคงทนในการจำคำสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาระดับพอเรียนได้ โรงเรียนบ้านห้วยไผ่อำเภอไชยปราการ จังหวัดเชียงใหม่. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ (การศึกษาพิเศษ), มหาวิทยาลัยเชียงใหม่).
- จงจิตร ไชยวงศ์. (2549). การพัฒนาทักษะการสื่อสารของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา โดยระบบแลกเปลี่ยนรูปภาพเพื่อการสื่อสาร. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ (การศึกษาพิเศษ), มหาวิทยาลัยเชียงใหม่).
- จินดา ลาโพธิ์. (2553). การพัฒนาชุดการเรียนการสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคผังกราฟิกเพื่อสร้างความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ไทยสำหรับนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ (การศึกษาพิเศษ), มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร).
- จิราพร คำด้วง. (2546). บทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการอ่านกับความสนใจในการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ (การศึกษาพิเศษ), มหาวิทยาลัยเชียงใหม่).
- ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2542). การอ่านและส่งเสริมการอ่าน (Reading and Reading Promotion). กรุงเทพฯ: ศิลปบรรณาคาร.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2523). **นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษากับการสอนระดับอนุบาล**
กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- _____. (2532). **คำบรรยายวิชาบทเรียนสำเร็จรูป**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2537). “การประเมินผลสื่อประสม”. ในเอกสารการสอนชุดวิชาสื่อการสอนระดับมัธยมศึกษา สาขาศึกษาศาสตร์. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- _____. (2556). การทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอน. วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย, น. 8-9.
- ไชยยศ เรืองสุวรรณ. (2526). **เทคโนโลยีทางการศึกษา หลักการแนวปฏิบัติ (พิมพ์ครั้งที่ 2)**.
กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.
- ไชยรัตน์ สาและ. (2016). **เกณฑ์การให้คะแนน**. สืบค้นจาก [http :www.educms.pn.psu.ac.th/
ojs-student/include/getdoc.php?id](http://www.educms.pn.psu.ac.th/ojs-student/include/getdoc.php?id)
- ยุพิน พิพิธกุล. (2546). **การเรียนการสอนคณิตศาสตร์ยุคปฏิรูปการศึกษา**. กรุงเทพฯ: พิพิธการพิมพ์.
- ทศพร แสงสว่าง (2559). **การผลิตชุดการสอนผ่านเครือข่าย**. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- ทัศนีย์ สุขเมธี. (2542). **การสอนภาษาไทย**. กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏธนบุรี.
- ทิสนา แคมมณี. (2545). **ศาสตร์การสอนความรู้เพื่อจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ**.
กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชนวรรณ ศรีเลิศ. (2550). **การใช้ชุดการสอนการคูณพื้นฐานที่ใช้กิจกรรมศิลปะพื้นฐานสำหรับนักเรียนที่บกพร่องทางสติปัญญา โรงเรียนน่านปัญญานุกูล**. (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต (การศึกษาพิเศษ), มหาวิทยาลัยเชียงใหม่).
- ธิดารัตน์ อิมัง. (2556). **การพัฒนาทักษะด้านการอ่านสะกดคำ ของนักเรียนปกาดกอะฮู ที่มีควมบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิคเพื่อนสอนเพื่อน**. (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต (การศึกษาพิเศษ), มหาวิทยาลัยเชียงใหม่).
- เดกิงกิจ แก้วแสนห์. (2541). **อ่านอย่างไรอ่านให้ดี**. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- นพพร ไทยเจริญ. (2549). การสร้างชุดการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่อง ดินและหิน ในท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา).
- บรรเทา กิตติศักดิ์. (2542). โรงเรียนชุมชน. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- บันลือ พฤษะวัน. (2534). ยุทธศาสตร์การสอนตามแนวหลักสูตรใหม่. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- บุญเกื้อ ควรวาเวช. (2542). นวัตกรรมการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: เอส. อาร์. พรินติ้ง.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2537). การพัฒนาการสอน. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- _____. (2541). วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย (เล่ม 1). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- เบญจพร ปัญญาขง. (2547). คู่มือ “ช่วยเหลือเด็กบกพร่องด้านการเรียนรู้”. นนทบุรี: กองสุขภาพจิต สังกัด กรมสุขภาพจิต สังกัด กระทรวงสาธารณสุข.
- เบ็ญจมาศ กาลาศรี. (2544). ผลการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยการใช้เทคนิคบูรณาการการอ่านและการเขียนที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์).
- ประภัศร ปันสวน. (2547). การจัดกิจกรรมส่งเสริมการรักการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 22 อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่).
- ประภาพรรณ เส็งวงศ์. (2550). การพัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้ด้วยการวิจัยในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ: อี. เค. บุ๊คส์.
- พิมพ์มล แสนนาม. (2553). การพัฒนาชุดกิจกรรมฝึกการอ่านภาษาไทยเชิงวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. (ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม).
- พัฒนา จันทนา. (2545). เสริมทักษะการสอนสังคมศึกษา. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พัชรวิทย์ เกตุแก่นจันทร์. (2542). การบริหารสมอง (Brain Gym). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ผกาศรี เย็นบุตร. (2542). การอ่าน. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ผดุง อารยวิญญู. (2541). การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: บรรณกิจ
- _____. (2533). การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ. กรุงเทพฯ: แวนแก้ว.
- มธุรส สว่างบำรุง. (2542). จิตวิทยาทั่วไป (พิมพ์ครั้งที่ 1). เชียงใหม่: กิตติการพิมพ์.
- เมตตา บุญยะศิริ. (2552). การพัฒนาหนังสือนิทานเพื่อส่งเสริมการอ่านและเขียนสะกดคำ ตามมาตราตัวสะกด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร).
- เมธิตา เชื้อปัญญา. (2547). การพัฒนาแผนการสอนทักษะการอ่านภาษาไทยสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยต้มจังหวัดลำพูน. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต(การศึกษาพิเศษ), มหาวิทยาลัยเชียงใหม่).
- ระพีพันธ์ โพธิ์ศรี. (2547). การสร้างและวิเคราะห์คุณภาพชุดการสอน.(เอกสารประกอบการสอน). อุดรดิตต์: คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตต์.
- _____. (2550). การสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้. อุดรดิตต์: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตต์.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542. กรุงเทพฯ: นานมีบุคส์.
- โรงเรียนเต็มรักศึกษา. (2559). แผนการสอนระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้น. ในเอกสารประกอบการสอน. นนทบุรี: โรงเรียนเต็มรักศึกษา.
- ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. (2538). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ลำดวน ศรีพรหมมาศ. (2553). การใช้สมุดภาพหมวดหมู่เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านคำภาษาไทยของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับปานกลาง ชั้นประถมศึกษาปีที่4. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต(การศึกษาพิเศษ), มหาวิทยาลัยเชียงใหม่).
- วารินทร์ รัศมีพรหม. (2542). การออกแบบและพัฒนาระบบการสอน. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วัฒนาพร ระจับทุกข์. (2541). แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: [ม.ป.ท.].

บรรณานุกรม (ต่อ)

- วลัยภรณ์ อาทิตย์เที่ยง. (2529). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีลักษณะและภูมิหลังต่างกัน. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย). สืบค้นจาก <http://cuir.car.chula.ac.th/handle/123456789/24231>
- สมพร มั่นตะสูตร แพ่งพิพัฒน์. (2540). การเขียนเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- สุรี แซ่บุ. (2550). การใช้การเล่านิทานเพื่อเพิ่มทักษะทางคณิตศาสตร์ในเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต(การศึกษาพิเศษ), มหาวิทยาลัยเชียงใหม่).
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2537). “หน่วยที่ 13 วิธีสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน. ในเอกสารประมวลสาระชุด วิชาการพัฒนาทักษะทางภาษา. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2527). แนวคิดและเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุเมธ แสงนาทร. (2542). รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษในระดับภาษาอังกฤษระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏ กรณีศึกษาในสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุชาติ ศิริสุขไพบลูย์. (2526). การสอนทักษะปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- สุพัตร พร้อมดิษฐ์. (2546). ผลการใช้นิทานพื้นบ้านจังหวัดจันทบุรีที่มีต่อการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลจันทบุรี จังหวัดจันทบุรี. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช).
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. [ม.ป.ป.]. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค. [ม.ป.ท.].
- _____. (2531). คู่มือการขอกำหนดตำแหน่ง อาจารย์ 2 ระดับ 7. กรุงเทพฯ: ผลิตองรัตน์.
- เสาวลักษณ์ ทรองจิตร. (2547). การพัฒนาแผนการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ วิชาภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม).

บรรณานุกรม (ต่อ)

- อรัญญา เชื้อทอง. (2546). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านคำยากของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้
ในสถานศึกษาที่จัดการเรียนร่วมโดยใช้บทร้อยกรอง. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ).
- อัจฉรา ชิวพันธ์. (2549). ภาษาพาสอน เรื่อง นำรู้สำหรับครูภาษาไทย (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ:
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัจฉรา ธรรมภรณ์. (2531). จิตวิทยาการเรียนรู้. ปัตตานี: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขต
ปัตตานี.
- อัจฉรา พิมพ์สอน. (2555). การใช้ชุดการสอนวิชาคณิตศาสตร์เพื่อพัฒนาความพร้อมทาง
คณิตศาสตร์ของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต,
(การศึกษาพิเศษ), มหาวิทยาลัยเชียงใหม่).
- อัยฎางค์พร มหาศนันท์. (2547). การสร้างชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้ เรื่อง ประเพณีท้องถิ่น
ของเรา สำหรับผู้เรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนบ้านเป่าวิทยาคาร จังหวัดเชียงใหม่.
(วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่).
- อุทัยวรรณ อรรคเสลา. (2557). การพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำมาตราตัวสะกด โดยใช้แบบฝึก
กลุ่มสาระเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 (งานวิจัยในชั้นเรียน).
กรุงเทพฯ: โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม.
- American Association on Mental Retardation. (1992). **Mental retardation :Definition,
classification, and systems of support** (9th ed.). Washington, DC: American Association on
Mental Retardation.
- Luckasson, R. D. and other. (1992). **Mental Reaterdation Definition, classification, and Systems
of Support** (9th ed.). Washington, DC: American Association on Mental Retardation.
- Likert, R.. (1932). "A Technique for The Measurement of Attitudes". **Archives of Psychology**,
pp. 140, 1-55.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

- รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย
- หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

ผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีการศึกษา

1. รองศาสตราจารย์ ดร.วิสุทธิ สุนทรกนกพงศ์
อาจารย์ประจำภาควิชาครุศาสตร์วิศวกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าคุณทหารลาดกระบัง
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทงศักดิ์ โสวจัสตาดกุล
หัวหน้าศูนย์นวัตกรรมและเทคโนโลยี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
3. นางฉัฐมณฑา รัชฎาโชจิพงศ์
ครู ชำนาญการ ฝ่ายวิชาการและบริหารงานด้านสื่อการสอน
ศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนรัตนโกสินทร์ รังสิต

ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา

1. นายนิทัศน์ วิเชียรเลิศ
ผู้อำนวยการสถานศึกษา โรงเรียนเต็มรักศึกษา
2. นายภิญโญ นิลบ่อ
รองผู้อำนวยการสถานศึกษา โรงเรียนเต็มรักศึกษา (ฝ่ายงานบริหารวิชาการ)
3. นางสุนันทา อร่ามเรือง
หัวหน้าระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเต็มรักศึกษา

ผู้เชี่ยวชาญด้านวัดและประเมินผล

1. ดร.ชิปต์ย์ โสคติวรรณ
อาจารย์ประจำสาขาวิชาสถิติประยุกต์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
2. ดร.สุรัตน์ ขวัญบุญจันทร์
อาจารย์ประจำภาควิชาการศึกษา สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
3. ดร.ฉัฐพงษ์ โตม้น
อาจารย์ประจำภาควิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม สาขาเทคนิคศึกษา
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ที่ ศธ 0578.02 / 0735. 2

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ต.คลองหก อ.คลองหลวง
จ.ปทุมธานี 12110

26 ตุลาคม 2559

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือวิจัยด้านสื่อ

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.วิสุทธิ์ สุนทรกนกพงศ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบประเมินคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เนื่องด้วย นางสาวพัชริยา อินทร์พรหม นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้รับอนุมัติจัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ชุดการสอนเพื่อเสริมทักษะด้านการอ่าน เรื่อง มาตราตัวสะกดระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา โดยมี ดร.ทศพร แสงสว่าง เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถอย่างยิ่ง จึงขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ ในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย ให้แก่ นางสาวพัชริยา อินทร์พรหม เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.นพดล พรามณี)

หัวหน้างานบัณฑิตศึกษา ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 02 5493209

โทรสาร 02 5493209

ที่ ศธ 0578.02 / ๐7๓5.1

คณะกรรมการอุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ต.คลองหก อ.คลองหลวง
จ.ปทุมธานี 12110

26 ตุลาคม 2559

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือวิจัยด้านสื่อ

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทงศักดิ์ โสวจัสตกุล

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบประเมินคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เนื่องด้วย นางสาวพัชรียา อินทร์พรหม นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้รับอนุมัติจัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ชุดการสอนเพื่อเสริมทักษะด้านการอ่าน เรื่อง มาตราตัวสะกดระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา โดยมี ดร.ทศพร แสงสว่าง เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถอย่างยิ่ง จึงขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ ในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย ให้แก่ นางสาวพัชรียา อินทร์พรหม เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.นพดล พรมณี)

หัวหน้างานบัณฑิตศึกษา ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 02 5493209

โทรสาร 02 5493209

ที่ ศธ 0578.02 / ๐๗๕๕

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ต.คลองหก อ.คลองหลวง
จ.ปทุมธานี 12110

26 ตุลาคม 2559

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือวิจัยด้านสื่อ

เรียน นางณัฐมณฑา รฆุโขตีพงศ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบประเมินคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เนื่องด้วย นางสาวพัชรียา อินทร์พรหม นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้รับอนุมัติจัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ชุดการสอนเพื่อเสริมทักษะด้านการอ่าน เรื่อง มาตราตัวสะกดระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา โดยมี ดร.ทศพร แสงสว่าง เป็นที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ อย่างดีจึงขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ ในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย ให้แก่ นางสาวพัชรียา อินทร์พรหม เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.นพดล พรามณี)

หัวหน้างานบัณฑิตศึกษา ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 02 5493209

โทรสาร 02 5493209

ที่ ศธ 0578.02 / 072 ๘

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ต.คลองหก อ.คลองหลวง
จ.ปทุมธานี 12110

๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน นายนิทัศน์ วิเชียรเลิศ ผู้อำนวยการโรงเรียนเต็มรักศึกษา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบประเมินหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

เนื่องด้วย นางสาวพัชรียา อินทร์พรหม นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้รับอนุมัติจัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ชุดการสอนเพื่อเสริมทักษะด้านการอ่าน เรื่องมาตราตัวสะกด สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา โดยมี ดร.ทศพร แสงสว่าง เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถอย่างยิ่ง จึงขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ ในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย ให้แก่ นางสาวพัชรียา อินทร์พรหม เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.นพดล พรามณี)

หัวหน้างานบัณฑิตศึกษา ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

งานบัณฑิตศึกษา

โทร/โทรสาร 02 5493209

ที่ ศธ 0578.02 / 0719.2

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ต.คลองหก อ.คลองหลวง
จ.ปทุมธานี 12110

20 ตุลาคม 2559

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน นายอภิเกียรติ นิลปอ รองผู้อำนวยการโรงเรียนเตรียมรักศึกษา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

เนื่องด้วย นางสาวพัชรีญา อินทร์พรหม นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้รับอนุมัติจัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ชุดการสอนเพื่อเสริมทักษะด้านการอ่าน เรื่องมาตราตัวสะกด สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา โดยมี ดร.ศุภพร แสงสว่าง เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถอย่างดียิ่ง จึงขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ ในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย ให้แก่ นางสาวพัชรีญา อินทร์พรหม เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.นพดล พรมณี)

หัวหน้างานบัณฑิตศึกษา ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

งานบัณฑิตศึกษา

โทร/โทรสาร 02 5493209

ที่ ศธ 0578.02 / 0714.1

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ต.คลองหก อ.คลองหลวง
จ.ปทุมธานี 12110

20 ตุลาคม 2559

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน นางสาวนันทา อร่ามเรือง หัวหน้าระดับชั้นประถมศึกษาที่ 1-3 โรงเรียนเด็กรักศึกษา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

เนื่องด้วย นางสาวพัชรียา อินทร์พรหม นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้รับอนุมัติจัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ชุดการสอนเพื่อเสริมทักษะด้านการอ่าน เรื่องมาตราตัวสะกด สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา โดยมี ดร.ศพร แสงสว่าง เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถอย่างดียิ่ง จึงขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ ในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย ให้แก่ นางสาวพัชรียา อินทร์พรหม เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.นพดล พราหมณี)

หัวหน้างานบัณฑิตศึกษา ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

งานบัณฑิตศึกษา

โทร/โทรสาร 02 5493209

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม งานบัณฑิตศึกษา โทร. 025493209

ที่ ศธ 0578.02/1551

วันที่ 26 ตุลาคม 2559

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.ธิปไตย โสถถาวรณ

เนื่องด้วย นางสาวพัชรียา อินทร์พรหม นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้รับอนุมัติจัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ชุดการสอนเพื่อเสริมทักษะด้านการอ่าน เรื่อง มาตราตัวสะกดระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา โดยมี ดร.ทศพร แสงสว่าง เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถอย่างยิ่ง จึงขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ ในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย ให้แก่ นางสาวพัชรียา อินทร์พรหม เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

(ดร.นพดล พรามณี)

หัวหน้างานบัณฑิตศึกษา ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม งานบัณฑิตศึกษา โทร. 025493209

ที่ ศธ 0578.02/ 2551.1

วันที่ 26 ตุลาคม 2559

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.สุรัตน์ ขวัญบุญจันทร์

เนื่องด้วย นางสาวพัชรียา อินทร์พรหม นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้รับอนุมัติจัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ชุดการสอนเพื่อเสริมทักษะด้านการอ่าน เรื่อง มาตราตัวสะกดระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา โดยมี ดร.ทศพร แสงสว่าง เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถอย่างยิ่ง จึงขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ ในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย ให้แก่ นางสาวพัชรียา อินทร์พรหม เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

(ดร.นพดล พรามณี)

หัวหน้างานบัณฑิตศึกษา ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม งานบัณฑิตศึกษา โทร. 025493209

ที่ ศธ 0578.02/ 1551.2

วันที่ 26 ตุลาคม 2559

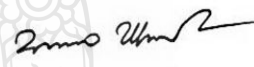
เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.ณัฐพงษ์ โทมัน

เนื่องด้วย นางสาวพัชรียา อินทร์พรหม นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้รับอนุมัติจัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ชุดการสอนเพื่อเสริมทักษะด้านการอ่าน เรื่อง มาตราตัวสะกดระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา โดยมี ดร.ทศพร แสงสว่าง เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถอย่างยิ่ง จึงขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ ในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย ให้แก่ นางสาวพัชรียา อินทร์พรหม เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

(ดร.นพดล พรมณี)

หัวหน้างานบัณฑิตศึกษา ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

ภาคผนวก ข

- การวิเคราะห์เนื้อหาหลักสูตร
- คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน
- แนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการรับรู้และแสดงออกทางภาษา
- โครงสร้างเนื้อหาการอ่านมาตราตัวสะกด สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา
- แผนผังขั้นตอนการจัดกระบวนการเรียนรู้
- กำหนดการสอนรายชั่วโมง

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน

คำอธิบายทักษะการอ่าน

ทักษะการรับรู้และแสดงออกทางภาษา เป็นการพัฒนาให้ผู้เรียนสามารถรับรู้และแสดงออกทางภาษาที่เหมาะสมในเรื่องการรับรู้เสียงและคำ การแสดงสีหน้าท่าทางและคำพูด การออกเสียงพยัญชนะและสระ การสร้างคำพูดและประโยค และการบอกข้อมูลส่วนตัว

โดยใช้การปฏิบัติจริง การสาธิต การเลียนแบบ การวิเคราะห์งานเป็นลำดับขั้นตอนฝึกทักษะแบบบูรณาการ ในการพัฒนาศักยภาพอย่างสมบูรณ์และสมดุลในด้านต่างๆ เพิ่มมากขึ้น มีคณะสหวิชาชีพ ผู้ปกครอง ครอบครัว ชุมชน และผู้เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการพัฒนาศักยภาพผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถรับรู้และแสดงออกทางภาษา ถ่ายทอดความรู้สึก หรือแสดงออกถึงความเข้าใจ ในการรับรู้ภาษา ใช้ภาษาในการสื่อสารกับบุคคลอื่นในชีวิตประจำวันได้ รวมถึงสนใจต่อการเรียนรู้สิ่งต่างๆ รอบตัว เล่นและทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

แนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการรับรู้และแสดงออกทางภาษา

ทักษะย่อย	เนื้อหา	พัฒนาการที่คาดหวัง	แนวการจัดกิจกรรม
3. การออกเสียงพยัญชนะ และสระ	3.1 สระ อา อี อู ออ ไอ โอ	1. สามารถออกเสียงคำที่ประกอบด้วย สระ อา อี อู ออ ไอ โอ ได้	1. ผู้สอนเล่านิทานง่ายๆ ที่ประกอบด้วย คำที่มีสระ อา อี อู ออ ไอ โอ เช่น ตา ขา ทิว ปูง พ่อ ไก่ ไบ โต โบ เป็นต้น 2. ผู้เรียนออกเสียงคำที่มีสระ อา อู ออ ไอ โอ ตามครู เช่น ปา สี รู รอ ไวไว โมโห เป็นต้น 3. ผู้เรียนออกเสียงคำที่มีสระ อา อู ออ ไอ โอ ด้วยตนเอง เช่น ตา ขา ทิว ปู 4. พ่อ ไก่ ไบ โต โบ ปา สี รู รอ ไวไว โมโห เป็นต้น
	3.2 พยัญชนะ ต้น (เสียงนา) ม น ห ย ค อ ว บ ก ป	1. สามารถออกเสียงคำที่ประกอบด้วยพยัญชนะต้นที่กำหนดให้ได้	1. ผู้เรียนออกเสียงคำที่ประกอบด้วยพยัญชนะต้น (เสียงนา) ม น ห ย ค อ ว บ ก ป ตามครู เช่น ม้า นาย ขุย วิ่ง บ้าน กบ ปาก เป็นต้น 2. ผู้เรียนออกเสียงคำจากบัตรภาพ บัตรคำที่มีพยัญชนะต้น (เสียงนา) ม น ห ย ค อ ว บ ก ป เช่น หมา นัว หาง หู ขุย คิ้ว ปาก ว่าว โอง บ้าน เป็นต้น 3. ผู้เรียนออกเสียงคำที่ประกอบด้วยพยัญชนะต้น (เสียงนา) ม น ห ย ค อ ว บ ก ป ด้วยตนเอง เช่น ม้า นาย ขุย วิ่ง บ้าน กบ ปาก ปู กิน เป็นต้น

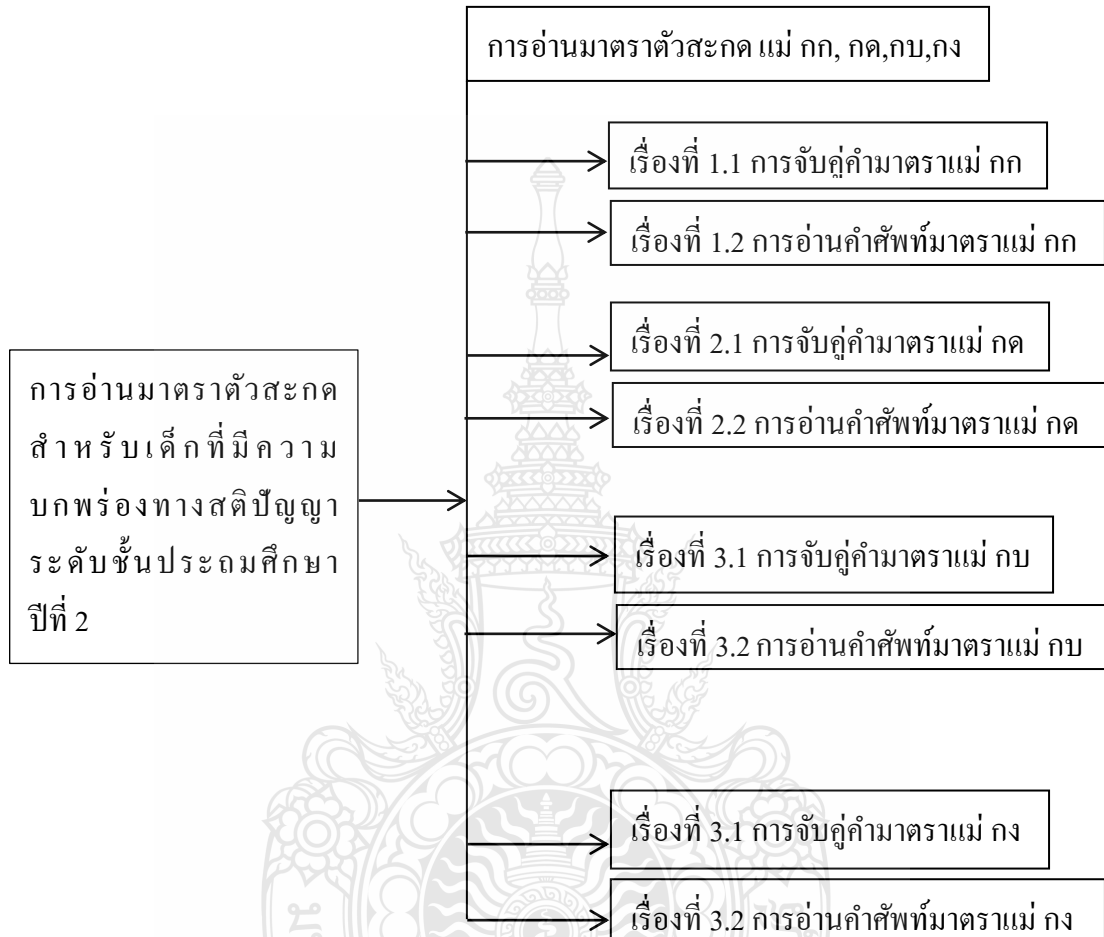
ทักษะย่อย	เนื้อหา	พัฒนาการที่คาดหวัง	แนวการจัดกิจกรรม
	3.3 คำที่มี ตัวสะกด แม่ก ก แม่กง	1. สามารถออกเสียงคำที่มี ตัวสะกดแม่ก แม่กง ได้	<p>1. ผู้เรียนออกเสียงคำที่มี ตัวสะกด แม่ก แม่กง ตาม ผู้สอน เช่น บก นก รก ชก ออก ลุง ลุง ลง เป็นต้น</p> <p>2. ผู้เรียนออกเสียงคำจากบัตร ภาพ บัตรคำที่มีตัวสะกด แม่ก แม่กง เช่น ปาก ผัก เชือก ช้าง ถุง ถัง เป็นต้น</p> <p>3. ผู้สอนนำภาพถ่าย พ่อ แม่ หรือผู้ปกครองวางตรงหน้า ผู้เรียน แล้วยกภาพให้ผู้เรียนดู ทีละภาพ แล้วถามว่านี่คือภาพ พ่อของใคร นี่คือภาพแม่ของใคร แล้วให้ผู้เรียนตอบโดยใช้คำ สรรพนามแทนตนเองว่า หนู ผม ฉัน</p> <p>4. ผู้สอนแสดงบทบาทสมมุติ โดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม และ ใช้คำสรรพนามแทนตัวเองด้วย คำว่า ฉัน ผม หนู เมื่อกล่าวถึง ผู้เรียน</p> <p>5. ผู้สอนสร้างสถานการณ์ โดย ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม และใช้คำ สรรพนามแทนตัวเองและผู้อื่น ด้วยคำว่า ฉัน ผม หนู เธอ เช่น ผู้สอนหยิบกระเป๋าของตนเอง ชูขึ้นแล้วพูดว่า กระเป๋าใบนี้เป็น ของฉัน แล้วหยิบกระเป๋าของ</p>

ทักษะย่อย	เนื้อหา	พัฒนาการที่คาดหวัง	แนวการจัดกิจกรรม
			<p>ผู้เรียนยกขึ้นแล้วพูดว่าไปนี้เป็นของเธอ เป็นต้น</p> <p>6. ผู้เรียนออกเสียงคำที่มีสระ ออ อู ออ ไอ โอ ตามครู เช่น ปา สิ รุ รอ ไวไว โมโห เป็นต้น</p> <p>7. ผู้เรียนออกเสียงคำที่มีสระ ออ อู ออ ไอ โอ ด้วยตนเอง เช่น ตา ขา ทิวี ปู พ่อ ไก่ ไบ โด โบ ปา สิ รุ รอ ไวไว โมโห เป็นต้น</p>
	3.4 สระ อะ อี อู เอ เอา	1. สามารถออกเสียงคำที่ประกอบด้วยสระ อะ อี อู เอ เอา ได้	<p>1. ผู้เรียนออกเสียงคำที่ประกอบด้วยสระ อะ อี อู เอ เอา ตามผู้สอน เช่น ระวัง มะยม สะพาน กิน บิน ชุด สุนัข แก้ว เป้า เมา เรา เล่น เป็นต้น</p> <p>2. ผู้เรียนออกเสียงคำจากบัตรภาพ บัตรคำ ที่ประกอบด้วยสระ อะ อี อู เอ เอา เช่น กะทะ ระวัง มะลิ น้ำพุ เวลา ทะเล ลีเกเปิ้ล เต่า เต้า เป็นต้น</p> <p>3. ผู้เรียนออกเสียงคำที่ประกอบด้วยสระ อะ อี อู เอ เอา ด้วยตนเอง เช่น ระวัง สะพาน กิน บิน เมา เต่า เป็นต้น</p>
	3.5 คำที่มีพยัญชนะต้น (เสียงนำ) ท ต ล จ พ ง ค	1. สามารถออกเสียงคำที่มีพยัญชนะต้น (เสียงนำ) ท ต ล จ พ ง ค ได้	1. ผู้เรียนออกเสียงคำที่มีพยัญชนะต้น (เสียงนำ) ท ต ล จ พ ง ค ตามผู้สอน เช่น ทหาร ทา ตาย ลิง जान พุด เงิน ต้ม เป็นต้น

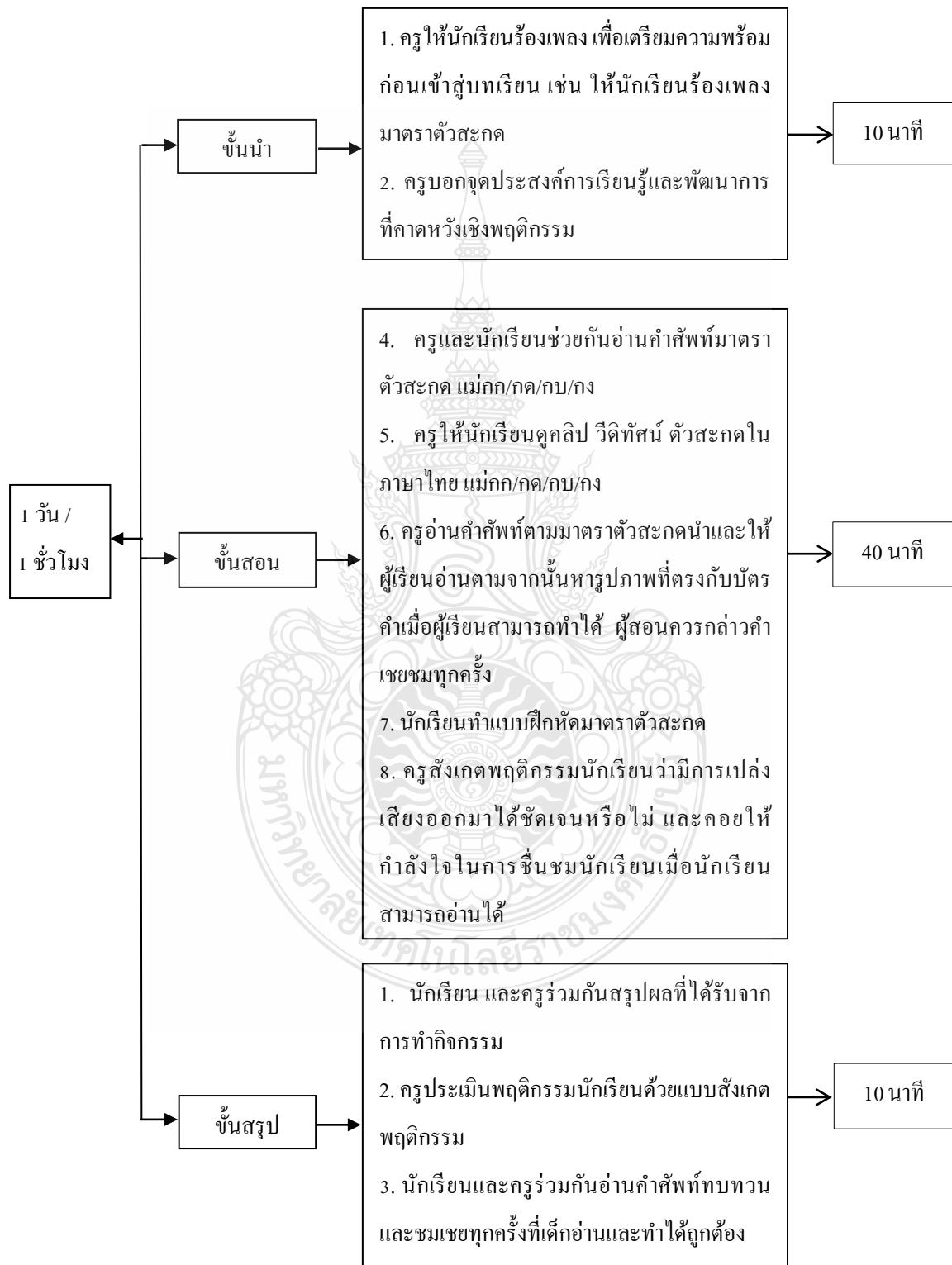
ทักษะย่อย	เนื้อหา	พัฒนาการที่คาดหวัง	แนวการจัดกิจกรรม
			<p>2. ผู้เรียนออกเสียงคำจากบัตรภาพ บัตรคำที่มีพยัญชนะต้น (เสียงนำ) ท ต ล จ พ ง ด เช่น ทหาร ตู้ ลิง จาน พัด ผีเสื้อ งู ดาว เป็นต้น</p> <p>3. ผู้เรียนออกเสียงคำที่มีพยัญชนะต้น (เสียงนำ) ท ต ล จ พ ง ด ด้วยตนเอง เป็นต้น</p>
	3.6 คำที่มีตัวสะกด แม่ กบ แม่ กค	1. สามารถออกเสียงคำที่มีตัวสะกด แม่ กบ แม่ กค ได้	<p>1. ผู้เรียนออกเสียงคำที่มีตัวสะกด แม่ กบ แม่ กค ตามผู้สอน เช่น จบ กบ รบ มค สค เป็นต้น</p> <p>2. ผู้เรียนออกเสียงคำจากบัตรภาพ บัตรคำที่มีตัวสะกด แม่ กบ แม่ กค เช่น ลีบ ยีราฟ มค เป็ด พัด เป็นต้น</p> <p>3. ผู้เรียนออกเสียงคำที่มีตัวสะกด แม่ กบ แม่ กค ด้วยตนเอง เช่น หยิบ ลีบ มค สค เป็นต้น</p>

โครงสร้างเนื้อหา

การอ่านมาตราตัวสะกด สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

แผนผังขั้นตอนการจัดกระบวนการเรียนรู้
เรื่อง การอ่านมาตราตัวสะกด แม่ กก / แม่ กค /แม่ กบ /แม่ กง

กำหนดการสอนรายชั่วโมง
เรื่อง ทักษะการอ่านมาตราตัวสะกด
สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา จำนวน 4 ชั่วโมง

หน่วยการเรียนรู้	แผนการจัดการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)
หน่วยที่ 3 การออกเสียงพยัญชนะ และสระ	การอ่านมาตราตัวสะกด แม่ กก	1
	การอ่านมาตราตัวสะกด แม่ กค	1
	การอ่านมาตราตัวสะกด แม่ กบ	1
	การอ่านมาตราตัวสะกด แม่ กง	1

การวิเคราะห์หลักสูตรประสงค์เชิงพฤติกรรม
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 การอ่านมาตราตัวสะกดแม่ กก

สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

นักเรียนสามารถอ่านสะกดคำตามมาตราตัวสะกดได้ สามารถฟังและพูด ด้วยการนำรูปพยัญชนะ และสระวรรณยุกต์มาประสมคำได้อย่างถูกต้อง

จุดประสงค์การเรียนรู้ เชิงพฤติกรรม	สาระการเรียนรู้	กิจกรรม	สื่อประกอบ	เวลา (ชั่วโมง)
1. นักเรียนสามารถอ่านสะกดคำตามมาตราตัวสะกด แม่ กก ซึ่งจะใช้พยัญชนะ ก ข ค ฃ เป็นตัวสะกดได้อย่างถูกต้อง	1.1 มาตราตัวสะกดแม่ กก ออกเสียงสะกด ก ซึ่งจะใช้พยัญชนะ ก เป็นตัวสะกด	1. กิจกรรมจับคู่มาตราตัวสะกด 2. กิจกรรมการอ่านคำศัพท์มาตราตัวสะกด	1. บัตรคำ 2. วิกิทัศน์ 3. ใบความรู้ 4. ใบกิจกรรม	1
2. นักเรียนสามารถแยกคำตามมาตราตัวสะกด แม่ กก ซึ่งจะใช้พยัญชนะ ก ข ค ฃ เป็นตัวสะกดได้อย่างถูกต้อง	1.2 มาตราตัวสะกดแม่ กก ออกเสียงสะกด ก ซึ่งจะใช้พยัญชนะ ข เป็นตัวสะกด	3. กิจกรรมคูคลิป วิกิทัศน์		
3. นักเรียนสามารถฟังและพูดตามมาตราตัวสะกดแม่ กก ซึ่งจะใช้พยัญชนะ ก ข ค ฃ เป็นตัวสะกดได้อย่างถูกต้อง	1.3 มาตราตัวสะกดแม่ กก ออกเสียงสะกด ก ซึ่งจะใช้พยัญชนะ ค เป็นตัวสะกด 1.4 มาตราตัวสะกดแม่ กก ออกเสียงสะกด ก ซึ่งจะใช้พยัญชนะ ฃ เป็นตัวสะกด			

การวิเคราะห์หัตถ์อุปประสงค์เชิงพฤติกรรม
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 การอ่านมาตราตัวสะกดแม่ กด

สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

นักเรียนสามารถอ่านสะกดคำตามมาตราตัวสะกดได้ สามารถฟังและพูด ด้วยการนำรูปพยัญชนะ และสระวรรณยุกต์ประสมคำตามมาตราตัวสะกดได้อย่างถูกต้อง

จุดประสงค์การเรียนรู้ เชิงพฤติกรรม	สาระการเรียนรู้	กิจกรรม	สื่อประกอบ	เวลา (ชั่วโมง)
<p>1. นักเรียนสามารถอ่านสะกดคำตามมาตราตัวสะกดแม่ กด ซึ่งจะใช้พยัญชนะ ค ต ถ ท ฐ ฎ ฐ ฎ ฒ จ ช ซ ศ ษ เป็นตัวสะกดได้อย่างถูกต้อง</p> <p>2. นักเรียนสามารถแยกคำตามมาตราตัวสะกด แม่ กดซึ่งจะใช้พยัญชนะ ค ต ถ ท ฐ ฎ ฐ ฎ ฒ จ ช ซ ศ ษ เป็นตัวสะกดได้อย่างถูกต้อง</p> <p>3. นักเรียนสามารถฟังและพูดตามมาตราตัวสะกดแม่ กดซึ่งจะใช้พยัญชนะ ค ต ถ ท ฐ ฎ ฐ ฎ ฒ จ ช ซ ศ ษ เป็นตัวสะกดได้อย่างถูกต้อง</p>	<p>1. มาตราตัวสะกดแม่ กด จะใช้พยัญชนะ ค ต ถ เป็นตัวสะกด</p> <p>2. มาตราตัวสะกดแม่ กด จะใช้พยัญชนะ ท ฐ ฎ เป็นตัวสะกด</p> <p>3. มาตราตัวสะกดแม่ กด จะใช้พยัญชนะ ฎ ฐ ฎ เป็นตัวสะกด</p> <p>4. มาตราตัวสะกดแม่ กด จะใช้พยัญชนะ ฒ จ ช ซ เป็นตัวสะกด</p> <p>5. มาตราตัวสะกดแม่ กด จะใช้พยัญชนะ ส ศ ษ เป็นตัวสะกด</p>	<p>1. กิจกรรมจับคู่มาตราตัวสะกด</p> <p>2. กิจกรรมการอ่านคำศัพท์มาตราตัวสะกด</p> <p>3. กิจกรรมคูคลิปวีดิทัศน์</p>	<p>1. บัตรคำ</p> <p>2. วีดิทัศน์</p> <p>3. ใบความรู้</p> <p>4. ใบกิจกรรม</p>	1

การวิเคราะห์วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 การอ่านมาตราตัวสะกดแม่ กบ

สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

นักเรียนสามารถอ่านสะกดคำตามได้ สามารถฟังและพูด ด้วยการนำรูปพยัญชนะและสระวรรณยุกต์มาประสมคำตามมาตราตัวสะกดได้อย่างถูกต้อง

จุดประสงค์การเรียนรู้ เชิงพฤติกรรม	สาระการเรียนรู้	กิจกรรม	สื่อประกอบ	เวลา (ชั่วโมง)
<p>1. นักเรียนสามารถอ่านสะกดคำตามมาตราตัวสะกดแม่ กบ ซึ่งจะใช้พยัญชนะ บ ป พ ภ ฟ เป็นตัวสะกดได้อย่างถูกต้อง</p> <p>2. นักเรียนสามารถแยกคำตามมาตราตัวสะกดแม่ กบ ซึ่งจะใช้พยัญชนะ บ ป พ ภ ฟ เป็นตัวสะกดได้อย่างถูกต้อง</p> <p>3. นักเรียนสามารถฟังและพูดตามมาตราตัวสะกดแม่ กบ ซึ่งจะใช้พยัญชนะ บ ป พ ภ ฟ เป็นตัวสะกดได้อย่างถูกต้อง</p>	<p>1. มาตราตัวสะกดแม่ กบ จะใช้พยัญชนะ บ ป เป็นตัวสะกด</p> <p>2. มาตราตัวสะกดแม่ กบ จะใช้พยัญชนะ พ ภ ฟ เป็นตัวสะกด</p>	<p>1. กิจกรรมจับคู่มาตราตัวสะกด</p> <p>2. กิจกรรมการอ่านคำศัพท์มาตราตัวสะกด</p> <p>3. กิจกรรมคูคลิปวีดิทัศน์</p>	<p>1. บัตรคำ</p> <p>2. วีดิทัศน์</p> <p>3. ใบความรู้</p> <p>4. ใบกิจกรรม</p>	1

การวิเคราะห์วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 การอ่านมาตราตัวสะกดแม่ กง

สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

นักเรียนสามารถอ่านสะกดคำตามมาตราตัวสะกดได้ สามารถฟังและพูด ด้วยการนำรูปพยัญชนะและสระวรรณยุกต์มาประสมคำตามมาตราตัวสะกดได้อย่างถูกต้อง

จุดประสงค์การเรียนรู้ เชิงพฤติกรรม	สาระการเรียนรู้	กิจกรรม	สื่อประกอบ	เวลา (ชั่วโมง)
<p>1. นักเรียนสามารถอ่านสะกดคำตามมาตราตัวสะกด แม่ กง ซึ่งจะใช้พยัญชนะ ง เป็นตัวสะกดได้อย่างถูกต้อง</p> <p>2. นักเรียนสามารถแยกคำตามมาตราตัวสะกด แม่ กง ซึ่งจะใช้พยัญชนะ ง เป็นตัวสะกดได้อย่างถูกต้อง</p> <p>3. นักเรียนสามารถฟังและพูดตามมาตราตัวสะกดแม่ กง ซึ่งจะใช้พยัญชนะ ง เป็นตัวสะกด ได้อย่างถูกต้อง</p>	<p>อ่านออกเสียง</p> <p>1. มาตราตัวสะกดแม่ กง จะใช้พยัญชนะ ง เป็นตัวสะกด</p>	<p>1. กิจกรรมจับคู่มาตราตัวสะกด</p> <p>2. กิจกรรมการอ่านคำศัพท์มาตราตัวสะกด</p> <p>3. กิจกรรมคูคลิปวีดิทัศน์</p>	<p>1. บัตรคำ</p> <p>2. วีดิทัศน์</p> <p>3. ใบความรู้</p> <p>4. ใบกิจกรรม</p>	1

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 การอ่านมาตราตัวสะกด แม่ กก

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 การอ่านมาตราตัวสะกด

เวลา 1 ชั่วโมง

1. สาระสำคัญ

การอ่านมาตราตัวสะกด แม่ กก ออกเสียงสะกด ก ซึ่งจะใช้พยัญชนะ ก ข ค ฅ เป็นตัวสะกด ได้ถูกต้อง ตามหลักการอ่าน เข้าใจความหมายของคำและข้อความที่อ่าน การจับใจความสำคัญ การใช้ ถ้อยคำน้ำเสียง และกิริยาท่าทางของผู้พูด การแสดงต่อพรสนะคดีต่อเรื่องที่ฟัง

2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

1. นักเรียนรู้และเข้าใจหลักการอ่านมาตราตัวสะกด แม่ กก ได้อย่างถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถอ่านสะกดคำตามมาตราตัวสะกด แม่ กก ได้อย่างถูกต้อง
3. นักเรียนนำความรู้เกี่ยวกับตามมาตราตัวสะกด แม่ กก ไปใช้ในการสะกดคำอ่านได้อย่างถูกต้อง

3. สภาพการเรียนรู้

3.1 ภาษาแสนสนุก

3.1.1 จับคู่คำกับรูปภาพตามมาตราตัวสะกด แม่ กก ซึ่งจะใช้พยัญชนะ ก ข ค ฅ เป็นตัวสะกด

3.2 ฉันทน์รักหลักภาษา

3.2.1 การอ่านมาตราตัวสะกด แม่ กก ออกเสียงสะกด ก ซึ่งจะใช้พยัญชนะ ก ข ค ฅ เป็นตัวสะกด

4. พัฒนาการที่คาดหวังเชิงพฤติกรรม

4.1 นักเรียนสามารถอ่านสะกดคำตามมาตราตัวสะกด แม่ กก ซึ่งจะใช้พยัญชนะ ก ข ค ฅ เป็นตัวสะกดได้อย่างถูกต้อง

4.2 นักเรียนสามารถแยกคำตามมาตราตัวสะกด แม่ กก ซึ่งจะใช้พยัญชนะ ก ข ค ฅ เป็นตัวสะกดได้อย่างถูกต้อง

4.3 นักเรียนสามารถฟังและอ่านออกเสียงตามมาตราตัวสะกดแม่ กก ซึ่งจะใช้พยัญชนะ ก ข ค ฅ เป็นตัวสะกด ได้อย่างถูกต้อง

5. กิจกรรมการเรียนรู้

กิจกรรมการเรียนรู้มี 3 ขั้นตอน ดังนี้

5.1 ขั้นนำ

1. ครูให้นักเรียนร้องเพลง เพื่อเตรียมความพร้อมก่อนเข้าสู่บทเรียน เช่น ให้นักเรียนร้องเพลง แม่ กก

2. ครูบอกจุดประสงค์การเรียนรู้และพัฒนาการที่คาดหวังเชิงพฤติกรรม

5.2 ขั้นสอน

1. ครูและนักเรียนช่วยกันอ่านคำศัพท์มาตราตัวสะกด แม่ กก

3. ครูให้นักเรียนดูคลิป วิดิทัศน์ ตัวสะกดในภาษาไทย แม่ กก

4. ครูอ่านคำศัพท์ตามมาตราตัวสะกดนำและให้ผู้เรียนอ่านตามจากนั้นหารูปภาพที่ตรงกับบัตรคำเมื่อผู้เรียนสามารถทำได้ผู้สอนควรกล่าวคำชมเชยทุกครั้ง

5. ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดมาตราตัวสะกด แม่ กก

6. ครูสังเกตพฤติกรรมนักเรียนว่ามีการเปล่งเสียงออกมาได้ชัดเจน ตรงตามเสียงหรือไม่ และคอยให้กำลังใจในการชื่นชมนักเรียนเมื่อนักเรียนสามารถอ่านได้

5.3 ขั้นสรุป

1. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปผลความรู้เรื่องมาตราตัวสะกด แม่ กก

2. ครูประเมินพฤติกรรมนักเรียนด้วยแบบสังเกตพฤติกรรม

3. ครูและนักเรียนร่วมกันอ่านคำศัพท์ทบทวนอีกครั้ง

4. ครูให้คำแนะนำเพิ่มเติมและชมเชยทุกครั้งที่ได้ทำและทำได้ถูกต้อง

6. สื่อประกอบ

6.1 วิดิทัศน์ ตัวสะกดในภาษาไทย แม่ กก

6.2 จับคู่คำตามมาตราตัวสะกด แม่ กก

6.3 ใบความรู้ที่ 1.1 จับคู่คำตามมาตราตัวสะกด แม่ กก

6.4 ใบความรู้ที่ 1.2 การอ่านมาตราตัวสะกด

6.5 ใบกิจกรรมที่ 1.1 จับคู่คำตามมาตราตัวสะกด แม่ กก

6.6 ใบกิจกรรมที่ 1.2 การอ่านมาตราตัวสะกด แม่ กก

7. การวัดและประเมินผล

7.1 วิธีการ

1. การสังเกต
 - 1.1 การฟัง การพูด
 - 1.2 ความสนใจ
2. การตรวจผลงาน
 - 2.1 แบบฝึกหัด
 - 2.2 ใบงาน

7.2 เครื่องมือและการวัดประเมินผล

1. แบบทดสอบก่อนเรียน/แบบทดสอบหลังเรียน
2. แบบสังเกตพฤติกรรม
3. แบบประเมินการอ่าน

7.3 เกณฑ์การวัดผลและประเมินผล

เกณฑ์ประเมินระดับคุณภาพของผู้เรียน 5 ระดับ

- 1 หมายถึง ครูอ่านและนักเรียนอ่านตาม ร้อยละ 100
- 2 หมายถึง ครูอ่านและนักเรียนอ่านบางส่วน ร้อยละ 50
- 3 หมายถึง ครูอ่านนำและนักเรียนอ่านตามบางส่วน ร้อยละ 80
- 4 หมายถึง นักเรียนอ่านได้โดยครูให้การช่วยเหลือ ร้อยละ 50
- 5 หมายถึง นักเรียนอ่านได้ด้วยตนเองโดยไม่ต้องช่วยสะกดอ่าน ร้อยละ 100

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 การอ่านมาตราตัวสะกด แม่ กค

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 การอ่านมาตราตัวสะกด

เวลา 1 ชั่วโมง

1. สาระสำคัญ

การอ่านมาตราตัวสะกด แม่ กค ออกเสียงสะกด ค ซึ่งจะใช้พยัญชนะ ค ต ถ ท ธ ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ จ ช ฌ ส ศ ษ เป็นได้ถูกต้องตามหลักการอ่าน เข้าใจความหมายของคำและข้อความที่อ่านการใช้ถ้อยคำ น้ำเสียงและกิริยาท่าทางของผู้พูด การแสดงต่อพรรณระคิดต่อเรื่องที่ฟัง

2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

- 2.1 นักเรียนรู้และเข้าใจหลักการอ่านมาตราตัวสะกด แม่ กค และอ่านออกเสียงพยัญชนะ ค ต ถ ท ธ ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ จ ช ฌ ส ศ ษ เป็นได้ถูกต้อง
- 2.2 นักเรียนสามารถสะกดคำอ่านมาตราตัวสะกด แม่ กค ได้อย่างถูกต้อง
- 2.3 นักเรียนนำความรู้เกี่ยวกับตามมาตราตัวสะกด แม่ กค ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้อง

3. เนื้อหา

- 3.1 ภาษาแสนสนุก
 1. จับคู่คำกับรูปภาพตามมาตราตัวสะกด แม่ กค ซึ่งจะใช้พยัญชนะ ค ต ถ ท ธ ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ จ ช ฌ ส ศ ษ เป็นตัวสะกด
- 3.2 ฉันทน์รักหลักภาษา
 1. การอ่านมาตราตัวสะกด แม่ กค ออกเสียงสะกด ค ซึ่งจะใช้พยัญชนะ ค ซึ่งจะใช้พยัญชนะ ค ต ถ ท ธ ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ จ ช ฌ ส ศ ษ เป็นตัวสะกด

4. พัฒนาที่คาดหวังเชิงพฤติกรรม

- 4.1 นักเรียนสามารถอ่านสะกดคำตามมาตราตัวสะกด แม่ กค และ อ่านออกเสียงพยัญชนะ ค ต ถ ท ธ ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ จ ช ฌ ส ศ ษ ได้อย่างถูกต้อง
- 4.2 นักเรียนสามารถแยกคำตามมาตราตัวสะกด แม่ กค ได้อย่างถูกต้อง
- 4.3 นักเรียนสามารถฟังและและอ่านออกเสียงตามมาตราตัวสะกดแม่ กค ได้อย่างถูกต้อง

5. กิจกรรมการเรียนรู้

กิจกรรมการเรียนรู้มี 3 ขั้นตอน ดังนี้

5.1 ขั้นนำ

1. ครูให้นักเรียนร้องเพลง เพื่อเตรียมความพร้อมก่อนเข้าสู่บทเรียน เช่น ให้นักเรียนร้องเพลง แม่ กค

2. ครูบอกจุดประสงค์การเรียนรู้และพัฒนาการที่คาดหวังเชิงพฤติกรรม

5.2 ขั้นสอน

1. ครูและนักเรียนช่วยกันอ่านคำศัพท์มาตราตัวสะกด แม่ กค

2. ครูให้นักเรียนดูคลิป วิดิทัศน์ ตัวสะกดในภาษาไทย แม่ กค

3. ครูอ่านคำศัพท์ตามมาตราตัวสะกดนำและให้ผู้เรียนอ่านตามจากนั้นหารูปภาพที่ตรงกับบัตรคำเมื่อผู้เรียนสามารถทำได้ผู้สอนควรกล่าวคำชมเชยทุกครั้ง

4. ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดมาตราตัวสะกด แม่ กค

5. ครูสังเกตพฤติกรรมนักเรียนว่ามีการเปล่งเสียงออกมาได้ชัดเจน ตรงตามเสียงหรือไม่ และคอยให้กำลังใจในการชื่นชมนักเรียนเมื่อนักเรียนสามารถอ่านได้

5.3 ขั้นสรุป

1. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปผลความรู้เรื่องมาตราตัวสะกด แม่ กค

2. ครูประเมินพฤติกรรมนักเรียนด้วยแบบสังเกตพฤติกรรม

3. ครูและนักเรียนร่วมกันอ่านคำศัพท์ทบทวนอีกครั้ง

4. ครูให้คำแนะนำเพิ่มเติม และมีชมเชยทุกครั้งที่ได้ทำและทำได้ถูกต้อง

6. สื่อประกอบ

6.1 วิดิทัศน์ ตัวสะกดในภาษาไทย แม่ กค

6.2 จับคู่คำตามมาตราตัวสะกด แม่ กค

6.3 ใบความรู้ที่ 1.1 จับคู่คำตามมาตราตัวสะกด แม่ กค

6.4 ใบความรู้ที่ 1.2 การอ่านมาตราตัวสะกด แม่ กค

6.5 ใบกิจกรรมที่ 1.1 จับคู่คำตามมาตราตัวสะกด แม่ กค

6.6 ใบกิจกรรมที่ 1.2 การอ่านมาตราตัวสะกด แม่ กค

7. การวัดและประเมินผล

7.1. วิธีการ

1. การสังเกต
 - 1.1 การฟัง การพูด
 - 1.2 ความสนใจ
2. การตรวจผลงาน
 - 2.1 แบบฝึกหัด
 - 2.2 ใบงาน

7.2 เครื่องมือและการวัดประเมินผล

1. ผลงาน/แบบทดสอบ
2. แบบประเมินการอ่าน

7.3 เกณฑ์การวัดผลและประเมินผล

เกณฑ์ประเมินระดับคุณภาพของผู้เรียน 5 ระดับ

- 1 หมายถึง ครูอ่านและนักเรียนอ่านตาม ร้อยละ 100
- 2 หมายถึง ครูอ่านและนักเรียนอ่านบางส่วน ร้อยละ 50
- 3 หมายถึง ครูอ่านนำและนักเรียนอ่านตามบางส่วน ร้อยละ 80
- 4 หมายถึง นักเรียนอ่านได้โดยครูให้การช่วยเหลือ ร้อยละ 50
- 5 หมายถึง นักเรียนอ่านได้ด้วยตนเองโดยไม่ต้องช่วยสะกดอ่าน ร้อยละ 100

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 การอ่านมาตราตัวสะกด แม่ กบ

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 การอ่านมาตราตัวสะกด

เวลา 1 ชั่วโมง

1. สาระสำคัญ

การอ่านมาตราตัวสะกด แม่ กบ ออกเสียงสะกด บ ซึ่งจะใช้พยัญชนะ บ ป พ ฟ ภ เป็นตัวสะกดได้ถูกต้องตามหลักการอ่านเข้าใจความหมายของคำและข้อความที่อ่าน การจับใจความสำคัญ การใช้ถ้อยคำน้ำเสียง และกิริยาท่าทางของผู้พูด การแสดงต่อทรรศนะคติต่อเรื่องที่ฟัง

2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

2.1 นักเรียนรู้และเข้าใจหลักการอ่านมาตราตัวสะกด แม่ กบ และอ่านออกเสียงพยัญชนะ บ ป พ ฟ ภ ได้อย่างถูกต้อง

2.2 นักเรียนสามารถสะกดคำอ่านตามมาตราตัวสะกด แม่ กบ และอ่านออกเสียงพยัญชนะ บ ป พ ฟ ภ เป็นได้ถูกต้อง

2.3 นักเรียนนำความรู้เกี่ยวกับตามตราตัวสะกด แม่ กบ ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้อง

3. เนื้อหา

3.1 ภาษาแสนสนุก

1. จับคู่คำกับรูปภาพตามมาตราตัวสะกด แม่ กบ ซึ่งจะใช้พยัญชนะ บ ป พ ฟ ภ เป็นตัวสะกด

3.2 ฉันทน์รักหลักภาษา

2. มาตราตัวสะกด แม่ กบ ออกเสียงสะกด บ ซึ่งจะใช้พยัญชนะ บ ซึ่งจะใช้พยัญชนะ บ ป พ ฟ ภ เป็นตัวสะกด

4. พัฒนาการที่คาดหวังเชิงพฤติกรรม

4.1 นักเรียนสามารถอ่านสะกดคำตามมาตราตัวสะกด แม่ กบ และ อ่านออกเสียงพยัญชนะ บ ป พ ฟ ภ ได้อย่างถูกต้อง

4.2 นักเรียนสามารถแยกคำตามมาตราตัวสะกด แม่ กบ ได้อย่างถูกต้อง

4.3 นักเรียนสามารถฟังและและอ่านออกเสียงตามมาตราตัวสะกดแม่ กบ ได้อย่างถูกต้อง

5. กิจกรรมการเรียนรู้

กิจกรรมการเรียนรู้มี 3 ขั้นตอน ดังนี้

5.1 ขั้นนำ

1. ครูให้นักเรียนร้องเพลง เพื่อเตรียมความพร้อมก่อนเข้าสู่บทเรียน เช่น ให้นักเรียนร้องเพลง แม่ กบ

2. ครูบอกจุดประสงค์การเรียนรู้และพัฒนาการที่คาดหวังเชิงพฤติกรรม

5.2 ขั้นสอน

1. ครูและนักเรียนช่วยกันอ่านคำศัพท์มาตราตัวสะกด แม่ กบ

2. ครูให้นักเรียนดูคลิป วิดิทัศน์ ตัวสะกดในภาษาไทย แม่ กบ

3. ครูอ่านคำศัพท์ตามมาตราตัวสะกดหน้าและให้ผู้เรียนอ่านตามจากนั้นหารูปภาพที่ตรงกับบัตรคำเมื่อผู้เรียนสามารถทำ ผู้สอนควรกล่าวคำชมเชยทุกครั้ง

4. ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดมาตราตัวสะกด แม่ กบ

5. ครูสังเกตพฤติกรรมนักเรียนว่ามีการเปล่งเสียงออกมาได้ชัดเจน ตรงตามเสียงหรือไม่ และคอยให้กำลังใจในการชื่นชมนักเรียนเมื่อนักเรียนสามารถอ่านได้

5.3 ขั้นสรุป

1. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปผลความรู้เรื่องมาตราตัวสะกด แม่ กบ

2. ครูประเมินพฤติกรรมนักเรียนด้วยแบบสังเกตพฤติกรรม

3. ครูและนักเรียนร่วมกันอ่านคำศัพท์ทบทวนอีกครั้ง

4. ครูให้คำแนะนำเพิ่มเติมและมีชมเชยทุกครั้งที่เด็กอ่านและทำได้ถูกต้อง

6. สื่อประกอบ

6.1 วิดิทัศน์ ตัวสะกดในภาษาไทย แม่ กบ

6.2 จับคู่คำตามมาตราตัวสะกด แม่ กบ

6.3 ใบความรู้ที่ 1.1 จับคู่คำตามมาตราตัวสะกด แม่ กบ

6.4 ใบความรู้ที่ 1.2 การอ่านมาตราตัวสะกด

6.5 ใบกิจกรรมที่ 1.1 จับคู่คำตามมาตราตัวสะกด แม่ กบ

6.6 ใบกิจกรรมที่ 1.2 การอ่านมาตราตัวสะกด แม่ กบ

7. การวัดและประเมินผล

7.1 วิธีการ

1. การสังเกต

1.1 การฟัง การพูด

1.2 ความสนใจ

1.3 การตรวจผลงาน

1.3.1 แบบฝึกหัด

1.3.2 ใบงาน

7.2 เครื่องมือและการวัดประเมินผล

1. ผลงาน/แบบทดสอบ

2. แบบประเมินการอ่าน

7.3 เกณฑ์การวัดผลและประเมินผล

เกณฑ์ประเมินระดับคุณภาพของผู้เรียน 5 ระดับ

1 หมายถึง ครูอ่านและนักเรียนอ่านตาม ร้อยละ 100

2 หมายถึง ครูอ่านและนักเรียนอ่านบางส่วน ร้อยละ 50

3 หมายถึง ครูอ่านนำและนักเรียนอ่านตามบางส่วน ร้อยละ 80

4 หมายถึง นักเรียนอ่านได้โดยครูให้การช่วยเหลือ ร้อยละ 50

5 หมายถึง นักเรียนอ่านได้ด้วยตนเองโดยไม่ต้องช่วยสะกดอ่าน ร้อยละ 100

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 การอ่านมาตราตัวสะกด แม่ กง

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 การอ่านมาตราตัวสะกด

เวลา 1 ชั่วโมง

1. สาระสำคัญ

การอ่านมาตราตัวสะกด แม่ กง ออกเสียงสะกด ง ซึ่งจะใช้พยัญชนะ ง เป็นได้ถูกต้องตามหลักการอ่านเข้าใจความหมายของคำและข้อความที่อ่าน การใช้ถ้อยคำน้ำเสียงและกิริยาท่าทางของผู้พูด การแสดงต่อทรรศนะคติต่อเรื่องที่ฟัง

2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

- 2.1 นักเรียนรู้และเข้าใจหลักการอ่านมาตราตัวสะกด แม่ กง ได้อย่างถูกต้อง
- 2.2 นักเรียนสามารถสะกดคำอ่านมาตราตัวสะกด แม่ กง ได้อย่างถูกต้อง
- 2.3 นักเรียนนำความรู้เกี่ยวกับตามมาตราตัวสะกด แม่ กง ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้อง

3. เนื้อหา

- 3.1 ภาษาแสนสนุก
 1. จับคู่คำกับรูปภาพตามมาตราตัวสะกด แม่ กง ซึ่งจะใช้พยัญชนะ ง เป็นตัวสะกด
- 3.2 ฉันทน์รักหลักภาษา
 1. การอ่านมาตราตัวสะกด แม่ กง ออกเสียงสะกด ง ซึ่งจะใช้พยัญชนะ ง เป็นตัวสะกด

4. พัฒนาที่คาดหวังเชิงพฤติกรรม

- 4.1 นักเรียนสามารถอ่านสะกดคำตามมาตราตัวสะกด แม่ กง ได้อย่างถูกต้อง
- 4.2 นักเรียนสามารถแยกคำตามมาตราตัวสะกด แม่ กง ได้อย่างถูกต้อง
- 4.3 นักเรียนสามารถฟังและและอ่านออกเสียงตามมาตราตัวสะกดแม่ กง ได้อย่างถูกต้อง

5. กิจกรรมการเรียนรู้

กิจกรรมการเรียนรู้มี 3 ขั้นตอน ดังนี้

5.1 ขั้นนำ

1. ครูให้นักเรียนร้องเพลง เพื่อเตรียมความพร้อมก่อนเข้าสู่บทเรียน เช่น ให้นักเรียนร้องเพลง แม่ กง

2. ครูบอกจุดประสงค์การเรียนรู้และพัฒนาการที่คาดหวังเชิงพฤติกรรม

5.2 ขั้นสอน

1. ครูและนักเรียนช่วยกันอ่านคำศัพท์มาตราตัวสะกด แม่ กง
2. ผู้สอนให้นักเรียนดูคลิป วิดิทัศน์ ตัวสะกดในภาษาไทย แม่ กง
3. ครูอ่านคำศัพท์ตามมาตราตัวสะกดนำและให้ผู้เรียนอ่านตามจากนั้นหารูปภาพที่ตรงกับบัตรคำเมื่อผู้เรียนสามารถทำได้ผู้สอนควรกล่าวคำชมเชยทุกครั้ง
4. ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดมาตราตัวสะกด แม่ กง
5. ครูสังเกตพฤติกรรมนักเรียนว่ามีการเปล่งเสียงออกมาได้ชัดเจน ตรงตามเสียงหรือไม่ และคอยให้กำลังใจในการชื่นชมนักเรียนเมื่อนักเรียนสามารถอ่านได้

5.3 ขั้นสรุป

1. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปผลความรู้เรื่องมาตราตัวสะกด แม่ กง
2. ครูประเมินพฤติกรรมนักเรียนด้วยแบบสังเกตพฤติกรรม
3. ครูและนักเรียนร่วมกันอ่านคำศัพท์ทบทวนอีกครั้ง
4. ครูให้คำแนะนำเพิ่มเติม และมีชมเชยทุกครั้งที่ได้เด็กอ่านและทำได้ถูกต้อง

6 สื่อประกอบ

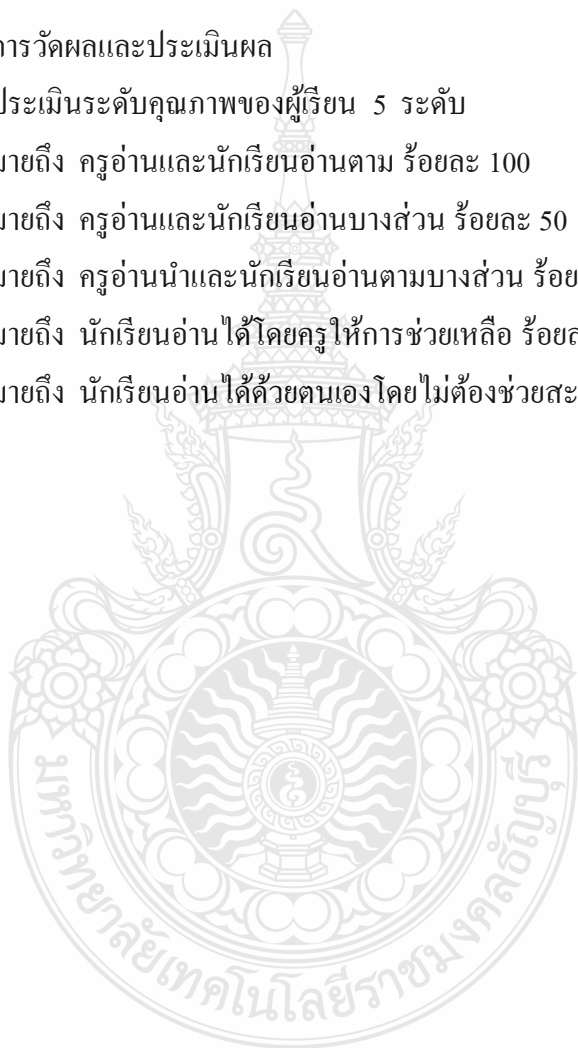
- 6.1 วิดิทัศน์ ตัวสะกดในภาษาไทย แม่ กง
- 6.2 จับคู่คำตามมาตราตัวสะกด แม่ กง
- 6.3 ใบความรู้ที่ 1.1 จับคู่คำตามมาตราตัวสะกด แม่ กง
- 6.4 ใบความรู้ที่ 1.2 การอ่านมาตราตัวสะกด แม่ กง
- 6.5 ใบกิจกรรมที่ 1.1 จับคู่คำตามมาตราตัวสะกด แม่ กง
- 6.6 ใบกิจกรรมที่ 1.2 การอ่านมาตราตัวสะกด แม่ กง

7. การวัดและประเมินผล

7.1 วิธีการ

1. การสังเกต
 - 1.1 การฟัง การพูด
 - 1.2 ความสนใจ

2. การตรวจผลงาน
 - 2.1 แบบฝึกหัด
 - 2.2 ใบงาน
- 7.2 เครื่องมือและการวัดประเมินผล
 1. ผลงาน/แบบทดสอบ
 2. แบบประเมินการอ่าน
- 7.3 เกณฑ์การวัดผลและประเมินผล
เกณฑ์ประเมินระดับคุณภาพของผู้เรียน 5 ระดับ
 - 1 หมายถึง ครูอ่านและนักเรียนอ่านตาม ร้อยละ 100
 - 2 หมายถึง ครูอ่านและนักเรียนอ่านบางส่วน ร้อยละ 50
 - 3 หมายถึง ครูอ่านนำและนักเรียนอ่านตามบางส่วน ร้อยละ 80
 - 4 หมายถึง นักเรียนอ่านได้โดยครูให้การช่วยเหลือ ร้อยละ 50
 - 5 หมายถึง นักเรียนอ่านได้ด้วยตนเองโดยไม่ต้องช่วยสะกดอ่าน ร้อยละ 100

ภาคผนวก ค
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (IOC)
เกี่ยวกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมชุดการสอนเพื่อเสริมทักษะด้านการอ่าน
ตัวสะกดในภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา
(ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา)

คำชี้แจง

1. แบบประเมินฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อคำถามของชุดการสอนเพื่อเสริมทักษะด้านการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา เพื่อให้ข้อคำถามมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ เพื่อนำไปกำหนดวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม ชุดการสอนเพื่อเสริมทักษะด้านการอ่าน เรื่องมาตราตัวสะกด สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

2. โปรดทำ ✓ เครื่องหมายลงในช่องระดับความเหมาะสม ตามความรู้สึกโดยแต่ละระดับมีความหมาย ดังนี้

- +1 หมายถึง **แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การประเมินเนื้อหา**
- 0 หมายถึง **ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การประเมินเนื้อหา**
- 1 หมายถึง **แน่ใจว่าข้อคำถามไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การประเมินเนื้อหา**

ลำดับ	เนื้อหา / กิจกรรม	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม						IOC			ข้อเสนอแนะ
		ความรู้	เข้าใจ	นำไปใช้	วิเคราะห์	สังเคราะห์	ประเมิน	+1	0	1	
1	เรื่องที่ 1 มาตราตัวสะกด แม่ กก จุดประสงค์การเรียนรู้ 1) เพื่อให้นักเรียนสามารถ อ่านสะกดคำตามมาตรา ตัวสะกด แม่ กก ซึ่งจะใช้ พยัญชนะ ก เป็นตัวสะกด ได้อย่างถูกต้อง	✓	✓								

ลำดับ	เนื้อหา / กิจกรรม	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม					IOC			ข้อเสนอแนะ	
		ความรู้	เข้าใจ	นำไปใช้	วิเคราะห์	สังเคราะห์	ประเมิน	+1	0		1
	<p>2) เพื่อให้ นักเรียนสามารถแยกคำตามมาตราตัวสะกดแม่ กก ซึ่งจะใช้พยัญชนะ ก เป็นตัวสะกดได้อย่างถูกต้อง</p> <p>3) เพื่อให้ นักเรียนสามารถฟังและพูดตามมาตราตัวสะกดได้อย่างถูกต้อง</p>		✓	✓							
2	<p>เรื่อง การอ่านมาตราตัวสะกดแม่ กก</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้</p> <p>1) เพื่อให้ นักเรียนสามารถอ่านสะกดคำตามมาตราตัวสะกด แม่ กก ซึ่งจะใช้พยัญชนะ ค ต ถ ท ธ ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ จ ช ซ ศ ษ เป็นตัวสะกดได้อย่างถูกต้อง</p> <p>2) เพื่อให้ นักเรียนสามารถแยกคำตามมาตราตัวสะกดแม่ กก ซึ่งจะใช้พยัญชนะ ค ต ถ ท ธ ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ จ ช ซ ศ ษ เป็นตัวสะกดได้อย่างถูกต้อง</p> <p>3) เพื่อให้ นักเรียนสามารถฟังและพูดตามมาตราตัวสะกดแม่ กก ได้อย่างถูกต้อง</p>	✓	✓								
				✓	✓						

ลำดับ	เนื้อหา / กิจกรรม	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม					IOC			ข้อเสนอแนะ
		ความรู้	เข้าใจ	นำไปใช้	วิเคราะห์	สังเคราะห์	ประเมิน	+1	0	
3	<p>เรื่อง การอ่านมาตราตัวสะกดแม่กบ</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้</p> <p>1) เพื่อให้ให้นักเรียนสามารถอ่านสะกดคำตามมาตราตัวสะกด แม่ กบ ซึ่งจะใช้พยัญชนะ บ ป พ ก ฟ เป็นตัวสะกดได้อย่างถูกต้อง</p> <p>2) เพื่อให้ให้นักเรียนสามารถแยกคำตามมาตราตัวสะกดแม่ กบ ซึ่งจะใช้พยัญชนะ บ ป พ ก ฟ เป็นตัวสะกดได้อย่างถูกต้อง</p> <p>3) เพื่อให้ให้นักเรียนสามารถฟังและพูดตามมาตราตัวสะกดแม่ กบ ได้อย่างถูกต้อง</p>	✓	✓	✓	✓					

ลำดับ	เนื้อหา / กิจกรรม	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม						IOC			ข้อเสนอแนะ
		ความรู้	เข้าใจ	นำไปใช้	วิเคราะห์	สังเคราะห์	ประเมิน	+1	0	1	
4	<p>เรื่อง การอ่านมาตราตัวสะกดแม่ กง</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้</p> <p>1) เพื่อให้นักเรียนสามารถอ่านสะกดคำตามมาตราตัวสะกด แม่ กง ซึ่งจะใช้พยัญชนะ ง เป็นตัวสะกดได้อย่างถูกต้อง</p> <p>2) เพื่อให้นักเรียนสามารถแยกคำตามมาตราตัวสะกดแม่ กง ซึ่งจะใช้พยัญชนะ ง เป็นตัวสะกดได้อย่างถูกต้อง</p> <p>3) เพื่อให้นักเรียนสามารถฟังและพูดตามมาตราตัวสะกดได้อย่างถูกต้อง</p>	✓	✓								

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

วันที่...../...../.....

แบบประเมินค่าดัชนีชี้วัดค่าความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (IOC)
เพื่อสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพของ
ชุดการสอนเพื่อเสริมทักษะด้านการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย ระดับประถมศึกษาชั้นปีที่ 2
ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา
(ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา)

คำชี้แจง

1. แบบประเมินฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสอบถามความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ เพื่อสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพของชุดการสอนเพื่อเสริมทักษะด้านการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย ระดับประถมศึกษาชั้นปีที่ 2 ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา (สำหรับผู้เชี่ยวชาญ) นี้เพื่อให้ข้อคำถามมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

2. โปรดทำ ✓ เครื่องหมายลงในช่องระดับความเหมาะสม ตามความความคิดเห็น โดยแต่ละระดับ มีความหมาย ดังนี้

- +1 หมายถึง **แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับวัตถุประสงค์**
- 0 หมายถึง **ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับวัตถุประสงค์**
- 1 หมายถึง **แน่ใจว่าข้อคำถามไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์**

รายการประเมิน	ระดับความ คิดเห็น					ระดับความ สอดคล้อง			ข้อเสนอ แนะ
	5	4	3	2	1	+1	0	-1	
1. ด้านเนื้อหา									
1. เนื้อหาสอดคล้องกับหลักสูตร									
2. เนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม									
3. ลำดับเนื้อหาจากง่ายไปหายาก									
4. เนื้อหาถูกต้องและเที่ยงตรง									
5. เนื้อหาใช้ภาษาและข้อความชัดเจน และเข้าใจง่าย									
6. เนื้อหาสามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้									

รายการประเมิน	ระดับความ คิดเห็น					ระดับความ สอดคล้อง			ข้อเสนอ แนะ
	5	4	3	2	1	+1	0	-1	
2. ด้านเทคนิคการออกแบบและสื่อประกอบ									
2.1 คู่มือครู									
1. มาตรฐาน/ตัวชี้วัดครอบคลุมจุดประสงค์เชิง พฤติกรรม									
2. กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลาย									
3. ใ้ความรู้และใ้กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับ วัตถุประสงค์การเรียนรู้									
4. สามารถใ้คู่มือครูประกอบการสอนเพื่อเพิ่ม ประสิทธิภาพ									
5. แบบวัดทักษะก่อนเรียนและหลังเรียนมีความ สอดคล้องกับเนื้อหา									
6. ขนาดของคู่มือครูมีความเหมาะสม									
2.2 คู่มือสำหรับผู้บ่ร่องทางสติปัญญา									
1. กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลาย									
2. การจัดวางเนื้อหาเหมาะสม									
3. ใ้ความรู้และใ้กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับ วัตถุประสงค์การเรียนรู้									
4. แบบวัดทักษะก่อนเรียนและหลังเรียนมีความ สอดคล้องกับเนื้อหา									
5. ขนาดของคู่มือมีความเหมาะสม									
2.3 สื่อประกอบ									
1. จำนวนของสื่อประกอบในการสอนมี เพียงพอต่อการใ้งาน									
2. ใ้ความรู้และวิธีท่ศนใ้ในชุดการเรียนรู้สามารถ อธิบายเนื้อหาใ้ใ้ใจใ้่ง่าย									

รายการประเมิน	ระดับความ คิดเห็น					ระดับความ สอดคล้อง			ข้อเสนอ แนะ
	5	4	3	2	1	+1	0	-1	
3. ไบกิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับการเรียน การสอน									
3. ด้านการนำเสนอ									
1. คำชี้แจงเข้าใจง่าย									
2. ลำดับการใช้งานของกลุ่มมีความชัดเจนและ เข้าใจง่าย									
3. ลำดับของการใช้งานของกลุ่มสำหรับเด็กที่มี ความบกพร่องทางสติปัญญา มีความชัดเจนและเข้าใจง่าย									
4. แผนการจัดการเรียนรู้มีลำดับการสอนที่ชัดเจน									
5. ไบความรู้/ไบกิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับ เนื้อหาการเรียนการสอน									
4. ด้านการประเมินผล									
4.1 แบบสังเกตพฤติกรรมการอ่าน									
1. ข้อคำถามมีความชัดเจน									
2. ข้อคำถามสอดคล้องกับเนื้อหา									
4.2 แบบทดสอบก่อนเรียน/หลังเรียน									
1. แบบทดสอบสอดคล้องกับวัตถุประสงค์									
2. ความยากง่ายของแบบทดสอบเหมาะสม									
4.3 แบบประเมินความพึงพอใจ									
1. ข้อคำถามมีความชัดเจน									
2. ข้อคำถามสอดคล้องกับเนื้อหา									
3. ข้อคำถามเข้าใจง่ายเหมาะกับวัยของ เด็ก									

รายการประเมิน	ระดับความ คิดเห็น					ระดับความ สอดคล้อง			ข้อเสนอ แนะ
	5	4	3	2	1	+1	0	-1	
5. ด้านพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน									
1. ชุดการสอนเพื่อเสริมทักษะด้านการอ่าน เรื่อง มาตราตัวสะกด ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับ เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาสามารถเรียนรู้ ได้ดีกว่าเดิม									
2. ชุดการสอนเพื่อเสริมทักษะด้านการอ่าน เรื่อง มาตราตัวสะกด ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับ เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาสามารถสะกดอ่าน ได้ดีกว่าเดิม									

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

วันที่...../...../.....

แบบประเมินค่าดัชนีชี้วัดค่าความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (IOC)
เพื่อสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพของ
ชุดการสอนเพื่อเสริมทักษะด้านการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย ระดับประถมศึกษาชั้นปีที่ 2
ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา
(ผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อ)

คำชี้แจง

1. แบบประเมินฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสอบถามความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ เพื่อสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพของ ชุดการสอนเพื่อเสริมทักษะด้านการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย ระดับประถมศึกษาชั้นปีที่ 2 ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา (สำหรับผู้เชี่ยวชาญ) นี้เพื่อให้ข้อคำถามมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

2. โปรดทำ ✓ เครื่องหมายลงในช่องระดับความเหมาะสม ตามความความคิดเห็น โดยแต่ละระดับ มีความหมาย ดังนี้

- +1 หมายถึง **แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับวัตถุประสงค์**
- 0 หมายถึง **ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับวัตถุประสงค์**
- 1 หมายถึง **แน่ใจว่าข้อคำถามไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์**

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น					ระดับความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	+1	0	-1	
1. ด้านเนื้อหา									
1. เนื้อหาสอดคล้องกับหลักสูตร									
2. เนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม									
3. ลำดับเนื้อหาจากง่ายไปหายาก									
4. เนื้อหาถูกต้องและเที่ยงตรง									
5. เนื้อหาใช้ภาษาและข้อความชัดเจน และเข้าใจง่าย									
6. เนื้อหาสามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้									

รายการประเมิน	ระดับความ คิดเห็น					ระดับความ สอดคล้อง			ข้อเสนอ แนะ
	5	4	3	2	1	+1	0	-1	
2. ด้านเทคนิคการออกแบบและสื่อประกอบ									
2.1 คู่มือครู									
1. รูปภาพประกอบสื่อความหมายชัดเจน									
2. รูปแบบตัวอักษรที่ใช้มีความเหมาะสม									
3. การจัดวางตัวอักษรในแต่ละตำแหน่งมีความเหมาะสม									
4. การจัดวางเนื้อหาที่มีความเหมาะสม									
5. ขนาดของคู่มือครูมีความเหมาะสม									
2.2 คู่มือสำหรับผู้ปกครองทางสติปัญญา									
1. รูปภาพประกอบสื่อความหมายชัดเจน									
2. รูปแบบตัวอักษรที่ใช้มีความเหมาะสม									
3. การจัดวางตัวอักษรในแต่ละตำแหน่งมีความเหมาะสม									
4. การจัดวางเนื้อหาที่มีความเหมาะสม									
5. ขนาดของคู่มือครูมีความเหมาะสม									
2.3 สื่อประกอบ									
1. ความสวยงามของรูปภาพที่ใช้ประกอบ									
2. ความชัดเจนของตัวอักษร									
3. คุณภาพของภาพเคลื่อนไหว									
3. ด้านการนำเสนอ									
1. คำชี้แจงเข้าใจง่าย									
2. ลำดับการใช้งานของคู่มือครูมีความชัดเจนและเข้าใจง่าย									
3. ลำดับของการใช้งานของคู่มือสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาที่มีความชัดเจนและเข้าใจง่าย									

รายการประเมิน	ระดับความ คิดเห็น					ระดับความ สอดคล้อง			ข้อเสนอ แนะ
	5	4	3	2	1	+1	0	-1	
3. ด้านการนำเสนอ (ต่อ)									
4. แผนการจัดการเรียนรู้มีลำดับการสอนที่ชัดเจน									
5. ใ้บทความรู้/ใบกิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับ เนื้อหาการเรียนการสอน									
4. ด้านการประเมินผล									
4.1 แบบสังเกตพฤติกรรมการอ่าน									
1. ข้อคำถามมีความชัดเจน									
2. ข้อคำถามสอดคล้องกับเนื้อหา									
4.2 แบบทดสอบก่อนเรียน/หลังเรียน									
1. แบบทดสอบสอดคล้องกับวัตถุประสงค์									
2. ความยากง่ายของแบบทดสอบเหมาะสม									
4.3 แบบประเมินความพึงพอใจ									
1. ข้อคำถามมีความชัดเจน									
2. ข้อคำถามสอดคล้องกับเนื้อหา									
3. ข้อคำถามเข้าใจง่ายเหมาะกับวัยของเด็ก									
5. ด้านพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน									
1. ชุดการสอนเพื่อเสริมทักษะด้านการอ่าน เรื่องมาตรา ตัวสะกด ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับเด็กที่มีความ บกพร่องทางสติปัญญาสามารถเรียนรู้ได้ดีกว่าเดิม									
2. ชุดการสอนเพื่อเสริมทักษะด้านการอ่าน เรื่องมาตรา ตัวสะกด ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับเด็กที่มี ความบกพร่องทางสติปัญญาสามารถสะกดอ่านได้ดี กว่าเดิม									

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....
.....
.....
.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

วันที่...../...../.....

แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์(IOC)
ของแบบวัดทักษะก่อนเรียน/หลังเรียน ชุดการสอนเพื่อเสริมทักษะด้านการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย
ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา
คำชี้แจง

1. แบบประเมินฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อคำถามแบบทดสอบก่อนเรียน/หลังบทเรียนด้วยชุดการสอนเพื่อเสริมทักษะด้านการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา นี้เพื่อให้ข้อคำถามมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ เพื่อนำไปสร้างแบบวัดทักษะทดสอบก่อนเรียน/หลังเรียน

2. โปรดทำ ✓ เครื่องหมายลงในช่องระดับความเหมาะสม ตามความรู้สึก โดยแต่ละระดับมีความหมาย ดังนี้

- +1 หมายถึง **แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การประเมินเนื้อหา**
- 0 หมายถึง **ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การประเมินเนื้อหา**
- 1 หมายถึง **แน่ใจว่าข้อคำถามไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การประเมินเนื้อหา**

ข้อคำถาม				ระดับความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
				+1	0	-1	
	ผัก	ผัก	ผัก				
	กค	กบ	กป				
	มต	มค	มท				

ข้อความ				ระดับความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
				+1	0	-1	
	โลก	โรค	โลก				
	ยุย	ยุง	ยุม				
	ดาต	ดาบ	ดาพ				
	ลิม	ลิง	ลิน				
	ช้าง	ชาน	ชาม				
	ผึ้ง	ฟิ่ง	ฟิง				
	กัซ	กัค	กัค				

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

วันที่...../...../.....

**แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถาม (IOC) เพื่อนำไปสร้าง
แบบสังเกตพฤติกรรมการอ่านของเด็กบกพร่องทางสติปัญญาก่อนและหลังเรียน
ด้วยชุดการสอนเสริมทักษะด้านการอ่านตัวสะกดในภาษาไทย**

คำชี้แจง

1. แบบประเมินฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสอบถามความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์เพื่อนำไปสร้างแบบสังเกตพฤติกรรมการอ่านของเด็กบกพร่องทางสติปัญญาก่อนและหลังเรียนด้วยชุดการสอนเสริมทักษะด้านการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย ให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินชุดการสอนเพื่อเสริมทักษะด้านการอ่าน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

2. โปรดทำ เครื่องหมายลงในช่องระดับความเหมาะสม ตามความคิดเห็นของท่าน โดยแปลความหมาย ดังนี้

- +1 หมายถึง **แน่ใจ**ว่าข้อคำถามสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ตามแบบสังเกตพฤติกรรม
- 0 หมายถึง **ไม่แน่ใจ**ว่าข้อคำถามสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ตามแบบสังเกตพฤติกรรม
- 1 หมายถึง **แน่ใจ**ว่าข้อคำถาม**ไม่**สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ตามแบบสังเกตพฤติกรรม

ลำดับที่	แบบสังเกตพฤติกรรมการอ่านของเด็กบกพร่องทางสติปัญญา	IOC		
		+1	0	-1
1	มาตราตัวสะกด แม่ กก			
	1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงตามครูผู้สอนได้			
	2. นักเรียนสามารถออกเสียงคำจากบัตรภาพ, บัตรคำได้			
	3. นักเรียนสามารถอ่านออกได้เป็นบางคำ			
	4. นักเรียนสามารถอ่านได้ด้วยตนเอง			
2	มาตราตัวสะกด แม่ กค			
	1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงตามครูผู้สอนได้			
	2. นักเรียนสามารถออกเสียงคำจากบัตรภาพ, บัตรคำได้			
	3. นักเรียนสามารถอ่านออกได้เป็นบางคำ			
	4. นักเรียนสามารถอ่านได้ด้วยตนเอง			

ลำดับที่	แบบสังเกตพฤติกรรมการอ่านของเด็กบกพร่อง ทางสติปัญญา	IOC		
		+1	0	-1
3	มาตราตัวสะกด แม่ กบ			
	1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงตามครูผู้สอนได้			
	2. นักเรียนสามารถออกเสียงคำจากบัตรภาพ, บัตรคำได้			
	3. นักเรียนสามารถอ่านออกได้เป็นบางคำ			
	4. นักเรียนสามารถอ่านได้ด้วยตนเอง			
4	มาตราตัวสะกด แม่ กง			
	1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงตามครูผู้สอนได้			
	2. นักเรียนสามารถได้ออกเสียงคำจากบัตรภาพ,บัตรคำได้			
	3. นักเรียนสามารถอ่านออกได้เป็นบางคำ			
	4. นักเรียนสามารถอ่านได้ด้วยตนเอง			

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

วันที่...../...../.....

แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถาม (IOC) เพื่อนำไปสร้างแบบประเมินความพึงพอใจ
 ของเด็กบกพร่องทางสติปัญญา ที่มีต่อชุดการสอนเสริมทักษะด้านการอ่าน
 ตัวสะกดในภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับเด็กบกพร่องทางสติปัญญา

คำชี้แจง

1. แบบประเมินฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสอบถามความสอดคล้องของข้อคำถามกับ
 วัตถุประสงค์ แบบประเมินความพึงพอใจของเด็กบกพร่องทางสติปัญญาที่มีต่อชุดการสอนเสริม
 ทักษะด้านการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เพื่อนำไปสร้างแบบประเมิน
 ความพึงพอใจสำหรับผู้เชี่ยวชาญในการประเมินชุดการสอนเสริมทักษะด้านการอ่าน ตัวสะกดใน
 ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับเด็กบกพร่องทางสติปัญญา ตามความคิดเห็นของ
 ผู้เชี่ยวชาญ

2. โปรดทำ ✓ เครื่องหมายลงในช่องระดับความเหมาะสม ตามความรู้สึก โดยแต่ละระดับ
 มีความหมาย ดังนี้

+1 หมายถึง **แน่ใจ**ว่าข้อคำถามสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การประเมินความพึงพอใจ

0 หมายถึง **ไม่แน่ใจ**ว่าข้อคำถามสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การประเมินความพึงพอใจ

-1 หมายถึง **แน่ใจ**ว่าข้อคำถาม**ไม่**สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การประเมินความพึงพอใจ

ลำดับ ที่	ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น					ระดับความ สอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		1	2	3	4	5	+1	0	-1	
1	บทเรียนเข้าใจง่าย									
2	ชุดการสอนมีความน่าสนใจ									
3	กิจกรรมมีความชัดเจน									
4	อุปกรณ์มีเพียงพอในการใช้ ชุดการสอน									
5	ชุดการสอนกระตุ้นให้ สามารถเรียนรู้ได้ดีขึ้น									
6	ภาพประกอบสื่อความหมาย ชัดเจน									

ลำดับ ที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					ระดับความ สอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		1	2	3	4	5	+1	0	-1	
7	ภาพประกอบมีความ น่าสนใจ									
8	ภาพประกอบสี สันทัดงาม									
9	ภาพประกอบมี เหมาะกับวัย ของเด็ก									
10	ขนาดตัวอักษร ภาพชัดเจน									

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

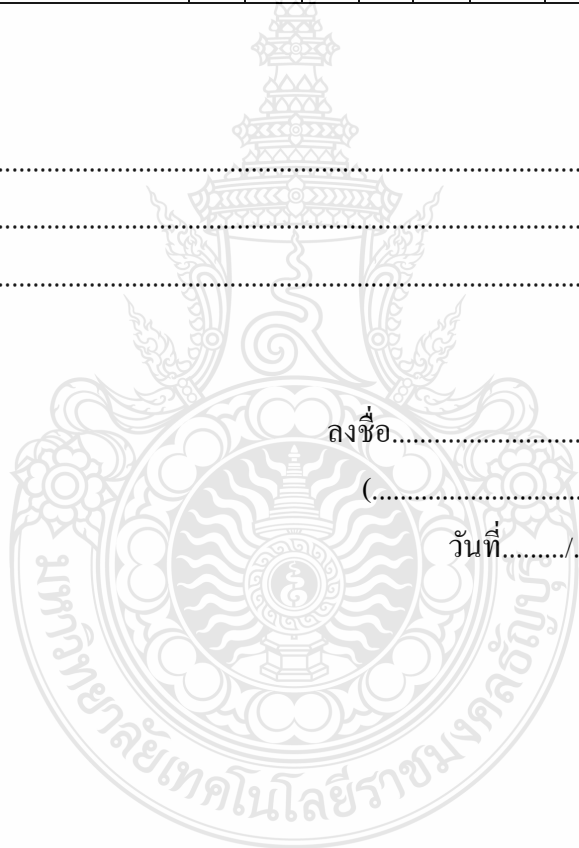
.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

วันที่...../...../.....

ภาคผนวก ง

ผลการวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญเพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของข้อคำถาม เพื่อสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นสำหรับผู้เชี่ยวชาญ เกี่ยวกับชุดการสอนเพื่อเสริมทักษะด้านการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา (ด้านเนื้อหา)
- ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญเพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของข้อคำถาม เพื่อสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นสำหรับผู้เชี่ยวชาญ เกี่ยวกับชุดการสอนเพื่อเสริมทักษะด้านการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา (ด้านสื่อ)

ตารางที่ ง.1 ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญเพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของข้อคำถามเพื่อสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นสำหรับผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับชุดการสอนเพื่อเสริมทักษะด้านการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา (ด้านเนื้อหา)

รายการ	ระดับความสอดคล้อง				
	ผู้เชี่ยวชาญ 1	ผู้เชี่ยวชาญ 2	ผู้เชี่ยวชาญ 3	ค่าความสอดคล้อง	หมายเหตุ
1. ด้านเนื้อหา					
1. เนื้อหาสอดคล้องกับหลักสูตร	+1	+1	+1	1	
2. เนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	+1	0	+1	0.67	
3. ลำดับเนื้อหาจากง่ายไปหายาก	0	+1	+1	0.67	
4. เนื้อหาถูกต้องและเที่ยงตรง	+1	+1	+1	1	
5 เนื้อหาใช้ภาษาและข้อความชัดเจน และเข้าใจง่าย	+1	+1	+1	1	
2. ด้านเทคนิคการออกแบบและสื่อประกอบ					
2.1 คู่มือครู					
1. มาตรฐาน/ตัวชี้วัดครอบคลุมจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	+1	+1	+1	1	
2. กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลาย	+1	+1	+1	1	
3. ใ้ใบความรู้และใบกิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1	
4. สามารถใช้คู่มือครูประกอบการสอนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ	+1	+1	+1	1	
5. แบบวัดทักษะก่อนเรียนและหลังเรียน มีความสอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1	

รายการ	ระดับความสอดคล้อง				
	ผู้เทียบเท่า 1	ผู้เทียบเท่า 2	ผู้เทียบเท่า 3	ค่าความสอดคล้อง	หมายเหตุ
2.2 คู่มือสำหรับผู้เรียน					
1. รูปภาพประกอบสามารถสื่อความหมาย และมีความสอดคล้องกับเนื้อหา มีความชัดเจน	+1	+1	+1	1	
2. การจัดวางเนื้อหามีความเหมาะสม	+1	+1	+1	1	
3. ใ้บความรู้และใบกิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1	
4. แบบวัดทักษะก่อนเรียนและหลังเรียนมีความสอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1	
5. ขนาดของกลุ่มมีความเหมาะสม	+1	+1	+1	1	
2.3 สื่อวีดิทัศน์					
1. ความสวยงามของรูปภาพที่ใช้ประกอบสื่อ	+1	+1	+1	1	
2. ความชัดเจน ของตัวอักษร	0	+1	+1	0.67	
3. ความถูกต้อง ชัดเจน ของภาษา	+1	+1	+1	1	
4. ความเหมาะสมในการใช้รูปภาพประกอบเนื้อหา	+1	+1	+1	1	
5. คุณภาพของภาพเคลื่อนไหว	+1	+1	+1	1	
3. ด้านการนำเสนอ					
1. คำชี้แจงเข้าใจง่าย	+1	0	+1	0.67	
2. ลำดับการใช้งานของกลุ่มมีความชัดเจนและเข้าใจง่าย	0	+1	+1	0.67	
3. ลำดับของการใช้งานของกลุ่มสำหรับผู้เรียนมีความชัดเจนและเข้าใจง่าย	+1	+1	+1	1	
4. แผนการจัดการเรียนรู้มีลำดับการสอนที่ชัดเจน	+1	+1	+1	1	
5. ใ้บความรู้/ใบกิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับเนื้อหาการเรียนการสอน	+1	+1	+1	1	

รายการ	ระดับความสอดคล้อง				
	ผู้เชี่ยวชาญ 1	ผู้เชี่ยวชาญ 2	ผู้เชี่ยวชาญ 3	ค่าความสอดคล้อง	หมายเหตุ
4. ด้านการประเมินผล					
4.1 แบบประเมินการอ่านสำหรับผู้บกพร่องทางสติปัญญา					
1. ข้อคำถามมีความชัดเจน	+1	+1	+1	1	
2. ข้อคำถามสอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	0	0.67	
4.2 แบบทดสอบก่อนเรียน/หลังเรียน					
1. แบบทดสอบสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	+1	+1	+1	1	
2. ความยากง่ายของแบบทดสอบเหมาะสม	0	+1	+1	0.67	
4.3 แบบประเมินความพึงพอใจ					
1. ข้อคำถามมีความชัดเจน	+1	+1	+1	1	
2. ข้อคำถามสอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1	
3. ข้อคำถามเข้าใจง่ายเหมาะกับวัยของเด็ก	0	+1	+1	0.67	
5. ด้านพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน					
5.1 ชุดการสอนเพื่อเสริมทักษะด้านการอ่าน เรื่อง มาตราตัวสะกด ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับ เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาสามารถเรียนรู้ได้ ดีกว่าเดิม	+1	+1	+1	1	
5.2 ชุดการสอนเพื่อเสริมทักษะด้านการอ่าน เรื่อง มาตราตัวสะกด ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับ เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาสามารถอ่านได้ ดีกว่าเดิม	+1	+1	0	0.67	
ค่าเฉลี่ยรวม	0.85	0.94	0.94	0.91	

ผลจากการประเมินได้ค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถาม (IOC) ด้านเนื้อหา เท่ากับ 0.91 ไม่มีข้อคำถามที่มีความสอดคล้องของความตรงของเนื้อหา ความเหมาะสมของคำถามและรูปแบบภาษา ที่มีค่าต่ำกว่า 0.5

ตารางที่ ง.2 ผลประเมินของผู้เชี่ยวชาญเพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของข้อคำถามเพื่อสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นสำหรับผู้เชี่ยวชาญ เกี่ยวกับชุดการสอนเพื่อเสริมทักษะด้านการอ่าน เรื่องมาตราตัวสะกด ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา (ด้านสื่อ)

รายการ	ระดับความสอดคล้อง				
	ผู้เชี่ยวชาญ 1	ผู้เชี่ยวชาญ 2	ผู้เชี่ยวชาญ 3	ค่าความสอดคล้อง	หมายเหตุ
1. ด้านเนื้อหา					
1. เนื้อหาสอดคล้องกับหลักสูตร	+1	+1	+1	1	
2. เนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	+1	0	+1	0.67	
3. ลำดับเนื้อหาจากง่ายไปหายาก	0	+1	+1	0.67	
4. เนื้อหาถูกต้องและเที่ยงตรง	+1	+1	+1	1	
5. เนื้อหาใช้ภาษาและข้อความชัดเจน และเข้าใจง่าย	+1	+1	0	1	
2. ด้านเทคนิคการออกแบบและสื่อประกอบ					
2.1 คู่มือครู					
1. รูปภาพประกอบสื่อความหมายชัดเจน	+1	+1	+1	1	
2. รูปแบบตัวอักษรที่ใช้มีความเหมาะสม	+1	+1	+1	1	
3. การจัดวางตัวอักษรในแต่ละตำแหน่งมีความเหมาะสม	+1	+1	+1	1	
4. การจัดวางเนื้อหาที่มีความเหมาะสม	+1	+1	+1	1	
5. ขนาดของคู่มือครูมีความเหมาะสม	+1	+1	+1	1	
2.2 คู่มือสำหรับผู้เรียน					
1. รูปภาพประกอบสามารถสื่อความหมาย และมีความสอดคล้องกับเนื้อหา มีความชัดเจน	+1	0	+1	1	

รายการ	ระดับความสอดคล้อง				
	ผู้เชี่ยวชาญ 1	ผู้เชี่ยวชาญ 2	ผู้เชี่ยวชาญ 3	ค่าความสอดคล้อง	หมายเหตุ
2. รูปแบบตัวอักษรที่ใช้มีความเหมาะสม	+1	+1	+1	1	
3. การจัดวางตัวอักษรในแต่ละตำแหน่งมีความเหมาะสม	+1	+1	+1	1	
4. การจัดวางเนื้อหาที่มีความเหมาะสม	+1	+1	+1	1	
5. ขนาดของกลุ่มมือครุมีความเหมาะสม	+1	+1	+1	1	
2.3 สื่อวีดิทัศน์					
1. ความสวยงามของรูปภาพที่ใช้ประกอบสื่อ	+1	+1	+1	1	
2. ความชัดเจน ของตัวอักษร	0	+1	+1	0.67	
3. ความถูกต้อง ชัดเจน ของภาษา	+1	+1	+1	1	
4. ความเหมาะสมในการใช้รูปภาพประกอบเนื้อหา	+1	+1	+1	1	
5. คุณภาพของภาพเคลื่อนไหว	+1	+1	+1	1	
3. ด้านการนำเสนอ					
1. คำชี้แจงเข้าใจง่าย	+1	0	+1	0.67	
2. ลำดับการใช้งานของกลุ่มมือครุมีความชัดเจนและเข้าใจง่าย	0	+1	+1	0.67	
3. ลำดับการใช้งานของกลุ่มมือสำหรับผู้เรียนมีความชัดเจนและเข้าใจง่าย	+1	+1	+1	1	
4. แผนการจัดการเรียนรู้มีลำดับการสอนที่ชัดเจน	+1	+1	+1	1	
5. ใบบทความรู้/ใบกิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับเนื้อหาการเรียนการสอน	+1	+1	+1	1	
4. ด้านการประเมินผล					
4.1 แบบประเมินการอ่านสำหรับผู้บกพร่องทางสติปัญญา					
1. ข้อคำถามมีความชัดเจน	+1	+1	+1	1	
2. ข้อคำถามสอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	0	0.67	

รายการ	ระดับความสอดคล้อง				
	ผู้เชี่ยวชาญ 1	ผู้เชี่ยวชาญ 2	ผู้เชี่ยวชาญ 3	ค่าความสอดคล้อง	หมายเหตุ
4.2 แบบทดสอบก่อนเรียน/หลังเรียน					
1. แบบทดสอบสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	+1	+1	+1	1	
2. ความยากง่ายของแบบทดสอบเหมาะสม	0	+1	+1	0.67	
4.3 แบบประเมินความพึงพอใจ					
1. ข้อคำถามมีความชัดเจน	+1	+1	+1	1	
2. ข้อคำถามสอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1	
3. ข้อคำถามเข้าใจง่ายเหมาะกับวัยของเด็ก	0	+1	+1	0.67	
5. ด้านพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน					
5.1 ชุดการสอนเพื่อเสริมทักษะด้านการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาสามารถเรียนรู้ได้ดีกว่าเดิม	0	+1	+1	1	
5.2 ชุดการสอนเพื่อเสริมทักษะด้านการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาสามารถอ่านได้ดีกว่าเดิม	+1	+1	0	0.67	
ค่าเฉลี่ยรวม	0.82	0.91	0.91	0.88	

ผลจากการประเมินได้ค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถาม (IOC) ด้านสื่อ เท่ากับ 0.88 ไม่มีข้อคำถามที่มีค่าความสอดคล้องของความตรงของเนื้อหา ความเหมาะสมของคำถามและรูปแบบภาษา ที่มีค่าต่ำกว่า 0.5

ตารางที่ ง.3 ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญเพื่อหาค่าดัชนีชี้วัดค่าความสอดคล้องของข้อคำถาม (IOC) เพื่อสร้างแบบวัดทักษะการอ่านก่อนและหลังเรียนด้วยชุดการสอนเสริมทักษะด้านการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา แบบวัดทักษะทางการอ่าน (สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา)

รายการ					ระดับความสอดคล้อง				
					ผู้เชี่ยวชาญ 1	ผู้เชี่ยวชาญ 2	ผู้เชี่ยวชาญ 3	ค่าความสอดคล้อง	หมายเหตุ
1		ผัก	ผัก	ผัก	+1	+1	+1	1	
2		กค	กบ	กป	+1	+1	+1	1	
3		มค	มค	มท	+1	+1	+1	1	
4		โลก	โรค	โลก	+1	+1	+1	1	
5		ยุย	ยุง	ยุม	0	+1	+1	0.67	

รายการ					ระดับความสอดคล้อง				
					ผู้เรียนชาย 1	ผู้เรียนชาย 2	ผู้เรียนชาย 3	ค่าความสอดคล้อง	หมายเหตุ
6		ดาต	ดาบ	ดาพ	+1	0	+1	0.67	
7		ลิม	ลิง	ลิน	+1	+1	+1	1	
8		ช้าง	ช้าน	ช้าม	+1	+1	+1	1	
9		ผึ้ง	ฟึ้ง	ฟิ่ง	+1	+1	0	0.67	
10		ก๊ช	ก๊ค	ก๊ต	+1	+1	0	0.67	

รายการ					ระดับความสอดคล้อง				
					ผู้ช่วยชาย 1	ผู้ช่วยชาย 2	ผู้ช่วยชาย 3	ค่าความสอดคล้อง	หมายเหตุ
11		นถ	นก	นจ	+1	+1	+1	1	
12		เชือก	เชื่อง	เชือด	0	+1	+1	0.67	
13		พืด	พืด	พืช	+1	0	+1	0.67	
14		มีต	มีก	มีด	+1	+1	+1	1	
15		กุ่ม	กุ่ม	กุ่ม	+1	+1	0	0.67	
16		เป็ด	เป็ด	เป็ด	+1	+1	+1	1	

รายการ					ระดับความสอดคล้อง				
					ผู้เชี่ยวชาญ 1	ผู้เชี่ยวชาญ 2	ผู้เชี่ยวชาญ 3	ค่าความสอดคล้อง	หมายเหตุ
17	8	แปง	แปด	แปก	+1	+1	+1	1	
18		หึก	หีบ	หืด	0	+1	+1	0.67	
19		บุง	บูป	บูก	+1	+1	0	0.67	
20		รถ	รท	รต	+1	+1	+1	1	
ค่าเฉลี่ยรวม					0.85	0.90	0.80	0.85	

ผลรวมการประเมิน ได้ค่าดัชนีชี้วัดค่าความสอดคล้องของข้อคำถาม (IOC) แบบวัดทักษะการอ่านก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดการสอนเพื่อเสริมทักษะด้านการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา เท่ากับ 0.85 ไม่มีข้อคำถามที่มีความสอดคล้องของความตรงของเนื้อหา ความเหมาะสมของคำถามและรูปแบบภาษา ที่มีค่าต่ำกว่า 0.5

ตารางที่ ง.4 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเพื่อหาค่าดัชนีชี้วัดค่าความสอดคล้องของข้อคำถาม (IOC) เพื่อสร้างแบบสังเกตพฤติกรรมกรรมการอ่านชุดการสอนเพื่อเสริมทักษะด้านการอ่าน เรื่อง มาตรการตัวสะกด ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา แบบสังเกตพฤติกรรมกรรมการอ่าน (สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา)

รายการประเมิน	ระดับความสอดคล้อง				
	ผู้เรียน 1	ผู้เรียน 2	ผู้เรียน 3	ค่าความสอดคล้อง	หมายเหตุ
1. มาตรการตัวสะกดแม่ กก					
1.นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงตามครูผู้สอนได้	+1	+1	+1	1	
2. นักเรียนสามารถออกเสียงคำจากบัตรภาพ,บัตรคำได้	+1	+1	+1	1	
3. นักเรียนสามารถอ่านออกได้เป็นบางคำ	+1	0	+1	0.67	
4. นักเรียนสามารถอ่านได้ด้วยตนเอง	+1	+1	+1	1	
2. มาตรการตัวสะกดแม่ กค					
1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงตามครูผู้สอนได้	+1	+1	+1	1	
2. นักเรียนสามารถออกเสียงคำจากบัตรภาพ,บัตรคำได้	+1	+1	+1	1	
3. นักเรียนสามารถอ่านออกได้เป็นบางคำ	+1	+1	0	0.67	
4. นักเรียนสามารถอ่านได้ด้วยตนเอง	+1	+1	+1	1	
3. มาตรการตัวสะกดแม่ กบ					
1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงตามครูผู้สอนได้	+1	+1	+1	1	
2. นักเรียนสามารถออกเสียงคำจากบัตรภาพ,บัตรคำได้	+1	+1	+1	1	
3. นักเรียนสามารถอ่านออกได้เป็นบางคำ	+1	+1	+1	1	
4. นักเรียนสามารถอ่านได้ด้วยตนเอง	+1	+1	+1	1	

รายการประเมิน	ระดับความสอดคล้อง				
	ผู้เชี่ยวชาญ 1	ผู้เชี่ยวชาญ 2	ผู้เชี่ยวชาญ 3	ค่าความสอดคล้อง	หมายเหตุ
4. มาตรฐานตัวสะกดแม่ กง					
1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงตามครูผู้สอนได้	+1	+1	+1	1	
2. นักเรียนสามารถออกเสียงคำจากบัตรภาพ, บัตรคำได้	+1	+1	+1	1	
3. นักเรียนสามารถอ่านออกได้เป็นบางคำ	+1	+1	+1	1	
4. นักเรียนสามารถอ่านได้ด้วยตนเอง	+1	+1	+1	1	
ค่าเฉลี่ยรวม	1	0.93	0.93	0.95	

ผลรวมการประเมินได้ค่าดัชนีชี้วัดค่าความสอดคล้องของข้อคำถาม (IOC) แบบสังเกตพฤติกรรมการอ่านสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ที่เรียนด้วยชุดการสอนเพื่อเสริมทักษะด้านการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เท่ากับ 0.95 ไม่มีข้อคำถามที่มีความสอดคล้องของความตรงของเนื้อหา ความเหมาะสมของคำถามและรูปแบบภาษา ที่มีค่าต่ำกว่า 0.5

ตารางที่ ง.5 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเพื่อหาค่าดัชนีชี้วัดค่าความสอดคล้องของข้อคำถาม (IOC) เพื่อสร้างแบบประเมินชุดการสอนเพื่อเสริมทักษะด้านการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา แบบสอบถาม ความพึงพอใจ (สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา)

รายการ	ระดับความสอดคล้อง				
	ผู้เชี่ยวชาญ 1	ผู้เชี่ยวชาญ 2	ผู้เชี่ยวชาญ 3	ค่าความสอดคล้อง	หมายเหตุ
1. บทเรียนเข้าใจง่าย	1	1	1	1	
2. ชุดการสอนมีความน่าสนใจ	0	1	0	0.67	
3. กิจกรรมมีความชัดเจน	1	0	1	0.67	
4. อุปกรณ์มีเพียงพอในการใช้ชุดการสอน	1	0	1	1	
5. ชุดการสอนกระตุ้นให้สามารถเรียนรู้ได้ดีขึ้น	1	1	0	0.67	
6. บทเรียนเข้าใจง่าย	1	1	1	1	
7. ภาพประกอบสื่อความหมายชัดเจน	1	1	1	1	
8. ภาพประกอบมีความน่าสนใจ	1	1	1	1	
9. ภาพประกอบสีสดใสสวยงาม	1	1	1	1	
10. ภาพประกอบมีเหมาะกับวัยของเด็ก	1	1	1	1	
ค่าเฉลี่ยรวม	0.90	0.80	0.80	0.90	

ผลจากการประเมินได้ค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถาม (IOC) เพื่อสร้างแบบประเมิน ความพึงพอใจสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา เท่ากับ 0.90 ไม่มีข้อคำถามที่มีค่าความ สอดคล้องของความตรงของเนื้อหา ความเหมาะสมของคำถามและรูปแบบภาษา ที่มีค่าต่ำกว่า 0.5

ภาคผนวก จ

แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

- แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพของชุดการสอนเพื่อเสริมทักษะด้านการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา (สำหรับผู้เชี่ยวชาญ ด้านเนื้อหา)
- แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพสื่อของชุดการสอนเพื่อเสริมทักษะด้านการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา (สำหรับผู้เชี่ยวชาญ ด้านสื่อ)

แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพของชุดการสอน
เพื่อเสริมทักษะด้านการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ ด้านเนื้อหา)

คำชี้แจง

แบบสอบถามความคิดเห็นสำหรับผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับชุดการสอนเพื่อเสริมทักษะด้านการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา โดยกำหนดค่าระดับความคิดเห็นเป็นมาตรฐานค่า 5 ระดับ ดังนี้

5	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก
3	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย
1	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

โปรดแสดงความคิดเห็นโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	
1. ด้านเนื้อหา						
1. เนื้อหาสอดคล้องกับหลักสูตร						
2. เนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม						
3. ลำดับเนื้อหาจากง่ายไปหายาก						
4. เนื้อหาถูกต้องและเที่ยงตรง						
5. เนื้อหาใช้ภาษาและข้อความชัดเจน และเข้าใจง่าย						
6. เนื้อหาสามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ได้						
2. ด้านเทคนิคการออกแบบและสื่อประกอบ						
2.1 คู่มือครู						
1. มาตรฐาน/ตัวชี้วัดครอบคลุมจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม						
2. กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลาย						

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	
3. ใ้บความรู้และใ้บกิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับ วัตถุประสงค์การเรียนรู้ 4. สามารถใ้คู่มือครูประกอบการสอนเพื่อเพิ่ม ประสิทธิภาพ 5. แบบวัดทักษะก่อนเรียนและหลังเรียนมีความ สอดคล้องกับเนื้อหา 6. ขนาดของคู่มือครูมีความเหมาะสม						
2.2 คู่มือสำหรับผู้ปกครองทางการใ้ยีน						
1. กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลาย 2. การจัดวางเนื้อหาเหมาะสม 3. ใ้บความรู้และใ้บกิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับ วัตถุประสงค์การเรียนรู้ 4. แบบวัดทักษะก่อนเรียนและหลังเรียนมีความ สอดคล้องกับเนื้อหา 5. ขนาดของคู่มือมีความเหมาะสม						
2.3 สื่อประกอบ						
1. จำนวนของสื่อประกอบในการสอนมีเพียงต่อ การใช้งาน 2. ใ้บความรู้และวิดิทัศน์ในชุดการเรียนรู้สามารถอธิบาย เนื้อหาใ้เข้าใจใ้ได้ง่าย 3. ใ้บความรู้และใ้บกิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับ วัตถุประสงค์การเรียนรู้การสอน						
3. ด้านการนำเสนอ						
1. คำชี้แจงใ้ใจง่าย 2. ลำดับการใช้งานของคู่มือครูมีความชัดเจนและ ใ้ใจง่าย						

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	
<p>3. ใ้บความรู้และใ้บกิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้</p> <p>4. สามารถใ้คู่มือครูประกอบการสอนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ</p> <p>5. แบบวัดทักษะก่อนเรียนและหลังเรียนมีความสอดคล้องกับเนื้อหา</p> <p>6. ขนาดของคู่มือครูมีความเหมาะสม</p>						
2.2 คู่มือสำหรับผู้ปกครองทางการใ้ดใ้น						
<p>1. กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลาย</p> <p>2. การจัดวางเนื้อหาเหมาะสม</p> <p>3. ใ้บความรู้และใ้บกิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้</p> <p>4. แบบวัดทักษะก่อนเรียนและหลังเรียนมีความสอดคล้องกับเนื้อหา</p> <p>5. ขนาดของคู่มือมีความเหมาะสม</p>						
2.3 สื่อประกอบ						
<p>1. จำนวนของสื่อประกอบในการสอนมีเพียงต่อการใ้งาน</p> <p>2. ใ้บความรู้และวิถีทัศน์ในชุดการเรียนรู้สามารถอธิบายเนื้อหาใ้เข้าใจใ้ได้ง่าย</p> <p>3. ใ้บความรู้และใ้บกิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้การสอน</p>						
3. ด้านการนำเสนอ						
<p>1. คำใ้แจ้ใ้งใ้งใ้ง</p> <p>2. ลำดับการใ้งานของคู่มือครูมีความชัดเจนและใ้งใ้ง</p>						

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	
3. ลำดับของการใช้งานของกลุ่มมือสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาที่มีความชัดเจนและเข้าใจง่าย 4. แผนการจัดการเรียนรู้มีลำดับการสอนที่ชัดเจน 5. ใบบทความรู้และใบกิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับเนื้อหาการเรียนการสอน						
4. ด้านการประเมินผล						
4.1 แบบประเมินการอ่านสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา						
1. ข้อคำถามมีความชัดเจน 2. ข้อคำถามสอดคล้องกับเนื้อหา						
4.2 แบบทดสอบก่อนเรียน/หลังเรียน						
1. แบบทดสอบสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ 2. ความยากง่ายของแบบทดสอบเหมาะสม						
4.3 แบบประเมินความพึงพอใจ						
1. ข้อคำถามมีความชัดเจน 2. ข้อคำถามสอดคล้องกับเนื้อหา 3. ข้อคำถามเข้าใจง่ายเหมาะกับวัยของเด็ก						
5. ด้านพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน						
5.1 ชุดการสอนเพื่อเสริมทักษะด้านการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาสามารถเรียนรู้ได้ดีกว่าเดิม 5.2 ชุดการสอนเพื่อเสริมทักษะด้านการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาสามารถอ่านได้ดีกว่าเดิม						

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

**แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพสื่อ
ของชุดการสอนเพื่อเสริมทักษะด้านการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย
ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ ด้านสื่อ)**

คำชี้แจง

แบบสอบถามความคิดเห็นสำหรับผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับชุดการสอนเพื่อเสริมทักษะด้านการอ่าน เรื่องมาตราตัวสะกด ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา โดยกำหนดค่าระดับความคิดเห็นเป็นมาตรฐานค่า 5 ระดับ ดังนี้

5	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก
3	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย
1	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

โปรดแสดงความคิดเห็นโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	
1. ด้านเนื้อหา						
1. เนื้อหาสอดคล้องกับหลักสูตร						
2. เนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม						
3. ลำดับเนื้อหาจากง่ายไปหายาก						
4. เนื้อหาถูกต้องและเที่ยงตรง						
5. เนื้อหาใช้ภาษาและข้อความชัดเจน และเข้าใจง่าย						
6. เนื้อหาสามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ได้						
2. ด้านเทคนิคการออกแบบและสื่อประกอบ						
2.1 คู่มือครู						
1. รูปภาพประกอบสื่อความหมายชัดเจน						
2. รูปแบบตัวอักษรที่ใช้มีความเหมาะสม						
3. การจัดวางตัวอักษรในแต่ละตำแหน่งเหมาะสม						

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	
4. การจัดวางเนื้อหาที่มีความเหมาะสม 5. ขนาดของกลุ่มมือครูมีความเหมาะสม						
2.2 คู่มือสำหรับผู้ปกครองทางสติปัญญา						
1. รูปภาพประกอบสื่อความหมายชัดเจน 2. รูปแบบตัวอักษรที่ใช้มีความเหมาะสม 3. การจัดวางตัวอักษรในแต่ละตำแหน่งมีความเหมาะสม 4. การจัดวางเนื้อหาที่มีความเหมาะสม 5. ขนาดของกลุ่มมือครูมีความเหมาะสม						
2.3 สื่อประกอบ						
1. จำนวนของสื่อประกอบในการสอนมีเพียงพอการใช้งาน						
3. ด้านการนำเสนอ						
1. คำชี้แจงเข้าใจง่าย 2. ลำดับการใช้งานของกลุ่มมือมีความชัดเจนและเข้าใจง่าย 3. ใ้บความรู้และใ้บกิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับเนื้อหาการเรียนการสอน 4. แผนการจัดการเรียนรู้มีลำดับการสอนที่ชัดเจน 5. ใ้บความรู้และใ้บกิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับเนื้อหาการเรียนการสอน						
4. ด้านการประเมินผล						
4.1 แบบประเมินการอ่านสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา 1. ข้อคำถามมีความชัดเจน 2. ข้อคำถามสอดคล้องกับเนื้อหา						

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	
4.2 แบบทดสอบก่อนเรียน/หลังเรียน						
1. แบบทดสอบสอดคล้องกับวัตถุประสงค์						
2. ความยากง่ายของแบบทดสอบเหมาะสม						
4.3 แบบประเมินความพึงพอใจ						
1. ข้อคำถามมีความชัดเจน						
2. ข้อคำถามสอดคล้องกับเนื้อหา						
3. ข้อคำถามเข้าใจง่ายเหมาะกับวัยของเด็ก						
5. ด้านพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน						
5.1 ชุดการสอนเพื่อเสริมทักษะด้านการอ่าน เรื่องมาตราตัวสะกด ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาสามารถเรียนรู้ได้ดีกว่าเดิม						
5.2 ชุดการสอนเพื่อเสริมทักษะด้านการอ่าน เรื่องมาตราตัวสะกด ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาสามารถอ่านได้ดีกว่าเดิม						

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ภาคผนวก ฉ

ผลวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

- สรุปผลตามความคิดของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับชุดการสอนเพื่อเสริมทักษะด้านการอ่าน เรื่องตัวละครในภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา (ด้านเนื้อหา)
- สรุปผลตามความคิดของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับชุดการสอนเพื่อเสริมทักษะด้านการอ่าน เรื่องตัวละครในภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา (ด้านสื่อ)

ตารางที่ ๓.1 รายงานสรุปผลตามความคิดของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับชุดการสอนเสริมทักษะด้านการอ่าน
ตัวสะกดในภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทาง
สติปัญญา (ด้านเนื้อหา)

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. ด้านเนื้อหา			
1. เนื้อหาสอดคล้องกับหลักสูตร	4.67	0.58	มากที่สุด
2. เนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	4.67	0.58	มากที่สุด
3. ลำดับเนื้อหาจากง่ายไปหายาก	5.00	0.58	มากที่สุด
4. เนื้อหาถูกต้องและเที่ยงตรง	4.67	0.58	มากที่สุด
5. เนื้อหาใช้ภาษาและข้อความชัดเจน และเข้าใจง่าย	4.67	0.58	มากที่สุด
6. เนื้อหาสามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ได้	4.67	0.58	มากที่สุด
2. ด้านเทคนิคการออกแบบและสื่อประกอบ			
2.1 คู่มือครู			
1. มาตรฐาน/ตัวชี้วัดครอบคลุมจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	5.00	0.00	มากที่สุด
2. กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลาย	5.00	0.00	มากที่สุด
3. ใบความรู้และใบกิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับ วัตถุประสงค์การเรียนรู้	4.33	0.58	มาก
4. สามารถใช้คู่มือครูประกอบการสอนเพื่อเพิ่ม ประสิทธิภาพ	5.00	0.00	มากที่สุด
5. แบบวัดทักษะก่อนเรียนและหลังเรียนมีความสอดคล้อง กับเนื้อหา	5.00	0.00	มากที่สุด
6. ขนาดของคู่มือครูมีความเหมาะสม	5.00	0.00	มากที่สุด
2.2 คู่มือสำหรับผู้บกพร่องทางสติปัญญา			
1. กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลาย	4.67	0.58	มากที่สุด
2. การจัดวางเนื้อหามีความเหมาะสม	4.67	0.58	มากที่สุด
3. ใบความรู้และใบกิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับ วัตถุประสงค์การเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด
4. แบบวัดทักษะก่อนเรียนและหลังเรียนมีความสอดคล้อง	5.00	0.00	มากที่สุด
5. ขนาดของคู่มือมีความเหมาะสม	5.00	0.00	มากที่สุด

ตารางที่ ๓.1 รายงานสรุปผลตามความคิดของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับชุดการสอนเสริมทักษะด้านการอ่าน
ตัวสะกดในภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทาง
สติปัญญา (ด้านเนื้อหา) (ต่อ)

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	แปลผล
2.3 สื่อประกอบ			
1. จำนวนของสื่อประกอบในการสอนมีเพียงพอ การใช้งาน	4.67	0.58	มากที่สุด
2. ใ้บความรู้และวิทัศน์ในชุดการเรียนรู้สามารถอธิบาย เนื้อหาให้เข้าใจได้ง่าย	5.00	0.00	มากที่สุด
3. ใ้บความรู้และใบกิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับ วัตถุประสงค์การเรียนการสอน	5.00	0.00	มากที่สุด
3. ด้านการนำเสนอ			
1. คำชี้แจงเข้าใจง่าย	4.67	0.58	มากที่สุด
2. ลำดับการใช้งานของกลุ่มมือครูมีความชัดเจนและ เข้าใจง่าย	5.00	0.00	มากที่สุด
3. ลำดับของการใช้งานของกลุ่มมือสำหรับเด็กที่มีความ บกพร่องทางสติปัญญามีความชัดเจนและเข้าใจง่าย	5.00	0.00	มากที่สุด
4. แผนการจัดการเรียนรู้มีลำดับการสอนที่ชัดเจน	5.00	0.00	มากที่สุด
5. ใ้บความรู้และใบกิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับเนื้อหา การเรียนการสอน	5.00	0.00	มากที่สุด
4. ด้านการประเมินผล			
4.1 แบบประเมินการอ่านสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา			
1. ข้อคำถามมีความชัดเจน	4.33	0.58	มากที่สุด
2. ข้อคำถามสอดคล้องกับเนื้อหา	5.00	0.00	มากที่สุด
4.2 แบบทดสอบก่อนเรียน/หลังเรียน			
1. แบบทดสอบสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	5.00	0.00	มากที่สุด
2. ความยากง่ายของแบบทดสอบเหมาะสม	5.00	0.00	มากที่สุด

ตารางที่ จ.1 รายงานสรุปผลตามความคิดของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับชุดการสอนเสริมทักษะด้านการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา (ด้านเนื้อหา) (ต่อ)

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	แปลผล
4.3 แบบประเมินความพึงพอใจ			
1. ข้อคำถามมีความชัดเจน	4.33	0.58	มากที่สุด
2. ข้อคำถามสอดคล้องกับเนื้อหา	4.67	0.58	มากที่สุด
3. ข้อคำถามเข้าใจง่ายเหมาะกับวัยของเด็ก	5.00	0.00	มากที่สุด
5. ด้านพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน			
5.1 ชุดการสอนเพื่อเสริมทักษะด้านการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาสามารถเรียนรู้ได้ดีกว่าเดิม	5.00	0.00	มากที่สุด
5.2 ชุดการสอนเพื่อเสริมทักษะด้านการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาสามารถอ่านได้ดีกว่าเดิม	4.67	0.58	มากที่สุด
รวม	4.83	0.25	มากที่สุด

จากตารางที่ จ.2 แสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับคุณภาพของสื่อด้านเนื้อหาชุดการสอนเพื่อเสริมทักษะด้านการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ด้านเนื้อหา มีความคิดเห็นรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ด้วยค่าเฉลี่ย 4.83 โดยมีความคิดเห็นในด้านแบบสอบถามก่อนเรียนและหลังเรียน, ลำดับเนื้อหาจากง่ายไปหายาก, กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลาย, สามารถใช้คู่มือประกอบการสอนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ, แบบวัดทักษะก่อนเรียนและหลังเรียนมีความสอดคล้องกับเนื้อหา, ขนาดของกลุ่มคู่มือมีความเหมาะสม, ใบบทความรู้และใบกิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้, แบบวัดทักษะก่อนเรียนและหลังเรียนมีความสอดคล้อง, ขนาดของกลุ่มมีความเหมาะสม, ด้านสื่อประกอบใบบทความรู้และวิธีทัศน์ในชุดการเรียนรู้สามารถอธิบายเนื้อหาให้เข้าใจได้ง่าย, ใบบทความรู้และใบกิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับเนื้อหาการเรียนการสอน, ด้านการประเมินผล ข้อคำถามสอดคล้องกับเนื้อหา, แบบทดสอบสอดคล้องกับวัตถุประสงค์, ด้านพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน ชุดการสอนเพื่อเสริมทักษะด้านการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทาง

สติปัญญาสามารถเรียนรู้ได้ดีกว่าเดิมอยู่ในระดับสูงที่สุดด้วยค่าเฉลี่ย 5.00 ต่ำที่สุด ความคิดเห็นในด้านการประเมินผลในเรื่องข้อคำถาม มีความชัดเจนด้วยค่าเฉลี่ย 4.33 และไม่พบข้อที่ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นในระดับน้อยที่สุด

ตารางที่ ๑.2 รายงานสรุปผลตามความคิดของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับคุณภาพของสื่อชุดการสอนเสริมทักษะด้านการอ่าน เรื่องมาตราตัวสะกด ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา (ผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อ)

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. ด้านเนื้อหา			
1. เนื้อหาสอดคล้องกับหลักสูตร	4.67	0.58	มากที่สุด
2. เนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	5.00	0.00	มากที่สุด
3. ลำดับเนื้อหาจากง่ายไปหายาก	4.67	0.58	มากที่สุด
4. เนื้อหาถูกต้องและเที่ยงตรง	4.67	0.58	มากที่สุด
5. เนื้อหาใช้ภาษาและข้อความชัดเจน และเข้าใจง่าย	5.00	0.00	มากที่สุด
6. เนื้อหาสามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ได้	4.67	0.58	มากที่สุด
2. ด้านเทคนิคการออกแบบและสื่อประกอบ			
2.1 คู่มือครู			
1. รูปภาพประกอบสื่อความหมายชัดเจน	5.00	0.00	มากที่สุด
2. รูปแบบตัวอักษรที่ใช้มีความเหมาะสม	5.00	0.00	มากที่สุด
3. การจัดวางตัวอักษรในแต่ละตำแหน่งมีความเหมาะสม	4.67	0.58	มากที่สุด
4. การจัดวางเนื้อหามีความเหมาะสม	5.00	0.00	มากที่สุด
5. ขนาดของคู่มือครูมีความเหมาะสม	5.00	0.00	มากที่สุด
2.2 คู่มือสำหรับผู้บกพร่องทางสติปัญญา			
1. รูปภาพประกอบสื่อความหมายชัดเจน	5.00	0.00	มากที่สุด
2. รูปแบบตัวอักษรที่ใช้มีความเหมาะสม	5.00	0.00	มากที่สุด
3. การจัดวางตัวอักษรในแต่ละตำแหน่งมีความเหมาะสม	5.00	0.00	มากที่สุด
4. การจัดวางเนื้อหามีความเหมาะสม	4.33	0.58	มาก
5. ขนาดของคู่มือมีความเหมาะสม	4.33	0.58	มาก

ตารางที่ ๓.๒ รายงานสรุปผลตามความคิดของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับคุณภาพของสื่อชุดการสอนเสริมทักษะด้านการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา (ผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อ) (ต่อ)

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	แปลผล
2.3 สื่อประกอบ			
1. จำนวนของสื่อประกอบในการสอนมีเพียงพอต่อการใช้งาน	4.67	0.58	มากที่สุด
2. ใบความรู้และวีดิทัศน์ในชุดการเรียนรู้สามารถอธิบายเนื้อหาให้เข้าใจได้ง่าย	4.67	0.58	มากที่สุด
3. ใบความรู้และใบกิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนการสอน	5.00	0.00	มากที่สุด
3. ด้านการนำเสนอ			
1. คำชี้แจงเข้าใจง่าย	5.00	0.00	มากที่สุด
2. ลำดับการใช้งานของกลุ่มมือครูมีความชัดเจนและเข้าใจง่าย	4.67	0.58	มากที่สุด
3. ลำดับของการใช้งานของกลุ่มมือสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา มีความชัดเจนและเข้าใจง่าย	4.67	0.00	มากที่สุด
4. แผนการจัดการเรียนรู้มีลำดับการสอนที่ชัดเจน	5.00	0.00	มากที่สุด
5. ใบความรู้และใบกิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับเนื้อหาการเรียนการสอน	4.67	0.58	มากที่สุด
4. ด้านการประเมินผล			
4.1 แบบประเมินการอ่านสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา			
1. ข้อคำถามมีความชัดเจน	4.67	0.58	มากที่สุด
2. ข้อคำถามสอดคล้องกับเนื้อหา	5.00	0.00	มากที่สุด
4.2 แบบทดสอบก่อนเรียน/หลังเรียน			
1. แบบทดสอบสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	5.00	0.00	มากที่สุด
2. ความยากง่ายของแบบทดสอบเหมาะสม	5.00	0.00	มากที่สุด
4.3 แบบประเมินความพึงพอใจ			
1. ข้อคำถามมีความชัดเจน	4.67	0.58	มากที่สุด
2. ข้อคำถามสอดคล้องกับเนื้อหา	4.67	0.58	มากที่สุด

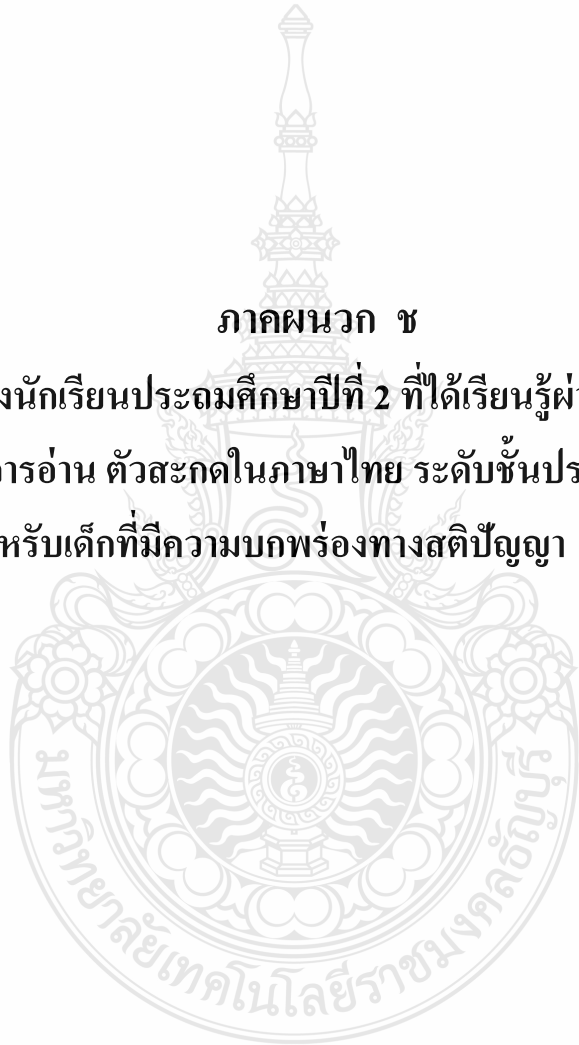
ตารางที่ ๓.2 รายงานสรุปผลตามความคิดของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับคุณภาพของสื่อชุดการสอนเสริมทักษะด้านการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา (ผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อ) (ต่อ)

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	แปลผล
3. ข้อคำถามเข้าใจง่ายเหมาะกับวัยของเด็ก	5.00	0.00	มากที่สุด
5. ด้านพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน			
5.1 ชุดการสอนเพื่อเสริมทักษะด้านการอ่าน เรื่องมาตราตัวสะกด ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาสามารถเรียนรู้ได้ดีกว่าเดิม	5.00	0.00	มากที่สุด
5.2 ชุดการสอนเพื่อเสริมทักษะด้านการอ่าน เรื่องมาตราตัวสะกด ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาสามารถอ่านได้ดีกว่าเดิม	4.67	0.00	มากที่สุด
รวม	4.81	0.25	มากที่สุด

จากตารางที่ ๓.2 แสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับคุณภาพของสื่อชุดการสอนเพื่อเสริมทักษะด้านการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ด้านสื่อ มีความคิดเห็นรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ด้วยค่าเฉลี่ย 4.81 โดยมีความคิดเห็นในด้านแผนการจัดการเรียนรู้มีลำดับการสอนที่ชัดเจนและมาตรฐาน/ตัวชี้วัดครอบคลุมจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม/ด้านเนื้อหา เนื้อหาใช้ภาษาและข้อความชัดเจนและเข้าใจง่าย รูปภาพประกอบสื่อความหมายชัดเจน รูปแบบตัวอักษรที่ใช้มีความเหมาะสม การจัดวางเนื้อหามีความเหมาะสม ขนาดของคู่มือครูมีความเหมาะสม ใบความรู้และใบกิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้การสอน ด้านการนำเสนอคำชี้แจงเข้าใจง่าย แผนการจัดการเรียนรู้มีลำดับการสอนที่ชัดเจน แบบประเมินความพึงพอใจข้อคำถามเข้าใจง่ายเหมาะกับวัยของเด็ก ด้านพัฒนาการเรียนรู้ชุดการสอนเพื่อเสริมทักษะด้านการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา สามารถเรียนรู้ได้ดีกว่าเดิมอยู่ในระดับสูงที่สุดด้วยค่าเฉลี่ย 5.00 ต่ำที่สุดความคิดเห็นในด้านขนาดของคู่มือมีความเหมาะสมด้วยค่าเฉลี่ย 4.33 และไม่พบข้อที่ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นในระดับน้อยที่สุด

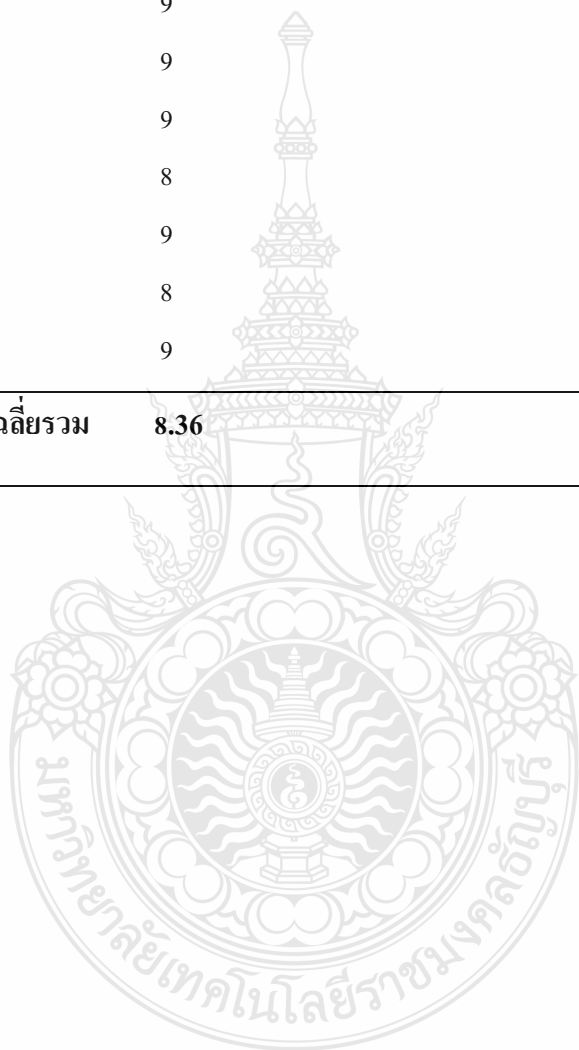
ภาคผนวก ช

ผลวิเคราะห์ของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้เรียนรู้ผ่านชุดการสอนเสริม
ทักษะด้านการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา (E_1/E_2)

ตารางที่ ข.1 ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้เรียนรู้ผ่านชุดการสอนเสริมทักษะด้านการอ่าน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา แบบวัดทักษะคะแนนก่อนเรียนหลังเรียน

ลำดับที่	คะแนนทดสอบก่อนเรียน T1 (25 คะแนน)	คะแนนทดสอบหลังเรียน T2 (25 คะแนน)
1	9	20
2	9	20
3	9	19
4	8	19
5	9	17
6	8	20
7	9	17
ค่าเฉลี่ยรวม	8.36	18.86

ตารางที่ ข.2 ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้เรียนรู้ผ่านชุดการสอนเสริมทักษะด้านการอ่าน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา คะแนนระหว่างเรียนและคะแนนหลังเรียน

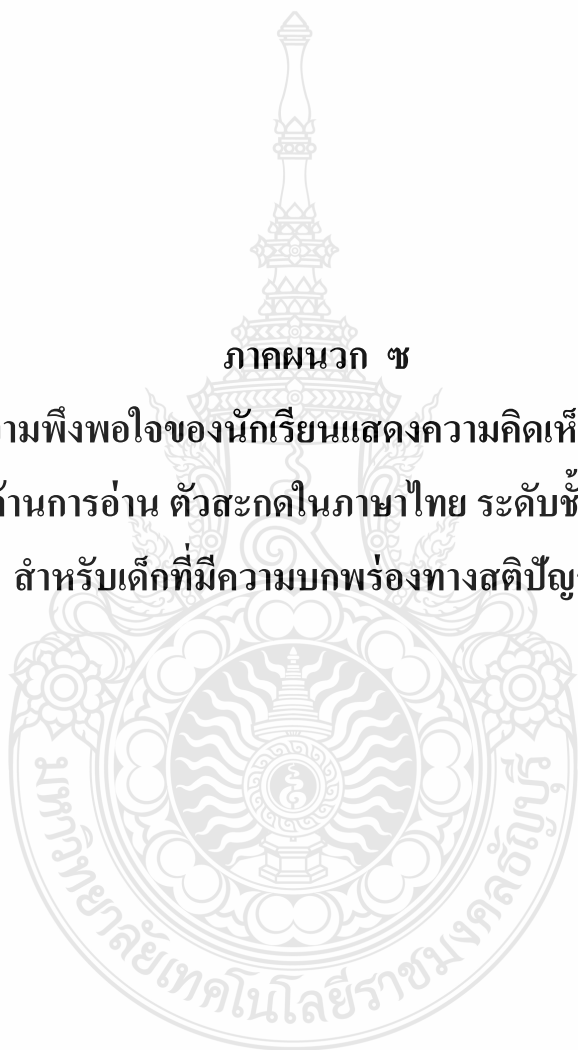
(N=7)

ลำดับที่	คะแนนระหว่างเรียน (75 คะแนน) E_1	ร้อยละ	คะแนนหลังเรียน (25 คะแนน) E_2	ร้อยละ
1	72	96.53	22	88.00
2	53	71.07	18	74.00
3	52	69.60	18	74.00
4	49	65.60	19	76.00
5	52	69.60	19	76.00
6	54	72.53	19	76.00
7	53	70.93	17	68.00
ค่าเฉลี่ยรวม	55.27	76.10	19.00	75.43

จากตารางที่ ข.2 แสดงการหาผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้เรียนรู้ผ่านชุดการสอนเพื่อเสริมทักษะด้านการอ่าน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาประชากร จำนวน 7 คน โดยพบว่าค่า E_1/E_2 เท่ากับ 76.10/75.43 ซึ่งถือว่าสูงกว่าสมมติฐานที่ตั้งไว้ นั่นก็คือ 75/75

ภาคผนวก ข

แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนแสดงความคิดเห็นที่มีต่อชุดการสอน
เพื่อเสริมทักษะด้านการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

แบบประเมินความพึงพอใจของเด็กบกพร่องทางสติปัญญา
ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อชุดการสอนเพื่อเสริมทักษะด้านการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย

คำชี้แจง ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นที่มีต่อชุดการสอนเพื่อเสริมทักษะด้านการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างความคิดเห็นของนักเรียน โดยกำหนดระดับความพึงพอใจเป็นดังต่อไปนี้

- 5 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

รายการการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
1. เข้าใจเนื้อหาในกิจกรรม					
2. ชุดกิจกรรมมีความน่าสนใจ					
3. กิจกรรมมีความชัดเจน					
4. อุปกรณ์มีเพียงพอในการใช้ชุดกิจกรรม					
5. ชุดกิจกรรมสามารถกระตุ้นให้สามารถเรียนรู้ได้ดีขึ้น					
6. ภาพประกอบสื่อความหมายชัดเจน					
7. ภาพประกอบมีความน่าสนใจ					
8. ภาพประกอบสี สันสวยงาม					
9. ภาพประกอบมีขนาดเหมาะกับวัยของเด็กบกพร่องทางสติปัญญา					
10. ขนาดตัวอักษรมีความเหมาะสม					

ข้อเสนอแนะ

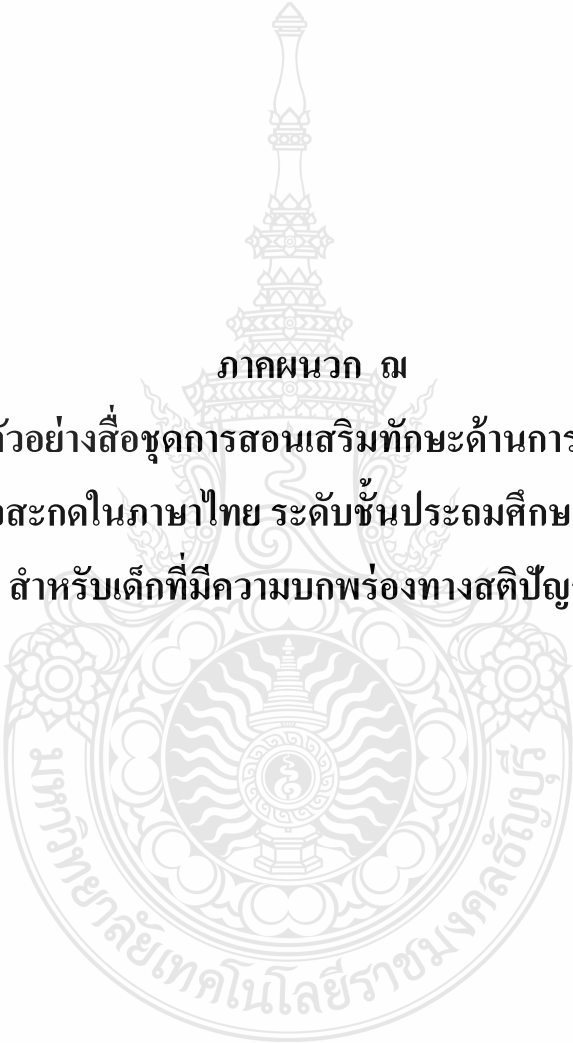
.....

.....

.....

ลงชื่อ.....
(.....)
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ภาคผนวก ฅ

ตัวอย่างสื่อชุดการสอนเสริมทักษะด้านการอ่าน
ตัวสะกดในภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

ชุดการสอนเพื่อเสริมทักษะด้านการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย
ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

คู่มือครูผู้สอน, คู่มือผู้เรียน, ใบความรู้, วัสดุทัศน, ใบกิจกรรม, แบบวัดทักษะ, แบบวัดความพึงพอใจ

สมุดการอ่านมาตราตัวสะกด แม่ กก/แม่ กค/แม่ กบ/แม่ กง

เรื่องที่ 1 มาตราตัวสะกดแม่ กก

เรื่องที่ 2 มาตราตัวสะกดแม่ กค

เรื่องที่ 3 มาตราตัวสะกดแม่ กบ

เรื่องที่ 4 มาตราตัวสะกดแม่ กง

ตัวอย่างคู่มือครูผู้สอน

แผนการจัดการเรียนรู้, ใบความรู้, ใบกิจกรรมการเรียนรู้, แบบวัดทักษะก่อนเรียนหลังเรียน แบบประเมินความพึงพอใจ, แบบประเมินสังเกตการณ์อ่าน

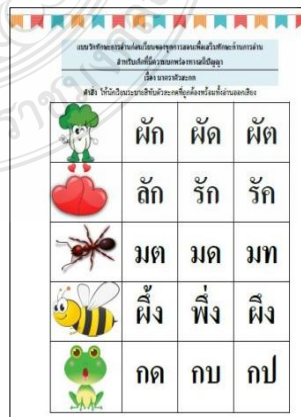
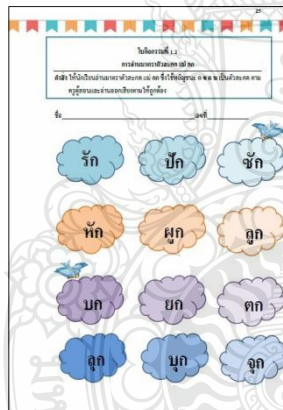
This page contains a comprehensive set of educational materials for teaching syllable classification. It includes:

- Lesson Plan (หน้า 17):** A detailed plan for the lesson, including objectives, materials, and procedures.
- Knowledge Sheet (หน้า 18):** A page titled 'ใบความรู้ ๑.๑' explaining the concept of syllable classification and listing the syllable types: แม่ กก, แม่ กค, แม่ กข, and แม่ กง.
- Learning Activity Sheet (หน้า 19):** A page titled 'ใบกิจกรรม ๑.๑' containing various activities and exercises for students to practice identifying and writing syllables.
- Assessment Tools (หน้า 20):** Includes a 'แบบวัดทักษะก่อนเรียนหลังเรียน' (Pre-test and Post-test Skill Assessment) and a 'แบบประเมินสังเกตการณ์อ่าน' (Observation Assessment Form).
- Appendix (หน้า 21):** A section titled 'ภาคผนวก ๑.๑' containing additional resources like a 'แบบประเมินความพึงพอใจ' (Satisfaction Assessment Form) and a 'แบบประเมินสังเกตการณ์อ่าน' (Observation Assessment Form).

ตัวอย่างคู่มือนักเรียน

ใบความรู้, ใบกิจกรรมการเรียนรู้, แบบวัดทักษะก่อนเรียนหลังเรียน, แบบประเมินความพึงพอใจ

ชุดการสอนเพื่อเสริมทักษะด้านการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย
ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

เรื่องที่ 1 มาตราตัวสะกด แม่ กก

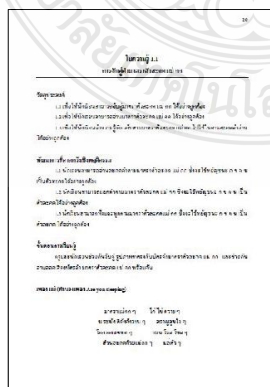

กิจกรรมที่ 1.1 การจับคู่คำ

อุปกรณ์การทำกิจกรรมที่ 1.1 บัตรคำ / บัตรภาพ

สื่อวีดิทัศน์

ใบความรู้ที่ 1.1 ใบกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1.1

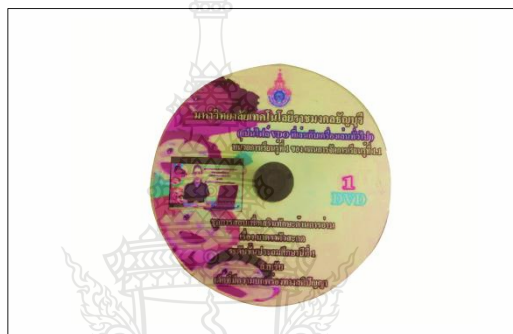
กิจกรรมที่ 1.2 การอ่านมาตราตัวสะกด แม่ กก

อุปกรณ์การทำกิจกรรมที่ 1.2 บัตรคำ / บัตรภาพ

สมุดมาตราตัวสะกด แม่ กก

สื่อวีดิทัศน์

<p>ใบความรู้ 1.1 แม่ กก แม่ กข แม่ กค</p> <p>วัตถุประสงค์</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. นักเรียนสามารถอ่านมาตราตัวสะกดแม่ กก ได้ถูกต้อง 2. นักเรียนสามารถเขียนมาตราตัวสะกดแม่ กก ได้ถูกต้อง 3. นักเรียนสามารถอ่านและเขียนคำที่มีมาตราตัวสะกดแม่ กก ได้ถูกต้อง <p>สาระการเรียนรู้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. นักเรียนสามารถอ่านและเขียนคำที่มีมาตราตัวสะกดแม่ กก ได้ถูกต้อง 2. นักเรียนสามารถเขียนคำที่มีมาตราตัวสะกดแม่ กก ได้ถูกต้อง 3. นักเรียนสามารถอ่านและเขียนคำที่มีมาตราตัวสะกดแม่ กก ได้ถูกต้อง <p>คำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. นักเรียนสามารถอ่านและเขียนคำที่มีมาตราตัวสะกดแม่ กก ได้ถูกต้อง 2. นักเรียนสามารถเขียนคำที่มีมาตราตัวสะกดแม่ กก ได้ถูกต้อง 3. นักเรียนสามารถอ่านและเขียนคำที่มีมาตราตัวสะกดแม่ กก ได้ถูกต้อง 	<p>ใบกิจกรรม 1.2 กาสะแมงตัวสะกด แม่ กก</p> <p>วัตถุประสงค์</p> <p>ชื่อ</p> <p>ชื่อ</p> <table border="1"> <tr> <td>รัก</td> <td>ปัก</td> <td>ซัก</td> </tr> <tr> <td>หัก</td> <td>ผูก</td> <td>สุก</td> </tr> <tr> <td>ปัก</td> <td>ยก</td> <td>ตก</td> </tr> <tr> <td>ผูก</td> <td>บุก</td> <td>จุก</td> </tr> </table>	รัก	ปัก	ซัก	หัก	ผูก	สุก	ปัก	ยก	ตก	ผูก	บุก	จุก
รัก	ปัก	ซัก											
หัก	ผูก	สุก											
ปัก	ยก	ตก											
ผูก	บุก	จุก											

ใบความรู้ที่ 1.2 ใบกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1.2

ตัวอย่างสื่อวีดิทัศน์ เรื่องที่ 1 มาตราตัวสะกด แม่ กก

ที่	รูปภาพ	รายละเอียด
1		<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 มาตราตัวสะกด แม่ กก</p>
2		<p>แบบการจัดการเรียนรู้ที่ 1.1 เรื่อง การจับคู่คำให้ตรงกับบัตรรูปภาพ</p>
3		<p>สวัสดีค่ะ ดิฉัน นางสาวพัชรีญา อินทร์พรหม นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชา เทคโนโลยีและสื่อสาร การศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลธัญบุรี วันนี้จะมานำเสนอ ชุดการสอนเพื่อ เสริมทักษะด้านการอ่าน เรื่องมาตรา ตัวสะกดระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา โดย เริ่มกันที่ แม่ กก นะคะ</p>

ที่	รูปภาพ	รายละเอียด
4		<p>เรามาดูคำศัพท์ตัวอย่าง แม่ กก ที่สะกดด้วย ก. กันนะคะ เริ่มจากคำแรก ปาก, ดอกไม้, รัก, นกฮูก, นก, โลก, ผัก, หมวก อ่านตามไปพร้อมๆ กันนะคะ</p>
5		<p>เมื่อเราอ่านคำสะกดครบแล้วจากนั้นเรามาจับคู่คำกับภาพ ไปพร้อมๆ กันนะคะ นื่องๆ ช่วยพี่หาไปพร้อมกันนะคะว่าคำไหนคู่กับบัตรภาพแผ่นไหน เริ่มจาก ปาก, ดอกไม้, รัก, นกฮูก (ให้นักเรียนอ่านและสะกดพร้อมกัน) จากนั้นเริ่มเข้าสู่บทเรียนที่ 1.2</p>
6		<p>สวัสดีคะ ดิฉัน นางสาวพัชรียา อินทร์พรหม นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชา เทคโนโลยีและสื่อสาร การศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลชัยบุรี วันนี้เราจะเรียนรู้กันในเรื่องของการ อ่านและสะกดคำ ในมาตราแม่ กก นะคะ</p>
7		<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง การอ่านมาตราตัวสะกด แม่ กก</p>

ที่	รูปภาพ	รายละเอียด
8		<p>มาตราตัวสะกด แม่ กก ออกเสียงสะกด ก ซึ่งจะใช้พยัญชนะ ก ข ค ฉ เป็นคำสะกด ตัวอย่างคำที่สะกด ด้วย แม่ กก มีดังต่อไปนี้</p>
9		<p>ตัวอย่างคำที่สะกดด้วย แม่ กก กอ-โอะ-กอ อ่านว่า กก ทอ-โอะ-ทอ อ่านว่า ตก ขอ-โอะ-ขอ อ่านว่า ขก หอ-โอะ-หอ อ่านว่า หก นอ-โอะ-นอ อ่านว่า นก บอ-โอะ-บอ อ่านว่า บก อ่านพร้อมกันอีกครั้งนะคะ</p>
10		<p>ตัวอย่างคำที่สะกดด้วยแม่ กก กก, ปก, ชก, ขก, งก, หก, พก, อก, ตก อ่านและสะกดไปพร้อมๆ กันอีก รอบนะคะ ให้น้องๆ สังเกต คำที่ สะกดด้วยแม่ กก จะสะกดด้วย ก ลงท้ายทุกคำ</p>
11		<p>ต่อไปเป็นตัวอย่างคำ ที่น้องๆ สามารถพบเจอได้ในชีวิต ประจำวันนะคะ สำหรับในบทเรียนแรก จบลงเพียง เท่านั้นค่ะ</p>

ที่	รูปภาพ	รายละเอียด
12		<p>ขอขอบคุณ นายนิทัศน์ วิเชียรเลิศ ผู้อำนวยการโรงเรียนเต็มรักศึกษา นายภิญโญ นิลปอ รองผู้อำนวยการโรงเรียนเต็มรัก ศึกษา ฝ่ายวิชาการ</p>
13		<p>ขอขอบคุณ อาจารย์ สุนันทา อร่ามเรือง หัวหน้าระดับชั้นประถมศึกษาชั้น ป.1 - ป.3 โรงเรียนเต็มรักศึกษา</p>
14		<p>ขอขอบคุณ ดร.ทศพร แสงสว่าง อาจารย์ที่ปรึกษา</p>

ชุดการสอนเพื่อเสริมทักษะด้านการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย
ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา
เรื่องที่ 2 มาตราตัวสะกด แม่ กด

กิจกรรมที่ 2.1 การจับคู่คำ

อุปกรณ์การทำกิจกรรมที่ 2.1 บัตรคำ / บัตรภาพ

สื่อวีดิทัศน์

<p>ใบความรู้ที่ 2.1 มาตราตัวสะกดแม่ กด</p> <p>คำชี้แจง</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. คำใดที่มีมาตราตัวสะกดแม่ กด ให้วงกลมล้อมรอบ 2. คำใดที่มีมาตราตัวสะกดแม่ กว ให้วงกลมล้อมรอบ 3. คำใดที่มีมาตราตัวสะกดแม่ กว ให้วงกลมล้อมรอบ 4. คำใดที่มีมาตราตัวสะกดแม่ กว ให้วงกลมล้อมรอบ <p>เฉลย</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. คำใดที่มีมาตราตัวสะกดแม่ กด ให้วงกลมล้อมรอบ 2. คำใดที่มีมาตราตัวสะกดแม่ กว ให้วงกลมล้อมรอบ 3. คำใดที่มีมาตราตัวสะกดแม่ กว ให้วงกลมล้อมรอบ 4. คำใดที่มีมาตราตัวสะกดแม่ กว ให้วงกลมล้อมรอบ <p>คำชี้แจง</p> <p>จงเติมคำในช่องว่างด้วยมาตราตัวสะกดแม่ กด และวงกลมล้อมรอบคำที่มีมาตราตัวสะกดแม่ กด</p> <p>เฉลย</p> <p>คำใดที่มีมาตราตัวสะกดแม่ กด ให้วงกลมล้อมรอบ</p> <p>คำใดที่มีมาตราตัวสะกดแม่ กว ให้วงกลมล้อมรอบ</p>	<p>ใบความรู้ที่ 2.1 มาตราตัวสะกดแม่ กด</p> <p>คำชี้แจง</p> <p>จงเติมคำในช่องว่างด้วยมาตราตัวสะกดแม่ กด และวงกลมล้อมรอบคำที่มีมาตราตัวสะกดแม่ กด</p> <p>เฉลย</p> <p>คำใดที่มีมาตราตัวสะกดแม่ กด ให้วงกลมล้อมรอบ</p> <p>คำใดที่มีมาตราตัวสะกดแม่ กว ให้วงกลมล้อมรอบ</p> <p>คำใดที่มีมาตราตัวสะกดแม่ กว ให้วงกลมล้อมรอบ</p> <p>คำใดที่มีมาตราตัวสะกดแม่ กว ให้วงกลมล้อมรอบ</p> <p>คำใดที่มีมาตราตัวสะกดแม่ กว ให้วงกลมล้อมรอบ</p> <p>คำใดที่มีมาตราตัวสะกดแม่ กว ให้วงกลมล้อมรอบ</p> <p>คำใดที่มีมาตราตัวสะกดแม่ กว ให้วงกลมล้อมรอบ</p> <p>คำใดที่มีมาตราตัวสะกดแม่ กว ให้วงกลมล้อมรอบ</p> <p>คำใดที่มีมาตราตัวสะกดแม่ กว ให้วงกลมล้อมรอบ</p> <p>คำใดที่มีมาตราตัวสะกดแม่ กว ให้วงกลมล้อมรอบ</p>
---	---

ใบความรู้ที่ 2.1 ใบกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 2.1

กิจกรรมที่ 2.2 การอ่านมาตราตัวสะกด แม่ กด

อุปกรณ์การทำกิจกรรมที่ 2.2 บัตรคำ / บัตรภาพ

สมุดมาตราตัวสะกด แม่ กด

สื่อวีดิทัศน์

<p>ใบความรู้ 1.2 มาตราตัวสะกด แม่ กด</p> <p>จุดประสงค์</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เข้าใจความหมายของมาตราตัวสะกด แม่ กด 2. สามารถเขียนคำที่มีมาตราตัวสะกด แม่ กด ได้ 3. สามารถอ่านคำที่มีมาตราตัวสะกด แม่ กด ได้ <p>กิจกรรมการเรียนรู้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ครูนำบัตรคำที่มีมาตราตัวสะกด แม่ กด มาให้นักเรียนดู 2. ครูอ่านคำที่มีมาตราตัวสะกด แม่ กด และให้นักเรียนอ่านตาม 3. ครูให้นักเรียนเขียนคำที่มีมาตราตัวสะกด แม่ กด ลงในสมุด 4. ครูให้นักเรียนอ่านคำที่มีมาตราตัวสะกด แม่ กด ที่เขียนลงในสมุด <p>ใบความรู้เสริม</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. แม่ กด มี 3 คำ ได้แก่ กด, ขด, บด 2. แม่ กด มี 3 คำ ได้แก่ กด, ขด, บด 3. แม่ กด มี 3 คำ ได้แก่ กด, ขด, บด 4. แม่ กด มี 3 คำ ได้แก่ กด, ขด, บด 5. แม่ กด มี 3 คำ ได้แก่ กด, ขด, บด 6. แม่ กด มี 3 คำ ได้แก่ กด, ขด, บด 	<p>ใบกิจกรรม 2.2 การอ่านมาตราตัวสะกด แม่ กด</p> <p>นักเรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับมาตราตัวสะกด แม่ กด แล้วหรือไม่? ใช่/ไม่ใช่</p> <p>ชื่อ _____ เลขที่ _____</p> <table border="1"> <tr> <td>กด</td> <td>ขด</td> <td>บด</td> </tr> <tr> <td>กต</td> <td>ขต</td> <td>บต</td> </tr> <tr> <td>กัถ</td> <td>ขัถ</td> <td>บัถ</td> </tr> <tr> <td>กัต</td> <td>ขัต</td> <td>บัต</td> </tr> </table>	กด	ขด	บด	กต	ขต	บต	กัถ	ขัถ	บัถ	กัต	ขัต	บัต
กด	ขด	บด											
กต	ขต	บต											
กัถ	ขัถ	บัถ											
กัต	ขัต	บัต											

ใบความรู้ที่ 2.2 ใบกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 2.2

ตัวอย่างสื่อวีดิทัศน์ เรื่องที่ 2 มาตราตัวสะกด แม่ กค

ที่	รูปภาพ	รายละเอียด
1		<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 มาตราตัวสะกด แม่ กค</p>
2		<p>แบบการจัดการเรียนรู้ที่ 2.1 เรื่อง การจับคู่คำให้ตรงกับบัตรรูปภาพ</p>
3		<p>สวัสดีค่ะ ดิฉัน นางสาวพัชรียา อินทร์พรหม นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี วันนี้จะมาเสนอ ชุดการสอนเพื่อเสริมทักษะด้านการอ่าน เรื่องมาตราตัวสะกด ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา โดยเริ่มกันที่แม่ กค นะคะ</p>

ที่	รูปภาพ	
4		<p>เรามาดูคำศัพท์ที่ตัวอย่างแม่กตที่สะกดด้วย ค. กันนะคะ การอ่านมาตราตัวสะกด แม่ กค ออกเสียงสะกด ค ซึ่งจะใช้พยัญชนะ ค ต ถ ท ธ ฎ ฏ รุ ฑ ฒ จ ช ซ ส ศ ษ เป็นสะกด เราไปดูคำศัพท์กันเลยคะ</p>
5		<p>เรามาดูคำศัพท์ที่ตัวอย่าง แม่ กค กันนะคะ เริ่มคำแรก ไม้กวาด, แผล, เตารีด, ไม้บรรทัด, มีด, ผิด, เป็ด, กัด อ่านตามไปพร้อมๆ กันนะคะ</p>
6		<p>เริ่มกันที่คำแรกมาจับคู่ไปพร้อมกันนะคะ คำแรก ไม้กวาด ไม้มาลัย-มอม้า-ไม้โท อ่านว่า ไม้ กอ กั-วอ แหวน-สระอา-คอเด็ก อ่านว่า กวาด รวมกันอ่านว่า ไม้กวาด นื่องๆ สะกดอ่านไปพร้อมกันนะคะ</p>
7		<p>จากนั้นเรามาเริ่มจำคู่คำศัพท์จากบัตรรูปภาพในมาตราตัวสะกด แม่ กค กันคะ เริ่มคำแรก ไม้กวาด, แผล, เตารีด, ไม้บรรทัด, สะกดไปพร้อมๆ กับครูและช่วยกันหาคะคะ</p>

ที่	รูปภาพ	รายละเอียด
8		<p>จับคู่เสร็จแล้วเรามาอ่านทวนกัน อีกรอบนะคะ เริ่มจากคำแรก ไม้กวาด นะคะ คำแรก ไม้กวาด ไม้มาลัย – มอม้า-ไม้โท อ่านว่า ไม้ กอไก่อว แหวน-สระอา-คอเด็ก อ่านว่า กวาด รวมกันอ่านว่า ไม้กวาด ใ้พี่น้องๆ สังเกตว่าจะมี ด.เด็ก เป็น ตัวสะกด ด้านหลัง (จากนั้นครูอ่าน และสะกดคำไปจนครบ)</p>
9		<p>สำหรับในบทเรียนเรื่อง การจับคู่คำ ใน แม่ กค ก็จบลงแล้วนะคะ ต่อไป น้องๆจะได้ฝึกอ่านคำในมาตรา แม่ กค เป็นคำศัพท์ง่ายๆ เราไปดู พร้อมๆ กันเลยคะ</p>
10		<p>สวัสดีคะ ดิฉัน นางสาวพัชรียา อินทร์พรหม นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชา เทคโนโลยีและสื่อสาร การศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลธัญบุรี สำหรับในเรื่องที่ 2 วันนี้เราจะเรียนรู้ กันในเรื่องของการอ่านและสะกดคำ ในมาตราแม่ กค กันนะคะ</p>

ที่	รูปภาพ	รายละเอียด
11		<p>มาตราตัวสะกด แม่ กค</p> <p>มาตราตัวสะกด แม่ กค ออกเสียง สะกด ค ซึ่งจะใช้นพยัญชนะ ค ต ถ ท ธ ฐ ฑ ฒ จ ฌ ฎ ฏ ฐ ษ เป็นตัวสะกด ตัวอย่างคำที่สะกดด้วยแม่ กค มีดังต่อไปนี้</p>
12		<p>ตัวอย่างคำที่สะกดด้วย แม่ กค</p> <p>กอ-โอะ-คอ อ่านว่า กค ออ-โอะ-คอ อ่านว่า อก บอ-โอะ-คอ อ่านว่า บค จอ-โอะ-คอ อ่านว่า จค ลอ-โอะ-คอ อ่านว่า ลค สอ-โอะ-คอ อ่านว่า สค</p> <p>อ่านพร้อมกันอีกครั้งนะคะ</p>
13		<p>ตัวอย่างคำที่สะกดด้วย แม่ กค</p> <p>มาสะกดไปพร้อมครูอีกรอบนะคะ</p> <p>ลค / ฐค / ศค / ฝค / ปค / ฝค / ฑค / คค / ฏค</p> <p>จค</p> <p>(ครูอ่านซ้ำ 2 รอบ)</p>

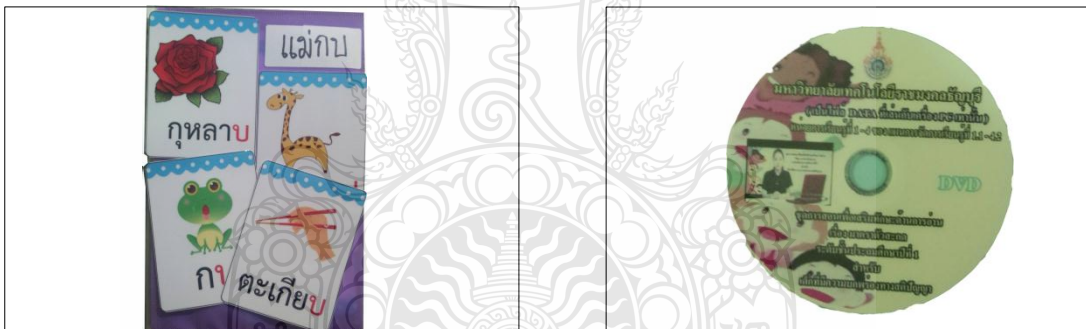
ที่	รูปภาพ	รายละเอียด
14		<p>ต่อไปเป็นตัวอย่างคำที่น้องๆ สามารถเจอได้ในชีวิตประจำวันค่ะ ไกรธ / กระโดด/ สนิท/ ขอโทษ/ บวช/ วันหยุด/ อุ้ง/ รถม้า/ ทิศ (ครูอ่านซ้ำและสะกดคำอีก1 รอบ) สำหรับในบทเรียนที่2 ตัวสะกดในภาษาไทย แม่ กค จบลงเพียงเท่านี้ค่ะ ต่อไปเป็นบทเรียนในมาตรา ตัวสะกด แม่ กบ</p>
15		<p>ขอบขอบคุณ นายนิทัศน์ วิเชียรเลิศ ผู้อำนวยการโรงเรียนเต็มรักศึกษา</p> <p>นายภิญโญ นิลปอ รองผู้อำนวยการโรงเรียนเต็มรัก ศึกษา ฝ่ายวิชาการ</p> <p>อาจารย์ สุนันทา อร่ามเรือง หัวหน้าระดับชั้นประถมศึกษา ชั้น ป.1-ป.3 โรงเรียนเต็มรักศึกษา</p> <p>ขอบขอบคุณ ดร.ทศพร แสงสว่าง อาจารย์ที่ปรึกษา</p>

ชุดการสอนเพื่อเสริมทักษะด้านการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย
ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

เรื่องที่ 3 มาตราตัวสะกด แม่ กบ

กิจกรรมที่ 3.1 การจับคู่คำ

อุปกรณ์การทำกิจกรรมที่ 3.1 บัตรคำ / บัตรภาพ

สื่อวีดิทัศน์

<p>ใบความรู้ที่ 3.1 มาตราตัวสะกด แม่ กบ</p> <p>จุดประสงค์</p> <p>1. ผู้เรียนสามารถจำแนกมาตราตัวสะกดแม่ กบ ได้ถูกต้อง 2. ผู้เรียนสามารถเขียนมาตราตัวสะกดแม่ กบ ได้ถูกต้อง 3. ผู้เรียนสามารถอ่านมาตราตัวสะกดแม่ กบ ได้ถูกต้อง</p> <p>สาระการเรียนรู้</p> <p>มาตราตัวสะกดแม่ กบ หมายถึง 1. มีตัวสะกดที่เขียนด้วยตัวสะกดแม่ กบ 2. มีตัวสะกดที่เขียนด้วยตัวสะกดแม่ กบ เช่น กบ, กบ, กบ, กบ, กบ 3. มีตัวสะกดที่เขียนด้วยตัวสะกดแม่ กบ เช่น กบ, กบ, กบ, กบ, กบ</p> <p>คำศัพท์สำคัญ</p> <p>มาตราตัวสะกดแม่ กบ หมายถึง 1. มีตัวสะกดที่เขียนด้วยตัวสะกดแม่ กบ 2. มีตัวสะกดที่เขียนด้วยตัวสะกดแม่ กบ เช่น กบ, กบ, กบ, กบ, กบ 3. มีตัวสะกดที่เขียนด้วยตัวสะกดแม่ กบ เช่น กบ, กบ, กบ, กบ, กบ</p> <p>แหล่งข้อมูล</p> <p>กรมส่งเสริมการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ กรมส่งเสริมการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์</p> <p>กรมส่งเสริมการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ กรมส่งเสริมการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์</p>	<p>ใบความรู้ที่ 3.2 มาตราตัวสะกด แม่ กบ</p> <p>สำหรับใช้ฝึกเขียนมาตราตัวสะกดแม่ กบ</p>
---	--

ใบความรู้ที่ 3.1 ใบกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 3.2

กิจกรรมที่ 3.2 การอ่านมาตราตัวสะกด แม่ กบ

อุปกรณ์การทำกิจกรรมที่ 2.2 บัตรคำ / บัตรภาพ

สมุดมาตราตัวสะกด แม่ กบ

สื่อวีดิทัศน์

ใบความรู้ ๓.๒
พยางค์มาตราตัวสะกด แม่ กบ

วัตถุประสงค์

๑. นักเรียนสามารถอ่านพยางค์มาตราตัวสะกด แม่ กบ ได้ถูกต้อง
๒. นักเรียนสามารถเขียนพยางค์มาตราตัวสะกด แม่ กบ ได้ถูกต้อง
๓. นักเรียนสามารถจำพยางค์มาตราตัวสะกด แม่ กบ ได้

จุดประสงค์การเรียนรู้

๑. นักเรียนสามารถอ่านพยางค์มาตราตัวสะกด แม่ กบ ได้ถูกต้อง
๒. นักเรียนสามารถเขียนพยางค์มาตราตัวสะกด แม่ กบ ได้ถูกต้อง
๓. นักเรียนสามารถจำพยางค์มาตราตัวสะกด แม่ กบ ได้

ใบความรู้

๑. พยางค์มาตราตัวสะกด แม่ กบ
๒. พยางค์มาตราตัวสะกด แม่ กบ
๓. พยางค์มาตราตัวสะกด แม่ กบ
๔. พยางค์มาตราตัวสะกด แม่ กบ
๕. พยางค์มาตราตัวสะกด แม่ กบ

ใบความรู้ ๓.๒
พยางค์มาตราตัวสะกด แม่ กบ

พยางค์มาตราตัวสะกด แม่ กบ

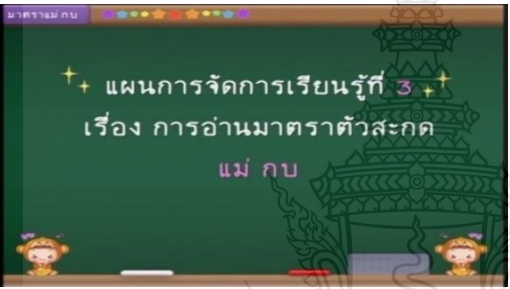
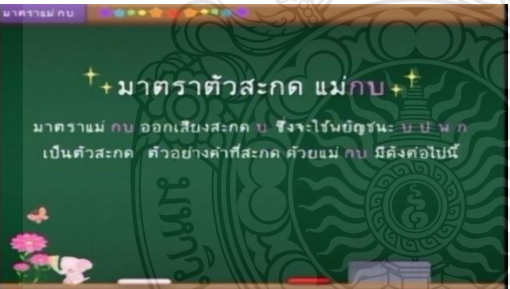
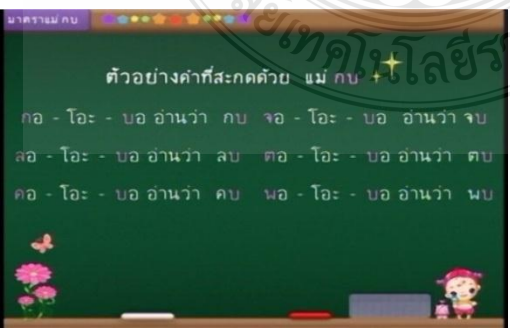
กบ	จบ	รบ
บับ	จิบ	ริบ
ตบ	อบ	สบ
พบ	งบ	กม

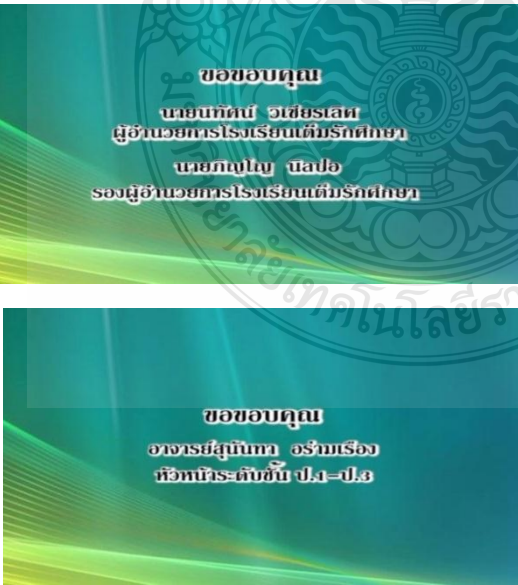
ใบความรู้ที่ 3.2 ใบกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 3.2

ตัวอย่างสื่อวีดิทัศน์ เรื่องที่ 3 มาตราตัวสะกด แม่ กบ

ที่	รูปภาพ	รายละเอียด
1		<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 มาตราตัวสะกด แม่ กบ</p>
2		<p>แบบการจัดการเรียนรู้ที่ 3.1 เรื่อง การจับคู่คำให้ตรงกับบัตรรูปภาพ</p>
3		<p>สวัสดีค่ะ ดิฉัน นางสาวพัชรีษา อัมรินทร์พรหม นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี</p> <p>วันนี้จะมานำเสนอ ชุดการสอนเพื่อเสริมทักษะด้านการอ่าน ตัวสะกดในภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา โดยเริ่มกันที่ แม่ กบ นะคะ</p>

ที่	รูปภาพ	รายละเอียด
4		<p>เรามาดูคำศัพท์ตัวอย่าง แม่ กบ ที่สะกดด้วย บ. กันนะคะ การอ่านมาตราตัวสะกด แม่ กบ ออกเสียงสะกด บ ซึ่งจะใช้พยัญชนะ บ ป พ ผ ฟ เป็นสะกด เราไปดูคำศัพท์กันเลยคะ</p>
5		<p>จากนั้นเรามาร่วมจำคำศัพท์จากบัตรรูปภาพในมาตราตัวสะกด แม่ กบ กันค่ะ เริ่มคำแรก สิบ, ยีราฟ, กรอบรูป, เล็บ, อาน้ำ, โทรศัพท์ สะกดไปพร้อมๆ ครูและช่วยกันหาคะ (จากนั้นครูอ่านและสะกดคำไปจนครบ)</p>
6		<p>สำหรับในบทเรียนเรื่อง การจับคู่คำใน แม่ กบ ก็จบลงแล้วนะคะ ต่อไปน้องๆ จะได้ฝึกอ่านคำในมาตราแม่กบเป็นคำศัพท์ง่ายๆ เราไปดูพร้อมๆ กันเลยคะ</p>
7		<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3.2 เรื่อง การอ่านมาตราตัวสะกด แม่ กบ</p>

ที่	รูปภาพ	รายละเอียด
8		<p>สวัสดีค่ะ ดิฉัน นางสาวพัชรีญา อินทร์พรหม นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชา เทคโนโลยีและสื่อสาร การศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลธัญบุรี</p> <p>สำหรับในเรื่องที่ 2 วันนี้เราจะเรียนรู้ กันในเรื่องของ การอ่านและสะกด คำ ในมาตราแม่ กบ กันนะคะ</p>
9		<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง การอ่านมาตราตัวสะกด แม่ กบ</p>
10		<p>มาตราตัวสะกดแม่ กบ มาตรา ตัวสะกด แม่ กบ ออกเสียงสะกด บ ซึ่งจะ ใช้พยัญชนะ บ ป พ ผ ฟ เป็น ตัวสะกด มีดังต่อไปนี้</p>
11		<p>ตัวอย่างคำที่สะกดด้วย แม่ กบ</p> <p>กบ-โอะ-บอ อ่านว่า กบ จบ-โอะ-บอ อ่านว่า จบ ลบ-โอะ-บอ อ่านว่า ลบ ตบ-โอะ-บอ อ่านว่า ตบ คบ-โอะ-บอ อ่านว่า คบ นบ-โอะ-บอ อ่านว่า นบ</p> <p>อ่านพร้อมกันอีกครั้งนะคะ</p>

ที่	รูปภาพ	รายละเอียด
12		<p>ตัวอย่างคำที่สะกดด้วย แม่ กบ มาสะกดไปพร้อมครูอีกรอบนะคะ จบ /คบ/ ลบ /รบ /อบ /พบ /กบ/ ทบ/ ตบ (ครูอ่านซ้ำ 2 รอบ)</p>
13		<p>ต่อไปเป็นตัวอย่างคำที่น้องๆสามารถ เจอได้ในชีวิตประจำวันค่ะ ขยับ /รูปภาพ/อุฐ/หยิบ/อาน้ำ/ขยับ/ กาบ/ตะเกียบ/ยีราฟ (ครูอ่านซ้ำและสะกดคำอีก 1 รอบ) สำหรับในบทเรียนที่ 2 ตัวสะกดใน ภาษาไทย แม่ กบ จบลงเพียงเท่านั้นละ ต่อไป เป็นบทเรียนในมาตรา ตัวสะกด แม่ กง</p>
14		<p>ขอขอบคุณ นายนิทัศน์ วิเชียรเลิศ ผู้อำนวยการ โรงเรียนเต็มรักศึกษา นายภิญโญ นิลปอ รองผู้อำนวยการ โรงเรียนเต็มรักศึกษา ฝ่ายวิชาการ อาจารย์ สุนันทา อร่ามเรือง หัวหน้าระดับชั้นประถมศึกษา ชั้น ป.1-ป.3 โรงเรียนเต็มรักศึกษา</p>

ที่	รูปภาพ	รายละเอียด
15		<p>ขอขอบคุณ ดร.ทศพร แสงสว่าง อาจารย์ที่ปรึกษา</p>

ชุดการสอนเพื่อเสริมทักษะด้านการอ่าน เรื่องมาตราตัวสะกด
ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

เรื่องที่ 4 มาตราตัวสะกด แม่ กง

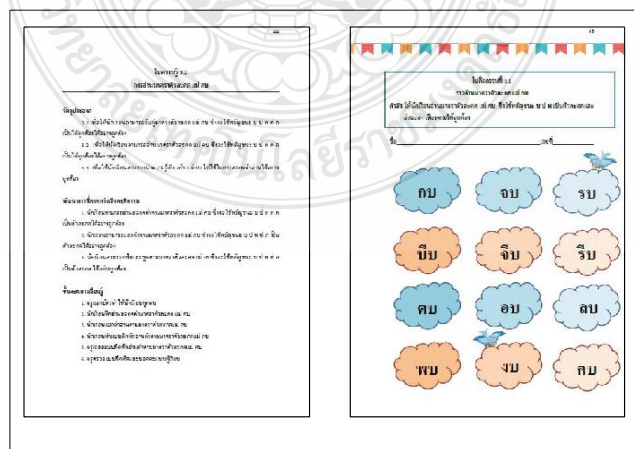

กิจกรรมที่ 4.1 การจับคู่คำ

อุปกรณ์การทำกิจกรรมที่ 4.1 บัตรคำ / บัตรภาพ

สื่อวีดิทัศน์

ใบความรู้ที่ 4.1 ใบกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 4.2

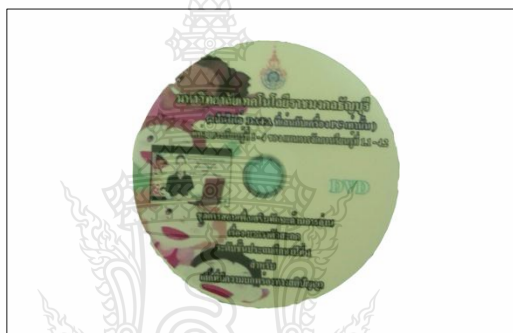
กิจกรรมที่ 4.2 การอ่านมาตราตัวสะกด แม่ กบ

อุปกรณ์การทำกิจกรรมที่ 4.2 บัตรคำ / บัตรภาพ

สมุดมาตราตัวสะกด แม่ กบ

สื่อวีดิทัศน์

ใบความรู้ ๑
การอ่านมาตรา แม่ กบ

จุดประสงค์

๑. นักเรียนสามารถอ่านมาตราตัวสะกด แม่ กบ ได้
๒. นักเรียนสามารถเขียนมาตราตัวสะกด แม่ กบ ได้
๓. นักเรียนสามารถเขียนคำที่มีมาตราตัวสะกด แม่ กบ ได้

เนื้อหาสาระการเรียนรู้

๑. แม่ กบ เป็นมาตราตัวสะกดที่เขียนด้วยสระ กบ
๒. แม่ กบ เป็นมาตราตัวสะกดที่เขียนด้วยสระ กบ
๓. แม่ กบ เป็นมาตราตัวสะกดที่เขียนด้วยสระ กบ
๔. แม่ กบ เป็นมาตราตัวสะกดที่เขียนด้วยสระ กบ
๕. แม่ กบ เป็นมาตราตัวสะกดที่เขียนด้วยสระ กบ
๖. แม่ กบ เป็นมาตราตัวสะกดที่เขียนด้วยสระ กบ

ใบกิจกรรม ๑.๒
การอ่านมาตราตัวสะกด แม่ กบ

จุดประสงค์

นักเรียน

คำศัพท์

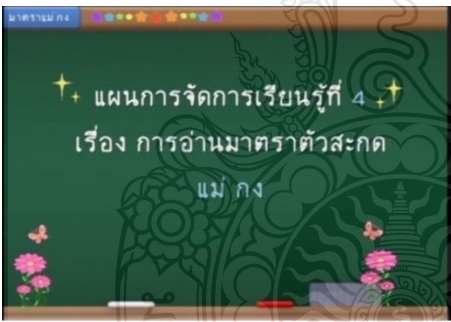
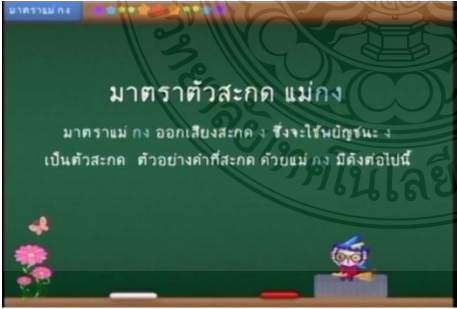
กบ	กบ	กบ
กบ	กบ	กบ
กบ	กบ	กบ
กบ	กบ	กบ

ใบความรู้ที่ 4.2 , ใบกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 4.2

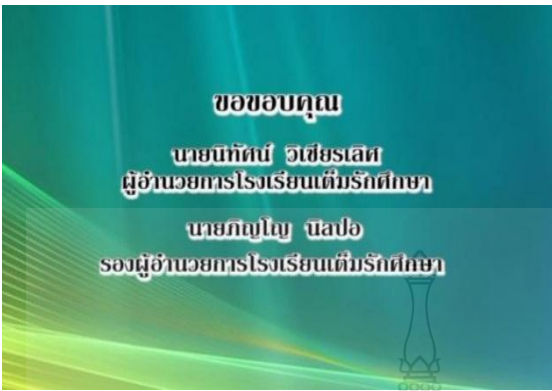

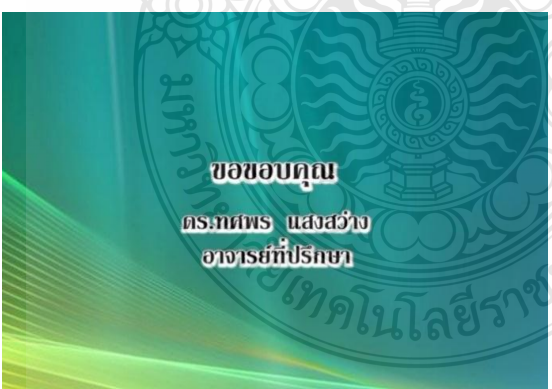
ตัวอย่างสื่อวีดิทัศน์ เรื่องที่ 4 มาตราตัวสะกด แม่ กง

ที่	รูปภาพ	รายละเอียด
1		<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 มาตราตัวสะกด แม่ กง</p>
2		<p>แบบการจัดการเรียนรู้ที่ 4.1 เรื่อง การจับคู่คำให้ตรงกับบัตรรูปภาพ</p>
3		<p>สวัสดีค่ะ ดิฉัน นางสาวพัชรีษา อินทร์พรหม นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชา เทคโนโลยีและสื่อสาร การศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี วันนี้จะมานำเสนอ ชุดการสอนเพื่อ เสริมทักษะด้านการอ่าน เรื่องมาตรา ตัวสะกดระดับชั้นประถม ศึกษาปีที่ 2 ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา โดย เริ่มกันที่ แม่ กง นะคะ</p>

ที่	รูปภาพ	
4		<p>เรามาดูคำศัพท์ที่ตัวอย่าง แม่ กค ที่สะกดด้วย ง. กั้นนะคะ การอ่าน มาตราตัวสะกด แม่ กง ออกเสียงสะกด ง ซึ่ง เป็นตัวสะกด เราไปดูคำศัพท์กัน เลยคะ</p>
5		<p>คำแรกนะคะ กุ้ง /สิงโต /แดงกวา/ ระฆัง/ กางเกง รองเท้า/ แมงมุม/ กล่อง อ่านไปพร้อมๆ ครูเลยนะคะ (ครูอ่านซ้ำและสะกดอีก 1 ครั้ง)</p>
7		<p>จากนั้นเรามาเริ่มจำคู่คำศัพท์จากบัตร รูปภาพในมาตราตัวสะกด แม่ กง กั้นคะ เริ่มคำแรก กุ้ง นื่องๆ ว่าควรคู่กับแผ่นไหนคะ สะกดไปพร้อมๆ ครูและช่วยกันหาคะ คะ (จากนั้นครูอ่านและสะกดคำไป จนครบ)</p>
8		<p>เรามาอ่านซ้ำแบบวนกันอีกรอบ นะคะ กุ้ง /สิงโต /แดงกวา/ ระฆัง/ กางเกง รองเท้า/ แมงมุม (จากนั้นครูอ่านและสะกดคำไปจน ครบ)</p>

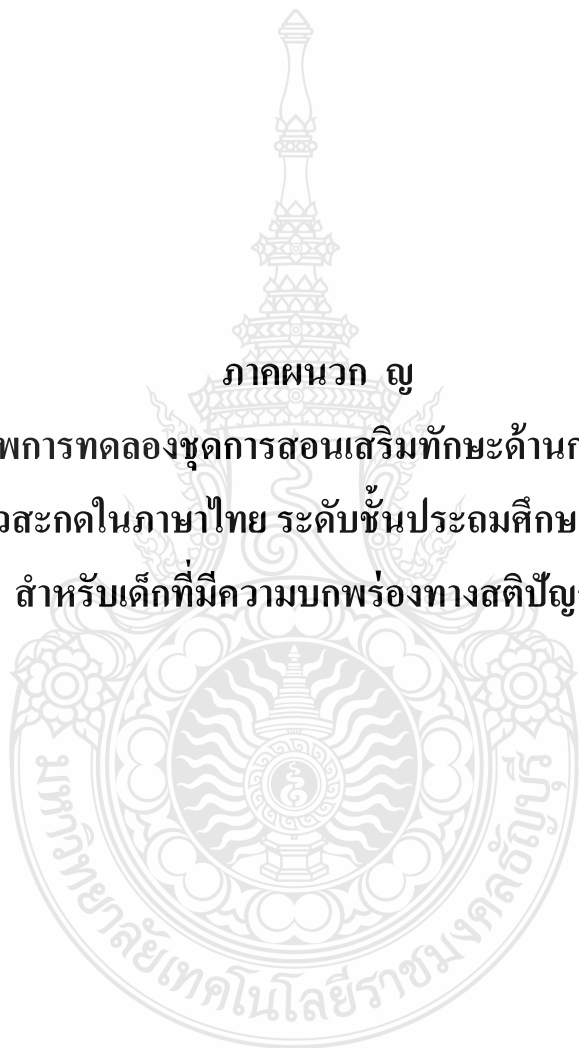
ที่	รูปภาพ	รายละเอียด
9		<p>จบไปแล้วสำหรับ เรื่องการจับคู่คำในการจัดการเรียนรู้ที่ 4.1 ต่อไปจะเป็นเรื่องของ การอ่าน คำในมาตราแม่ กง เราไปดูพร้อมกันเลยคะ</p>
10		<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4.2 ตัวสะกดในภาษาไทย แม่ กง</p>
11		<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 ตัวสะกดในภาษาไทย แม่ กง</p>
12		<p>มาตราตัวสะกดแม่ กง มาตราแม่ กง ออกเสียงสะกด ง ซึ่งจะ ใช้พยัญชนะ ง เป็นตัวสะกด ตัวอย่างคำ มีดังต่อไปนี้</p>

ที่	รูปภาพ	รายละเอียด
13		<p>ตัวอย่างคำที่สะกดด้วย แม่ กง</p> <p>กอ-โอะ-งอ อ่านว่า กง</p> <p>จอ-โอะ-งอ อ่านว่า จง</p> <p>ชอ-โอะ-งอ อ่านว่า ชง</p> <p>ตอ-โอะ-งอ อ่านว่า ตง</p> <p>ลอ-โอะ-งอ อ่านว่า ลง</p>
14		<p>ตัวอย่างคำที่สะกดด้วย แม่ กง</p> <p>มาสะกดไปพร้อมครูอีกรอบนะคะ</p> <p>ชง /ลง/ วง /พง /งง /ตง /จง/ (ครูอ่านซ้ำ 2 รอบ)</p>
15		<p>ต่อไปเป็นตัวอย่างคำที่น้องๆ</p> <p>สามารถเจอได้ในชีวิตประจำวันค่ะ</p> <p>แมงมุม /แตงกวา/ช้าง/น่อง/พื้ง/ ระงัง/กางเกง/กึ่ง/เพลง</p> <p>(ครูอ่านซ้ำและสะกดคำอีก 1 รอบ)</p> <p>สำหรับในบทเรียนที่ 2 ตัวสะกดใน ภาษาไทย แม่ กง จบลงเพียงเท่านี้ ค่ะ</p>

ที่	รูปภาพ	รายละเอียด
16	 <p>ขอขอบคุณ นายนิทัศน์ วิเชียรเลิศ ผู้อำนวยการโรงเรียนเต็มรักศึกษา นายภิญโญ นิลปอง รองผู้อำนวยการโรงเรียนเต็มรักศึกษา</p>	<p>ขอขอบคุณ นายนิทัศน์ วิเชียรเลิศ ผู้อำนวยการโรงเรียนเต็มรักศึกษา นายภิญโญ นิลปอง รองผู้อำนวยการโรงเรียนเต็มรัก ศึกษา ฝาย วิชาการ</p>
17	 <p>ขอขอบคุณ อาจารย์สุนันทา อร่ามเรือง หัวหน้าระดับชั้นประถมศึกษา ชั้น ป.1-ป.3</p>	<p>ขอขอบคุณ อาจารย์ สุนันทา อร่ามเรือง หัวหน้าระดับชั้นประถมศึกษา ชั้น ป.1-ป.3 โรงเรียนเต็มรักศึกษา</p>
18	 <p>ขอขอบคุณ ดร.ทศพร แสงสว่าง อาจารย์ที่ปรึกษา</p>	<p>ขอขอบคุณ ดร.ทศพร แสงสว่าง อาจารย์ที่ปรึกษา</p>

ภาคผนวก ๑

ภาพการทดลองชุดการสอนเสริมทักษะด้านการอ่าน
ตัวสะกดในภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒
สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

ภาพการทดลอง ชุดการสอนเสริมทักษะด้านการอ่าน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

รูปภาพที่ 1 การทำแบบวัดทักษะก่อนเรียน

รูปภาพที่ 2 เริ่มเข้าสู่บทเรียนในแผนการเรียนรู้

รูปภาพที่ 3 ครูอ่านนำและให้นักเรียนอ่านตามสมุดมาตราตัวสะกด

รูปภาพที่ 4 ครูและนักเรียนร่วมกันสะกดคำจากบัตรคำแต่ละมาตราตัวสะกด จากนั้นช่วยกันจับคู่คำให้ตรงกับบัตรรูปภาพ

รูปภาพที่ 5 ครูเปิดวิดีโอทัศน์ให้นักเรียนดูและสะกดคำอ่านไปพร้อมๆกัน

รูปภาพที่ 6 ครูให้นักเรียนทำกิจกรรมการจับคู่คำกับคำศัพท์ในใบกิจกรรมจนครบแต่ละแผน

รูปภาพที่ 7 หลังจากทำใบกิจกรรมเสร็จแต่ละแผนการเรียนรู้ ครูทำการประเมินนักเรียนโดยการทำแบบสังเกตพฤติกรรมการอ่าน

รูปภาพที่ 8 ครูให้นักเรียนทำแบบวัดทักษะหลังเรียน

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ – นามสกุล	นางสาวพัชรียา อินทร์พรหม
วัน เดือน ปีเกิด	10 ตุลาคม พ.ศ. 2534
ที่อยู่	บ้านเลขที่ 7 หมู่ 3 ถนนรัตนวิเบศร์ ตำบลไทรมา อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี 11000
การศึกษา	ปริญญาตรี วิทยาศาสตร์บัณฑิต (วท.บ) สาขาออกแบบสิ่งพิมพ์และ บรรจุภัณฑ์ คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา พ.ศ.2557 ปริญญาโท ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีและ สื่อสารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม พ.ศ.2560 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
โทรศัพท์	098-5599-624
อีเมล	i-candy-inprom@hotmail.com

